ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமோ நமஃ.

ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மவிளக்கம்.

2047

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததோணுவாகிய

ஸ்ரீவரயோகிராமாநுஜதாசரால்

இயற்றப்பட்டு

நிர்வாணவசனங்கள்

ஸ்ரீசேஷாத்ரிஐயரவர்களாலும்

த்ராவிடவசனங்கள்

சென்னை - நார்மல்ஸ்கூல் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்

கோமளபுரம்,

இராசகோபாலபிள்ளையவர்களாலும்

பார்வையிடப்பட்டு

அநேகபாகவதர்கள்திருவுளப்படி

ஸ்ரீயோகிவாஹனஆழ்வார்சபையாரால்

கலாநிதி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

——:0:——

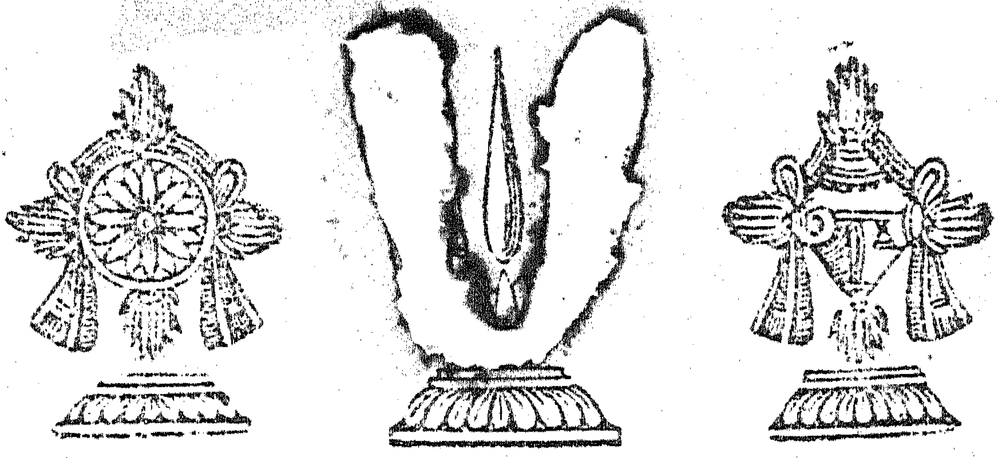
ஸ்ரீபராங்குசர்திருவவதாரஞ்ஞ-சகஸை இச்சரியான

கார்த்திகைமீ.

1872.

Registered Copyright.

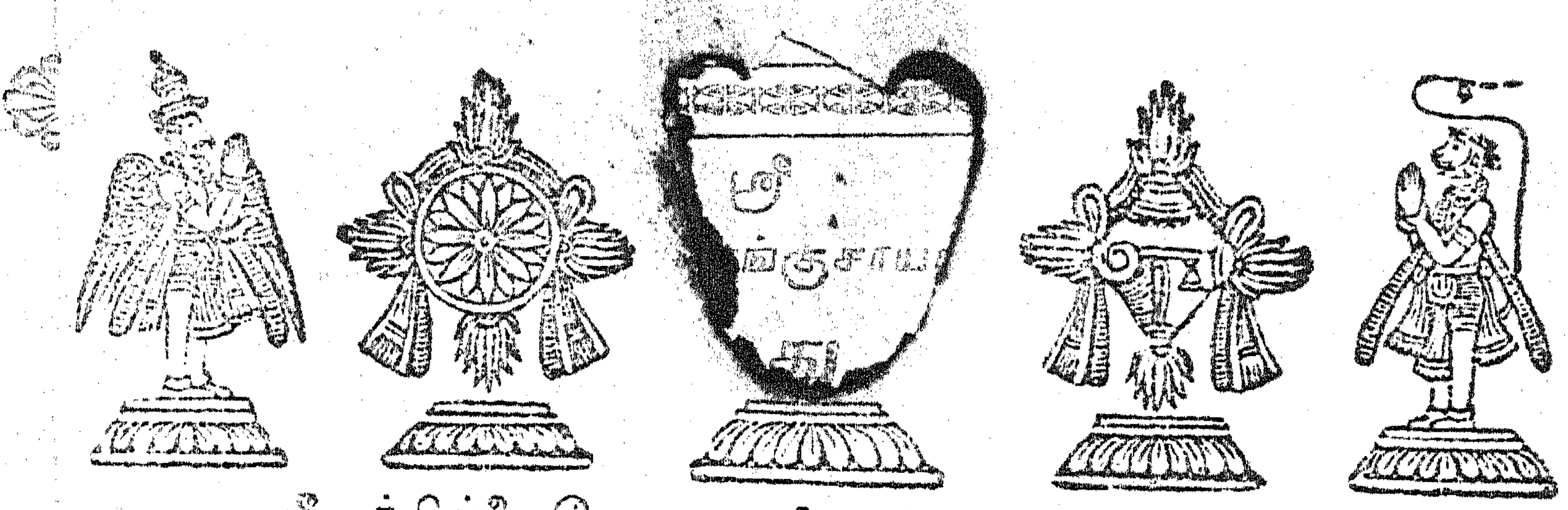
ஸ்ரீ மதே ராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

அறிக்கை.

இந்த ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வவிளக்கம் சென்னைக்கடுத்த புரசை - செல்லப்பநாமணிவீதியில் - க - வது விலக்கமுள்ள கிருஷ்ணசாமிமுதலியார் கிருகத்திலிருக்கும், ஸ்ரீ ஆண்டாள்சபையில் புத்தகம்-க-இ-ரூபாகவ-வீதம் விக்கிரயம் செய்யப்படும்.

ஸ்ரீமத்பிள்ளைலோகாசாரியர்திருவடிகளேசரணம்.

சாத்துகவிகள்.

ஸ்ரீரங்கமன்றாநகரிமத்தியில் நவரத்னகித
திவ்யப்ரஹ்மரதாதிரூடராகியசூந்தருளியிருக்கும்
ஸ்ரீரங்கநாடகிவரபுத்ரஆதிப்பிரஹ்மகோதரரான
ஸ்ரீவேதமியாவஸதாதபட்டர்சுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது

గద్యం.

శ్రీరంగదివ్యనగరీవిరాజమాన శ్రీరంగనాథకృపా పరిపూర్ణకటాక్ష
క్షణవిశిష్టవేదతమపబ్రహ్మణ(గా)హ్యామృతస్థానాం, అమృతవదాస్వా
దనాస్వాద్యతమం- తేషామేవతదను ప్రవిష్టానాం,అమృతమివఅపర్యా
ప్తసేచనకం--అజ్ఞానతిమిరనిరాకరణపటుతరభానుకోటిప్రకాశబోధప్ర
టం,సుజ్ఞానదీపికాభాస్వరజీవతత్వవత్ స్వయంప్రకాశం- సర్వశ్రేష్ఠవి
శిష్టాద్వైతసిద్ధాంతహస్తప్రదం-వరయోగినాద్రావిడభాషయాకృతవి
ష్ణుతత్వప్రకాశకరహస్యం-భవాబ్ధినిమగ్నసకలలోక సంతారకనౌరివ
స్థితం, ఏతదుక్తతాత్పర్యైస్స్వయమేవప్రకాశతే ॥ .....*

తిరుమழிசைக்கந்தாடையப்பவேதாந்தாதிகாரி
வரதாசாரியஸ்வாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

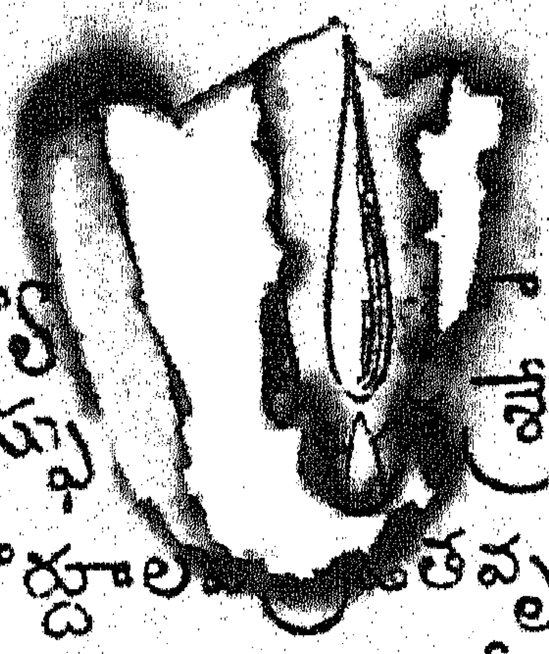
ప్రకృతవృత్తం.

దృప్యద్వాదివర్గప్రభవదతిభృశోద్గ్రామదుద్ధాంతదర్ప!
జ్వాలాజాలప్రలోపప్రకటపటుతరోవిష్ణుతత్వప్రకాశ!
గ్రంథస్సంధుక్షితోసౌయతి ధరణిపతేర్భారతీభావబద్ధ!
సద్భిస్సంమాన్యనీయోభృశనతవరయోగ్యాహ్వయేనాదరేణ

వేదాంతాచార్యసంబంధానా-నావల్పాక్కం-పెరియతిరుమలైనంబి
వంశోద్భవ ఉభయవాక్యాధికారి
వీరాగవదాచార్యవిరచితం.

ప్రకృతవృత్తం.

నిత్యానిత్యైక మూర్గప్రకటనపటిమామ్నాయ సుస్పష్టగాధా
సింధుశ్రీలక్ష్మణారోద్యదితమితరమతైర్దుర్నిరూహ్యాంతదేతత్

వైష్ణవైర్వైష్ణవైర్వైష్ణవమహాగ్రంథోయంభక్తిదీపస్యశ్రీవిష్ణుతత్వప్రకాశాఖ్యాయేనాశార్దూలవిక్రీడితవృత్తేన.

శ్రీనారాయణపాదపంకజమధూదారస్థితాయేనరాఃతేహ్యజ్ఞానమలాశయాఃతదితరేతత్కాలభృంగాయితాఃతేషాంసత్కృపయోదితఃశ్రుతిమతోమార్గాదివాగ్బంధనగ్రంథోయంవరయోగినావిరచితశ్రీవిష్ణుతత్వోదయఃశ్రీరంగవాసిశ్రీపాంచరాత్రికారి

శ్రీనివాసాచార్యులచేవ్రాయబడినది.

చూర్ణిక.

శ్రీమత్పరదేవతాపారమార్థ్యవేదిపరాశరవ్యాసప్రచేతసవైశంపాయనబోధాయనశుకశౌనకభారద్వాజశాండిల్యటంకద్రమిడాదివైష్ణవనిర్మితా। శ్రీపరాంకుశపరకాలాదికృతద్రమిడోపనిషద్బృంహితప్రతిష్ఠాదితా। నాథమునియామునరామానుజవేదాంతార్యవరవరమునిమతసమ్మతా। సాంఖ్యసౌగతచార్వాకశాంకరభాస్కరకాణాదకామాదిమతతమోనిరసనదివాకరఃశ్రీరామానుజార్యసత్సంప్రదాయవిరోధానుపజ్ఞానఖండనపరశ్చధరూపా। శ్రీరంగనాథపదకమలనిరంతరానుభవప్రకాశకా। శ్రీవిష్ణుతత్వప్రకాశికావరయోగిరామానుజదాసేనప్రకాశితా విజయతే॥ .....*

మత్వాచారిమతస్థరాణ-కోయమాచారి

వెంకటరమణాచారియాచేవ్రాయబడినది.

అనుష్టుప్శ్లోకములు.

శ్రీవైష్ణవవైష్ణవాభ్యంకరచిహ్నితామనుజాభువి|పరమైకాంతిభావేనప్రసిద్ధాఃవైష్ణవోత్తమాఃశ్రీవైష్ణవైరంతరాస్యస్థితిస్సాతూ|శ్రుతిస్మృత్యనుసారిణీ|తత్ప్రకాశకవివాయం|గ్రంథోయంవరయోగినా|అజ్ఞానగాఢతమసాం|భాస్కరోనిర్మితోన్నతాం|విష్ణుతత్వప్రకాశాఖ్యఃసర్వేషాంజ్ఞానదీపకఃద్రష్టౄణాంతస్యనైర్మల్యేన|ప్రబోధజాయతేమహాన్ । తాదృగ్గ్రంథోసర్వోత్కృష్టోభివర్ధతే ॥ .....*

కత్వాల్-శంకరపాంచరాత్రికారి

సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగళాచేవ్రాయబడినది.

ఆర్యావృత్తం.

శ్రీవిష్ణుతత్వదీపం-విదధేవరయోగినామకోదాసఃరామానుజగురువరశిష్యఃహర్తుందుర్వాదిగర్వసాంద్రమాద్యాం॥ .....*

ஸ்ரீமத்பராங்குசாயநமஃ.

சரித்திரம்.

திருநெல்வேலி - மகாவித்வஜ்ஜனசேகரர்

சுவாமிநாதபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

கலிவிருத்தம்.

வடமாகலைதீதாள்சடகோபனெறநீடு
மாமாலினிலதிடற்றனிவாழ்வதினேதிற்
றீமாசறுமாசெயிதனன்ஸ்ரீவரமேயாகி
ராமானுஜதாசன்கவிநாவலசோற.

புதுவை-பாத்மோத்தரம்பாடியவில்சுந்தரகவி

இராமானுசகாவலரவர்கள் இயற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மூம்மைமெயனும்வான்டொருவனமைம்டொருவநாத்வடா
ருவ மூழுதுமுணர்மூதிரு ளெனிசால், மூதெயித்கோயில்வா
சேயோகிராமானுசன்மூதுக்குறைவுடைட்புலமைமேயான், இம்மை
யிலெடம்மையுறுடயனைய்துசெந்தெதியி னிலையுடாந்தீக்க
ருளிலே, மூந்திட்டவின்துதித் துவவிளக்கத்தையக விருள்டோ
மூமலரியென்கோ, செம்மைபுறுவணவட் பொளவக்குமாகிரு
செழுந்திங்களாகுமென்கோ, செருச்செய்டாடன்டமூதலாம்
புன்மதக்களிறு தெருமரல்செய் தீயமென்கோ, சும்மைபுறுக
டறுபுலக்கிழுவர்மூழுமிசைச்சூடொடாற்பூவதென்கோ, தொய்யி
லுள்ளத்தேனன் யாதென்றுதூணிதந்து சொல்லுகென் சொலி
லுல்லுகென்.

சென்னைக்கவர்ன்மெண்டு போதனாசக்தி வித்தியாசாலை என்னும்
நார்மல்ஸ்கூல் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்-கோமளபுரம்,
இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மருக்கோங்குக்காவரங்க வரயோகிராமானுசப் பேரிவள்ள
ல்; இருக்கோங்குழுதற்கடவு ளரணனல்லாலில்லென் றினைபத்
காட்டிச், செருக்கோங்குசெருமலிபுண்டுறச்சமயத்திணியிரு
த்திக்குமாறு, டெருக்கோங்குவிட்டுனுதித் துவவிளக்கருளிப்
பிடிதித்தானே.

தர்மதகுஞ்சரபஞ்சரியாகிய

திரு-திருஞானசாமாநுசதாஸரவர்கள் இயற்றிய அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மண்டிற்றலவ்வேறுடலிலச்சமயமாண்பொழியவண்ணகாதாப்பண்ண, வண்டிற்றவரங்கழுறையழகியவேகாங்கிமணவாளவள்ளல், தொண்டிற்றவரேயாகிதொன்மறையாய்ந்திலுண்ணைமத்துலங்கவிங்கோர், விண்டிற்றவிளக்கமெனும்வியலுலகின்றுதாமாவிரித்தான்மாதோ நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

பூவிற்கிறந்தபுண்டரீகத்தில், நாவியற்கலிகொணன்முகக்கட வுளாப், படைத்தரேறுயிர்பலடையென்றருளாம், படையுடை யாதிபகவன்மூதிய, ஆரணத்தேடற்கரியதேவன், நாரணன்சீர்த் தினையநாட்டவநந்தன், பூதலத்துயர்பெரும்பூதூரதனில், வேத வேள்விசெய்வியலுசூரி, கேசவாசாரியர்கிளர்தவப்பயனுப், பே சவுதித்தருள்பெம்மான்றனக்கு, வேதமூலைத்தவிப்பிரமுகும், யாதவனீன்றவிருடிதல்வியரும், கைம்மைமகளாதலிற்காமந்தலைக் கொளீஇ, மம்மருழந்துமானைதிராசன், பக்கலிற்சென்றுதம் பரிவுவிளம்பிட, அக்கணைத்தூர்ப்புறமாக்கலுமவர்கள், நும்மு யர்பெயர்க்கொருதூக்கலாவம்டல், விம்முறமதமதவிரிநீருலக த், தியற்றுவமெழுவுளைபயிற்றியச்சிறுமியர், சலமொடுவடக்க ட்சார்ந்துதாளுநர், தலமதிலொருமடந்தாவித்தாங்கே, உளர்வி ல்புல்லாடவர்க்குறுகிழத்தியராய்ப், புளர்முலைமுழுங்கப்பு துநலந்தந்து, நன்மதியழிதல்செய்நயத்தகாமரபின், துன்மதிக் கொத்தசார்த்தநூல்களைக், கற்பனைசெய்தலைவகார்செய்முதல், பொற்புற்றிலகும் பூர்வாசாரியர், ஓரான்வழியாயுடையவர்க் கோதிச், சீராய்வருமிச்சிட்டாசாரம், எண்டிசைபரவுமிராமா நுசமுனி, தொண்டராமெமைமத்தந்தூயவருளால், எயினசா ற்கொழுங்கெய்தினமென்றுதீ, தூயவரல்லாத்தீதகையர்மொ ழிகொளா, ஞானமில்சீவதியரோனேயாரிபலரும், ஒன்றிக்கட்கு ழுகந்துமற்றுயிர்களைக், கொன்றுதின்னுங்குணுங்காய்ப்பொ ல்லாக், கலிக்குநற்சார்பாக்கதித்தறக்கடவுள், அலக்கணுற்றழுங் கவடர்ந்தாங்காங்குப், பதிதராயுழலும்பவந்தனைநீக்க, எதிபதிய ன்றொனியம்புடன்னூல்; ஆய்ந்தக்கணமெயழுவுணவிடுத், தே யீந்தமாக்கனியல்லபத்திருத்த, அத்தொடுமாயாதன்றக்கன்று, உத்தமனைவணவொத்துச்சிய, செந்தமிழின்மணஞ்சிறிதுழு யாத், தொந்திவளர்க்குந்துச்சாரியராய், முழுமதிக்கண்

ரைருமுயற்கறைபோலவும், தொழுதகுநீரிற்றுதைநுரைபோ
லவும், புதுமணக்கமலப்புலம்விதழ்போலவும், தைதூநெற்கு
மிதானத்துபோலவும், அண்டர்குழாம்புக்கமுதம்பெறவே, ப
ண்டுறுந்தானவர்பான்மைபோலவும், செருக்கொடுபவுண்டா
கன்றிருமாலின், உருக்கொடுதகிக்கவுற்றதுபோலவும், வரைவதி
கதிறனிவணவடமலைக்குரைபெறுதோமென வுதித்தங்குரித்தே,
அரவகலல்குலணியிடைமயிளமூலிக், குரவணிகருங்குழற்கொல்
லுலைவெற்கட், டொளிவையரின்னலம்படருகினர்முயங்கல், அரி
லைப்பாசினையுழிதருத்தேக்கல், பொருதகலத்தகர்மீன்போழ்முக
க்கோதுலை, இருஞ்சிறைப்பறவையினனவருந்தல், விருப்பியன்
னவைவேட்கையோடியற்றிப், புறத்திற்றிருமண்பொவிதரச்சா
த்திப், பெறற்தகுசீயர்நம்பெருமாள்வகுளா, பரணன்சடகோ
பன்ராமமாறுகன், திருவேங்கடத்தான்றிருக்கினம்மாழ்வார், எ
ஞ்பெயர்புனைந்திட்டழுக்கென்பனவெலாம், மனப்படக்கர
ந்துமாயவேடங்கொடு, கலிப்பொருண்மாற்றிக்கழறும்பொய்
யர், நிலப்பெறுநீசநிசாசரர்தாமெனக், களிகிளர்ந்தசாடை
ப்புறவிட்; பள்ளமடையார்பற்பலவிடங்களில், மன்னிப்பசண்
டுசெய்மாறுபாடுகளைப், பன்னிநன்மாந்தர்பண்டையமயக்கும்,
புலமயக்கொடுபல்புன்மதாசாரமும், நிலைகொள்விசிட்டாத்து
விதநீதியும், சேதனர்தெளிந்துயச்சீர்த்தநூல்களை, ஆதரமாக்
கொண்டாய்ந்ததிறுண்மையை, ஐயமில்வேங்கடாதீரியின்னரு
ளால், உய்யக்கிடாம்பியென்றுதுமாபினில், வருராமாநுசவள்
ளலையணுகித், திருவிலச்சினைதிகழ்டுயத்தருகிப், பெரியகோயி
லப்பேண்சிறுபுலியூர், அருமுனியம்பொனழியாமமுதிய, மண
வாளன்கழன் மன்னிப்பொய்யிலாக், குணபோதம்பெறுகோதி
லாப்புலவர், கோமான்முசர் குழாந்தொழுமாதவ, தீமான்சத்தி
யதீலனரங்கம், உளராய்மகிழுமுயர்வாயோகி, பேராலொங்கு
பிரான்றாமிலீர், முதியருருவழுர்த்திவிட்டிறை, தத்துவவிளக்க
ந்தாலேறினனே.

ஸ்ரீமத் - முடிச்சூர். அப்பாவுமுதலியாரவர்கள்
பிரதமமாணக்கராகிய-திருவல்லிக்கேணி-ஜன்ஜாமாருத
இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய
எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சீர்மேவுமெதிராசவரமுனியணுட்டூத்தசெம்மையைத்தேர்ந்து
ரைக்கும், சேர்மேவுவின்றுதத்துவவிளக்கந்தனச்சிந்தித்தியாரு

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேச ஐயவாள் ஸ்வாமிகள் அனுக்ரஹம்பெற்ற
ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும்,
மைஸூர் ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும்,
சேலம் முன்ஸீபுமான

ஸ்ரீ - திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் இயற்றிய

ஸ்ரீ ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்த மஹாதேசிகன் அனுக்ரஹம் பெற்ற
ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும்,
மைஸூர் ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும்,
சேலம் முன்ஸீபுமான

ஸ்ரீ - திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் இயற்றிய

ஸ்ரீ ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஸ்ரீமன் நாராயண பாதாரவிந்தம் நினைந்தடியேன்
ஸ்ரீமன் நாதமுனி பதாரவிந்தம் தொழுதேத்தியே
ஸ்ரீமன் மாறன் மலர்ப்பதம் சென்னிமேற் கொண்டுபின்னும்
ஸ்ரீமன் நாதமுனி பதாரவிந்தம் தொழுதேத்துவேன்.

வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், மைஸூர் ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், சேலம் முன்ஸீபுமான ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேச ஐயவாள் ஸ்வாமிகள் அனுக்ரஹம்பெற்ற ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், மைஸூர் ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், சேலம் முன்ஸீபுமான ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், ஸ்ரீமத் வேதாந்த மஹாதேசிகன் அனுக்ரஹம் பெற்ற ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், மைஸூர் ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், சேலம் முன்ஸீபுமான ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் குமாரரும், ஸ்ரீமன் நாராயண பாதாரவிந்தம் நினைந்தடியேன் ஸ்ரீமன் நாதமுனி பதாரவிந்தம் தொழுதேத்தியே ஸ்ரீமன் மாறன் மலர்ப்பதம் சென்னிமேற் கொண்டுபின்னும் ஸ்ரீமன் நாதமுனி பதாரவிந்தம் தொழுதேத்துவேன் என்கிற கவிகளியற்றிய

கோயம்புத்தூர்-இராமராயப்பிரசங்கி

மகமதியர்களுடைய சரித்திரங்கள் இயற்றியது

அதிகரிக்கப்பட்ட வாசிப்புப் பாடம்.

தோழியிலருவதோடி ரமலானுக்குப்பிறகு நாம் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது, நீ ஏன் முகத்தைச் சுளிக்கிறாய்? நான் உன்னிடத்தில் ஏதாவது குற்றம் கண்டுபிடித்தேனா? நீ என்னிடத்தில் ஏதாவது குற்றம் கண்டுபிடித்தாயா? நாம் இருவரும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது, நாம் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு, நமது முகங்களை ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, நமது கன்னங்களை ஒன்றோடொன்று அழுத்தி, நமது உதடுகளை ஒன்றோடொன்று முத்தமிட்டு, நமது கைகளை ஒன்றோடொன்று குலுக்கி, நமது தலைகளை ஒன்றோடொன்று சாய்த்து, நமது கண்களை ஒன்றோடொன்று பார்த்து, நமது நாக்குகளை ஒன்றோடொன்று அசைத்து, நமது கால்களை ஒன்றோடொன்று உதைத்து, நமது கைகளை ஒன்றோடொன்று தட்டி, நமது தலைகளை ஒன்றோடொன்று முட்டி, நமது கண்களை ஒன்றோடொன்று குத்தி, நமது நாக்குகளை ஒன்றோடொன்று கடித்து, நமது கால்களை ஒன்றோடொன்று மிதித்து, நமது கைகளை ஒன்றோடொன்று அறைந்து, நமது தலைகளை ஒன்றோடொன்று மோத

வித்வான் - திருமயிலை

சண்முகப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

திணையார்கலிவயிற்கண்படுக்கும்பரன்சேவடியிங்
குணையார்வமோடணைந்தன்னவனுண்ணலையோர்ந்துளந்தா
கணையாவெழுவில்வரையோகியென்பானிக்கடையுகத்திற்
றனையார்பெறவிண்டிதத்வப்ரகாசமுரைத்தனனே.

வெண்பா.

அத்திக்கருளுமெழிலாராவமுதனிருஞ், சுத்தசித்தாநந்தந்
நிலங்க - மற்றவர்தம், பொய்த்தசித்தாநந்தம்புரிபடவேபு
ரிந்தான், கற்றவரோகிகணித்து.....(க)

ஆக்கையகன்றபோதாக்கையினக்கல்லறையி, லேற்கவைக்கவே
மூடிவிலையெழுமென்றேவிளம்பும், பொய்ம்மார்க்கந்தன்னை
ப்புலப்படப்பொய்யென்றிசைத்தான், இம்மானுபாவனிசைந்து

பரம்பொருளேவேதம்பரந்தாமனென்னு, மரும்பயனாராமா
நகனன் - றருளுநெறி, காணுக்கரவடர்தங்கற்பைப்பொய்யெ
ன்றிசைத்தான், மாணர்வரோகிவந்து.....(க)

சபாபதிதம்பிரானவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரமதமாந்திமிரமணைந்தழிதருசேதனருய்யப் பகலோன்
போல்வந், தருணைறியாமெழில்விண்டிதத்வவிளக்கந்தனையின்
நருளிணுலவ், ஒருகடிகாசலப்பெருமானுபயபதமலருக்குளன்
புபூண்டோன், வரயோகிவராமாநுச்தாசனெனும்பெயர்கொ
ள்வள்ளியோனே.

கோயம்புத்தூருக்கடுத்த-குனியமுத்தூர்க்கணக்காகிய-வித்துவான்

கறுப்பண்ணமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிருலவுபூவுலகமீதிலுறைபாகவத சேகரீநறுஞ்சுரும்பாச்
சீதரனதுபயசாரணரவிந்தத்திலுறு தேனைஞானமதனைத் - தே
டியுண்டானந்தவிடையவாரணச் செஞ்சொலமுதத்தையுதவு
ம்-திகழிராமாநுசமகானுபவராமேல திருத்துவைணவசோதியை
த், தாருலவுபாவமுட்கொடுபள்ளமடையார்செய் துன்மதந்த
னைமேற்கொளீஇச்-சுத்தசாத்துவிகாபிமானத்தையடையாத சு
கியிலரீபசாசநகனைத் - துனந்துநடவாமலன் மேனைத்திருத்தி

டச்சுருதியுபநிடதர்த்தமுநற்-றொல்லாகினியவசனசம்பிரதாயமு
றிறைதெரிந்தநிகநிப்பியமதாயிற், தாருலவுவிண்டுதத்துவவிள
க்கப்பெயர்தரித்தநூலென்றியற்றித்-தக்கபெரியோர்கண்முனி
னிலையிலனேவருமிதசரிதகுந்தகுமென்னவே-சாற்றிநலமாயந
ந்திகற்றியிதநந்தனன் றகுசென்னையருகாண்மையாற்-தளிர்பூக
மேவிவாய்திருவலிக்கேணியிற்றங்குகுணசீலருக்கும், பேர்பெறு
கிடாய்பிரமாநுசாசாரியபாற் பிறக்கிடசமாசுரயணமும் பெட்
பிறைதவேங்கடாத்திரிஸ்வாமியவரிடம் பெறவரியவேதாந்தமு
ம்-பிறவுணர்ந்திழுகியமணவாளப்பெயர்ப்பெரியர்கணிரகிய
முமே-பெரிதுகேட்டநந்நெறியிலொழுகரங்கத்திலுறைபேசரிய
வரயோகியே.

சென்னை-வைகுண்டவாத்தியார்வீதியில்-சாமிநாதவாத்தியாரென்னும்

திருமலைச்சாமிதாசாவர்கள் இயற்றிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

வையம்புகழ்திருவேங்கடமாவன்மலரடிக்கே
மெய்யன்புசெய்யும்வரயோகிசெஞ்சடைமேவுகங்கை
யய்யன்றிருமுவின்டுதத்வவிளக்கமதாய்ந்தெடுத்துப்
பொய்யர்மதப்பயிர்தீந்திடவந்துபுகன்றனனே.

அவுரங்காபாத்-முதரீஸ்

இப்ராம்ஸாஹேப்அவர்கள் இயற்றியது.

கந்தபத்யம்.

శ్రీపతికృపవరయోగిర।మాపతిపరుడనుచుదెలసిమానవులుసదా
శ్రీపతిదాసులైవర।దాపదమునుజేరవిష్ణుతత్వముజెప్పె॥

குருவாஹர்-இஸ்மால்ரவுத்தரவர்கள்இயற்றிய

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

பாரபக்கமேதுமிலாப் பக்தன்வரயோகியிங்குத்
தாரகமாயுனைத்தவின்டுதத்துவநல்விளக்கமதைப்
பாரிலெல்லாச்சமயிகளும் பரக்கவுணர்ந்தொருநெறியில்
தீரர்களாய்மாயையொரீஇத் திப்பியமெய்ப்பதம்பெறுவார்.

சி - பர்த்தாலிமியூதுரை இயற்றிய,

நேரிசையாசிரியப்பா,

மலர்தலையுலகின்மன்னுமாங்கிலேய; நலங்கிளராசிநடாதீ
துசெங்கோலுட், படிமெழிற்சென்னையம் பதியிலிராசு, தானி
யென்றிசைக்குறுந்தானமதனைச், சேர்தருமாங்க மார்தருமரங்
கப்பு, பேர்தருமந்நகர்பெரிதுவந்திருப்போன், அருமைறைசு-மு

மிடறுதிறந்திசைக்கும் குரல்வளைதொழுதுபோற்றும் ஞானத்தோனே, ஏகன் அநேகன் இறைவன் அணைப்போன், பூவின்மிசையமர்முகன்தன்னைப்படைத்தோன், நாவின்மிசையமர்கலைமகள்தன்னை வரவேற்றிடுபுகழ்வரதராசனெனுந்தோன், பூங்கமலம்போற்றும் திருவிகசிலாதரனே, சர்வசீவதயைக்கினில் காட்டுந்தெரிக்கிட்டு பூவுலகோர்க்கு நற்பிரகாசம், வீசும்புகழ்த்துவசினாக்கடவீரனே.

ஞானத்துகழ்மும்மணி.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
ச	ஐ	ப்ப	ப்ர	சஅ	உக	கோக்ரி	கோர்யை
சக	அ	னிளை	னிகளை	ஷ	உச	ப்ரீ	ப்ரீ.
சச	சக	அஜா	அஜா	ந்சு	சா	யஷ்யா	யஸ்யா
சன	உ	ட்ர	ப்ர	ஷை	ஷை	யஷ்யை	யஸ்யை
உ0	சஉ	ரம	ரம்	ஷை	அ	திண்	கிண்
உச	ன	லொர	லொரா	ஷை	உன	வர	வர
உஉ	உந	க்கை	க்ஷகை	ந்சா	உசா	ங்ளி	ங்களி
உசு	சசா	றமை	றமை	ந்ன	க	ஓள	ஓள
உசு	ந	வய	வயி	ஷை	சந	ஹவி	ஹாவி
உன	சச	கிரி	கிரி	ந்அ	உ0	துகு	துக்கு
ஷை	சஅ	ர்க்ஷரு	ர்க்ஷரு	சசு	ச	எது	எது
ஷை	உந	லர்	லர்ச்	சசு	சச	ஜுட்டி	ஜுட்டி
உஅ	ந	கிரடார	ரபர	ஷை	உஉ	வாரஹை	வாராஹி
ஷை	சக	னியில்	னியல்	அக	ந	ஜஸ்ரா	ஜஸ
உசா	உ0	காலை	காலை	சுச	உ	வாரா	வாரா
ஷை	சு0	ஸைதத்	ஸைதத்த்	எஅ	சு0	லஸை	லக்ஷை
சுசு	உ0	காரா	காரா	சுஅ	ந	ற்ரு	ற்று
சுச	ங	றெறு	றென்று	ஷை	சஅ	ரர்ஷ்	ரர்ஷ்ஷ்
சுந	ன	ரர்த்	ரர்த்த்	சு0ச	உ	ஸ்ஷஜ	ஸ்ஷஜ
சுசா	சச	சிக்ரு	சிக்ரு	சு0உ	சன	ஜ்ஞானம்	ஜ்ஞானம்
சுசு	உஉ	ர்ப்ரு	ர்ப்பு	சு0ன	உ	ப்ர்த்	ப்த்
சுன	ங	கீஜி	ர்ஜ்ஜி	சுசுச	சுங	ரரட	ரரட
சுஅ	உ0	லர்ரி	லர்ய	சுஉன	உந	ரசூ	ரசூ

இதில்வருங்கிரந்த எழுத்துகளின்குறிப்பு.

ஜ	ஶ	ஷ	ஸ	ஹ	க்ஷ	ர	ள
ஜ	ஶ	ஷ	ஸ	ஹ	க்ஷ	ர	ள

ஸ்ரீ

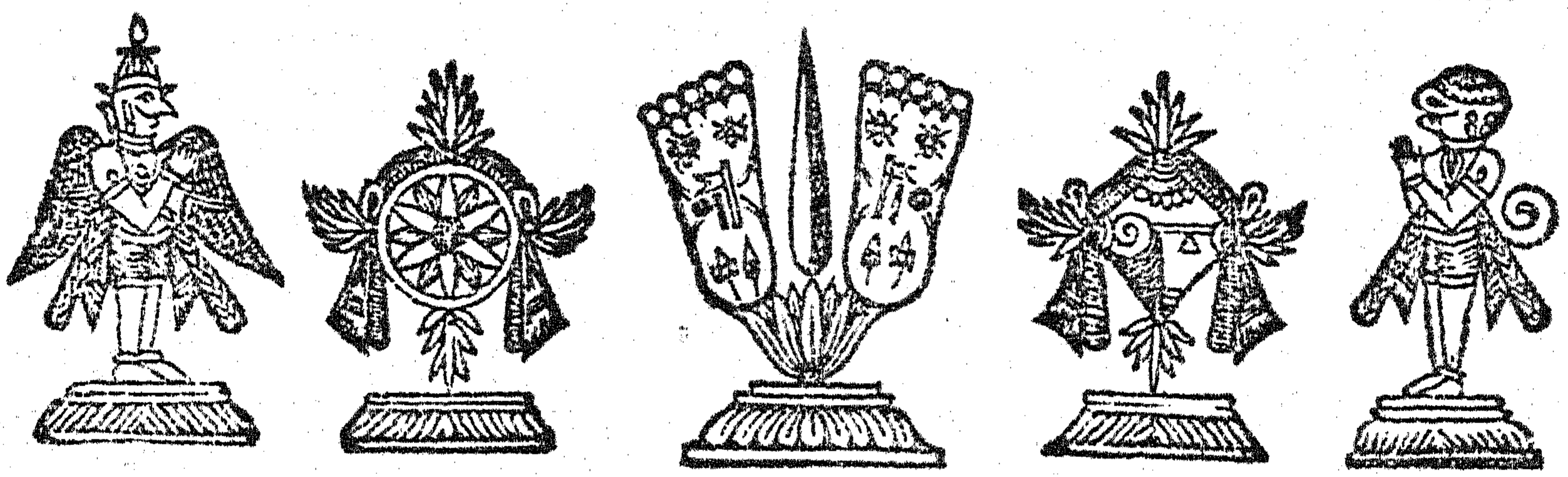
ஸ்ரீ மதீ வரவரமுநயே நமஃ.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீயப்பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதனனாய் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமபதநாதன், நித்தியமுக்தனைப்போல் ஸர்வகேதனரக்ஷணத்தும் நிரதிசயானந்தானுபவமுண்டாக்கும்பொருட்டுக் காணைகளைபாங்களைக்கொடுத்து, நாராயணஹிதமான பரமபதமென்னும் அத்தையடைடபவர்கள் ஸுகாத்ஸுகத்வாதீமகமாய், பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், ஞானானந்தஜனகமாய், ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயிருக்கும் அப்ராக்ருத விக்ரஹத்துடன் என்னைச்சேவித்துக்கொண்டு நித்யகிங்கர ஸ்வபாவத்துடனிருப்பார்களென்றும், மற்றபதவிகளில் ப்ரளயாந்த்யத்தில் முன்றுநித்தியமானவையா யிருந்தபோதிலும் அவற்றையடைடபவர்கள் அஸரீரிகளாய் அனுஸ்வரூப ஜீவிகளாயிருப்பார்களென்றும், அவற்றில் சுகமில்லையென்றும், சிலபதவிகளில்சேர்ந்தவர்கள் தேவர்களாவார்களென்றும், மற்றவைகளை யடைடபவர்கள் அற்பசுகமடைந்து புனராவர்த்தி ஜன்மங்களுக்கு வருவார்களென்றும், ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸபுராணங்களாலும், ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளாலும், அறிவித்திருக்க, சிலர்தாமஸரிஷிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டமோஹனசாஸ்த்ரங்களைச் சத்தியமென்றுநட்பி, அவற்றிலுழன்றுகொண்டிருக்க, நல்லசத்துக்களானமஹனீயர்கள்வேதசாஸ்த்ரப்ரமாணங்களாலே ஸாரஸங்க்ரஹமாய்வெளியிட்டருளியும், ப்ரத்யக்ஷபரமபதமானதிருவரங்கத்தில் கருடமண்டபத்தின்மீதிற் சித்ரரூபமாய்ப்பரமபதம், விரஜை, அதனடியில்விராட்புருஷன், அந்தப்புருஷனிலிருக்கும் அண்டங்கள் அவ்வண்டங்களிலிருக்கும் ஸ்வர்க்க, நரக, ஸ்தானமுதலானவிவரங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும், ஸகலரும் மேலிடத்துப்படஜனையறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமென்ற திருவுள்ளத்தால் எழுதுவிக்கையிலிருக்க, பெரியோர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளாயாவது, அவர்கள் எழுதுவிக்கையிலிருக்குமவைகளாயாவது மேலிடத்தணராமலும் என்மாரிக்கத்தில் வர்த்திக்கும் பாகவதோத்தமர்கள் சந்நிதியில் ப்ருச்சியஸ்ய ப்ருச்சயாய்த் திவ்யாசீத்தங்களைக் கேட்காமலும், சதுராக்ஷரி ஏகாக்ஷரியென்னும் பள்ளமடையர் ஸகலவர்ணத்தார் வீடுகளிலும் மதுமாம்ஸமுதலானவைகளை ஜிஹ்வாசாபல்யத்தால்புசித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை நாநாவிதமாகத்தூஷித்தும்பரமபதத்தையடையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நரங்களேயென்றும், ஸ்ரீவசனபூஷணாதிகாரிகள்

நாங்களேனென்றும், சாத்தாதன்வாமிகள் நாங்கள்தானென்று
ம், இதற்குத்திக்டாந்தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயாசாரத்தில் பாரீ
த்துக்கொள்ளலாமென்றும் பாமரர்கள் ப்ரமிக்கும்படிசெய்து
க்க, அவைகளையநேகர் நிஜமென்றுநம்பி, அவர்கள் பக்ஷமாய்ப்
பரமவைதிகசிலர்களாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோத்ருணமாகவெண்
ணி அந்தப்பள்ளமடையாகக்காட்டிலும், வேடாமரர்கள்பத்
துப்பங்கதிகமாகத்தூஷித்து ஸ்ரீராமாநுஜர் திவ்யாஜ்ஞையின்ப
டி ஆசாரசீலத்துடன் தொண்டக்குலத்துள் கலந்து ஸ்ரீவசனபூஷ
ணாதிகாரிகளாயிருக்கும் அவர்களோச்சாத்தாத முதலிகளென்றும்
நம்பரமாசார்யரான ஸ்ரீசைலேசதயம் ஜீயர்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளின ஸ்ரீவைஷ்ணவசமயாசாரத்தின்படி அநுஷ்டிக்கும் விலக்ஷ
ண ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின்ரொன்று மறியாமல் அஜ்ஞானத்தகா
ரத்தினாலுண்டுபீள வேதாவில்லாமல் பகவத்பாகவத ஆசார்
யர்கள் திருவடிகளில் அபசாரப்பட்டுக்கொண்டிருப்
பதைக்கண்டு சகிக்கக்கூடாமல், அநேகபாகவதர்கள் கேட்டுக்
கொண்டபடி எகாக்ஷரி, த்ராக்ஷரி முதலான பள்ளமடையந
ந்டான ப்ரகடனத்துடன் எகாக்ஷரிரகஸ்யமும், த்ராக்ஷரிதனி
யன்களும், ஸ்ரீரங்கநாதபட்டாரியர் வெளியிட்டருளின ஸ்வரூ
பவிசோதி நிர்ணயரஹஸ்யமும், மேடபள்ளமடையார் ப்ரமிக்
கச்செய்யும் அஜ்ஞானவந்தகாரத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்கும் ம
ற்ற மதஸ்தர்களுக்கும் ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞானத்தைப்போ
க்கி ஸத்ஜ்ஞானம் ஜனிக்கும்பொருட்டு, ஸகலமதஸ்தர்கள்கே
ரும் பதவிகளும், அவைகளிருக்கும்படியான ஸ்தானங்களும்,
வேதவேதாந்த ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸபுராணாகமமந்த்ர ப்ரமாண
ங்களுடன் ஸாரஸங்க்ரஹமாய் ஸ்ரீரங்கவாசியாகிய வரயோகி
ராமாநுஜதாஸரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வவிளக்கம்
அநேகபாகவதபுண்யர்கள் ஸஹாயம்பெற்று அவர்கள்கேட்
டுக்கொண்டபடி அச்சில்பதிப்பிக்கலாயிற்று. காலக்ஷேபம்ஸ
ர்வாதிகாரமென்றும், ஸமாஶ்ரயணம் ஸர்வாதிகாரமென்றும்,
ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தளிகைப்ரஸாதங்கள் ஸர்வாதிகாரமென்றும், பு
நஃஸமாஶ்ரயணங் கூடுமென்றும் கர்மம் வர்ணதீக்ஷைப்பற்றின
தென்றுஞ்சொல்லுவதைப்பற்றிப் பூர்வாசார்யர்கள்வசனாநு
ஸாரமானங்களோக்ரோடீகரித்த ஓர்க்ரந்தம் இன்னஞ்சிலதா
ளில் அச்சில்பதிப்பிக்கப்படும்.

ஸ்ரீபராங்குசபரகாலயதிவரதராஜோவிஜயதே.

శ్రీమత్పరవరమునయేనమః

తనియన్.

అస్మద్దేశికమస్మదీయపరమా చార్యానశేషాగురూ
శ్రీమల్లక్ష్మణయోగిపుంగవమహా పూర్ణార్యమునీంద్రయామునం
రామంపద్మవిలోచనంమునివరం నాథంశఠద్వేషిణం
శ్రీనేశం శ్రియమిందిరాసహచరం నారాయణంసంశ్రయే॥

పంచరాత్రమాలిక.

సీసపద్యములు.

శ్రీకరమగనుండు శిరుపులిపురినిలో - కాజ్ఞానతమసంబునణచిగొట్టి। అరుమాకర్కడలముదుడగుహరి-కరుణచేనర్కప్రకాశుడైయవతరించి। దండత్రయంబుకమండలుబట్టిన - కాషాయధరభాష్యకారులనగ। వెలిగెడు శ్రీతిరువేంగడమునితిరు - వడిగళుగొనిపరమాథవారసి। అధమమతులగు వారలకలరుపార్శ్వ। పార్శ్వకంబులజూపంగపరిధవిల్లి। పుడమియంచునన సునేలబొడమిశాంతి। మొనయునళగియ మణివాళమునులదలతు॥ (౧)

సప్తాశ్వసంకాశశంఖచక్రములనా - చార్యానుకంపభుజములదాల్చి। యున్నతముగదాద్వాదశోర్ధ్వపుండ్రంబుల-చిహ్నముతోగురుచింతజేసి। తిరుకోట్టియూర్నంబితిరుమాళిగండుతి-రుకోడియూళ్వర్తిరువడిగలై। శేషత్వముగనుండిసేవారహస్యముల్ భాషించినామీదుపరమకరుణ। నతిరహా

స్వామిగానుండునఫలములను। మోదమలరంగబోధించినట్లుగాను। భూదేవి
యుంమననను నేలబొడమిశాంతి। మొనయునళగియమణవాళమునులదలతు॥

గురుడెదైపంబునిగుతుగాబట్టిన-వరులకెయితరదైవతములేల। భాగ
వతకైంకర్యపులైనవారికి- యోగసాధనలంనుయోచనేల। పరమవైష్ణవు
లశ్రీపాదరక్షగనుండు- వరదాసులకువిషయవాంచలేల। మతిమంత్రపవిత్ర
లమరుగుజొచ్చినవారి- కితరమంత్రములంయిచ్చెయేల। మదినియొకటిని
యొంచియుమాయవేష।ములనుదాల్చుకగురులనుమోహంలేల।భూదేవియుంమ
ననను నేలబొడమిశాంతి। మొనయునళగియమణవాళమునులదలతు॥ (౨)

ఆశ్రమస్వీకారమందిబహుశ్లేశ- కారణాశాపాశగణమునుగోసి। యా
యకారంబునందథఃంబుగన్గొని- వికృతదైవంబులవిడచియూయు। కార్థ
మూహించిగాంచియాభాసపు - మతములపైకేగుమనసునిలపి। మాత్రకా
ర్థములోనిమర్మంబెఱింగి - నిశ్చయముగాచింతలచదియగొట్టి। ఖిదిమహా
గూఢతరమిదియితరదుగ। మిదితదీయవిలాసమీవెఱుగుమనుచు। భూదేవి
యుంమననను నేల బొడమిశాంతి। మొనయునళగియమణవాళమునులదలతు॥

అష్టాక్షరీమర్మమంతరంగంబున- దెల్పిధన్యత్వంబుజేసిపరచి। మంత్రద్వ
యరహస్యమంతయుబోధించి భయము జెందిననాదుభయమువాపి। చరమ
శ్లోకార్థంబుజక్కగావివరించి--చరమనిష్టనుజూపిచపలముడిపి।అమలస్వరూ
పంబునాప్తతజూపిన-వరయోగులకుదాసవర్యుడగుచు। భుళులశ్రీపాదపద్మ
ముల్ పూజజేసి।పొడవుతళిగప్రసాదముల్ పొందుమనుచు। భూదేవియుంమ
ననను నేలబొడమిశాంతి।మొనయునళగియ మణవాళమునులదలతు॥ (౩)

——:o:——

வாழித் திருநாமங்கள்.

தென்னரங்கன் பொன்னடியைச்சேர்ந்திருப்போன்வாழியே
சீர்வசனபூஷணத்தைத்தேர்ந்துரைப்போன்வாழியே
மன்னுதிருமந்திரத்தின்வளமுரைப்போன்வாழியே
மாதவன்பாலன்றிக்கண்ணைவைதான்வாழியே

ಬಹೀನಿಯ ನಾಥಿಪ ತಾಣವಿಳಂಬಿಪ ಮಾಡಗ ಮೂಡಪವೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಬಾಹಾಗುಜರ್ತಮಿಳ್ತಿಮಲೈಯಪ್ಪರಿತ್ ತುಣೈಪ್ಪೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಶೂನೈಯಪೀಮಥಿಲಿಯೆಮ್ಬಾಶಿಪಣಿವೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಶೂಡಿಯಪಾಮಾಮನೈವಾಳನೆಯಿಣೈಗಳ್ವಾಳ್ವಿಯೇ.

ಶೀಯಗುನಿಧಿರುಪ್ಪತಿಗಳ್ಶೇವಿಪ್ಪೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ತಿರುವೇಂಗಡಮಾಮುನಿವಳ್ತಿರುವಡಿಯೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಬಾಶಾಗುಮೆತಿರಾಶರ್ಪತಿಮ್ಬಣಿವೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಭಗವತ್ವಿಷಯಾರೀತ್ತತ್ತೈಪ್ಪರಿತ್ ತುಣೈಪ್ಪೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ವರಾಗುನನ್ತೈಪ್ಪೂಶತ್ತಿಂಗುತಿತ್ತೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಎಟ್ಟೂರಣ್ಣಿಲುಟ್ಪೊರುಳೆಯೆಮಕ್ಕಳಿತ್ತೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಆರಾಮುನ್ಗುಜೂರಾಙ್ಗಮಮರ್ತ್ತುಯಿರ್ತ್ತೋನೀವಾಳ್ವಿಯೇ
ಅಡಿಯೇಡಾಡಮಣವಾಳನಡಿಯಿಣೈಗಳ್ವಾಳ್ವಿಯೇ.

—:o:—

మానవరోణైశ్వకట్ల్వలోకం.

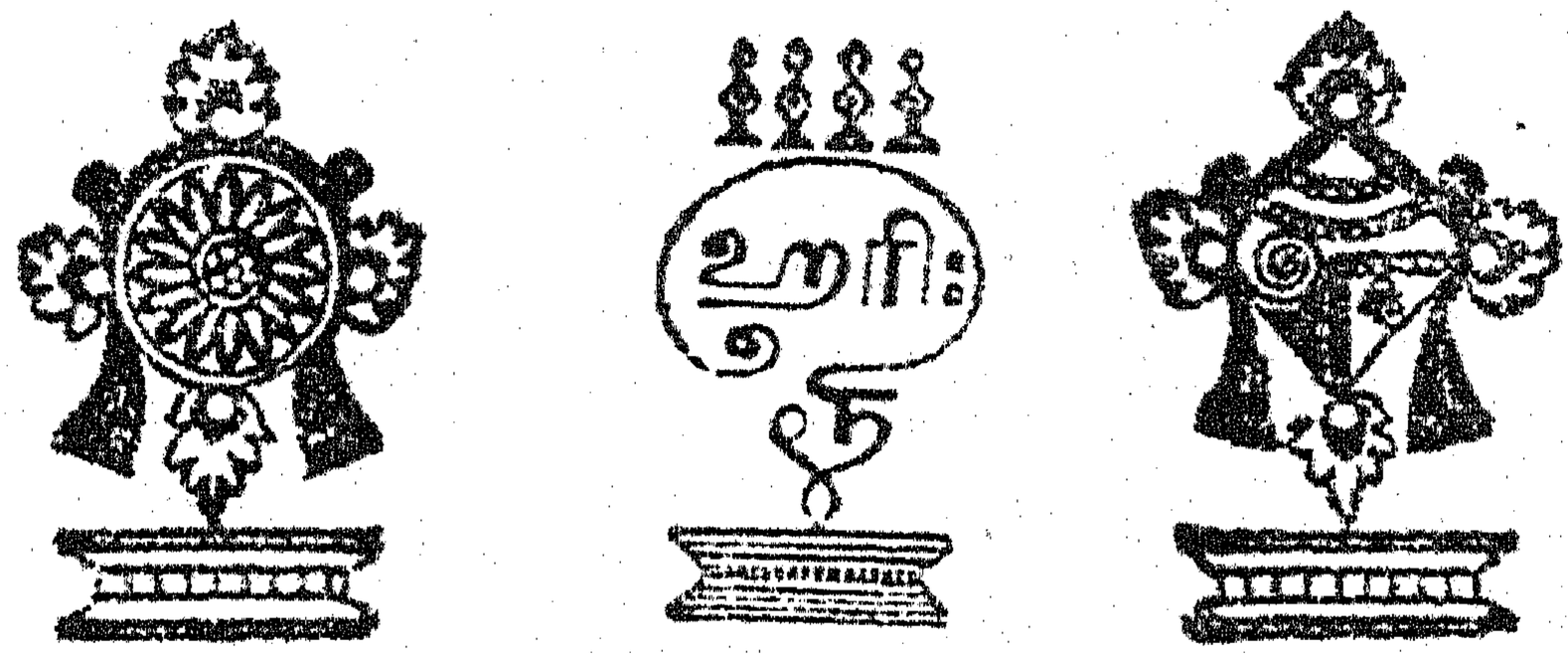
కమలాపయోధర తటాధివాసినం।కమలాయతారుణ విశాలలోచనం
కలయంతుకాల జలదచ్ఛవింసదా।వరయోగివంద్య వరరామనాయకం (౧)
గిరిశాంబుజాత భవభావితంసదా।నిగమాంతసౌధ శిఖరాపతంసితం
భజతాంపురాణ పురుషోత్తమంపరం। వరయోగివంద్య వరరామనాయకం.
జగదుద్భవస్థితి వినాశకారణం।వినతాపవర్గ కరణైకలక్షణం
శరణంభజంతు శరణాగతాశ్రయం। వరయోగివంద్య వరరామనాయకం.
నహిసర్వమేత దుతదోషకల్పితం।పరమాత్మనస్త్య జతబుద్ధిమీర్శ్యం
మనసాపరంభజ తశుద్ధచేతసో।వరయోగివంద్య పరరామనాయకం. (౨)
నహినేహనేహ కిమపీతిజల్పితం।పరిముంచతాద్య నిజదోషకల్పితం
సహసానమాశ్రయత సారనేక్షణం।వరయోగివంద్య వరరామనాయకం.
మనసానమాన శతబాధితంమతం।క్షణమాద్రియద్వ మతిమూఢచేతసం
భజతార్తిదీన జనతార్తినాశకం।వరయోగివంద్య పరరామనాయకం. (౩)

—:o:—

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆதிமூலாவுனை யன்புடன்றுதிக்கும்
நீதிமூலரா நின்னடியார்சிலர்
அஞ்ஞானசத்த னற்பலுமிவனைச்
சுஞ்ஞானனென்று தொல்லுலகத்தினி
மதங்களீவெகுவாய் மதிதனைமயக்கிப்
பதிதராய்க்கெடுவோர்ப் பாவனமாச்செய்
ஆரியரடிகளை யன்புடன்வணங்கிப்
போரின்பவீடுறப் பெற்றவர்த்தங்களைச்
சுருக்கமாய்த்தமிழிற் சுருதியுக்தமாச்
சுரலோகபதஞ் சுலபமாய்த்தெரிய
அறிவிக்கவேண்டுமென்றன்புடன்வினவ
மறுவிலாஅஸ்மதா சார்யனைத்தொடங்கிப்
பூர்வாசாரியர் பொன்னடிவணங்கி
ஆர்வமோடுனது பாதாம்புயம்பணிந்தேன்
விண்டுதத்துவ விளக்கம்விரிவாய்த்
தொண்டர்பிரியனே சொல்லவென்வாக்கினின்
நியம்பிடச்செய்வா யிதைச்சுபகரமாய்
நயந்துபார்ப்பவரை நல்லருள்புரிவாய்
வரயோகிப்ருந்த வந்திதபதாப்ஜா
வராமசந்த்ரா வனமாலிமார்பா
நரசிங்கரூபா லக்ஷ்மிநாரணனே
சரணஞ்சரணஞ் சரபமதாரியே.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவடிகளேசரணம்.

அஸ்மத்குருப்யோநமஃ

ஸ்ரீபராங்குஶபரகால யதிவரர்
திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வவிளக்கம்.

ஸ்ரீயஃபதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனுய், ஸர்வஶேஷி யாய், ஸர்வநியந்தாவாய், ஸர்வஜ்ஞமயனாய், ஸர்வவ்யாபகனுய், ஸர்வதாரகனுய், ஸர்வரக்ஷகனுய், ஸர்வபோக்தாவாய், ஸர்வஜ்ஞய னுய், ஸர்வஶக்தியாய், ஸர்வஸம்பூரணனுய், அவாப்தஸமஸ்தகாம னுய், அகிலபுவனஜன்மஸ்திதிலயகாரணனுய், அகிலஹேயப்ரத்ய நீகனுய், னழுந்தருளியிராநின்று, (ஸூர்யகோடிப்ரகாஶாத் சந்த்ரகோடி ஸுஶீதலம்) என்றும் (தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்) என்றும் (அக்ஷரம்பரமம்ப தம்) என்றும்சொல்லும்; இந்த ஶ்ருதிகளின்படியே; அநேககோடி ஸூர்யசந்த்ர ப்ரகாஶமும், நாஶரஹிதமுமான அந்தப் பரமப தத்தில் (திவ்யாவரணஶதஸஹஸ்ராவ்ருதம்) என்ற ஶ்ருதிவாக்யத்தின்படி யே; அப்ராக்ருதமாகிய வநேக ஸஹஸ்ரநவரத்ன ஸ்தாபிதங்களான அரண்களும், மேடைகளும், புவனைப்பவரங்களும், நதிகளும், கற்பவ்ருக்ஷ ஸமூஹங்களுமுள்ள ப்ரஶஸ்தமான தோட்டங்க ளும், திவ்யபுருஷ ஸ்த்ரீகளுடனுண்டாகிய மணிமயஸ்தம்ப ஶோபி தமான திருமாமணி மண்டபமென்னும் கொலுக்கூடத்தி லுப யலிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு, ஸர்வாச்சர்யமயமான கோ ப்புடைய தீரிய சிங்காஸனத்திலே பனிரண்டுதடாய், நாநாவர்ண திமயமான திவ்யகடலடாய், அதின் திவ்ய கர்ணிகையிலே, புஷ்பி

பஞ்சாயை விசித்ரமான திவ்யயோக பர்யங்கமாய், அதின்மே லநேகமாயிரஞ் சந்த்ரர்களை யுருக்கிவார்த்தாற்போலக் குளிர்ந்த புகையுடைதீதான திருமேனியையுடைய ஸர்வவிதகைங்கர்ய கல்யாண பரிபூர்ணனை வகிலகீர்த்திபொருந்திய திருவநந்தாழ்வான் மீதில் லக்ஷ்மிபூமி நீளாயுக்தனை ஸர்வேச்வரன் (கேயூரவாகமகரகுண்டலவாகி கிரீடஹாரிஹிரண்மயவபுஃதृதசங்கசக்ரஃ) என்கிற உபநிஷத்தின்படி ஆயிரமாற்றுத் தங்கப்ரகாசத்தைப்போன்ற அப்ராக்ருத திருமேனியையுடைதீதான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், திவ்யமணிப்ரகாச கிரீடகேயூரமகரகுண்டலாதி திவ்யாபரண திவ்யாயுதவலங்காரத்தையும், ஸமஸ்தமான வாதீமாக்களையும், (ஆத்மாவைபுத்ரனாமஸி) என்கிற ச்ருதியின்படியே நவவித ஸம்பந்தங்களிலொன்றாகிய பிதாபுத்ர ஸம்பந்தத்தால் ஆஸிங்கனாதி க்ரியையுடனே கொஞ்சிக்கொண்டிருப்பான், இந்த ஸ்வாமி பரப்ரஹ்ம மென்றும், ஆதிநாராயணமூர்த்தியென்றும், பரமபதநாதனென்றும், முக்யத் திருநாமங்களை யுடையனாயிருத்தலேயன்றி இன்னும் அநந்த திருநாமங்களோடிருப்பன்.

இந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ஸ்ரீமந்நாராயணனை "நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்வம்நாராயணஃபரஃ," என்று வேதசிரட்டித்துச் சதித்தியற்செய்தபடியே, பரனென்று திடசித்தராய்,ரஹஸ்யதிரய ஜ்ஞானத்தாலறிந்து பரமபதத்திற் ப்ரவேசிப்பவர்களுக்கு நாராயணபரர்களென்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றும், ஸ்ரீவசனபூஷண வதிகாரிகளென்றும், ஏகாங்கிகளென்றும், பரம ஏகாங்கிகளென்றும், ப்ரபன்னர்களென்றும், இப்படி யநேக திருநாமங்களுண்டாயிருக்கும். இதுமுக்யமான ஸ்தானம் (யன்ன தேவாஃநமுனயோஃ। நசாஹான்ன சசங்கரஃ। ஜானந்திபர மேசஸ்ய। தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்) என்ற ப்ரகாரம் தேவர்களாலும் ஸநகாதிமுனீச்வரர்களாலுஞ் சதுர்முகனுகிய என்னாலும் ஸங்கரனாலு மறியவொண்ணாத பரமபதமென்று ப்ரம்ஹாசொன்ன வாக்யத்தின்படியேப்ரஹ்மருத்ராதியர்களறியவொண்ணாதவிந்த நித்யவிபூதியிற் சேர்கிறவர்கள் லீலாவிபூதியிலிருந்து ஸூக்ஷ்ம ஸரீரத்தோடேபுறப்பட்டு (வானேறவழிபெற்று மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தினன்னெடுவுள், அன்னதோள்விசியினூடுபோ

டி) ஐசுவர்யமும் சாரீரத்தையும் வாலவ்ருத்தாவஸ்தையும் விரஜாஸ்நானத்தி லேகழித்து, ஸகலதாபங்களு மாறப்பெற்று, அமாநவகரஸ் பரீஷத் தால்ஸ-தரீஸந பாஞ்சஜந்ய, ஸஹிதராய்ச்சக்ரவர்ட்புஜங்களுடன், ஒ ளிக்கொண்ட ஜ்ஞாநியுமாயிருக்கிறஅப்ராக்ருத விக்ரஹத்தைப்பெ ற்று,லக்ஷ்மீசஹிதனுய், பூமீ நீளாநாயகனுய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக் தனுயிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை, நித்யாநுபவம்பண்ணி, நித்ய கிங்கரஸ்வபாவராயிருப்பர்கள். இவர்களுக்கு ஸ்ரீயஃபதித்வம் ஜகத் காரணத்வ முதலானவைகளில்லை, இவர்கள் புநர்ஜன்மங்களு மடை யமாட்டார்கள். இதுதான் பரமபதபலன்.

ஸப்தஸ்பரீ ஸாதிகளாகிய ஸிஷ்மை வ்யாக்ராதிகளால் படும் ஹிம்ஸையையும், ஸம்ஸார தாபத்ரயமாகிற காட்டுத்தீயிலுள்வரு ம் க்லேஸத்தையும்போக்கி, ஜனனமரணங்களை ஸஹிதமாக்கி, அப் ராக்ருத விக்ரஹத்துடன் நிரதிஸயாநந்தக்கடலில் முழுகும்படி செய்யும் விரஜாநதியானது பரமபதத்தின்கீழிருக்கின்றது. அதில், லவணஸமுத்ரத்திலங்கை, இக்கரைக்குச் சமீபமா யிருப்பதைப் போல் (தத் ஸாம்ய-விரஜாதோயமத்யை கைவல்யம்) என்றும் (விஜ்ஞாந லவதோயமத்யதஸ்தாம்ய கைவல்யம்) என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஜ ஸமத்தியிற்கைவல்ய மக்கரைக்குச் சமீபமாயிருக்கிறது.

நகரத்துக்குப் பறைச்சேரி தூரமாயிருப்பதைப்போல், பரம பதத்துக்குக் கைவல்யமென்னும் பதம் தூரமாயிருக்கின்றது.

அக்கைவல்யத்தில் நிராகாரமான ப்ரகாஸமேயன்றி, ஸ்வரூப விலக்ஷணங்களில்லாமலிருக்கின்றன. அதில் ப்ரகாஸமாகுமவர்கள் கேவலர்.

கேவலராவார்.

தனியிடத்திலே மிகவும் கூர்த்திபாலைகளாலே நலிவுபட்ட வன், பக்ஷியாபக்ஷிய விவேகம் பண்ணமாட்டாதே தன்னுடம்பை த்தானே ஜீவித்துப் பரனென்னுமாபோலே ஸம்ஸார தாபாக்நி யாலே தப்தனுனவன், ஸம்ஸாரதுக்க நிவ்ருத்திக்குறுப்பாக ஸாஸ் த்ர ஜன்ய ஜ்ஞானத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம்பண்ணி ப்ரக் ருதி துக்காப்ரயமாய் ஹேயபதார்த்த ஸமூதாயமாயிருக்கிற ஆகா ரத்தையும், ஆத்மா ப்ரக்ருதேஃபரனுய் ஸ்வயம்ப்ரகாஸகனுய் ஸ்வ

தவ்ய-கியாய், நித்யனுய், அப்ராக்ருதனுயிருக்கிற வாகாரத்தையும் அநுபந்தித்து மூன்று தான்பட்ட துக்கத்தின் கனத்தாலே இவ் வல்பரபத்திலே காலந்தாழ்த்து உணர்முழுதலமான பரமாத்ம விவேகம் பண்ணமாட்டாதே அமுதவெள்ளத்தாலுஞ் சிறப்புவிட்டு இவ்வாத்மப்ராப்திக்குச் சாதனமான ஜ்ஞானயோகத்திலே நிஷ்டனுய் யோகபலமான ஆத்மாநுபவமாத்ரத்தையே புருஷார்த்தமாக அநுபவித்துப்பின்பு ஸம்ஸாரஸம்பந்தமும் பகவத்ப்ராப்தியும் மற்று யாவதாத்மபாவி அஸரீரியாய்க்கொண்டு நிரிவாஹனுருவன் என்றிருப்பதால் இவ்விதமான கேவலரீக எக்கைவல்யத்தில் அஸரீரியாய் ப்ரவேசிப்பர்கள், இவர்களுக்கு ஆத்ம வேத்தர்களென்றும் கைவல்யர்களென்றும் பேர்களுண்டாயிருக்கின்றன. இவர்களை அத்வைதிகளென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். இவர்களுக்கு மறுஜன்மங்களில்லை.

கைவல்யத்துடன் கூடியிருக்கும் நதிக்கு ப்ரஹ்மாம்ருதமென்றும், விரஜாநதியென்றும், அம்ருதவல்லியென்றும், விக்யானதல் பமென்றும், நாமதேயங்களுண்டா யிருக்கின்றன.

விரஜாநதிக்கரையில் ப்ரவேசிப்பவர்கள், (விஜ்ஞானம்யஜ்ஞம்தநு தே । விஜ்ஞானம்தேவாஃஸர்வே.) என்ற ம்ருதிப்ரகாரம், விக்யானமே பரத்வமென்பவர்கள். (தத ஸ்துவிரஜாதீர ப்ரதேசம்ஸமாகச்சதி) என்கிறபடியே, அம்ருதவாஹிநியாய் வைதரணிக் கெதிர்த்தட்டான விரஜையைச்சென்று கிட்டினவர்கள் ஸரீரமில்லாமல் அநுஸ்வரூப ஜீவிகளாய், துறையில் அம்ருதபாநஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு ஜ்ஞானிகளென்றும், அம்ருதாநுபவிகளென்றும் பேர்களுண்டாயிருக்கின்றன. இவர்களையும் அத்வைதிகளென்று வேறு சிலர்வழங்குகிறார்கள், இவர்களுக்கும் மறுஜன்மங்களில்லை.

வைகலவிலக்ஷண விக்ரஹ நிர்ணயம்.

(ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷः । ஸஹஸ்ரம்ஸம்ஹஸ்ரபாத்.) என்கிற ம்ருதியின்படியே, விரஜாநதியின்கீழ் விராட்புருஷன் உண்டாயிருக்கிறான் அவனிடத்திலிருக்கும் பரமமஹிமைகளைத்தெரியாமல் இந்த விராட்புருஷனையே பரப்ரஹ்மமென்று அநுஸந்திக்குங் கபிலமதஸ்தர்களும், நத்தாத்மோய மதஸ்தர்களும், ஸரீரங்களில்லாமல் அநுஸ்வரூபஜீவர்களா யிற்சமஹாபுருஷனை இரீடங்களின்மீது மணி

கனைப்போ லடைந்தவற்றின்மீது லம்ருதபாநஞ் செய்துகொண் டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு யோகீச்வரர்களென்றுந் திகம்பரர்க ளென்றும், பரமஹம்ஸைகளென்றும், நாமதேயங்க ளுண்டாயி ருக்கின்றன; இவர்களையும் அத்வைதிகளோடு சிலர் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுக்கும் மநுஜனனமில்லை.

அநந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்டநாயகனை விராட்புருஷனது புருவத்தின் மத்தியில் தீர்க்கண மிச்சாமான மூலப்ரக்ருதி யிருக்கி ன்றது. இந்த ப்ரக்ருதிக்கு நாமதேயங்களென்னெனில், ப்ரக்ருதி, அவித்தை, சக்தியென்று மிவைகள்தாம் (ரதிமர்தாணிபஶ்யாநா வேவ सिंधूं) என்றும் (துர்தாं தேவீं-சரணமஹம் ப்ரபத்யே) என்றுஞ் சொ ல்லுகிற ச்ருதிகளின்படியே இந்த சக்தியைப் பரதேவதையென்னும் சாக்தாகமதஸ்தர்கள் அதினிடத்தில் சாத்தததேவ மஹிமைகளைத் தெரியாமல், மிச்சாதத்வமான மூலப்ரக்ருதியை அணுமாத்ர ஜீவ ஸ்வரூபர்களாய், கல்லிலுளைத்த பொன்னை மெழுகினிடமாக ஒட் டிறப்போல்அடைவார்கள். இவர்கள் காலாந்தரத்தில் மறுபடியும் ஜன்மங்களுக்கு வருவார்கள். இது ப்ரக்ருதிஸ்தானம்.

இந்த ப்ரக்ருதி தனது ஸ்வதந்த்ரத்தினால் ப்ரஹ்மாண்டங்க ளைச்செய்ய அறியாமல், ஸ்வாமியை ஸ்தோத்ரஞ்செய்வதற்குப் பிரமாணம், பாதிமபுராணம் உத்தரகாண்டத்தி லாருவது அத்யா யத்திற் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த ப்ரக்ருதியில் மஹத்தத்வ மும், அஹங்காரதத்வமும், சப்தததத்வமும், ஸ்பர்சதத்வமும், ரூபதத்வமும், ரஸதத்வமும், கந்ததத்வமுமாகிய ஸப்தாவரணங் கள் பிறந்தன. இவைகள் மஹதாதிகளென்று சொல்லப்படும். இந்த மஹதாதிகள் ப்ரஹ்மாண்டங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கத் தெரியா மல் ஸ்வாமியை ஸ்தோத்ரஞ்செய்வது பாகவத தீர்த்திய ஸ்கந் தத்திற் பார்த்துக்கொள்க. பின்னு மிந்த மஹதாதிகளானை, ஸப் தாவரணங்களும், ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு மேற்கட்டிகள் கட்டி னற்போ லிருக்கின்றனவென்று, அந்த பாகவததீர்த்தனே பரி கூஷித்து மஹாராஜனுக்கு ஸ கழுனி ஸாதித்திருக்கிறார். இந்த ஸப்தாவரணங்களிற் சேருவோர் வெவ்வேறு மதஸ்தர்களாயிரு ப்பரிகள்.

அவர்கள் யாரெனில் (ப்ரணோ ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத ப்ராணாத்யேவக்ஷுர்விஜ்ஞானாத் மனஸா த்யேவக்ஷுர்விஜ்ஞானிபூதாதாநிஜாயந்தே) என்ற பிருஹதியின்படியே முதல் ப்ரஹ்மமென்று கொள்ளும் தத்வ வேதத்தாக்களென்னும் பேருடையவர்கள். இவர்கள் மஹாதத்தவமென்னுமாவரணத்தையுடையவர்கள்.

(ஆனந்தோ ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத ஆனந்தாத்யேவக்ஷுர்விஜ்ஞானிபூதாதாநி ஜாயந்தே) எனுகிற பிருஹதியின்படியே அஹங்காரமே பரதத்வ மென்பவர்கள். அஹங்கார ஆவரணத்தையே யுடையவர்கள்.

விஜ்ஞானம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத விஜ்ஞானாத்யேவக்ஷுர்விஜ்ஞானிபூதாநிஜாயந்தே) எனுகிற பிருஹதியின்படியே புத்தியே பரதத்வமென்றவர்கள் புத்தாவரணத்தையுடையவர்கள்.

(ப்ராணோ ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத ப்ராணாத்யேவக்ஷுர்விஜ்ஞானிபூதாநி ஜாயந்தே) எனுகிற பிருஹதியின்படியே ப்ராணவாயுவே ப்ரஹ்மமென்பவர்கள், ஸ்பர்சமென்னும் ஆவரணத்தையேயுடையவர்கள்.

(ஆபோவாயிதமக்ரஉஸீத்தாபிரேதம்ஸர்வம் விஶ்வாபூதாந்யாபஃ। அபோபூபூதபதிம் ஸுபதிர்நோ) எனுகிற பிருஹதியின்படியே ஜலமே பரதத்வமென்பவர்கள் ரஸாவரணத்தையே யுடையவர்கள்.

(ஸ॥ த்ரிகேஸாநமேபாபம் யன்மயாகமஷ்க்ருதம்கிதம்। மத்ரிகேப்ரதிஷ்டிதோ தேஸர்ஜ॥) என்கிற பிருஹதியின்படியே, ம்ருத்திகையைப் பரதத்வமென்பவர்கள் கந்தாவரணத்தையே யுடையவர்கள்.

இந்த பிருஹதிகளின் ப்ரகாரம் பஞ்சாவரணங்களிற் சேர்ந்தவர்கள், பிறகு ப்ரக்ருதிவாஸனை தேஹத்துடன் அணுஸ்வரூப ஜீவர்களாய்ப் பல்லிவாயிலகப்பட்ட கொதுகுகளைப்போலந்த ஏழாவரணங்களிலகப்பட்டிருப்பர்கள். இவர்கள் மறுபடியும் ஜன்மங்களுக்கு வருவர்கள்.

(அண்டானாம்து ஸகாஸ்ரஜீ । ஜனந்த ப்ரஹ்மாண்ட நமேகதமவ்யக்தம்)
எனிகறபடியே பரமாணுக்களினாலேபோல் ஸெஸ்ரீவைஷ்ணவாளங்களினாலே கூடினவிராட்புருஷனது சரீரத்திலும், ரோமகூபத்திலும் அநந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களிருக்கின்றன. மேலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவாளுகூடினவிராட்புருஷனது சரீரரோமகூபத்திற் பரமாணுக்களான ப்ரஹ்மாண்டங்கள், அத்திமரத்திற் றொத்தியனிபோற் றொத்தியிருக்கின்றனவென் றநேக ப்ரமாணவாக்யங்களிருக்கின்றன. அந்த ப்ரஹ்மாண்டங்களில் ஸ்ரீமந்நாராயணனது சரித்ரங்களாலோசிதமாயிருக்கின்றன. இப்போது நாமிருக்கிற ப்ரஹ்மாண்டத்தின் சரித்ரமாவது இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்துக்குள் ஸ்வாமி வடபத்ர ஶயனராய் மஹாஜலத்தைக் கல்பித்து அந்த ஜலத்தின்மீதிருப்பர். காலாந்தரத்தில் தமது கர்ப்பஸ்தானத்தில் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகள் முதலான ஸமஸ்த ஜீவராசிகளையும் பாரீ ரங்களை விடுவித்துத் தமது உதரத்துக்குள் எடுக்கிக்கொள்ளும் போது (ப்ரஹ்மோத்ஸ்வமுத்ஸ்ருஜ்ய) என்று சொல்லும்படியாய்ச்செய்து கொள்ள அவர்கர்ப்பத்திற்றானே அச்சீவர்கள் அடங்கியிருப்பர்கள். மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் (ஏதாபூர்வமுத்ஸ்ருஜேத்) என்றபடியே பூர்வம்போலவே, ஜகத் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஜீவர்களுக்கு வருவர்கள்.

அப்படி யடக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற வடபத்ரஶயனன் ப்ரஹ்மாவைப் படைத்தபோ தந்த ப்ரஹ்மா பகவானைக் காணமலந்தித் தாமரைக் கர்ணிகையி லநேககாலங்கள் தபஸ்செய்ய, அந்த வடபத்ரஶயனன் ப்ரஹ்மாவை யாதரித்து நிக்ரு முதலான வேதங்களை ப்ரஸாதித்தது வேதங்களிலும் ஸ்ரீமஹாபாகவத தீவிதீய, தீருதீய, ஸ்கந்தங்களிலும், ஸ்ரீரங்க மஹாத்மிய முதலானவைகளிலும் விவரித்திருக்கின்றது. அதிலேயே (ப்ரஜாபதிஃபிதரஃ) என்றும் (கிம்பகவந்தஃபரமுச்யதே) என்றுஞ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களின்ப்ரகாரம் ப்ரஹ்மாவுக்குப் பிதாவாகவும்பகவானுகவும்பரனுகவுமிருக்கிறானென்பது விஶதமாகின்றது. அவரோ, ஆதிமூலமென்ற கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தவர். இந்த ஸ்வாமி மூன்று ஶிகரங்களை மஹாமேருவில் கல்பித்து மத்யஶிகரத்தில் ஸுதர்ம

லோகத்தைத் நிர்ணயித்து ப்ரஹ்மாவுக்குப் பட்டங்கட்டி லோகங் களை ஸ்ருஷ்டிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்தனர். அந்தவடபத்ரசயனரே க்ஷீராப்திநாதனும், வாசுதேவ, ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ன, அநிருத்த ரென்னும் நான்கு திருநாமங்களுடன் சதுர்வ்யூஹ வைகுண்டங் களைக் கல்பித்து, அவற்றிலெழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த வைகுண் டங்களாவன க்ஷீரஸமுத்ரம், ஸுதீதோதகஸமுத்ர மிவைகளின்மத் யதிவ்யதத்தில் வாஸுதேவ வைகுண்டம் கிழக்கிலும், ஸங்கர்ஷண வைகுண்டந் தெற்கிலும்ப்ரத்யும்னவைகுண்டம் மேற்கிலும், அநி ருத்தவைகுண்டம் வடக்கிலும், ஒருவைகுண்டம் மேருவின் மேற் குச்சிகரத்திலும் நிர்ணயித்து விண்டுவென்ற திருநாமத்துடனெழு ந்தருளியிருக்கிறார் இவர்தாம் கல்பாதியில் வடபத்ரசயன திருக் கோலமாயிருந்து தமது நாபியில் ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்து அ ந்த ப்ரஹ்மாவினது லலாடத்தில் ருத்ரனைக் கல்பித்தனர். இதற்கு (ब्रह्मणोयज्ञेशायरु ऋायललाटाःक्रोधायरुदाीयते)என் றும், (ससोचयजितोविष्णुस्सत्वगुणप्रणितोभवत्, तस्यनाभेरजो त्पन्नस्स्वयंभूः। तथातस्यभ्रुवोंतराळात् तमोगुणप्रःपाीदर भवत்) என்றுஞ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களாலறிக. இதுவுமன்றிப் பாகவத தீருதிய ஸ்கந்தத்திலும் (धीयोनिगुह्यामनोपि। भीमवःधृ ग्प्रजापतिः। सदोजायततस्यस्य कुमारोनीललोहितः।) என்றும், பாரதத்திலும் (मन्नाभिपंकजाज्जातो। पद्मयोनिःपितामः। तल्लला टोद्भवोरुद्र। स्तस्याज्ञातस्सुताननः) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாராஹ ப்ரஹ்மாண்ட நாரசிங்காதி புராணங்களிலும் விவரித்திருக் கின்றது. இவ்விதமாய் ப்ரஹ்மாவின் லலாடத்திற்பிறந்த ருத்ர னுக்கு மேருவின் கிழக்கு ஸிகரத்தின்மீதிற் கைலாஸத்தை நிர்மித் துப் பட்டங்கட்டிவைத்தனர். இந்த மூன்று சிகரங்களிலிருக்குந் தீர்மூர்த்திகளின் பட்டணங்களின்மீது தூரத்தில் ஸிம்ஸுமார சக் ரம் வடபத்ரசயனன் நாபீகமலத்தில் ப்ரஹ்மாபிறந்தபோதே யீ ருள்ளிப்புனையைப்போன்றுகூடப்பிறந்தப்ரஹ்மருத்ராதிகளு க்குக் காலசக்ரமாய்த் திரிந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஸிம்ஸுமார சக்ரத்தை எம்பெருமான் தீருவருக்குப் பட்டங்கட் டிவைத்தனர். அந்த ஸிம்ஸுமார சக்ரத்தின்மீது தீருவவைகுண்ட

வது ரீதிஜை- அனைடகடாஹ பர்யந்தம் வ்யாபித்திருக்கின்றது, அந்தத் ரீதிஜைலித் பொருந்தியிருப்பவர்கள் சில மதஸ்தர்கள்.

அவர்கள் யாரெனில் (நிரஞ்ஜனோநர்மலஸ்தாராத்மா) என்றபடியும் (அம்ருதமாத்ரப்ரபுக்ஷ:) என்றபடியும் மனுஷ்யரூபத்து (மனுஷ்யவிக்ரஹ:) என்கிற ராஜஸ ஜ்ஞானிகளும் (பாகவதத்தில் ஸ்ரீஹம்ஸாவதாரத்தில் ப்ரஹ்மாவை ஹிரண்யகர்பன் ஸ்ரீதாத்பர்யஞ்செய்தபடி) ஜ்ஞாதி ப்ரகாரமான நீர்க்குணரே ஸகுணரரனென்றும், ப்ரஹ்மாவே டமாரனென்றும், ராஜஸஜ்ஞானிளான ராஜர்கள் மூவரும் (வ்ருத்த்யாயனம:, வ்ருத்திலிங்காயனம:, ஆத்ம்யாயனம:, ஆத்ம லிங்காயனம:, பரம லிங்காயனம:) என்றபிரகாரம் ஜ்ஞாதிட்ரகாரமான விங்களருடனே ஸகுணரரனென்றும், கைலாயத்திலிருக்கிறனென்றும் விங்கத்தைப்பூஜிக்கும் பாஸுபத வ்ரதரவர்களான வர்களரும் (சிவாயவிஷ்ணுரூபாய | சிவரூபாயவிஷ்ணவே) என்றபடி ப்ரஹ்மாவைவிட்டு ஹரிஹரர்களை ஏகமென்பவர்களரும், ப்ரருத்தி (ஸுப்ரஹ்மஸ்யசிவஸ்ய சேரிந்த்ரோஸாக்ஷாத்) என்றும் ஐந்யாஹிகளரமென்பவர்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸிம்ஹாமார சக்ரத்தின்மீது தீரு வனது ப்ரகாரத்துக்குள் வெரீயகிரணங்களி லணைக்க ஏகப்பட்டதைப்போல் அணுஸ்வரூபிகளாயடங்குவர்கள். இவர்களில் ஹரி ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளை யேகமென்று சொல்லுகிற ஐந்யாவஹிகள் வாசா அத்வைதம் பேசுவர்கள். இவர்களையு மத்வைதிகளென்னப் படுவார்கள்.

மூன் கூறாப்திபாயனரல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ன, அநிருத்த, வைகுண்டங்களில் ஸ்ரீபதாரிகா ப்ரமத்தில் நாராயணருஷி உபதேஸித்த ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர மந்த்ர ஜபகித்தர்க ளானவர்களரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்ற பேருடன் வாஸுதேவநாராயணர்க ளானவர்களரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்ற பேருடன் கர்மத்தை யவலம்பித்து வருமவர்களரும், (ஸர்வபூ தாநிவாஸோஸி | ஸ்ரீவாஸுதேவாயனம:) என்கிற ப்ரருத்திப்ரகாரமனு ஷ்டிக்குமவர்களரும், (தஸ்ஸோநரஸிம்ஹ: ப்ரசோதயாத்) என்கிற ப்ரருத்திப்ரகாரம். ஸ்ரீநரஸிம்ஹோபாஸகளரும், ப்ரஹ்லாதன் மூத லானவர்களரும் தீவாதஸாக்ஷர மந்த்ரஸித்தியானவர்களரும் கோபால

மந்த்ர ஸித்தியானவர்களுரும், ஹரிமந்த்ர பிரதாயாவெனீ ணும் மத்வாசார்ய மதஸ்தர்களான தத்வாதிகளுரும், வைகரீஷ்ணு வ்யூகமென்னும் வைகுண்டத்தை யடைவர்கள்.

பராஶரவ்யாஶ மந்த்ரஸொம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் ப்ரத்யும்னவ்யூ கமென்னும் வைகுண்டத்தை யடைவர்கள். இந்தப்ரத்யும்ன வைகு ண்டத்தில் தான் ஐநகாதிகள் ஜயவிஜயர்களுக்கு ஶாடமீந்தனர் அநிருத்த வ்யூகத்திலிருக்கும் ஸ்வாமி நாரதாதிகள் நிவ்யகானத்தை க்கேட்டுக்கொண்டிந் தேவர்கள்முறைகேட்டு ஆதரித்து ரக்ஷித்துக் கொண்டுமிருப்பர். இந்த அநிருத்தவ்யூஹமென்னும் வைகுண்டத் தை (ஸ்மரணாத்) என்றப்ரகாரம் நாராயணஸ்மரண செய்தவர்க ளடைவார்கள். இந்த ஸ்வாமியே (அஜாயமானோஜஹாதாபிஜாய தே) என்றபடியும் (தர்ம்ஸம்ஸ்தாபனார்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே) என்றபடியும் அவதாரங்களெல்லாஞ் செய்வர். இந்தநான்கு வ்யூ ஹ வைகுண்டங்களி லெழுந்தருளியிருக்குமவர் தமக்கு விலாஸ மாக க்ஷீரஶாத்தீதாதக மத்யத்வீபத்திற் றமது தேஜஸ்ஸொடனே, ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளை இந்த ஸ்தானத்திலிருக்கு மாத்மகோ ஷகள் யாவனையும் ப்ரளய ப்ருஷ்டிகாலத்தில் வடபத்ரஶயநன் தமது நாபீகமலத்தி லிருந்தும் புருவத்தின் மத்தியிலுண்டான குமிழியினிடமாகவு மின்னு மநேக விதங்களாலும் (தவம்புரிந்த சேதனனைச் சந்திரலுதித்தன், சிவன் ப்ரம னித்திரலுச்செய்கை, உவந்து திருப்பாடகமருவுஞ் செங்கண்மாறன்மார், பிருப் பாடக வுனையாலே) என்றும். "இட்டமானவிருக்கினிலெட்டெனவோது ம், அட்டகந்தனிலேழுதாமத்தியாயத்தில், திட்டமாந்தசமப்பெயரீ சேர்வருக்கத்தில், மட்டிலாமலர்மாதரியின்மனையாளை. நிகரில்கார ணியென்னவுரியாமகையெனவும், தகையதன்மனமுகந்தவொவர வர்தனமே, மதிலைநான்முகன் சங்கரன்வாசவன்வகுக்கள், திகழு ணுக்கிரகஞ்செய்படவளென்னவுஞ்செப்டும்." என்றுஞ் சொல்லுகி றபடியே ஸ்ருஷ்டிசெய்வார்.

மேரு ஶிகரங்களிலிருக்கும் பட்டணங்களையடைடவர்யாவ ரிவ்! (ஏகோவிஷ்ணுமஹத் பூதம் ப்ருதக்பதேஷ்வபவத்தாத்மா) என்றும் விஷ்ணு க்ஷீராஷாரமந்த்ரலஸ்தியானவர்களும், ஸாத்விக ப்ரஹ்ம

மென்றும் விஷ்ணுபாராயணர்களும் மஹாமேருவின் மேற்குச் சிகரத்திலிருக்கும் வைகுண்டத்தை யடைவர்கள். இந்தவிஷ்ணுபூஜை ஹோம ருத்ராக்ஷத்துக் துணையாய்ப் வர்த்திட்பர். இப்படியிருக்க, சிலர்சிலசினை மேமென்றும், ஏகமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். ப்ரஹ்மலோகத்தை யடைபவர்கள் யாரெனில் (சத்யம்பரம் சுரம: | சத்யானுஜ்ஞாசத்யேன) என்கிற ப்ருதியின்படியே ஸத்யம் ரத ப்ரஹ்மகாயத்ரி ஜபஸ்தர்களான ஸ்மார்த்தர்களும், ராஜஸ ப்ரஹ்மனை இவனைகர்த்தனென்று பத்மகர்ப்பனையாராதிப்பவர்களுஞ் சத்யலோகமான ப்ரஹ்மதேவனது லோகத்தையடைபவர்கள்.

(ஆப்ரஹ்மபுவனால்லோகா | புனராவர்த்தினோர்ஜுந:) என்ற பகவத்கீதை ப்ரமாணப்படி ப்ரஹ்மலோகத்தை யடைந்தவர்கள். மறுபடியும் ஜன்மத்துக்கு வருவர்கள்.

கைலாயத்தை யடைபவர்கள் யாரெனில்! (ஏகமேவருத்ரோந த்விதீயாய்யத்ஸ்தி) என்றும், (சிவோமேஅஸ்துஸதாசிவோம்)என்றும்கூறும் ப்ருதிப்ரகாரம் ஸதாசிவனே கர்த்தாவென்று நமச்சிவாயவென்னுஞ் சிவபஞ்சாக்ஷர ஜபஸ்தர்களான தாமஸபக்தர்கள் கைலாயத்தை சேர்ந்தபின்பு, (விஶ்வாதிகோருத்ரமஹாரௌமி) என்று வேதத்திற் சொன்னபிரகாரமும், பாகவதத்தில் (ஹஸ்தேத்யமாலா ஹரிராமத த்வம் | ஜிஹ்வாக்ரபாகேவரராமமந்த்ரம் | ஸமஸ்தகேகேசவபாதபீக்ஷம் | சிவம்மஹாபாகவதம்ஸ்மராமி) என்று சொல்லிருக்கிற பிரகாரமும் கையில் ஸ்ரீராமமந்த்ரத்தை ஜபிக்கிற ஜடமாலையும், தன் ஹ்ருதயத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியே பரதேவதையென்கிற ஜ்ஞானமும் தன்னுடைய நாவிலே ப்ரோக்ஷிடமான ராமமந்த்ரத்தையு மூச்சாரணமும் கொண்டு கைலயங்கிரியில் தபஸ்ஸுடனிருக்கும் ருத்ரமூர்த்தியை ருஷிகளுக்குத் தலைவனென்றும் பாகவதனென்றுஞ் சொல்லியி ருப்பதா லந்தமூர்த்தியைப் பார்வதிபணிந்து மேமந்த்ரத்தைத் தனக்குபதேசஞ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி ருத்ரமூர்த்தி யுபதேசித்த மந்த்ரமாவது (ஸ்ரீராமராமராமேதி | ரமேராமமனோரமே | ஸஹஸ்ரநாமதத்துல்யம் | ராமநாமவராநனே)

னன்று இம்மந்திரத்தை யுபதேசித்ததாய்ப் பாத்மபுராணத்திற் சொல்லியிருப்பதாற் கைலாயத்தை யடைந்தவர்களுக்கும் இவ்வி தமா யுபதேசிப்பதா லவ்வுபதேசத்தையு மவரணுக்கிரஹத்தை யும் பெற்றவர்கள் மத்யலோகத்தில் ராமநாமத்தை பஜிப்பவ ரிகளாகப் பிறப்பார்கள்.

இந்த மேருவின் ஸிகரத்திலிருக்கும் வைகுண்டத்தின் கீழ் ருக்குங் காரண வைகுண்டங்கள் ஆறுண்டு. அவற்றில் ருக்மாங்கத, அம்பரீஷாதிவ்ரத நியமஸ்தர்களும் (போதாயன மதஸ்தர்களும்) (ராமானந்த, நீமானந்த, விஷ்ணுசாரு, ஹரிவாசி, ராதாவல் லபி, பாவன்) ஸாம்ப்ரதாயர்களென்கிற ஹரிதாசர்கள் ப்ரேம ஸிப்பர்கள்.

கிழக்குச் சிகரத்திலிருக்குங் கைலாயத்தின் கீழ் விப்ரவாவல- னத மேதஜஸ்வ- கைலாய பர்யந்தமிருக்கும், அதில் (கிரி, புரி, பாரதி, பன், ஹாரண், சாரண், கூகட், பூகட், ருகட், ஸிகட்) என்கிற ருத்ரதபஸிகளும், ஸரவணபவ, என்கிற கௌப்பிரம ணியமதஸ்தர்களும், காணுபதியமதஸ்தர்களும், ஸெளர்யகரணங் களி லகப்பட்ட தூசுகளைப்போ லடங்குவர்கள்.

(மல்லேப்ரவராயநமஃ, மாதேப்ரவராயநமஃ, சங்கரேப்ரவரா யநமஃ, ஜடேப்ரவராயநமஃ) என்று தியானித்துக்கொண்டு காடுக ளிற் சுற்றித்து, ம்ருகம், பக்ஷி மூதலானவைகளைக் கொன்றும், தின்றும், சில ம்லேச்ச க்ருத்யங்களையு மனுஸரித்து வருபவர்க ளும், அகோரவீரபத்ரனை பூஜிக்கிறவர்களும் (ஸ்ரீகோர ஸ்ரீவர) என் றபடியே பயங்கரமான எலும்பு மாலைகளைத் தரித்துக்கொண்டு (ஸ்ரீவைரிசாசனமாஃ) என்றபடியே பேய்களுக்குச் சமமாய் எதா ஸிவ பட்டணத்திற்சேர்வர்கள்.

மேருவுக்கு நடுச்சிகரத்திலிருக்கும் ஸத்யலோகத்தில் ப்ரஹ் மதேவனும் பிதாமஹர்களும் நாரதரும் நவப்ரஹ்மாக்களும், துவா தஸாதித்யர்களும், நவக்ரஹங்களும், நக்ஷத்ர கணங்களும், ஆகிய ஐஸ்வர்யமானவர்களு மூண்டானர்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த

லோகங்களைப் பிரமனே நிர்ணயித்து வைத்தனன். இப்படிப்பட்ட ட்சலோகமாயிருக்கும் பித்யலோகத்திற்கீழ்த்தபோலோகமிருக்கின்ற து. அதற்கீழ் ஜனர்லோகமிருக்கின்றது. அதற்கீழ் மஹர்லோக மிருக்கின்றது. அதற்கீழ் ஸ்வர்லோகமிருக்கின்றது. அதற்கீழ்ப் புவர்லோகமிருக்கின்றது, அதற்கீழ் மத்யலோகமாகிய பூலோக மிருக்கின்றது. இந்தப் பூலோகத்தின்மீதில் எழுலோகங்களும் இவ் விதமாயிருக்கின்றன.

இவைகளில் (தவாஸாவேவாதேவதாவர்க | அயம்ப்ரித்ஸ்தாத்பஃ | பரஸுவம்வதம்தி) என்ற பிருதிப்ரகாரந் தபஸ்ஸுசெய்தவர்கள் தபோலோகத்தை யடைவர்கள்.

(ஶமேநஶாம்தாஶிவமாசரம்தி | தஸ்மாச்சுஃபரஸுவம்வதம்தி) என்ற பிருதிப்ரகாரம் ஶாந்தஸுமதமாதிக ருண்டானவர்கள் ஜனர்லோ கத்தையடைவர்கள். ஜனர்லோகபரியந்தந் தினப்ரளயத்தில் ஜல ப்ரளயமாகும்.

(மஹாத்ஃ | மஹாஃமஹாத்ஃ) என்றபடியே கர்மயோகங்களில் ஸ் வதந்திரரானவர்கள் மஹர்லோகத்தை யடைவர்கள்.

(யஜ்ஞயுடியயஜ்ஞேந ஹிதேவாஃடிவம்஗தஃ) என்றும், (தஸ்மாத்யஜ்ஞம்ப ரஸுவம்வதம்தி) என்றுசொல்லுகிற பிருதிப்ரகாரம், (ஜ்யோதிஷ்டோமஸ்ஸ ர்வகாமோயஜேத) என்றபடிஎக்கியங்கள் செய்தவர்கள் ஸ்வர்க்கலோ கமாகிய இந்த்ரலோகமடைந்தங்கு, பசி, தாஹ, மோஹ, ஜரா, மரணதிகளின்றிக்கே ஆரீஜித்தபுண்ணியத்துக் கீடாகவம்ரு தபானம்பண்ணி அப்ஸரஸ்த்ரீகளோடே ஸுப்தாதிவிஷயாநுபவ ஞ்செய்து கொண்டிருப்பர்கள். மஹரம்மது மதஸ்தர்களு மிந்த லோகத்தை யடைவர்கள். அவர்களடையும்படியான முகாந்திரம் யாதெனில்.

—:0:—

புருகான்வேதவாரவங்க்ரஹம்.

(அல்லாஹுதாலா) என்பதுகடவுளுடைய திருநாமமென் றும், அதைப்போல் ஆயிரம்பேருள்ளவர்கடவுளென்றும், அக்கட வுள்ஃபாபம், பரோகம், மரணம், தாஹரம், நித்திரை, அச்சம் ஆகிய

வைகளில்லாதவனென்றும், தந்நிஜனவுக்குக் கெடுதலில்லாதவ னென்
றும், தம்மைமப்போலொருவரில்லாமலுந் தாமொருவனைப்போ லி
ல்லாமலுந் தாமாயத்தனித்தவனென்றும், தாமொருவராலுண்டாகா
மலண்டபிண்ட சராசரங்களெல்லாந்தாமே படைத்தல், காத்தல்,
அழித்தல் ஆகிய மூந்தொழிலுடையவனென்றும், அப்படிப்பட்ட
பகவானனவர் அண்டஸ்ருஷ்டிக்குமுன்னதாய்த் தம்மூடைய மூச்
சாயலாகிய, சிவப்பு, பச்சை, வெள்ளை யென்னும் மூன்றுவர்ணத்
தில் வெள்ளையாகிய வர்ணத்தைச்சிலகாலம் மயிலைப்போல் ஸ்ருஷ்டி
தித்துவைத்துக்கொண்டு, அண்டத்தில் மூதல்ஸ்ருஷ்டிக்காய், ஆத
ம், அவ்வா என்பவரீகளை ஸ்ருஷ்டித்து, அவர்களிடமாய்ப் பூலோ
கத்திலுள்ளயாவத் மனுஷ்யஜன்மங்களையுமுண்டாகச்செய்து, அவர்
களந்தம்மையறிந்து கனாசேர, தாவுத் என்னும் நபியைஉற்பவிக்கச்
செய்து, அவருக்கு (ஜபூரென்னும்) மூதல் வேதத்தைக் கொடுத்து,
பின்பு, மூஸாவென்னும் நபியையுண்டாக்கி யவருக்குத் (தொகிர
யத்தென்னும்) இரண்டாம் வேதத்தைக் கொடுத்து, பின்பு, ஈசா
என்னும் நபியைப்படைத்து அவருக்கு (இஞ்சல்) என்னு மூன்று
ம் வேதத்தைக்கொடுத்து அதின்மேல், தம்சாயலைக் கொண்டு மயி
ல் மூதலினைகவிதங்களாயுண்டாக்கி வைத்திருந்ததம், அம்பரத்தை
மஹம்மதத் நபியாகவுண்டாக்கியவருக்கு (பூர்க்கான்) என்னும் நான்
காம் வேதத்தைக்கொடுத்தார்.இதில் மூசாநபிக்குக்கொடுத்த (தொ
கிரியத்) என்னுமிரண்டாம் வேதத்துக்குப் பின் (தாவுத்) என்னும்
நபிக்குக்கொடுத்த (ஜபூர்) என்னும் மூதல்வேததத்தை நிக்ரஹித்து
(ஈசாநபி) என்பவனையுண்டாக்கி யவருக்கு(இஞ்சல்)என்னும் மூன்
றாம் வேதத்தைக்கொடுத்தபின். (மூஸாநபி) என்பவருக்குக்கொடு
த்த (தொகிரியத்) என்னும் இரண்டாம்வேதத்தைத் திரஸ்காரித்தும்,
(மஹம்மதுநபி)என்பவருக்கு(புருகான்) என்னும் நாலாம்வேதத்
தைக் கொடுத்தபின் (ஈசாநபி)என்பவருக்குக் கொடுத்த (இஞ்சல்)
என்னும் மூன்றாம் வேதத்தைத்யஜித்தும், பின்பிந்த நாலாம் வே
தமாகிய (புருகான்) வேதத்தை(மஹம்மதுநபி) என்பவருக்குத் த
ந்து, அந்தவேதத்திற் சொல்லியிருப்பதை யுலகத்தில்வசிக்கும் யா
வருக்கும்போதிக்கும்படி கடவுள் ஆஜ்ஞாபித்ததாய் அவ்வேதம்
சொல்லுகிறது. அதன்விவரமாவது.—

(ஈமான்) என்னு மூறுதியோடி கடவுளை ஐந்து நேரத்தொ ழுதல், கயர், சக்காத் என்னும் பெருந்தர்மத்தைச்செய்தல், தன் குருவின் உற்பதிஸ்தானமாகிய மக்காவிற்கு வருஷத்தி லொரு தரம்போய் (அஜ்ஜ) என்னும்பெருநாளைத் தொழுதல், மூப்ப துநோன்புமுதலிய விரதங்களை நடத்திவந்தனைதர்மங்கள்செய் தல், சூட்டுக்கரிநோன்பென்னும் பெருநாளில் எஜ்ஞ, யாகாதிக்ரு த்யங்களைப்போல் மந்திரமூலமாய் ஆடு, பசு - ஒட்டை, முதலா னவைகளை வதைத்து விசேஷிதர்மங்கள்செய்தல், (அரும், கரும்- மக்கூர்) என்று சொல்லுற சாராயக்குழ, களவு, சூது, ஜீவஹிம் ஸை, பரஸ்திரீகமநம், வட்டி வாங்குதல், பிறர் பொருளாசை, இ தரஜனதூஷணை இவைமுதலாகிய எல்லாத் தர்மாசரிக்கச் செய்கை களையும் பற்றறவிட்டு லோகத்திலுள்ள (அவுலியாக்கள், அம்பிவி யாக்களென்னும்) குருமார்களுக்கு அநேகவணக் கமொடிக்கமா ய் நடந்து தம்முயிர்போல் மன்னுயிர் யாவும் என்ற எண்ணத்து டன் பிறருக்குவந்த ஆபத்துதீ தம்மதாய், பிறர் பொருளெட்டு யாய் நினைத்து நடந்துவருவர்கள்- (பிரதோஸ், தாருக்கரார், கல் லுதீ, மாவ்யா, தாருசலாம், ஜன்னதீநயிம், தாருல்நயிம், அதன்.) என்னுமிந்த எட்டுவிதமாகிய பேரும் வகுப்புமுள்ள தேஜாரூப மாய், அநேகவித சிங்காரங்களோடு கூடிய ஸ்வர்க்கலோகத்திலே சென்று கூராணிப்பெண்களென்னும் - அப்ஸரஸ்தீக ளநேகவித ஹாவபாவஞ்செய்ய அவர்களுடன் பலவிதலீலாபோக போக்யங்களை அநுபவித்துக்கொண்டு இருப்பார்களென்பதும், (அரும், கரும், ஜன) என்னும் பெருங்குற்றஞ்செய்பவர்கள் நரகத்தையடைவா ரீகளென்பதும் அகாலமரணமாகிய தூர்மரணங்களாகும்படியான வர்கள் பிசாசுகளாவார்களென்பதுமாம். மஹம்மது நபிக்குக் கி டைத்தபுரீகான் என்னும் நாலாவது வேதத்தில் இதுசொல்லி யிரு க்கின்றது.

அவ்விதமாகவே-இருக்கு முதலியவேதஸ்தாபநபுராணங்களி லும், விசேஷிதர்மத்துடன் எஜ்ஞ, யாகாதிகளைச் செய்பவர்கள் ஸ்வர்க்காநுபவஞ் செய்வார்கள் என்றும், தீமையாகிய குற்றங்க ளைச் செய்பவர்கள் நரகலோகத்தை யடைவார்களென்றும் மந்தர

லோடயத்ரியாலோடயந்தனாத்செய்பவர்கள் பிரசாமாவர்களென்
றுக்ரு சொல்லியிருக்கிறபடியால் - இந்த மஹாப்மதீய மதஸ்தர்
கள் (புருகானே)வேதத்தித்சொல்லியிருக்கும் நன்மார்க்கத்தைச்செ
ய்பவர்கள் ஸ்வர்க்க லோகத்தில் ஏகதேசபாகத்தை யடைவார்க
ளென்பது விளங்குகின்றது.

(தஸ்யாஷ்டா நம்பரமம்பவந்தி। தஸ்யாஷ்டர்யம்பரமம்பவந்தி।) என்கிற
ப்ரருதியின்படி, தானம், சத்தியம், சாவழி வதடாகங்கள் முத
லானதர்மங்களைச் செய்தவர்கள் புவர்லோகமடைவர்கள். இப்ப
டிக்ரு. ஊர்த்துவலோகங்களையடைந்தவர்கள்(க்ஷீணேபுண்யே மர்த்யலோ
கம்விசந்தி) என்ற ப்ரருதியின்படியே புண்யங்கள் க்ஷீணித்துப் பூ
லோகத்தில் ஜனிக்கவருவர்கள்.

—:0:—

இனிக்கிரஹமண்டலங்களில் சேர்பவர்கள் விவரம்.

(அப்யாயஸ்ய சமேத்விஶ்ய தஸ்ஸோமவிஷ்டியம்) என்றப்ரருதி
யின்ப்ரகாரம், சந்த்ரனே தெய்வமென்பவர்கள், சந்த்ரமண்டல
த்தையடைவர்கள்.

(அதிர்யோவாயேஷுபித்ருமண்டலம்தபதி) என்றப்ரருதியின் ப்ரகாரம்
ஸூர்யனே தெய்வமென்றும் லௌகமதஸ்தர்கள் ஸூர்ய மண்ட
லத்தையடைவர்கள்.

(மஹாக்ருத்யாவாக்ஷைஶாசம்) என்றும் (குரும்த்வங்க்ருத்யாஹாங்க்ரு
த்யா। விப்ரன்னாஜிக்த்யாவாதவம் । அரண்யோர்நிஜக்லேதேசே। பவதிப்ரஹ்மராக்ஷஸ।)
என்றும் (மம்த்ரலோபம்க்ரியாலோபம் । ஶாஸ்த்ரத்யாகமேவச। யேகு
ர்வம்த்திநராயாம்தி । ஶிஷ்யம்பைஶாசமம்டலம்) என்றும் (ஶ்ரத்திஸ்ம்ருதிபரி
த்யஜ்ய । திஷ்டம்தஸ்தேநராத்மகா । பிஶாசமம்டலம்யாம்தி । பாபாத்விஜந்ம
நிஜந்மனி) என்றும், (அபார்தம்ப்ரஶ்ரிதாம்ஸ்து । யேவதம்திஸுபாபிந। ப்ர
லோப்யாமாதரம்லோகம் । யம்கஶ்சம்சிநராபுவி) என்றும், (அவ்ரஸ்த்ரீ
ரதாஸக்தா । மநுஜாகுலநாஶநா । பிஶாசமம்டலம்பாப்ய। மஸ்மாம்
மஹிமாப்நுயாத் ।) என்றுமிருப்பதால் பஞ்சமா பாதகர்களும்,
மந்த்ரலோபம், க்ரியாலோபம் செய்தவர்களும், வேதகுத்ருஷ்டி
களும், ப்ரபந்த குத்ருஷ்டிகளும், ரஹஸ்ய குத்ருஷ்டிகள்மூதலா
னவர்களும் பூதப்ரேத பிசாசமண்டலத்தை யடைவர்கள்.

அவர்களில் பஞ்சமாபாதகர்கள் யாரெனில்! (அஹிம்ஸாவத மோஷ்காஸ்) என்றும் (நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வ்வபூதானி) என்றும் (நஸுராம்பிபேத் |நகலஞ்ஜம்பக்ஷ்யேத் |நான்ருதம்வதேத் |நபரதாராகாகச்சேத் |) என்றும் (ப்ரஹ்மஹத்யாஸுராபானம்|அன்ருதம்குருஸுந்தரீ| விஶ்வாஸம்பாதகம்சைவ|யே தத் பாதகபஞ்சகம்) என்றும்சொல்லுகிறபடி தர்மங்களில் விரோதி தர்மமானது ஜீவஹிம்ஸைசெய்யாமை விருப்பதாதலால் மனுஷ்ய யிர்களை வதைசெய்யாதேஎன்றும், ப்ரஹ்மஹத்தி, ஸுராபானம் செய்யாதே யென்றும், பொய் சொல்லாதே, பரஸ்திரீ கமனஞ் செய்யாதே, ஸ்தேயஹத்தியாஹமுதலானவற்றைச் செய்யாதேயென் றும்வேதபுராணஸ்திர புராணங்களில் சொல்லியிருக்க, அவைகளை நெஞ்சில் வையாமலும், பெரியோர்களை யாப்ரயித்து உணர்ந்து கொள்ளாமலும், உயிர்களைக் கொன்று தின்று குருபத்நிகமனம், ஸ்தேயஹத்தியாஹ முதலானவைகளைச் செய்பவர்களை பஞ்சமாபாதகர்கள்.

மந்திரலோபம் க்ரியாலோபஞ் செய்பவர்கள் யாரெனில், யாகாதிக்ருத்யங்களையும் ஜ்ஞானஶக்திகளுக்குரிய மந்த்ரங்களையும், ஸ்நானபங்களில் நடத்தவேண்டிய விஷயங்களையும் இவைகளுக்கு விதித்திருக்குங்க்ரியைகளையுஞ்செய்து அகஹரலோபங் களுடனே, மந்திரங்களை யுச்சரிக்கிறவர்களும், மந்த்ரங்களை யுச்சரித் தும்அவற்றிற்குஅங்கங்களாயிருக்குமவைகளைச்செய்யாமலிருக்குமவ ர்களும்,மந்த்ரக்ரியாலோபிகள். வேதருத்ருஷிடிகள்யாரெனில்.—

—:0:—

பிரச்சின்ன பௌத்தராய திரஸ்காரம்.

—:0:—

(த்வாஸுபர்ணாஸயுஜௌ ஸகாயாஸமானம் வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே| தயோரன்யஃபிப்பலஃஸாத்வ்யக்தி அனஶ்னன்னன்யோ஭ிசாகஶீதி) என்றப்ரு திபில், ஜீவாத்மா பரமாத்மா வென்ற இரண்டு பக்ஷிகள் ஒன்றை விட்டொன்று பிரியாமல் ப்ரக்ருதியாகியஶரீரமென்கிற வ்ருக்ஷத்தி லிருக்கின்றன. அவைகளில் ஜீவாத்மா வன்கிற பக்ஷியானது ஶரீர ஸம்பந்தத்தால் ஸுக்ருதத்தையும், துஷ்க்ருதத்தையுஞ் செய்து அ த்தாலந்த வ்ருக்ஷத்தின் பழங்களாகிய ஸுகதுக்கங்களைப் புஜிக்கு

மென்றும், பரமாத்மா எனுகிறபகுதியானது அந்த விருக்ஷத்தினிடமான னு-கத்துக்கங்கோபம் புஜிக்கவேமாட்டாதென்றும் சொன்ன பரமாத்மாவாகிய விஷ்ணுவைப் பாபம்அணுகாதென்று சொன்ன (அபஹதபாப்மா, திவ்யதேவ யேகோநாராயணஃ) இந்த ப்ருதியில், ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் பாபரஹிதனென்றும், ஸகலகல்யாணகுண யுக்தனென்றும், (அபஹத பாப்மா விஜரோவிம்ருத்யுஃ விஶோகோவிஜிகித்ஸஃ। அபிபாஸ, சத்யகாம, சத்யஸங்கல்பஃ) என்றபடி நித்யரூபருதியில் அந்த நாராயணனிடம் பாபமில்லாதவனிடத்தில் தனமில்லாமல் நித்யமும் இருபதிலைதற்று வயதுடனே கூடயிருப்பவன் - ம்ருத்யுவில்லாதவன், ரோகமில்லாதவன், பசி யில்லாதவன், நித்யமான விச்சை யுடையவன், நித்யமான நினைப்பை யுடையவன், அதாவது, இவ்வொரு காரியத்தை யிப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று இச்சை கொண்டாலும் நினைத்தாலும் அவை வேறொருவருடைய இச்சையாலாவது நினைவிலாவது மாறமாட்டாவென்று சொன்னவைகளில், பாபமணுகாதென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நாராயணனது நாபிகமலத்தில் ப்ரஜாபதி - (ஸப்ரஜாபதிரேகஃ புஷ்கரபர்ணே=ஸமபவத் । லலாடாத்ருத்ரஜோ ருத்ரஃ । த்ர்யக்ஷகண்டபரஶுஃ । வரஜ்ஜனத் ஸம்வத்ஸரோஜாயதஃ । ஹிரண்யரேதா ருணோஸோமோரவாக்ஃ । பர்ஜன்யோயமஃ । ப்ரஹ்மணஃபுத்ரியஜ்ஞோய ஜ்ஞஸ்யபுத்ரியரவாய்ய) என்றதில் சதுர்முக னொருவனானதாமரைமலரிலிருந்து பிறந்தான். அவனுடைய நெற்றியிலிருந்து க்ரோதஜனான ருத்ரன் பிறந்தான். வர்ஷங்களுக்கு அதிதேவதைகளும் இந்திரன், வருணன், சந்த்ரன், ஏகாதசருத்திரர்கள் பர்ஜன்ய தேவதை இயமன் முதலானோர் பிறந்தார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதனால்நிச்சய (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிமமைவாஜ்ஞா । யஸ்தாமுல்லங்ஷ்யவர்தே। ஆஜ்ஞாச்சேதிமமத்ரோஹி) என்றதில் ப்ரஹ்மருத்ரர்களின் என்னுடைய ஆக்கினையென்றும் அவற்றை உல்லங்கனம் செய்தவர்கள் எனக்கு த்ரோஹிக ளென்றும், சொல்லியிருக்க, அவைகளை யுணராமல் (நஜீவோனதேஹானவானம்யஹம்ஶ்ரீ । நயஜ்ஞோனதானம்நபுண்யம்நபாபம் நவாயம்த்ரதம்சோபிதபோவான வோஹாம । ஶ்ரீதானந்தரூப ஶிவோஹம்ஶிவோஹம்) என்றும் (நிரானந்தகந்தோனசஜ்ஞானபந்தோ।நமேயோனவாசோனஸம்

கல்பயோகி । பரோபாதிபதிரோமஹாதோஷநஸ்தி । ஸ்ரீதாநந்தரூபஸ்ரீவோஹம் ஸிவோஹம்) எனிறும் (நஸ்ரைவோபதேஷ்டா நஸ்ரைவோபதேஷ்யா நஸ்ரைவாஸ்திமாநம் நஸ்ரைவாஸ்திகாலஃ । நஸ்ரைவாஸ்திதோஷோ நஸ்ரைவாஸ்திபுத்தி । ஸ்ரீதாநந்தரூப ஸ்ரீவோஹம்ஸிவோஹம்) எனிறும் (நதேவாநயிஷ்யோநவாகாநதஷ்யோநவாஸூர்ய சந்தரோநவாவஜ்ரபாணிஃ । நலக்ஷ்மீஸ்சரோவாநவாகீஸ்சரோவா। ஸ்ரீதாநந்தரூப ஸ்ரீவோஹம்ஸிவோஹம்) எனிறும் (ஜநந்ரஸ்ரீபூதம் ஜகந்நாஸ்திஸர்வம் குதோ பேதபுத்திஃகுதோ பேதபுத்திஃ । பரந்தத்வமேதத் பரந்தத்வமேத । ஸ்ரீதாநந்தரூப ஸ்ரீவோஹம்ஸிவோஹம்) எனிறும் ப்ரஹ்மமதத்துக்குத் தோஷ குணங் கல்பித்து வேதம்பொய்யெனிறும், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் பார்க்கப்பட்ட ஜகத்தும், பார்க்கச்சக்யமில்லாத ஸ்ரீவர்க்காதி லோகங்களும், உபதேஸரூபஞ்செய்வதும் உபதேஸரம் பெற்றுக்கொள்வதும், ஜீவன், தேஹம், தேபம், காலம், புத்தி எனிறு சொல்லும்படியான ஸர்வமும் மித்யை, நானே தோஷாப்ரயமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம் நான் சொல்லுவதேபரதத்துவம் நானேபரதத்துவம் இவை ஸ்தியமென்றுஞ்சொல்லுமவர்களே அத்வைதிகளென்றும் மாயாவாதிகளென்றுமம, ப்ரச்சின்னபௌத்தர்களென்றும் சொல்லப்படுவார். இவர்களும்—

—:0:—

கிரிஸ்துமத அஜ்ஞாநத்காரநிரஸனவுஷ்யோதயம்.

பலவருஷங்களுக்குமுன் சிலபாதிரிகள் சென்னபட்டணஷ்திகள்தோறும் தங்களுக்குத் தோன்றினபடி கண்டபடியாய் இதரமதஸ்தர்களைத் தூஷித்து, கிரிஸ்துமதமேம, ப்ரோஷ்டமென்றும் தங்களுடைய(ஐ-விபோஷமே)ஸ்தியவேதமென்றும், அதை நம்பினவர்கள் பரமபரனுடைய பரமஸ்தலங்களை யடைவர்களென்றும், அதைநம்பாதவர்கள் நரகத்தையடைவர்களென்றும், ப்ரசங்கஞ்செய்துகொண்டுவருகையில், அந்தப்பாதிரிகளைக்கதிர்வேற்கவிராயனென்பவர் கேட்டுகேள்வியாவன! ஐயா! பாதிரியாரோயுங்கள் மோவே யென்பவர் எழுதிய(ஐ-விபோஷம்-கஉ-ம். அதிகாரம்-உக-உஉ-உங-உச ஙரு-உசு ஙள-உஅ - ம். வசனங்களில் (லோத்) குடியிருந்தபட்டணங்களைத் தாம்கவிழ்த்துப்போடுகையில் (லோத்தை) அந்தக்

கவிழ்த்தனிவ்நதிவிலிருத்துதப்பவிட்டவுட்பிரஸ்பிநிற்பாது(லோத்)
சோவானை விட்டுப்போயிப் அவறுடம் அவனைடகூட அவனதிரண்டி
குமாரத்திகளும் பர்வதத்தின்மேரில் ஒரு கெவியிலே குடியிருத்
தார்களென்றும், அங்கு (லோத்) என்பவறுடைய மூத்தகுமாரத்தி
இனவயபென்னாடி நமதுதகப்பவறுக்குமதுவைட்டானம்பண்ணக்கொ
டுத்து அவனிடத்தில்புணரலாமென்று யோசித்ததாகவும், யோசித்
தபின்னு, அன்னையராத்திரி தன்தகப்பவறுக்கு மதுபானம் பண்ணைக்
கொடுத்து மூத்தவள்தகப்பனிடத்தில் புணர்ந்ததாகவும்,மறுநாள்கி
றியவளுடன் மூத்தவள்இன்னையராத்திரிக்குமதுவைட்டானம்பண்
ணக்கொடுத்து நீபோயிப் அவரோடி சயனியென்று சொன்னதாயும்,
அப்படிக்கே இனையவள் சயனித்ததாயும், இவ்விரண்டு குமார
த்திகளுக்கும் தகப்பனிடத்தில் சேர்ந்ததினால் கர்ப்பந்தரித்து மூத்
தவளுக்கு (மோவாவும்) இனையவளுக்கு (பேன்அம்மீயும்) ஜனித்
தனர்களென்றும் சொல்லியிருக்கின்றதல்லவா! அப்படிக்கித் தகாத
காரியங்களைச் செய்ததாயிச்சொன்ன புத்தகந்தாவ! சத்யவேதம்,
அதனை நம்பி நடக்கிறவர்கள்தாவ!பராபரனையலைடவது,செய்யத்த
காத காரியங்களைச் செய்தவர்கள்தாவ! தீர்க்கதரிசிகள், அவர்களின்
கிருத்தியங்களை நம்பி நடக்கிறவர்கள்தாவ! கடைத்தேறுவது, ஆ!
ஆ! ஆ! இது வெகுதேர்த்தியாயிருக்கின்றது. ஐயா! அவைகளை நம்
பினவர்கள் பரலோகத்தை யடையும்படியாயிருந்தால் நீங்களும்
அப்படியே குமாரத்திகளைப்புணர்ந்து பராபரனை அதிசுலபமாக
அடையலாமே. இது உங்களுக்கு அதிசுலபடாயிருக்க, நீங்க ளதை
விட்டுப் புத்தகங்களைச்சுமந்து வீதிகள்தோறும் கண்டபடி கதத்திக்
கொண்டு அதிக ப்ரயாசப்பட்டுத் திரிவானேன்! கிரிஸ்துமத திர
ஸ்காரமென்று ஓர்நூல் அச்சிட்டுப்பூர்வத்தில்தாமேனபரசமயக்கோ
ளரியாகிய ஸ்ரீமாந் மூடிச்சூர் - அப்பாரியர் கண்டித்திருக்க அ
தையு மூனைாமற்போனதென்ன!

ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதார வருடம் (சுக்ளை) க்குச் சரி
யான விடவவரு ஆவணிமீ க்வை கோயமாடுரிக் கோட்டையிலெ
ழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் - உட - திருக்கோவலூர் ஆதிவராஹாசா
ரியாரது தேனே மலருந் திவ்யதிருவடிப் பொற்மூமலை களு
க்கு ஆட்செய்யுட்-ஸ்ரீமாந், பெருமாள்சாமா நுஜதாஸர் மேல்கண்ட

கிரிஸ்துமத அஜ்ஞாஞத்தகாரநிரசனவஸ்யோதயம். உரு

ஸ்வாமியினது திருவடியைத் தரிஸரித்துக்கொண்டு தமதுதிருமா
ளிகைக் கெழுந்தருளம்போது, பாதையிலிருக்கும் ழூன்ழும்பள்
ளிக் கூடத்திலிருந்த, ஒருபாதிரியும் ஒரு உபதேசியும் இவனைக்கண்
டபோது, பாதிரி இவனைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது, ஐயோ!
என்ஸ்நேஹிதரே, கடவுள் உமக்குநல்ல அழகும் புத்தியுங் கொடுத்
திருக்க, அர்தவிவேகத்தைக்கொண்டு கடைத்தேறுமல் விணுப்க்கண்
டகண்ட தெய்வங்களைத்தொழுதும், பரிசுத்தமான வுமதுலலாட
த்தைத் தெருத்திண்ணைகளருக்கிடும் சுண்ணாம்பு செம்மண்பட்டை
போல் கண்டதுகளைப் பூசிக்கெடித்தும், விண்காலத்தைக் கழிக்கின்
றீரே, இதைப்பார்க்க நான் மெத்தவும் பரிதாபப்படுகிறேனென்ப
தாய்ச்சொல்லி, இன்னும்தன்வாயில் வந்தபடி மததூஷணங்களை
ஞ்சொல்ல, அதிக சாந்தராயிருக்கும், ஷை தாஸர் பாதிரியைக்
கடாக்ஷித்து, ஐயா! வெறுமனே வீதியிற் செல்லும்படியான என்
னை, நீர் அழைத்து இகழ்ச்சியாய்ப்பேசியதுமல்லாமல் எங்கள் மதத்
தையும் தூஷித்தீரல்லவா? ஆஞல் யாஞங்கள் மதக்கோட்பாட்டை
நன்ஞயறிவேன் அதில் எனக்கு இக்காலத்தில் தோன்றியமாத்திரம்,
சில கேள்விகளைக் கேட்கிறேன், அதற்கு நீர் தகுதியான விடைகொ
டுப்பீராகில் யாஞங்கள் மதத்தில் ப்ரவேசிக்கச் சித்தமாயிருக்கி
றேன், அதற்கு நீர் விடைசெய்யச் சக்தியற்றவராய் விடுவீராகில்,
நீர் என்னைப்போல் திருமண்காப்புத் தரித்துக்கொண்டு யாங்கள்
சொல்லு மேவலைச்செய்யச் சம்மதிப்பீரா என்றுகேட்டனர். பாதி
ரி தாஸனைப்பார்த்து உங்களுடைய மதத்துக்குரிய சங்கதிகளில் நா
ன் மூக்கியநற்தெரிந்துகொண்டவுதலால் அவற்றிலுள்ளபெருங்கு
ற்றங்களையெடித்து உம்மை நான் கேள்விகளாய்க்கேட்கிறேன், அத
ற்கு நீர் தகுந்த வுத்தரஞ்சொல்லி உங்கள் மதத்துக்குரிய வே
தசாஸ்த்ர புராணங்களையும், அதில் சொல்லும் கடவுளையும், நீர்
நிலைநிறுத்திக் கொள்வீராகில் அதின்மேல் எங்கள் வேதமாகிய
சுவிசேஷத்திலும், எங்களிடத்திலுள்ள குற்றங்களை நீர்காட்ட
லாம், அப்போது உங்களுடையமதம் விணனென்றும், அதி
ல்சொல்லும் கடவுள் தேவனல்லனென்றும், அதிலல் நீங்கள்
யாதொரு ப்ரயோஜனமும் அடையீர்களென்றும், நாம் நிரூபிப்

போமாகில், நீங்கள் எங்கள்மதத்தில் ப்ரவேசிக்கவேண்டியது. அல்லது உங்களுடைய மதமே சரியானது, அதில் சொல்லும்கடவுளே பரப்ரஹ்மம் அந்த வேதஶாஸ்த்ரப்படி நடப்பவர்களே, மறுமை லாபம் பெறுபவர்கள் என்று ஸ்தாபித்து, எங்களுடைய சுவிசேஷம் வேதமல்ல, அதில் முறையிடம் ஏகரக்ஷகரல்லனென்று நிரூபிப்பீராகில், நாங்கள் உங்களைட்போல், திருமண்ணிட்டுக்கொண்டு நீங்கள் சொல்லும் ஏவல்களைக் கேட்போமென்று பாதிரிசொல்ல, அவ்விதமே வெ தாஸர் சம்மதிக்கப் பாதிரிகேட்ட கேள்விகளாவன?

ஐயா! பெருமாள்ராமாநுஜதாஸரே, அண்டபிண்டசராசரங்களெல்லாம் ஆக்கி, ஆதரித்து, அழிக்குங்கடவுள் ஒருவரா! அல்லது பலரா! என்று கேட்டதற்கு வெ தாஸர் கடவுளொருவரே யன்றிப் பலகடவுளரில்லையென்று சொன்னார்.

பாதிரி கேள்வி, ஐயா! அவ்விதமிருக்க உங்கள் மதத்தில் பலபல தேவர்களைச்சொல்லக் காரணம் யாதென்றார். தாஸர் விடை ப்ருஹதி (ஏகோஹவை நாராயணஆஸீத் । நப்ரஹ்மநேஶங்கரஃ।ஸமுஷ்டி஭ூத்வாஸமசிந்தயத் । ததஏதேத்வாநாஜ்ஜாயந்தேவிஶ்வோஹிரண்யகர்ப்ப ஸமவர்ததாக்ரே ।) என்றதில், பிரமன் ருத்திரனே சுசானியன் ப்ருதிவியிலுள்ளவர்கள், நக்ஷத்திரங்கள், முநீப்பவர்கள், ஆகிய யாவருமிறந்து நாராயணனொருவனே முடிவிலிருக்கிறானென்றும், பின்பு இறந்தயாவரும் விஷ்ணுவினுடைய நினைப்பிலுள்ளாவார்களென்றும், மற்றொரு ப்ருதியில்(நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்வம்நாராயணஃபரஃ) என்றதில் நாராயணனே பரப்ரஹ்மமென்றும்,ஐதீயமாய் நாராயணனே பரனென்றும் வேதபுருஷரே ஐதீயஞ் செய்து சொன்னதுமன்றி, ஸ்ரீவேதவ்யாஸர்(ஸத்யம்ஸத்யம்புனஸ்ஸத்யம்। ஊர்த்வ்யபுஜமுச்யதே । வேதஶாஸ்த்ரோத்பரம்நாஸ்தி । நதைவம்கேஶவாத்பரம்) என்றதில் மூன்றுதரங் கையை யுயரவெடித்து ஐதீயஞ்செய்து சொல்லுகிறேன் வேதத்துக்குமிஞ்சின ஶாஸ்த்ரமில்லை கேசவனுக்குக்கதிகமான தெய்வமுமில்லையென்று சொல்லியிருப்பதுமன்றி, ஸ்ரீபராஶர் (யதாஸர்வேஷுதேவேஷு । நாஸ்திநாராயணாத்பரஃ । ததா

கிரிவ்துமத அஜ்ஞாநத்தகாரநிரசனலக்ர்யோதயம்.உன

ஸர்வேஷுவம்ரேஷு| நமம்தோஷ்டாக்ஷராத்வரஃ)எனீறதிலீ எப்படி ஸம
ஸ்த தேவரீகளுகீகுள்ளேயும், நாராயணனிடப் பரனில்லேயோ
அப்படியே ஸமஸ்தமந்த்ரங்களிலும்அதிடாகூரிக்குமிஞ்சினமந்தி
ரமுமிலலையென்றுசொல்லியிருப்பதுமன்றிப்ருகுமஹருஷி(ஆலோ
ட்யஸர்வஶாஸ்த்ராணீ। விசார்யேசபுனஃபுனஃ । யமேகம்ஸுசிப்யன்னம் । தேவ
மோநாராயணஸ்ஸதா) எனீறதிலீ எத்தனைதரம் ஶாஸ்த்ரங்களை விசா
ரித்தபோதிலும், ஸகலவேத ஶாஸ்த்ரங்களும் அந்த நாராயண
னே பரனெனீறு ப்ரதிபாதிக்கினீறனவென்று சொல்லியிருப்ப
தும மன்றி, ருத்ரழுரீத்தி காசிகேஷுத்தரத்தில் உமைக்கு ஐதீயஞ்
செய்து (ஶிராமராமராமேதி । மேதத்கார்யம் ஸமுச்சரேத் । அத
ஸ்தஜ்ஞானகீனாதம் । பரப்ரஹ்மதிநிஶ்சிதம்) எனீறுமேவதத்திலீ சொன்ன அ
ர்த்தத்தைப் பார்வதியே இப்போது உனக்குச் சொல்லுகிறேனீ,
ஜானகீநாதனுகிய பரப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கினீற
பொருளெதுவோ அப்பொருளேதான் உனக் குபதேசிக்கிறே
னெனீறு சிவன் ப்ரமாணஞ்செய்து சொன்னதுமன்றி, போதாய
னருஷி(நாராயணஸமோநான்ய! ஸத்யலோகேஷுவித்யதே , வஸ்த்வபத்யதிக்ஃ
கச்சித் । க்வாபிநாஸ்திஃகேஶவாத்) எனீறதிலீ ஶ்ரீமந்நாராயணனுக்கு
அதிகமானவர்களுமம் ஸமானமானவர்க்குமிலலை எனீறு ஸமஸ்த
வேதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட பொருளை ஸமஸ்தலோகத்தாரு
மறிந்திருக்கிறீர்கள், ஆகையிலேலே கேபாவனைவிட வேறே அதிக
மானவர் ஒருவருமிலலையென்று சொன்னதுமன்றி, ஶ்ரீபடகோபா
ரீ தீரவிடவேதத்திலீ "ஒனீறுந்தேவுமூலகுமூயிருமற்றும் யாதுமி
லா, அனீறு நானீமுகனீறனீறே டலகோடியிர்படைத்தானீ, குனீற
ம்போனீமணிமாடநீடுதிருக்குருகூரதனில், நினீறவாதிப்பிரானிற்க
மற்றெதெய்வம்நாடுதிரே, எனீறுதிருவாயீமலந்தருளியதுமன்றி,
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். "மற்றுமோர்தெய்வமுண்டோம
தியிலாமாலுடங்காள், உற்றபோதன்றிநீங்க ளொருவனென் றுண
ரமாட்டீர், அற்றமேலொன்றறியீரவ னல்லாற்றெய்வமில்லை, கற்றி
னைமேய்த்தவெந்தை கழலிணை பணிமினீரோ" என்றருளியதுமன்றி,
பூர்வம் சிவவாக்யமாயிருந்த திருமழிசைப்பிரானீ, "தன்னுளே தி
ணைத்தெழுந் தரங்கவெண் டடங்கடல், தன்னுளே திணைத்தெழுந்த

டங்குகின்ற தன்மைமேபோல், நின்னுளேபடங்குகின்ற நீர்மைநின்க ணின்றதே'' என்றும் ''தூய்மைமேயாகமாயிலுய்ந் தூழாயலங்கன் மா லியாய், ஆமைமயாகி யாழ்க்கடற் றுயின்றவாதி தேவநின், நாம தேய மின்னதென்ன வல்லமல்ல மாகிலும்,சாமவேத கீதலுய சக் கிரபாணி யல்லியோ'' என்றும் திருவாய்மலர்ந் தருளியதுமன்றி திருவரங்கத் தமுதனுர். ''நாட்டியநீசச் சமயங்கண்டமாண்டன நா ரணனைக், காட்டியவேதங் களிப்புற்றதுதன் குருகைவள்ளல், வா ட்டமிலாவண்டமிழ்மறைவாழ்ந்தது மன்னுலகில், சூட்டியசீலத் தி ராமாநுசன்ற னியில்வுகண்டே'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியது மன்றி, வேதத்தைக்கனைகண்ட பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்காரும். ''கோனூர்ந்தகாமனை வாவியுளாணை காவினையரீந், தூனைந்திழுல மென் ரேந்தியநாட்சென் றுதவுகையால், தேனூர்ந்தசோலை யரங் கனல்லாற்றெய்வ மில்லையென்று, மானைந்துகையன் மழுவேந்தி லுனிந்த மாநிலத்தே'' என்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இப்படி க்கு வேதங்களும் ருஷிகளும் ஆழ்வாச்சா சாரியர்களும் சத்திய ஞ்செய்து லோகமுழுஜ்ஜீவன மடையும்பொருட்டுச் சாதித்திருப் பதால் கடவுள் ஒருவனே யென்பதற்கு எவ்வளவுஞ் சந்தேஹ மில்லையென்று சொன்னீர்.

அதற்குப்பாதிரி, ஆனாற் சிவனுக்குத் தெய்வத்தன்மைசொல் லுகிறீர்களே அது சரியானதல்ல, ப்ரஹ்ம ருத்ரேந்திராதியர்கள் மனுஷ்யரோ அல்லது தேவர்களென்று சொல்லக்கூடாதென்பதா யிச் சொல்ல, தாஸர்விடை;

''தவம்புரிந்த சேதனரைச் சந்திரனுதித்தன், சிவன்பிரம னிந் திரனைச் செய்கை - உவந்து, திருப்பா டகமருவுஞ் செங்கண் மா றன்மார், பிருப்பா டகவுரையாலே'' என்றபடியே, ஸ்ரீமந்நாராய ணனால், ப்ரஹ்மருத்ரேந்திராதிதேவர்கள் தம்மை யாப்ரயிக்கும் பக்தர்களுக்கு இஷ்டகாமியங்களைக் கொடுக்கும் ஶக்தி தவத்தினால் பெற்று ஜனித்தவர்களாகையால் அவருக்குத் தெய்வத்தன்மையில் லையென்றுசொல்ல ஹேதுவில்லையென்றீர்.

பாதிரி கேள்வி; உங்களில் தெய்வத்தன்மைபெற்ற சிவனை யர் தம்மைஉக்கோரி வரம்பெறவந்த பத்மாஸுரனென்பவனுக்கு

த் தாம் வரதீனைக்கொடுத்தால் அவன் தம்தலையில் கனைவக்கவரு வானென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அவனுக்கு வரதீனைக்கொடுத்து, அவன் தம்தலையில் கனைவக்கவரும்போது நிர்வஹிக்க சக்தியற்றவராய் ஓடி ஜீவலங்காயில் மறைந்தாரல்லவா! இவ்வளவு பக்திஹீனருக்குத் தெய்வதீனை சொல்லப்போமோ எனிறபோது, தாபரீ நகைத்து, ஐயா! பாதிரியாரே, நீர் எவ்விடதில் சிவனுக்குத் தெய்வதீனமை யில்லையென்று சொல்லப்போகின்றீரோ அவ்விடதில்தானே அவருக்குத் தெய்வதீனமையும், தம்மைக்கோரும் பக்தர்களுக்குதருரும் இஷ்டகாம்ய லிதியும், பரப்ரஹ்மதின் நிர்ணயமும் பரிஷ்காரமாய்த் தெரிந்துகொள்ளப் போதுமான இடமிருந்தும், அந்தப்புராணதீதையும், அதிலடங்கிய அரீதங்களையும் கவனித்துப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளாமல் (ஆனை வெட்கமறியாதென்ற) பழமொழிப்படிக்குத் தம்மிடதிலிருக்கும் குற்றங்களை யெண்ணிப் பாராமல் பிறரிடதிலிருக்கும் பொறுமையால் அவர்கள்செய்யும் ஸத்காரியங்களெல்லாம் துஷ்காரியமாய்ச் சிதிப்பவனைப்போல் நீர்சொன்னீரோயென, அதற்குப் பாதிரியார், அது எங்ஙனே யென்றார்.

தாபர்விடை, ஐயா! பாதிரியாரே ருத்ரமூர்தியாகிய கையங்கிரிவாசர் தம்மைக்கோரித் தவம்செய்யு மடியார்களுக்கு இஷ்டகாம்யங் கொடுப்பவராகையால், வ்ருகாஸுரனவன் தம்மைக்கோரி நெடுநாள் தவம்புரிந்தபடியால், அதற்காகவந்து, தாம் வரமீயுங்காலதில் தம்மையே பின்பற்றித் தரதீத, அதிலுலவன் கெடுவானென்று பூர்ணமாய்த் தெரிந்திருந்தபோதைக்கும் அவனுக்கு வரமீயாதபக்ஷதில் நெடுநாளாய்க் காளகண்டனைப்பற்றி கடுந்தவம் புரிந்த வ்ருகாஸுரன் விஷ்ணுப்போனன் நாமுமவ்விதம் நடப்போமாகில் யாதொருபலனையு மடைடியோம் என்றுலகம்பழிக்குமென்ற வார்தீதைக்காய் வெள்ளியங்கிரியோன் விரைவுடன்வந்து, வ்ருகாஸுரன் வேண்டலின்படியே, அவன் தன்னஸ்தகதீதை யார்தலையில் வைக்கிறும் வைக்கப்பெற்றோர் சாம்பராய்ப்போக வரதீதை தந்தார். இவ்விதமாகிய வரதீதைப்பெற்ற வ்ருகாஸுரனவன் அந்தவரதீதனைக்குப் பலிதீதி ஙங்கதினைத்தெரிந்துகொ

ள்ளவேண்டுமென்பதாய்த்தீட்டிய மரத்திலேயே கூர்பார்ப்பதை ப்போல், சிவபெருமான் சிரசைத்தீண்டவருங் காலத்தில், இந்த ப் பாதகனைவன் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீயப்பதியால் தீ ந்துபோவானென்று கருதினவராய் ராமமந்த்ரத்தை தியானஞ் செய்துகொண்டு ஜ்வலங்காயில் மறைத்து விட்டார், அப்போ தே அந்தப் பரப்ரஹ்மமாகிய ஸ்ரீவேம்பவன் ப்ரஹ்மசாரி யவ தாரமாய் அந்த அஸுரனை அவன் கரத்தையே அவனது சிரத்தின் மீதில் வைக்கச்செய்து, அழித்துவிட்டார். ஆகையால், ஐயா பா திரியாரே! வ்ருகாஸுரன் கோரின வரம் ஈந்ததிலுமும், அந்தத் ஷ்டன்கொண்ட கருத்தையறிந்து ஜ்வலங்காயில் மறைந்ததிலு மும், சிவன்கொடுத்த வரத்தின்படிக்கே, பத்மாஸுரன் தனது கர த்தைத் தனது சிரத்தின்மீது தாக்கிக்கொண்டிறந்ததிலுமும் சிவன் தெய்வத்தன்மை யுடையாரென்றும், அச்சிவனுக்குவந்த ஆபத் தைத் தொலைக்க ஸ்ரீமந்நாராயணன் தக்ஷிணம் ப்ரஹ்மசாரி வடி வாய்வந்து ரக்ஷித்ததிலும் பரப்ரஹ்மமாகிய கடவுள் தமது பக்த ஜனங்களுக்கு வந்த இடரைத்தீர்க்க எவ்விடங்களிலும் பரிபூரண மாய் நிறைந்திருக்கிறாரென்றும் தெரிந்துகொள்ளப் போதுமா ன இடமிருக்க, நீர் அவற்றை எல்லாம் யூஹிக்காமல் பேசுவது சரியானதல்லவென்றுணர்த்து, பின்னும் பாதிரிகேட்ட பல கேள்வி களுக்கு அங்கங்கேயே தகுதியான விடையுணர்த்து வாக்குப்படந்தன ம் செய்து விட்டார்.

அவ்விரண்டிடைகள் மூலமையபுமித்தி லெழுதிலும் க்ரந்தம் விரி வாகுமென்று முத்தேசமாத்தா லெழுதவில்லை. இதுநிற்க வெகு காலம் நீ பாதிரியைப்பார்த்து ஐயா! பாதிரியாரே! நீர் எங்கள் மதத்துக் குரிய ரஹஸ்யத்தைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமானால் அம்மதக்கோட் பாட்டின் ஸாஸ்த்ரமூலமுணர்ந்திருந்தால் பேசலாம், உமக் கோசிறிதும் தெரியாது. அதிலெனக்குத் தெரிந்தமாத்ரம் வேத ஸாஸ்த்ர புராணாதிகள்பேரைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்று சொல்லினர்.

இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங் களும், தயித்திரியம், ப்ரகதாரண்ணியம், இவிங்கம், சாரீரம், தாச

சிங்கம், சதபதபிரமாணம், காருடம், கற்பம், சாந்தோக்கியம், கடவல்லிமுண்டம், முற்கலோபநிடம், ப்ரஹ்மவித்து, தாபநீயம், சுவாபஜ்ஞநோபநிடம், ஞானவர்க்கம், யாஜ்ஞவர்க்கம், மைத்ராவருணம், சிற்குணலயம், தான்மந்திரம், தீபம், மஹோபநிடம், காலாக்னிருத்திரம், சாபாலம், மாநாராணம், சுவேதாச்வதரம், சுபாலம், பரமாரிப்பம், அதருவசிரம் முதலான உபநிஷத்துகளும், வாசிஷ்டம், ஆரிதம், வியாசம், காசிபம், பாரத்துவாசம், பராசரியம் என்னும் சாத்விகதர்ம சாஸ்திரங்களும், ஆனதாக்கியம், காத்தியாயனம், ஆத்திரேயம், மானவம், யாஜ்ஞவர்க்கம், வைணவம் என்னும் ராஜஸதர்மநூல்களும், வாருகரிப்பதிதியம், சாமவர்த்தம், அவுசனஸம், சாத்தப், கௌதமம், யாமிகம் என்னும் தாமஸதர்ம நூல்களும், ப்ரஹ்மாண்டம், ப்ரஹ்மகைவர்த்தம், மார்க்கண்டேயம், வாமனம், ப்ராஹ்மம், பௌஷ்கம் என்னும் ராஜஸபுராணங்களும், கந்தம், ஆக்கினேயம், சைவம், கூர்மம், மச்சியம், லிங்கம் ஆகிய தாமத புராணங்களும், பாகவதம், பாத்மம், வராகம், வைஷ்ணவம், காருடம், நாரதீயம் ஆகிய சாத்துவிக புராணங்களும், பார்க்கவம், சௌமம், சாம்பம், வாருணம், மானவம், ஸ்தாநீதம், வாயுவியம், திருவாசம், நாரசிங்கம், பாராசரம், மாரீசம், நாரதம், காபிலம், ஆத்தியம், கௌசிகம், வாசிட்டம், ப்ரம்மாண்டம், சிவதருமம் என்னும் உபபுராணங்களும் ஆங்கிரஸர், வியாதஸர், கர்ப்பாலஸர், ஆபஸ்தம்பர், வருணஸர், போதாயனர், சாபாலர் முதலிய முனிவர்களால் செய்யப்பட்ட உபஸ்மிருதிகளும்; பாரத்துவாசர், வாசிஷ்டர், பாராசாரர், சௌனகர், நாராயணர், அக்தியர் இவர்களால் செய்யப்பட்ட சம்மிதைகளும், நூற்றெட்டுச் சம்மிதைகளையுடைய பாஞ்சராத்ரம், வைகானசம் என்னும் வைதிகாகமங்களும், வால்மீகர், அருளிய ஸ்ரீமத்ராமாயணமும், ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் அருளிய பஞ்சமவேதமாகிய ஸ்ரீமஹாபாரதமும் பிரமனும், சிவனும் ஆடிய பரதநூலும், அகஸ்தியர், தன்வந்தரி, சோமர், நந்திகேச்வரர் முதலாஸோர்செய்த வாகடநூல்களும், ருத்திரன், நந்தி, சுப்ரம்மண்யர்செய்த ஜோதிஷ நூல்களும், வையாசிகம், காபிலம், கௌதமியம், ஜைமினியம், பரணி

யயம், காணுதம் என்னும் தர்சனவர்க்க சாஸ்திரங்களும், யா
தவம், மாயாவாதம், ஹிரண்யகர்ப்பம், சாமாநுஜம், பார்க்கரம்,
நித்துவவாதம் என்னும் ஆறுமத சாஸ்திரங்களும் உண்டு. இவைக
ளை எல்லாம் செவ்வையாய்ப் பரிசோதித்தால் பரப்ரஹ்ம நிர்ண
யமும் மதாசார ஒழுங்கும் செவ்வையாய்த்தெரிந்து கொள்ளலா
ம், இவ்வளவு சாஸ்திர புராணங்களையும் பரிசோதனைசெய்து தெ
ரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் எளிதில் பார்த்துத் தெரியக்கூடாத
தா யிருக்குமென்பதாய் எண்ணங்கொள்வீராகில் இந்த வேதசா
ஸ்திர புராணங்களையெல்லாம் பாலுக்காய்ச்சித் தயிராய்த் தோய்
த்து மத்தால் கடைந்து வெண்ணெயெடுத்தாற்போலேயும், பொ
டியாலும், அரக்காலும், பூனைந்து செய்த நகையையுருக்கித் தங்
கக்கட்டியாய்ச்செய் ததுபோலேயும், ஆழ்வார்களருளிய திவ்ய
ப்ரபந்தங்களாலேயும், வெண்ணெயையுருக்கி நெய்யாய்ச்செய்
தது போலேயும்; எழுமாற்றுள்ள தங்கத்தைப் புடத்தில்வைத்துப்
பத்தனமாற்றுக்குவதுபோலேயும் பூர்வாசாரியர்கள் திருவாய்மொ
ழிந்தருளிய திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளாகிய ஆறுயிரப்படி, ஒன்பதினா
யிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி, முப்பத்
தாறுயிரப்படி, நிகமநப்படி, ரஹஸ்யத்ரயம், தத்துவத்ரயம்,
அர்த்தபஞ்சகம், ஸ்ரீவசன பூஷணம் முதலான ரஹஸ்யங்களாலே
யும் பரப்ரஹ்ம நிச்சயத்தையும், நாமநூல்களிடக்கு மநுஷ்டானங்
களையும் அடையும் பதவிகளையும் எளிதிலறியலாம்; இப்படிப்பட்
டவைகளில் நீரோதாயினும் பார்த்திருக்கிறீராவென்றுகேட்க, பா
தரி (மவுனங்கலஹநாஸ்தி) என்கிறபடியே யாதொரு உத்தரமுஞ்
சொல்லாமல் பிதிதம்பிடித்தவனைப்போல் ப்ரமித்து நின்றார்.—

அதின்மேல் தாஸர் பாதிரியைப்பார்த்து ஐயா நீர் எங்கள்
வேதசாஸ்திரங்களைச்செவ்வையாய்ப்பார்க்காதவராகையால் அதை
க்குறித்துப் பேசச் சக்தியற்றவராயிருக்கிறீர் ஆகில், நான், உங்க
ளுடைய (சுவிசேஷத்தில்) சங்கதிகளைச் செவ்வையாய்த்தெ
ரிந்துகொண்டதாகுக்கிறேன். அதற்குப்பதில் விடைதாருமென்று
கேட்டு ஆரம்பித்தார். தாஸர் கேள்வி, ஐயா! பாதிரியாரே, நீங்கள்
திரிஸ்துவைத் தேவனென்றும், அவர்தாம் ரக்ஷகனென்றும், கொல்

ஙுகிறீர்களல்லவா, நீங்கள் வேதமென்று நம்பிவைத்துக்கொண்டி
இருக்கிற (சுவிசேஷமென்னும்) புத்தகத்தில் (மத்தேயு) ங - ம்.
அதிகாரம், ஙு-ம் வசனத்திலும் (ஙாக்கா) ஙு-ம். அதிகாரம். உஉ-ம்
வசனத்திலும் ஙை (ஙாக்கா) ங - ம், அதிகாரம், உஙு - ம், வாக்
கியத்திலும் (யோவான்) க்ங - ம். அதிகாரம் ஈக - வது வாக்கியத்
திலும், மற்றும் பல இடங்களிலும் (எசுவானவர் தம் வாக்கிலுல் அ
நேகவிதமாய் நான் மனிதலுடைய குமாரன், நான்மனிதலுடை
ய குமாரன் என்று வெகுகண்டிதமாய்ச் சொல்லியிருக்க நீங்கள்
என்ன ஆதாரத்தைப்பற்றி எசுவைத் தேவன் தேவனென்பதாய்ச்
சொல்லுகிறீர்களென்றும்,—

உ - வது ஐயா, கொஞ்சம் தயவுசெய்து (மத்தேயு) எ - ம்
அதிகாரம், உக - ம், வாக்கியத்தைப்பாருங்கள், அதில், என்னைக் கர்
த்தாவே கர்த்தாவே என்கிற எவனும், பரலோக ராஜ்யத்தில் ப்ர
வேசிப்பதில்லை, பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற என் பிதாவினு
டைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே அதில் ப்ரவேசிப்பான் என்
பதாய் எசு தன்வாக்கிலுலே சொல்லியிருக்க, நீங்கள் எசுவார்த்தை
யை நம்பாமல், அவனையே கர்த்தாவே கர்த்தாவே என்றுசொல்
லி எந்தலோகத்தில் ப்ரவேசிக்க எண்ணங்கொண்டிருக்கிறீர்கள்
என்றும்,—

ங - வது ஐயா, பாதிரியாரே; மத்தேயு, ஙு - ம். அதிகாரம்,
ங - ம், வசனத்தைப்பாருங்கள், அதில் பராபரனைப்பற்றி ஜபம்
செய்யும்படி எசுவே சொல்லியிருக்க, எசுவின்வார்த்தையை நம்
பாமல், எசுவையே ஜபம்செய்து எந்தலோகத்தை யடையப்போ
கிறீர்களென்றும்,—

ச - வது ஐயாபாதிரி யாரே; எசுதிரித்துவமுள்ளவனென்றும்
லோகத்துக்கு ரக்ஷகனென்றும் சொல்லுகிறீர்களல்லவா! அப்படிக்
கிருந்தால் அவரிடம் பிசாசுவந்து சேருமா; அப்படிக்கிருக்க (ம
த்தேயு) ச - ம். அதிகாரம், அ - ங - ம், வசனங்களைப்பாருங்கள்.
அதில் பிசாசானவன் அவரை மிகவுமுயர்ந்த மலையின்மேற் கொ
ண்டுபோய் உலகத்திலுள்ள ராஜ்யங்களெல்லாவற்றையு மவைகளி
ன் மகிமைகளையும் அவருக்குக் காண்பித்து நீ விழுந்து எனக்

தொழுதா வினைகளெல்லாந் தருவேனென்று சொன்னனென்
று கண்டிருக்கிறது. அப்படிக்கிருக்க, ஒரு பிசாசானவன் வந்து ப
ட்டிதத் தூக்கிக்கொண்டுபோக அதினிடமிருந்து தப்பிக் கொள்
ளச் சக்தியற்று அதினைகைக்குள் அகப்பட, அது எடுத்துக்கொண்
டுபோய் உலகத்தையும் உலகத்தினிள் மகிமைகளையும் காட்டக்கண்ட
வசுவென்னும் ஒருமனிதனை ரக்ஷிக்கனென்றுசொல்ல உங்கள் பு
த்திக்குத் தோன்றவிலையோவென்றும் கேட்டார். இப்மட்டோ!

ஙி - வது ஐயா, பாதிரியாரே; (மத்தேயு) உக - ம். அதிகார
ம், ஙக - வது வாக்கியம் வழியருகே ஒரு அத்திமரத்தை யவர்
கண்டு அதினிடத்தில் போய் அதில் இலைகளையன்றிக் கனிகளைக்கா
ணுமலிருக்கிற பொழுது, அவரைநோக்கி இனிமேல் ஒருகா லு
ம் உன்னில் கனியுன்டாகாதிருக்கக்கடவது என்று சொன்னார் உட
னே அத்திமரம் பட்டிப்போய் விட்டது. ஐயா, அத்திமரத்தில் கா
யில்லாத காலம் எனறு தெரிந்து கொள்ளச் சக்தியற்று விஜய
தினிடம் போய்ப் பொழுதையா வதற்குச் சாபமிட்டுப் பட்டுப்
போகும்படி செய்த மஹாதவபாவர் தாமோரகூர்கர்! இவர்தாமா
தரி தத்துவமுள்ளவர்! இவனைநம்பித்தான கனையெறுவது! அத்தி
மரத்தை ரக்ஷித்ததைப்போல் உங்களையும் ரக்ஷிப்பார் என்று தெரி
ந்துகொள்ளக் கூடாதா என்றும்—

சு - வது ஐயா, பாதிரியாரே; (மத்தேயு) உள - ம். அதிகார
ம், ஙச - ம், வசனம். கசப்பான தினைகலந்த காடியை யவருக்குக்
குடிக்கக் கொடித்தார்கள். அவர் அதை ருசிபார்த்துக் குடிக்க மன
மில்லாதவரா யிருந்தார். ஐயா, எசுவைச்சிலுவையிலறையுங் கால
த்தில் கசப்பான தினையைக்கலந்த காடியைக்கொடுக்க அதைக் கச
ப்பென்று முன்னதாக அறிந்துகொள்ளாமல் குடித்துப்பார்த்துக்
கசப்பென்று தள்ளிய, எசுதாவை இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்
காலமென்ற முக்காலங்களையு முணர்ந்தவர்! இவனை நம்பித்தானே
யாவருங்கனையெறுவது! ஒன்றைப்பார்த்ததின்மேல் நம்மைமப்போ
ல் தெரிந்துகொள்பவமே யல்லது முன் தெரிந்துகொள்ள வல்லவ
தல்லரே! இப்படிப்பட்டவருடைய வார்த்தையை என்னமாய் நா
ட்டலாம் என்றும்—

ன - வது (மத்தேய்பு) உன - ம். அதிகாரம், சசு - ம், வாக்கிய ம். பின்பு ஒன்பதாமணி நேரத்திலே எசுவானவர் எலீ எலீ, லமா, சபஹ்தானி என்று மிகுந்த சப்தத்தோடே கூப்பிட்டார். அதற்கு எனீதேவனே எனீதேவனே என் எனினைக் கைவிட்டீரென்ற அரீத்தமாம். ரூ0 - வது வாக்கியம். பின்பு எசுவானவர் மறுபடியு மிகுந்த சப்தமிட்டு ஆவியை விட்டு விட்டார். ஐயா, தன்னினைத்தான் காத்துக்கொள்ளக் கடவுளை யநேகவிதமாய்ப் ப்ராத்தித்தும், கடவுள்வந்து காவாமையால் ப்ராணனைவிட்டநந்த எசு மற்ற பாலாக்காக்கக்கூடும்! எசுவையே வந்து காவாதகடவுள் எவ்வை நம்பினவர்களினைக் காக்கவருவாரா? தம்மைக்காக்கக் கடவுள்கிருபையைச் சம்பாதிக்காத எசுவானவர் பிறனைக் காக்கக்கடவுள் கிருபையைச் சம்பாதித்திருக்கிறானென்று சொல்லும் பெரும்பொய்யாகியக் கட்டுக்கதையை யார் நம்பக்கூடுமென்றுசொல்லி, எசுரகூஷகனென்ற பாதிரி நாவெடாமல் அநேகம் கேள்விகளால் வாயடங்கிப்போகச்செய்து, பரத்வ, வ்யூஹ, விபவ, அந்தர்யாமி, அர்ச்சாவதாரமாய் எழுந்தருளிய ஹார, கேயூர மகரகுண்டல கிரீடாதி திவ்ய பூஷண பீதாம்பர தாரியாய், சங்கு சக்ர கதாபாணியாய், விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனை ஸ்ரீமந்நாராயணனல்லது வேறெ யாரும் ரக்ஷகரல்லனென்பதாய் வெ நாளர் உபதேசித்தார்.

அதற்குப்பாதிரியார் நகைத்து ஐயா, பெருமாள் ராமாநுஜ தாஸரோ; ஸர்வலோக ஜீவதயாபராயிராநின்ற லோகாராத்யராகிய கடவுளுக்கு ரூபமுண்டோ வென்பதாய்க் கேட்டார். அதற்குத் தாஸர் புன்சிரிப்புக்கொண்டு ஐயா, வேதஸாஸ்திர புராணங்களினிட ஆகமங்களை நீர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமாலும் பூரணமாய் அந்தவேத சாஸ்திர புராணங்களின் சங்கதி உமக்குத் தெரியா தாகையால் நீர் வேதமென்று நம்பிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற (சுவிசேஷமென்னும்) புதிதகத்திலேயே கடவுளுக்கு ரூபமுசொல்லியிருக்கிறது அதை நீர் கவனித்துப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றவராய் விட்டீர் என்பதாய்ச் சொன்னார்.

அதற்கு வெ பாதிரியார், எங்கள் சுவிசேஷத்தில் எந்தவிட

த்திலே பராபரனுகிய கடவுளுக்கு ரூபஞ் சொல்லுகிறதென்பதாய்க் கேட்டாரீ.

அதற்கு தாஸர்விடை. க - வது ஐயா, பாதிரியாரே; தாங்கள் செவ்வையாய்க் கவனித்துப்பாருங்கள் முதலாம்மோசே, முதல் செவ்வையாய்க் கவனித்துப்பாருங்கள் முதலாம்மோசே, முதலாமதிகாரம். உசு - ட், வாக்கியம்) பிற்பாடு பராபரன் நம்முடைய சாயலாக நம்முடைய வுருவத்தின்படியே மனிதனையுண்டாக்குவோமாக, அவர்கள் சமுத்திரங்களின் மச்சங்களையும், ஆகாசத்துப் பறவைகளையும், மிருகஜீவன்களையும், பூமியனைத்தையும் பூமியின் மேல் ஊருகிற சகல ஜீவனவற்றையும் ஆளக்கடவ தென்றார். உன - வது வாக்கியம் அப்படியே பராபரன் மனுஷியனைத்திட்டமுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டித்தார் அதனைப் பராபரனுடைய சாயலாக சிருஷ்டித்தார். ஆணும் பெண்ணுமாகச் சிருஷ்டித்தார். என்றிருக்க அந்தப் பராபரன் தம்முடைய சாயலாகத் தம்முடைய உருவத்தின்படியே மனுஷியர்களைச் சிருஷ்டித்ததாகக்கண்டிருக்கையில் மனுஷியருடைய வுருவத்திற்கும் சாயலுக்கும் பராபரன் வுருவமும் சாயலும் ஒத்திருக்கின்றனவென்று தங்களுடைய புத்திக்குத்தோற்றுமா லிருப்பது மெத்த ஆச்சரிய மல்லவா?

உ - வது முதலாம்மோசே, உ - ம். அதிகாரம், உ - ம், வசனம் பராபரனுண்டாக்கின தம்முடைய கிரியையை ஏழாம்நாளிலே நிறைவேற்றின பிற்பாடு அவர்தாமுண்டாக்கின தம்முடைய கிரியையை எல்லாம் முடித்தபின் ஏழாம்நாளிலே ஓய்ந்திருந்தார். மூன்றும்வாக்கியம். பராபரன் ஏழாம்நாளை ஆசீர்வதித்து அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார், அதேதெனில் பராபரன் உண்டுபண்ணி ஸ்ருஷ்டித்த தம்முடைய கிரியையெல்லாம் முடித்தபின் அதிலே ஓய்ந்திருந்தார். ஐயா, இதிலுல் வெளியாகும் சங்கதியாதெனில் பராபரனுகிய கடவுள் லோகஸ்ருஷ்டிக்காய் ஏழுநாள்தான் மிகுந்த வேலைசெய்து அதின்மேல் ஓய்ந்திருந்ததாய்த் தெரியவருகிறபடியால் ரூபமில்லாத வஸ்து ஏழுநாளுண்டாக்கவும் அதின்மேல் சளைத்து ஓய்ந்து இருக்கவும் ஆசீர்வதிக்கவும் கூடுமா! என்பதாய் நீர் செவ்வையாய்க் கவனித்துப்பாரும்.

ஈ - வது முதலாமோசே, உ - ம். அதிகாரம். ன - ம், வாக்

கியம் பராபரஞகிய கர்த்தர் மனுஷ்யபினட்பூமியின் மண்ணினே யு
ருவாக்கி ஜீவனின் ப்ரவாஸத்தை யவன் நாசியிலே யூதிஞர் அப்
போது மனுஷ்யன் ஜீவாத்துமாவாஞன். ஐயா, இதில் உருவாக்கி
னதாகவும் ஊதினதாகவும் எழுதியிருப்பதால் கைகளில்லாமல் உ
ருவாக்கவும், வாயில்லாமல் ஊதவும் கூடுமாவென்று யோசித்து
ப்பாரும்.

க - வது க - மோசே, உ - ம். அதிகாரம், கஈ - வது வா
க்கியம் பராபரஞகிய கர்த்தர் மனுஷ்யனுக்குக் கற்பித்துச்சொ
ன்னதாவது நீ, தோட்டத்திலுடைய சகல வ்ருக்ஷத்தின் கனியி
ம், புசிக்கவே புசிக்கலாம். கஎ - வது ஆனல் நன்மை தீமை அ
யத்தக்க வ்ருக்ஷத்தின் கனியிலே புசியாயாக, எனனில், அதில் நீ
புசிக்கிறநாளிலே சாவவே சாவாய் என்ருர். ஐயா, இந்தவாக்கிய
த்தால் பராபரஞகிய கர்த்தர் மனிதனுடன் செவ்வையாய்ப்பேசி
ஒரு ஏற்பாடும் சொல்லியதாகச் செவ்வையாய்த் தெரியவருகிற
தல்லவா?

ஙி - வது மோசே, முதலதிகாரம். ஙி - ஙு - அ - ங - கo -
கஙி - உஉ - உஅ - உங - ஙo - வது வாக்கியங்களிலும் மே மோ
சே, ஙி - ம், அதிகாரம். ங - கக - கங - கச - கள - வது வாக்கிய
ங்களிலும் மோசே முதலதிகாரம். கஉ - கஅ - உங - உள - ஙக-
வது வாக்கியங்களிலும், மே மோசே, உ - ம். அதிகாரம். உ -
ஙி - கங - உக - உஉ - வது வாக்கியங்களிலும், மே மோசே,
ஙி - ம், அதிகாரம். அ - உஉ - உங - வது வாக்கியங்களிலும், மே
மோசே, ஙி - ம், அதிகாரம். உங - வது வாக்கியத்திலும், மே
மோசே ஙு - ம், அதிகாரம் ஙு-அ-வது வாக்கியங்களிலும் மே
மோசே கள - ம், அதிகாரம். உ - வது வாக்கியத்திலும், மத்தே
யு உஙு - ம், அதிகாரம். ஙுச - ம், வாக்கியத்திலும் தாங்கள் தயவு
செய்து பார்த்தால் பராபரஞகிய கடவுளுக்குக் கண், வாய், மூகம்,
தேஹமுதலான அவயவங்களெல்லா மிருப்படனவாய்ப் பாஷ்கா
ரமாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். அப்படிக்கில்லாமல் நீங்கள் கட
வுளுக்கு ரூபமில்லையென்று நினைப்பதுமல்லாமல் உலகத்திலுள்ள
ஜனங்களுக்கும் போதிப்பது எவ்வளவுந் தகாதென்று சாதித்தார்.

ஸ்ரீவித்யாரதத்வவிளக்கம்.

அதற்குப் பாதிரியார் வாய்பேசாமல்நிற்க, அவனைப்பார்த்து வே தாளர், ஐயா, உங்கள் சுவிசேஷத்தினிட மிருந்தே எசாகூ காலல்லொன்றும், பராபரனுக்கு மனிதனைப்போன்ற ரூபமுண்டென்றும் காட்டக்கண்டீரில்லவா! இன்னமுந்தச் சுவிசேஷத்தைக்கொண்டேபராபரனுக்குப் பூஜை அல்லது ஆராதனை செய்யும் பக்தர்களுக்கு நெற்றியில் நாமமிருக்கவேண்டு மென்பதையும், நீங்கள் வேதமென்று நம்பிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற சுவிசேஷம், கட்டுக்கதை யென்பதையும், சுவிசேஷத்தினிடமே, உங்களுக்குப் பரமண்டலங் கிடையாதென்பதையும், பரிஷ்காரமாய்க் காட்டுகிறேனென்று ஸாதிக்கத்துணிந்தார்.

க - வது தெய்வவசன போதகராகிய யோவானென்பவருக்கு வெளிப்படுத்தின சுவிசேஷம் கச - ம், அதிகாரம். முதலாவதுவாக்கியம். பின்பு நான் பார்க்கையில், இதோன், பர்வதத்தின்மேலே, ஆட்டுக்குட்டியையும் அதினுடன்கூட அவருடையபிதாவின் நாமம், தங்கள் நெற்றிகளிலே எழுதப்பட்டிருந்த(கசக000) பேர்களினையும் நிற்கக்கண்டேன். வே- சுவிசேஷம், உஉ - வது அதிகாரம் ங - ச - வது வாக்கியங்கள். பராபரனும் ஆட்டுக்குட்டியுமிருக்கிற ஆசனமே அதிலிருக்கும் அவருடைய ஊழியக்காரர் அவருக்கு ஆராதனைசெய்து அவருடைய சமூகத்தைத்தரிசிப்பார்கள், அவருடைய நாமம் அவர்களுடைய நெற்றியிலிருக்கும். ஐயா! இதிலும் ஆட்டுக்குட்டியாகிய ஏசுவோடுகூட (கசக000) பேர் கடவுளுடைய நாமம் நெற்றியில் வைத்திருக்கிறதாகவும் பராபரனையும், ஏசுவையும், அவர்களுடைய ஆழியக்காரர்க ளாராதனை செய்யுங்காலத்திலுந் தரிசிக்குங்காலத்திலும் அவருடையநாமம் அவர்களுடைய நெற்றியிலிருந்ததாய்ப்பரிஷ்காரமாய்க் கண்டிருக்க, நாங்கள்நெற்றியில் நாமத்தை வைக்காமல் பாழ்நெற்றியுடனிருக்கிறதோடு நெற்றியில் நாமமிட்டிருக்கும் பகவத்பாகவதர்களைப்பரிஹாஸஞ்செய்து, நீங்கள் நரகமடைவதோடு உங்களுடைய வார்த்தையை நம்பிநடக்கும் ஜனங்களுக்கும், அக்கதியைச்சம்பவிக்கும்படி செய்புந்தொழிலவிட்டுத் தாங்கள் வாக்குதத்தம் செய்தபடிக்கு நாமம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாய், தாஸர்

கிரிவ்தமத அஜ்ஞாலத்தகாரநிரசனலஷ்யோதயம். நக

ஸாதித்ததற்கு, பாதிரியார், நாமமென்பதாய்க் கண்டிருப்பது, நீங்
கள் நெற்றியில் வைத்திருக்குந் திருமண்ணுகிய நாமமல்ல, பகவா
னுடைய பேராகிய நாமமென்பதாய்ச் சொன்னீர்.

அதற்கு தாஸர்விடை. ஐயா! பகவானுடைய பேரொன்னும்
நாமம் அவர்கள்நெற்றியிலிருந்த தல்லாமல் திருமண்ணென்கிற நாம
மிருக்க வில்லையென்பதாய்த் தாங்கள் சொல்லுகிறீர்களே! ஆரூல்
பகவானுடைய பேரொன்னும் நாமமிவருடைய நெற்றியில் பச்சை
யென்னும் சாயத்தால் குத்தியிருந்ததா! அல்லது தங்கபாலாங்
கொண்டெழுதி யிருந்ததா! அல்லது எழுத்தாணியைக்கொண்டு
வழுவுபடக்கீறி யிருந்ததா! அப்படிக்கெதுவாவது இருந்தால் எப்
போதும் ஸாம்பவதமாக வல்லவா இருக்கவேண்டும், அப்படிக்கில்
லாமல் சியோன் பர்வதத்தின்மேல் ஏசுமுதல் - (கசச000)
பேரும், பராபரனையும் ஏசுவையும் அவருடைய ஊழியக்காரர்
தரிசிகுங் காலத்திலும் ஆராதனைசெய்யுங் காலத்திலும் நாமம்
நெற்றியிலிருந்ததாய்க் கண்டிருப்பதல்லவா! அப்படிக்கே ஸ்ரீமத்
ராமானுஜ ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகர்களாகிய பாகவதர்கள், அஸுத்
தகாலங்களில் நாமம் நெற்றியிலில்லாமலிருந்த போதிலும் பகவ
தீபாகவதா சாரியர்களை, ஸேவிக்கப்போகும் காலங்களிலும் ஆரா
திக்கும் காலங்களிலும் அகத்தியம் நெற்றியில் நாமம்வைத்திருப்
பதுபோல், ஏசுவும் ஏசுவின் சிஷ்யர்களும், கடவுளைத்தரிசிக்கு
ங்காலத்தில் நெற்றியில், நாமமிட்டிருந்தனாய்ச் சுவிசேஷத்தி லெ
ழுதியிருக்க அதைமறுத்து, பாம்நெற்றியோடு இருக்கும்படியா
யிப் போதிக்கு முங்களுக்கு ஒருகாலும் நல்லகதிகிடையாதென்
றே தோறும்.

ஐயா; பாதிரியாரே நெற்றியி லெழுதப்பட்டிருந்த நாம
மென்றதிலல் பகவான்பேரென்பதாய்த் தாங்களர்த்தஞ் செய்வ
து எவ்வளவுங்கூடாது. ஏனெனில்! நெற்றியிலெழுதப்பட்டிருந்
தது நெற்றியில்வைக்கப்பட்டிருந்தது நெற்றியிலிட்டிருந்தது,
நெற்றியிலிட்டிருந்தது, என்னும் பலவார்த்தைகளும் நெற்றியில்
நாமம் வைத்திருந்ததற்கே அர்த்தமாகும்.

அதெப்படியென்றல் இந்தப் பாசுரங்களைப் பாருங்கள்.

மங்கலமாகிய நெற்றிவயிறு மணிமார்புகளம் வல்பாலுந்தி, துங்கவலத்தோளதனின்மேல் வயிற்றினிடப் பாகமிடத் தோடோளின்மேல், தங்கியகீழ் வெளித்பிடரி சுலையாகும் பதின்மூன்றுய்ச் சாற்றுந்தானம், இங்கிவற்றினுச்சிதவிர்த் திருவதுடனினுநாம மெழுதுந்தானம். பெருங்குறிகளீராறிற்பிடரியுங் கந்தரமுமுயர் பெருமேற்றோள்கள், இரண்டுமொழித் திடற்றிருமணினுநாலாயெழுதுவதற்கேற்றதானம், திருத்தியதோள்களுமார்பு நெற்றியுமாநீரிரண்டாயித் தீட்டுந்தானம், பொருத்தியநெற்றித்தலமேயொன்றுக வெழுதுவர் புண்டரத்தினின்றுனம். கிளரொளிசேர் புண்டரங்கள் பதின்மூன்றுயிடமிடத்திற் கேசவாதி, வளமைமிகு நாமமெல்லாமந்திரங்கள் வாசுதேவாத்தமாக, ஒளிகிளரும் புண்டரங்களீராறுயிடமிடத்திலோதுநாமம், தெளிவுருக்கேசவ லுதிதாமோதராத்தமு மந்திரங்களாகும். எனவும் (நாஸிகாயாஸ்ர யோர்ஜாகோ । நாஸாமூலம்ப్ర చక్షుషే । తథారభ్యలిఖేత్పుణ్ డ్రం। మయిభక్తాభవంతిచేత్) எனவும் வருஞ் இந்தப் பாசுரங்களாலும் பரலோகத்தாலும் நெற்றியிலெழுதப்பட்ட நாமம் என்பது திருமண் காப்பென்று யாவரும் எனிதில் தெரியப்பரிஷ்காரமாய்த் தெரிவதோடு அந்த நாமமிடுங்காலத்தில் கேசவாதி தாமோதர பர்யந்தம் பகவன் மந்திரங்களே அந்தந்திருமண்காப்பல்லது வேறல்லவென்று தெரியவருகிற தல்லவா, இப்படிப்பட்ட பகவன் மந்திரங்களாகிய திருமண்ணை யார்தூஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் கௌரவாதி நரகங்களுக்கு ஆளாவார்களென்றதற்குப்போதுமான ஆதாரமுண்டு. அப்படிப்பட்டவிவரங்களோடு சொல்லாமல் பகவன் நாமம் நெற்றியிலிருக்கக்கண்டேனென்றல்லது இடும்படியாகிய விதமும் அதின் மந்திரங்களும் அதிலுடையும் ப்ரயோஜனமும் நீங்கள் வேதமென்று நம்பிவைத்துக்கொண்டிருக்கும் சுவிசேஷபுத்தகத்தில் ஏன் எழுதப்படவில்லை என்பதாயித் தாங்கள் யோசிப்பீர்களோ; ஐயா, இந்தச் சுவிசேஷம் வேதமல்ல ஸாஸ்த்ரமல்ல, புராணமல்ல, வேதஸாஸ்த்ர புராணங்களாயிருந்தால் வேதத்தை யநுசரித்து ஸாஸ்த்ரமும், ஸாஸ்த்ரத்தை யநுசரித்துப் புராணங்களும் பேசும். இது அப்படிக்கில்லாமல் பல பல விதமாய்ப் பேசுவதும் லோகத்திலுள்ள ஆசீமாக்க

ள் கடைதிதேறப் போதுமான ஆதாரமும் வழியும் இதிலில்லாம
லிருப்பதும் யாதுகாரண மெனில்; எசு இறந்துபோன, உரு-ஈ-
வருஷித்திற்குமேல், க - வது மத்தேயு என்பவர், எழுதியபுதிதகம்
க - க்கு, அதிகாரம் உஅ - உ - வது மார்க்கென்பவர், எழுதிய
புதிதகம் க - க்கு, அதிகாரம். கசூ - ஈ - வது லூக்காவென்பவர்
தேயோப்பிலு என்பவருக்கு அறிவிக்க எழுதிய புதிதகம். க- க்கு,
அதிகாரம். உச - ச - வது யோவானென்பவர், எழுதின புதித
ம். க - க்கு, அதிகாரம் உக - ரு - வது பேதுருண்ட லூக்காவு
ரென்பவர், எழுதின அப்போஸ்தலர் நடவடிக்கை புதிதகம். க - க்கு,
அதிகாரம் உஅ - சூ - வது அப்போஸ்தலராகிய பவுல், ரோமாபு
ரியாருக்கு எழுதிய நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். கசூ - எ - வது
அப்போஸ்தல ராகிய பவுல், கொருந்தியருக்கு எழுதிய முதலாம்
நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம் கசூ - அ - வது அப்போஸ்தலராகி
ய பவுல், ரெ உளருக்கெழுதின, உ - ம், நிருபம். க - க்கு, அதி
காரம். கஈ - கூ - வது அப்போஸ்தலராகிய பவுல், கலாதியர்க்கு
எழுதின நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். சூ - கo - வது ரெ பவுல்,
எபேசியருக் கெழுதின நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். சூ - கக -
வது ரெ பவுல், பிலிப்பியருக் கெழுதிய நிருபம். க - க்கு, அதி
காரம். சு - கஉ - வது ரெ பவுல்; கொலோசருக் கெழுதின
நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். சு - கஈ - வது ரெ பவுல், தெச
லோனிக்கேயருக்கெழுதின முதலாம்நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம்
ரு - கச - வது ரெ பவுல், தெசலோனிக் கேயருக்கெழுதின உ-
ம். நிருபம் - க - க்கு, அதிகாரம். ஈ - கரு - வது ரெ பவுல், தி
மோத்தேயுவுக்கெழுதின முதலாம் நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம்.
ன - கசூ - வது ரெ பவுல், தீமோத்தேயுவுக் கெழுதின. உ-ம். நி
ருபம். க - க்கு, அதிகாரம். சு - கன - வது ரெ பவுல், தீத்துவுக்
கெழுதின நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். ரு - கஅ - வது ரெ ப
வுல், பிலேமோனுக்கெழுதின நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். க -
கஈ - வது ரெ பவுல், எபிரேயர்க்கெழுதின நிருபம். க - க்கு,
அதிகாரம். கஈ - உo - வது அப்போஸ்தல ராகிய யாக்கோப்பு
டைய பொதுவான நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். ஞ - உக - வது

அப்போன்தல ராகிய பேதுருவின். க - ம், நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். ரு - உஉ - வது அப்போன்தல ராகிய பேதுருவினு டைய பொதுவான உ - ம், நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். ஈ - உஈ - வது அப்போன்தல ராகிய யோவானுடைய பொதுவான மூதலாம் நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். ரு - உச - வது அப்போ ஸ்தல ராகிய யோவானுடைய உ - ம், நிருபம். க - க்கு, அதிகா ரம். க - உரு - வது அப்போஸ்தல ராகிய யோவானுடைய ஈ-ம், நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம். க - உசூ - வது அப்போஸ்தல ரா கிய யூதாவின் பொதுவான நிருபம். க - க்கு, அதிகாரம்: க - உஎ - வது அப்போஸ்தல ராகிய யோவான் என்பவர் எழுதின அறிவிப்புப்புதீதகம். க - க்கு, அதிகாரம். உஉ - ஆகக்கூடிய புதீத கம். சூ - க்கு, நிருபங்கள். உக - க்கும், கூடிய அதிகாரங்கள். (உசூ०) க்கும் கூடிய வாக்கியங்கள், எசுரு - க்கும் கூடிய மொழிகள். கஅஉரு - க்கும் கூடிய எழுதீதுகள் அரு அரு அ0- உள்ளன. இப்படியிருக்க; ஐயா, பாதிரியாரே இவைதாமா! வேதம். இவற்றைக்கொண்டதான மனிதர் உஜ்ஜீவிக்கிறது, பளா! பளா! நன்றாயிருக்கிறது.

ஜகத் ரக்ஷகனாகிய பகவான் வாக்யதீதாலுண்டாகிய வேதத் தை விட்டு மீளிடிக்கும் செம்படவர்களால் எற்படுத்திய மூன் றுபிள்ளாறு படிகின்றமூதேவிப் புதீதகமாகிய பைபில் என் றும் சுவிசேஷமென்றும் பேருள்ள இந்தக்கட்டுக்கதையைக்கொண் டா ஆதியில் நான் சொன்ன இருக்காதி வேதபாஸ்தீர புராணங்க ளா எளிதாந்து செய்வது. ஐயா பாதிரியாரே ஐயா பாதிரியாரே இவ்வளவு தோன்றாத நங்களுடைய மநீதமதிக்கு யானென்ன சொல்வேன். ஐயா, அந்தக் கட்டுக்கதையாகிய சுவிசேஷத்தினி டமிருந்தே, அந்தச் சுவிசேஷம் வேதமல்லவென்று சொல்லுவத ற்குப் போதுமான அநேக சாகூஷிகளிருப்பதால் அவற்றிற்சில சொல்லுகிறேனென்று சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஐயா, பாதிரியாரே,-ஓக்கா உ-ம், அதிகாரம். உக - ம். வச னம் கர்ப்பந்திறந்து பிறக்கிற ஆணெல்லாம் கர்த்தருக்குப் பரி

சுத்தமானதென்று அழைக்கப் படுவதாகவென்று, கர்த்தருடைய ஞாயப்பிரமாணத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி மெ ஞாக்கா, உச - ம். வசனம். அவர்களைப் பராபரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும்படிக்கும் பராபரனுடைய ஞாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லி யிருக்கிறபடி ஒருஜோடு காட்டுப்புறுவை அல்லது, உ - புறுக்குஞ்சுகளைப்பலியிடும் படிக்கும், பிள்ளையை எருசலேம்பட்டணத்துக்கொண்டு போனார்கள். மெ ஞாக்கா, உஎ - ம், வசனம். அவனந்த ஆவியிலே ஏவப்பட்டுத் தேவாலயத்திலே வந்திருந்தான். அப்பொழுது எசுவென்னும் பிள்ளையை ஞாயப்பிரமாண முறையின்படி செய்ய தாயி தகப்பன்மார் அவனை உள்ளே கொண்டுவருகையில், உஅ - ம். வசனம். அவன் அவனைத்தன் கைகளிலேந்திக்கொண்டு பராபரனைத் தோத்திரித்துச் சொன்னது.

ஐயா, இந்த ச - வசனங்களில் எசுபிறந்தவுடன் அவர்தாய் தகப்பன்மார் பராபரன் அருளிச்செய்த ஞாயப்பிரமாணப்படிக்கு அந்த எசுவை எருசலேம் பட்டணத்திற்குக் கொண்டுபோய் அவ்விடமுள்ள தேவாலயத்தில் எசுவுக்கு வேதசடங்கு நிறைவேற்றியதாய்ச் சொல்லியிருக்க, எசுவின் தாய்தகப்பன்மார் நம்பி வந்த வேதமெதுவோ! கர்த்தர் ஞாயப்பிரமாண மெதுவோ! அனைக்கவனித்துப் பாராமல் அந்தச்சங்கதியைச் சொல்லிவரும் எசுவின் சரித்திர நூலாகிய இந்தச் சுவிசேஷ மென்னும் அந்நியப்பிரமாணத்தை வேதமென்று சொல்வது எவ்வளவுந்தகாது. ஆகையால் இந்தச் சுவிசேஷத்தாலேயெசுதேவனல்லவென்றும், அவரால் ரக்ஷிக்கக் கூடாதென்றும் பராபரனுகிய கடவுளுக்கு மனிதனைப்போல ரூபமுண்டென்றும், எசுவைநம்பிய உங்களுக்குப் பரலோகராஜ்யங் கிடையாதென்றும் பரிஷ்காரமாய்த் தெரியப்படுத்திய படியால், பூர்வம் அகேஷாப்ய முனிக்கும் விதித்தியா ரண்யருக்கும் உண்டானவாதத்தில் (அஸினாதத்வமஸினா। பரஜீவப்ரபேதினா। விதாரண்யமஹாரண்யம்। அஸ்மேப்யமுனிரப்ரவீத்) என்ற படியே உங்களிடமதமாகிய இருளை இராமாநுச ஸித்தாந்தமாகிய பரிர்யோதயத்தால் நீங்கிவிட்டபடியால், நீங்கள் முன்வாக்குதத்தம் செய்தபடி எங்களாசாரியர் திருவடிகளிலாச்ரயித்துப் பரமபதத்தை அடைந்து நித்தியானந்தமாயிருக்கும்படிக்கு, நீங்கள் இந்தச் சுவிசேஷத்தை விட்டுவிட்டு, எங்கள் மதத்தில் வந்துசேரும்படி அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

ஞ்ச லெமுஸ்காரஞ் செய்து கொள்ளுங்கோள். அவ்விதம் செய்து கொள்ளத்திப்பிலுல் மதீதேயு, எ - ம், அதிகாரம் உக - ம், வாக்கி யத்திற் கண்டபடிக்கு உங்களுக்குப் பரலோக ராஜ்யங் கிடைப் பதில்லை. எப்போது பரலோகராஜ்யங் கிடைக்கவில்லையோ அப் போது நீங்கள் பிசாசமண்டல மடைவீர்க ளென்பதற்கு எவ் வளவுஞ் சந்தேகமில்லையென்று சொல்லி நிறுத்தினர். இதற்குப் பிரதியுத்தரம் பாதிரியார் சொல்லாமல் போய்விட்டார். ஆகை யால் உண்மையான வேதத்தைக் கைசோர்ந்து, வேதமென்று நம்பிலவத்துக் கொண்டிருக்கும் பைபிளின் கருத்தின்படி நட வாமலும் இராமாநுசலிதாந்தத்தி லீடுபட்டிருக்கும் பாகவதர் கள் திருவடிகளி லடசாரப்படுவது மன்றி யவர்களிடத்தில் வாதி த்து முடிவு சொல்லாமல் ஓடிப்போய், அமோக க்ராமங்களில் சென்றவ்விடமிருக்கும் மூடமதிகளுக்கு ஏதோதங்களுக்குத் தெரி ந்த அண்டப்புளுகைப்புளுகி ஜாதிபிரஷ்டத்துவம், மதப்ரஷ்டத் துவஞ் செய்பவர்களும்.

தான்தோன்றிமதகுஞ்ஜரபஞ்ஜனி.

இப்போது தமக்குத்தோன்றினபடி ஒருமதத்தை ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, ஸ்ரீமாந் பக்தவத்ஸலதாஸருடும் அடியேனும், பரா ங்குசர் திருவவதார வரு சகஸ்ரக-க்குச் சரியான பிரஜோத்பத்தி வருடம் ருஷிபஞ்ச மீசலத்துக்கு விடைகொண்டிருக்க, அச்சம யத்தில் நாங்களிருக்கும் ஸ்தலத்துக்குச்சிலர் வந்து ப்ரஹ்மத்து க்கு ரூபமில்லையென்றும், விக்ரஹாராதனை செய்வது மூடத்த ன்மை யென்றும், அப்படி பூசிப்பதில் ப்ரஹ்மத்தைப் பரி ஹாஸஞ்செய்வது போலாகிறதென்றும், நேற்றியில்கண்டனைப் பூசிக்கொண்டு திரிவது அக்ரமமென்றும், ப்ரஹ்மத்தை மனத்தில் நினைத்தால் போதுமானது மேல் வேஷம் பூணுவதில் டம்பாகா ரமே ஏறிய அதிஜவம் யாதொரு பலனுமில்லை யென்றும், குரு வென்பதாய் ஒருவனை ஆச்ரயிப்பது அவிவேகமென்றும், வேத

பரமஸ்தரங்களெல்லாஞ் பரீதித் தப்பான கட்டுவாக்கியங்களென்
றுந் தங்களுடைய யுக்தியே வேதமென்றும், வாதித்துமஸ்தி,
ப்ரகிருதிஸ்ம்ருதியிதிஹாஸ உபநிஷத்துக்களுக்கு அபார்த்தஞ்செய்
தார்கள். இப்படிக்கே தங்களுக்குத் தோன்றியிருக்குந் தீர்புக்தி
கள ஸகலருக்கும் போதித்து க்யாதிலாபபூஜையைப் பெற எண்
ணங்கொண்டவர்களாய்ப், பூர்வத்தில் நமது ராமாநுஜர் அறுஸம
யங்களை ஹரஞ்செய்து ஸத்யமான விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்
தத்தை நிலைநாட்டினதுபோல் இக்காலத்தில் நாமும் ஒருமதத்தை
ஸ்தாபிக்கலாமென்றதிகப்ரயாசையெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இப்படிபட்ட மாயாவாதிகள் பூர்வத்தில் "தர்க்கசூடமணியும் சாக்
கியபிக்ஷுக்களும் தாழ்சடையோன், சொற்கற்றசோம்பரும் சூனி
யவாதரும் நான்மறைகள், நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமான்ட
னர்நீணிலத்தே, பொற்கற்பகமெம் மிராமாநுசமுனி போந்த
பின்னே." என்று திருவரங்கத்தமுதனர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
படி அடியோடுமாண்டு போயும், கலிதோஷித்தால் மறுபடியும்,
தான்தோன்றி மதஸ்தர்களாய் முளைத்துக்கொண்டு, ப்ரகிருதி, ஸ்ம்
ருதி யிதிஹாஸ புராணகமாதி ஸம்மதமாயிருக்கும் ஸத்யமான
ஸித்தாந்தத்தைத் தங்களுடைய யுக்திகளால் நிஷேதித்துத்
தங்களுக்குத்தோன்றியபடி, அநேகவிடங்களில் வாயாடிவர, அதை
நம்பி ப்ரீதியுடன் ஸபீபத்தில்சேர்ந்து அவர்கள் ப்ரஸங்கஞ் செய்
வதைக்கேட்டவர்களிற் சில விவேகிகள் ஸன்மார்க்கமா யிருக்கு
மென்று நினைத்து நாம் அவர்களைக் கனப்படுத்திக் கேட்கக்கே
ட்கக் கடைசியில் (కనకపుసింహాసనమున, శునకనుగూర్చుండబెట్టి శుభ
లగ్నమున, వానరగబట్టముగట్టిన, వెనకటిగుణమేలమాను) என்றபடியே
வெகுதான் தோன்றிகள் க்யாதிபெறச்செய்து வரும் ப்ரஸங்கமிது
வென்றறிந்து, இவர்கள் முகத்தில் விழிக்கப்போகாது, வேதவிருத்
தமான மார்க்கத்தைதப் போதிக்கிறவர்களா யிருக்கின்றார்கள். பூர்
வீகர்கள். "కీడొసగెడిగురుడేలా, గాడిదెవాలంబుబట్టికావేరిదన, గూడు
నెసుండెలుపగలగ, జూపించదెరొమ్ముదన్న సంపంగివనాన్న," என்றபடி,
கழுதைவாலைப் பிடித்துக்காவிரி நதியைக்கடக்க நினைத்தவர்களைப்
போலாகும் இவர்களுடைய வார்த்தைகளைநம்பி இந்த மதத்தில்

ப்ரசேபிப்பவர்களுடைய கதியென்று நினைத்து "யோடுவதோ
கருடத்தெதிரோ யிரவிக்கெதிர் மின்மினி யாடுவதோ, நாயாடுவதோ
வுறுவெம்புலிமுன் நரிகேசரிமுன்நடையாடுவதோ, பேயாடுவதோ
வழகுசீர்வசிமுன் பெருமான் வகுளாபரணன் னருளால், ஓயாது
ளாயா யிரமாமறையினெருசொற்பெறுமோ உலகிற்கவியே." என்
று ஸங்கத்தார் கூறியபடியிந்தத் தான்தோன்றிக ளெவ்வளவு குயு
க்திகள் செய்து இந்தமதத்தை நிலை நிறுத்தினபோதிலும், நமதா
ழ்வாராசாரியர்கள் ஸ்தாபித்த ஸித்தாந்தத்துக்குச் சமமாகாதெ
ன்று அம்மதத்தை நிக்ரஹித்தார்கள். வெ தான்தோன்றி மதஸ்
தர், ஒரு ஆதாரமுமில்லாமல் வாதிக்கத்துணிந்து பாகவதாப சார
ங்களுக்கு. ஆளாவதுமன்றிப் பகவானுக்குந் தீரோஹிகளுமாகிறீ
களே; ஐயோ! இந்தப்புத்தியிவர்களுக் கெவ்விதமாய்ச் சித்தித்த
தோ, தெரியவில்லை! ஒருமதத்தை நூதனமாய்க்கற்பிக்க எண்ணங்
கொண்டு செய்தால் அது ப்ரருதி ஸ்ம்ருதி யுக்திகளுக்கும் பொரு
ந்தி யிருந்தாலல்லவா அநுபவத்துக்கு வரும். அப்படிக்கில்லாமல்
தங்களுடைய யுக்தியே விசேஷமென்றும், அதுவே வேதமெ
ன்றும் சொன்னால் யார் நம்புவார்கள். அதுஅந்த வேதத்துக் கொ
க்குமா! (शृणुष्व मे वाक्यमयस्तमुल्लंघ्यैव वर्त्तसे यो ऽवज्ञाश्ये
नमास्थाय) எனிருக்கும் பகவத் ஸ்ரீகீதைகளுக்கு விருத்த
மல்லவா! இவர்கள் பகவானுக்கு தீரோஹிகளென்றும் வேதபா
ஹ்யரென்றும், விவேகிகளுக்குத் தெரியாமல் போகாது. வேதத்
திலே (यदोषधीनामभिसृज्यतेग्रण्या तेच । तथाप्रकृष्ट्यामोषधयस्सं
भवंति। योसौचयजितोविष्णु स्सत्वगुणप्रजितोभवत् । तस्यैनाभेर
जसोत्पस्यंभूःतथातस्यैभ्रुवोंतराळात् ।तमोरुद्रःपार्श्वेमरभ
वत्)என்று யஜுர்வேதாரணத்திலே ஸர்க்காதியென்று லோகஸ்ருஷ்
டியைச்சொல்லும் ப்ரருதியில், ஊர்ணநாபி என்கிறசிலந்திப்பூச்சி
யானது,எவ்வளவு காலத்தில் தன் வாயிலிருந்து நூலை ஸ்ருஷ்டித்து
மறுபடியும்க்ரஹிக்கின்றதோ அவ்வளவுகாலத்தில் விஷ்ணுவானவர்
இந்தப் பூமியையும், அதிலுள்ள மநுஷ்ய பசுபக்ஷிகளையும், அவ
ற்றுக்கு ஆஹாரங்களையும், படைத்தார். அவர் தம்மையொழிந்தயா
வராலும் பூஜிக்கப்பட்டு ஸாத்விக குணத்தையுடையவரென்றுபர

பரஞ்சொல்லிக்கொள்ளுந்தன்மையுடையவர். அவருடையநாபீக மலத்தில் சாஜனனென்ப்ரஹ்மா பிறந்தான். அப்படியே அந்தட்ரஹ் மாவினீ டத்ருவங்களின் மத்தியில் சாமனென்ன ருத்ரன் பிறந்தான் என் றும், சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் (கேயூரவாக்வகரகுண்டலவாக் கிரீடீஹாரிஹிரண்மயவபுஃ த்ருதசங்கசக்ரகிதஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமி வாக்ஷனீ ,, என்றதில் இந்த நாராயணன் கேயூர மகர குண்டல கி ரீட னெனல்துவாபரணங்களை யுடையவனென்றும், அப்ராக்ருத பஞ்சோபநி ஷ்ணுமயமான திருமேனியையுடையவ னென்றும், தாமரை மலர்போன்ற திருநயனங்களையுடைய நாராயணனென் றும் ப்ருதிசொல்லி யிருப்பதால், ருபமிருக்கிற தென்று பரிஷ் காரமாய்த் தெரியவருகிறது. ஆதலால் ப்ரஹ்மதத்துக்கு ருபமில் லையென்று சொல்லும் பக்ஷம் நிரஸ்தமாய் விட்டது. மற்றொ ரு ப்ருதியில், (யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் । யோ வை வேதாம்சப்ர ஹிணோதிதஸ்மை) என்றதில் யாவனொரு நாராயணன் ப்ரஹ்மாவைப் படைத்து அவனுக்கு வேதங்களை உபதேசித்தானென் றிருப்பதா லும், அந்த ப்ரஹ்மா தன்னால் படைக்கப்பட்டவர்களுக்குபதே சிக்க, அப்படிக்கே, இதுவளையில் ஒருவனைப்பற்றி ஒருவருக்கு உபதேசம் கிடைத்துக்கொண்டுவந்திருக்கின்றன. பூர்வத்தில்ஒரான் வ்ருஷியா யுபதேசம்பெற்றுஅநந்தமஹிமைகளையுடையவர்களாய்ப் பகவானைச்சேவித்துஅவனை யடைந்ததாய் அநேகஸாஸ்த்ரங்களால் தெரியவருகிறதுமன்றி, இக்கலியுகத்தில்அநேகபக்தர்களுடையசரித் ரங்களாலும் அவர்க ளெழுந்தருளியிருந்தவிடங்களில்நடந்துவரும் க்ரியைகளாலும், அவர்கள் செய்திருக்கும் கைங்கர்யங்களாலும், இ ன்னுமநேக மஹிமைகளாலும் அவர்க ளநுஷ்டித்த ப்ரகாரம் இப் போது அநுஷ்டிக்கும் மஹாஜனங்களாலும் சத்தியமடைந்துப்ரஸி த்தமாய்த் தெரியவருகிறது. தாமரைக்கமலத்தின்பிம்பமாய்வஸி க்கும் மண்டூகம் அத்தாமரையினது மஹிமையையறியாததுபோ ல் அவிவேகிகளானவர்கள், ஆர்யரையடுத்தசுஸ்ரூஷை செய்து அப்பி ரஹ்மதத்தி ரனைந்தமார்க்கம் சேர வழியறியாமல் ஆஹார, நித்தி ரை, மைதுனங்களி லாசைவைத்து, அல்பஸுகத்தை யாநந்தமென்

றென்னனிச் சோம்பேறிகளாயிக் கெடுவது மன்றி, வேதஶாஸ்திரங் களைப் பொய்யென்றும், தங்களுடைய யுக்திகளே நிஜமென்றும் நம்பி யிருக்கின்றீர்களே, இவர்கள், ப்ரஹ்மதீனை எவ்விதமாயடை வார்களோ! அதைப் புத்திமான்களே யோசிக்கவேண்டும். ஸாதா ரணமாய் உலகத்தின் பழமொழியாகிய "தொட்டுக்காட்டாத வித் தை சுட்டுப்போட்டாலும் வாராது" என்றதை என்யோசிக்கவில்லை யோ! இதுவுமன்றிக்கே, இவர்கள் ஜன்மிக்கும்போதே, இவ்வளவு வாயாட்டத்துடன் ஜன்மித்தார்களா, பால்யதாரப்யா க்ரமக்ரமே ண தாயீதந்தைகள் புருஷகாரிகளாய் வார்த்தைகளை கற்பித்தபின் பு வித்யாஶாஸ்த்ர யுபாத்யாயனென்னும் புருஷகாரி வித்தை கற் பித்ததிரு லல்லவா, இவ்வளவு வாயாடத்துணிந்தார்கள். இதையு ணராமல், ஆசாரியன் வேண்டியதில்லையென்று சொல்லும் மந்த மதிகள் பக்ஷம் ஸெரீரயணக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிவிட்டது.

ப்ரஹ்மாவைப் படைத்து வேதங்களை யுபதேஶித்த ஸ்ரீமந் நாராயணனே, த்வாபரயுகத்தில், விபவாவதாரமாகிய கண்ணபி ரான்றயிப் பாரதத்தில் அர்ஜுனனுக்கு உபதேஶித்த ஸ்ரீ கீதையில் (ப்ரயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே । தாக்ஸ்துஷ்டேவபஜாம்யஹம்) பஞ்சலோஹ த்தால் ப்ரதிஷ்டைபெறப்பட்ட எந்தப்ரகாரமாக என்னையாராதிக்கி றீர்களோ அந்தப்ரகாரமாக நான்மேன்மை ஸாதிக்கிறேனென்று ஸா தித்திருக்கிறார், ப்ருஹதியில் (த்ரிதாஹ்யேஷாநிமோக்ஷவந்தி । அந்தர் த்ரி ப்தயோ । பஹிர்த்ரிப்தயோரவதாரத்ரிப்தயஶ்சேதி) அந்தர்முகமாச்சேவி க்கவும் பஹிர்முகமாய்ச் சேவிக்கவும் விபவ அர்ச்சாவதாரங்களை ஸேவிக்கவும்மூன்றுவித ஜ்ஞானிகளிருக்கின்றார்களென்றும்மற்றொரு வுபநிஷத்தில் (அம்பஸ்யபாரே। புவனஸ்யமத்யே। நாகஸ்யப்ருஷ்டே। அப் ரணீயாஸ்மஹதோமஹீயாஸ்)என்றதில், க்ஷீராப்தியில் அர்ச்சாவ தாரங்களுள்ள பூமியின்மத்தியில் ஆகாஶத்தின்மீது பரமபதத்தில் அணுவான ஆத்மாக்களிலணுவாயும் மஹானென்கிற பூமியில் மஹத்தான ராமக்ருஷ்ணாதி அவதாரங்களாயு மெழுந்தருளிய அ ர்த்தத்தை ஆழ்வாரும் "விண்மீதிருப்பாய் மலைமேல்நிற்பாய் க டல் சேர்ப்பாய், மண்மீதுழல்வாய வற்றுளெங்கு மறைந்து

றவாய்." எனறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார். ருக்வேதத்தில் இர
ண்டாமண்டலத்தில், இரண்டாமதிருயாயத்தில், உசு - உரு - ம். வர்க்
கத்தில் பிருஹ(ஸ்பதிர்வாயவிந்த்ரவேச்சாத்மா எனறதில் அதிரூபமா
யிருக்கிற விஷ்ணுவை அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்றும்,ருக்வேதம்
விஷ்ணு ஸூக்தத்தில் (இத்ரே ரா) எனறதில் சித்ர விக்ரஹ ரூப
மாயிருக்கிற அவதாரங்களை அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்றும்
சொல்லியிருக்கின்றது. அதினர்த்தம், கையிதீபோல நிஷ்கி
தில் ஸ்படிகமாயிருக்கின்றது, அதாவது(ஸ்படிகம்ப்ரபத்யே) நீலம்
எனறு சொல்லியிருக்கிற விடத்தில் மூகனிலை பரமபதநாதனை ப்
ரபத்தி பண்ணுகிறேனென்று சொல்லி (அநூநமாஷுணம்ப்ரபத்யே)
என்றதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவமாயிருக்கும் அர்ச்சாவதார எம்பெருமானை ப்
ரபத்தி பண்ணுகிறேனென்றும், சொலலியிருக்கிறது; இதுவுமன்
றி, இராமோட நிஷித்தில் (கயம்பகவானிஹாந்த்யகாலேபவபயதா
ரகதாரகம்ப்ரபோதயமி)எனறு இராமமந்த்ரத்தைக்காயத்ரியிலிருக்கு ம
வர்களுக்குஉபதேசம் செய்யுமிடத்தில்,சிவனுக்குப்பகவானுடனேதான்
தீக்ஷை (தத்ரைவ) அதில் தானே (அபிஷேகேவக்ஷ்யே ஸர்வேஷாமுக்தஸி
த்தயே । அஹல்யாதி ஹிதஸ்தத்ர । பாஷாணப்ரதிமாதிஷு । தத்ரைஸ்மி
ன்யோக்ய பூஜாதௌ । மோக்ஷயிஷ்யாமிமாம்ஶுச:) உன்னுடைய காயிதேஹக்ஷேத்ர
தில் யாவருக்கு முக்தி கொடுக்கும்பொருட்டுச் சிலாரூபமாய் எ
மீபத்திலிருக்கின்ற எம்பினை மந்த்ரத்திலேலே பக்தியுடன் அர்ச்சிப்
பவர்களுக்கு, ப்ரஹ்மஹத்யாதி பாபங்களில் நின்றும் விடு
வித்து முன்னே சிவனாயுஜ்யத்தையும், ப்ரஹ்மாவின் சாயுஜ்
யத்தையுங் கொடுத்துக் கடைகியில் என்னுடைய மோக்ஷத்தைக்
கொடுக்கிறேனே பயப்படாதே எனறருளிச் செய்தார். பிருகதியில்
(பகவாந்பவித்ரம் பகவான்மோக்ஷப்ரதம்பவித்ரம் தத்பூதேனான்யச்சமஸ்
யதாஹ்யஸ்மே மேஷுதி) எனறதில் அர்ச்சாவதாரமான எம்பெருமான்
பரிபூர்ணன். அவன் ஸ்ரீபாததீர்த்தம் பரிபூர்ணம் அம்ருதமயமா
ன ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்கை பரிபூர்ணமென்றும், ஸ்வீ
கரிக்குமவன் பரிபூர்ணனென்பதுபொருள். இப்படிக்கு அநேக

ப்பருதி வசனங்களும் அவற்றின் விவரப் ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளிலும் பரிஷ்காரமாயிருக்க, வேதத்தில் அர்ச்சனையைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை ஆகையால் அர்ச்சாவதாரத்தை வணங்கப்போகாதென்றும், ஒருகால் மானஸிகமாய்த்தியானித்தால் போதுமென்றும் சொல்லி அநேகரை மயங்கச்செய்யுமவர்கள் விஷயமாகப்புராணாந்தரத்தில் (விஷ்ணுபூஜாவிஹீனஸ்ய । தஸ்ய சேஷ்டம்வ்ருதம்ரிதம் । தபஶ்சவ்ருதாம்வ்ருதி । ஸ்ரேஷ்டாலங்காரவத்விஜ:) என்றதில் விஷ்ணுபூஜை செய்யாதவனே யஜ்ஞயாக தபோதியானங்களைச் செய்வதெல்லாம் நிஷ்பலமென்றும், அது ப்ரோதத்துக்குச்செய்த அலங்காரம்போலாகுமென்று சொல்லியிருக்க, அர்ச்சாவதாரமாயிருக்கும் பகவானை ஆராதிக்கால் ப்ரயோஜனமில்லை, நம்மைமட்டுமஹாவிஷ்ணுசெய்கிறானென்று தண்டிக்கும் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லுமவர்களைக் குறித்து வ்யஸனப் படலாயிற்று.

இம்மாத இப்படியிருக்க, இச்சகத்திற் செந்நிறத்தையுடைய குன்றுமணி தன்னழியிலிருக்குங் கருமையை யறியாமற் பிறனைநோக்கித் தன்போலில்லையென்று புன்முறுவல்செய்து பரிஹாஸிப்பதுபோல் தான்தோன்றி மதவாதிகள், தங்குற்றத்தைச் சற்றேனும் யோசித்துப் பாராமல் (அஸூயாகுணேனதோஷாரோபி) என்கிறபடியே அபத்யாபிமானங்களால் தேவாலயங்களுக்குப் போகக்கூடாதென்றும், அவ்விடமெழுந்தருளியிருக்கும் அர்ச்சாவதாரமானனம் பெருமாளுக்கும், கல்முதலியவற்றுக்கும் பேதமென்னவென்றும், ஸ்ர்வத்தையும் ஸமமாக எண்ணி ஸமதரிஶநம் பண்ணுமவர்களுக்குக்கடவுளெங்குமிருக்கிறானென்றும், சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள், அன்னத்தையும் அமேத்யத்தையும், பாலையும், பாஷாணத்தையும், கற்கண்டையும், வேம்பையும், சுகந்தத்தையும், துர்க்கந்தத்தையும், மாதாவையும், மலவிஷயையும், சமமாக எண்ணி நடக்கிறார்களா! அப்படிக்கில்லையே, அஜ்ஞானசம்பந்தத்தால் வர்ணப்ரம தர்மங்கள் அழியமாறும்படி சரியான மதத்தைவிட்டுத் தங்களுக்குத் தோன்றினபடி துர்மதத்தில் ப்ரவேஶிக்க; அதிகலாபமாய் ஸாதியப்பட்டிருப்பதால் இவைகளைச் சமமாகப் பார்க்கிறோமென்று வர்த்திக்க எண்ணங்கொண்டு தங்களுக்குச் சாதியப்படாமலிருக்க மனைகளை

னிடமாக எண்ணஞ் செய்யாமல் வரித்திருக்கிறார்களல்லவா. மேல் கண்டவைகளைச் சமமாகஎண்ணி வரித்திருந்தால் இவர்கள்வாதம் உண்மையென்று நாமெல்லோரும் நம்பலாம், இதுவுமன்றிக்கடவுளை நேரு மிருக்கக் கோவிலுக்குப் போவானேன்? கடவுளை யெங்கும் தியானிக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிசொல்லு மவர்கள் குடிப்பினிடத்திலும் ஜலதாரையண்டையிலும் மற்றும் அசுத்தமான இடத்திலும் சட்டமாய் உட்கார்ந்துகொண்டு தியானிக்கிறார்களா! அதற்கெனவே ஓர் விலக்ஷணமான இடம்ஏற்படுத்தி நாலு இரண்டு பேர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்வருவானேன்! இவர்களுக்குக் கடவுளெங்கு மிருக்கிறாரென்ற நிச்சய ஜ்ஞான மிருக்குமேயாகில் தியானிக்க விலக்ஷண ஸ்தானங்களை யேற்படுத்தவுமாட்டார்களே! அந்தத்தீண்டலையும் புசிக்கமாட்டார்களே! ஜலத்தையும் குடிக்கமாட்டார்களே! காலுங் கழுவவும் நேரமிராதே! நடக்கவுமாட்டார்கள், படுக்கவுமாட்டார்கள், தம்மனைவியரிடத்திலுங் கூடமாட்டார்கள். எனெனில் ஒருவருங்காணுதபடி புணர்ச்சி செய்பவர்கள்கடவுளெங்கு மிருக்கிறானென்கிறநிச்சயஜ்ஞானம்தங்குருக்கிருப்பது உண்மையேயாகுல் காமம் தலைக்கேறி ஸ்திரீயைத் தழுவி இலச்சையில்லாமல் புணருவார்களோ? அந்தநிச்சயஜ்ஞானமிவர்களுக்கு வந்திருந்தால், இக்காரியங்களை இவர்கள் எனசெய்கிறார்கள், இவர்கள் சொல்வதெல்லாம் எப்படியிருக்கின்றதென்றால் "ஒருவன் புராணத்தை வாசிக்கும்போது அங்கிருந்து கேட்குமவர் கருக்கெல்லாம் சுலைக்காயின்பேரில் தோஷாரோபணஞ்செய்து சுலைக்காயைப் புசிக்கப்போகாதென்று போதிதது விட்டதுன க்குச் சமமதிதுவையாமையால் தன்மனைவிக்கு நான் எட்டிச்சுலைக் காயைப்புஜிக்கப் போகாதென்று இதுவரையிலும் போதித்தேனே அல்லது ஓட்டிச்சுலைக்காயைப் புஜிக்கக்கூடாதென்று நான்சொல் லவில்லையே, ஓட்டின்மேலுள்ள சுலைக்காயைப் பறித்துவந்துசமை த்துவையடியென்று சொல்வதைப்போலிருக்கின்றது. (சர்வத்ரஸ மஸ்தி நஃ) என்றுநாங்கள் எல்லாவற்றையும் ஸமமாகப்பார்க்கிறவர் களாலையால் எங்களுக்குக்கடவுள் எங்குமிருக்கிறானென்று சொல் வி அரிச்சாவதாரங்களை வணங்கப்போகாதென்று தோஷாரோப

ணம் செய்கிறீர்களே. செய்தநன்றி மறவாதடுத்திரர்களே தங்கள் தாய் தந்தையர்களைப்போலச் சித்திரப்படங்களை எழுதியைத்துக் கொண்டு அப்படங்களைக் காணும்போதெலாம் அவர்கள் தங்களுக்குச் செய்துவந்த உபசாரங்களை நினைத்துக் கண்ணீர்பெருக, அத்தாய்தந்தையர்கள் செய்தமஹோபகாரத்துக்குப் ப்ரதியுபகாரம் செய்தோமென்று எங்கு மனம் நைகின்றீர்களே. ஒருவன்தன் கருத்துக்கிசைந்து நடந்துவந்த நல்லமனைவியினிடத்திலும் அப்படியே மனம் உருகுகின்றீர். தன்னுல்விரும்பப்பட்ட ஒரு பெண்ஸ்திரீயினுடைய பந்துவர்க்கத்தாருக்கு எவ்வளவோ உபசாரஞ் செய்துவருகிறீர், இம்மட்டோ! அவளகூந்தலிலதரித்தமலர்மாலையையும், கொடுத்தநுப்புந்தாம்பூலாதிகளையும் எவ்வளவோபெருமையாக நினைத்துக்கொள்ளுகிறீர். கர்மவசப்பந்தத்தால் வந்த உறவினர் விஷயத்தில் இவ்வளவுசெய்துவிட்டு, சர்வவிதத்தாலும் தாய்தந்தைமுதலிய பந்துவாயும், மஹோபகாரியாயுமுள்ள கடவுளின் விக்ரஹமுதலியவற்றைப் பூஜிப்பதோ குற்றமாய் முடிந்தது. தான்தோன்றிகள் ப்ரஹ்மதத்துக்குச் சமம் ஆனென்னும் பொருள்படும் குத்திரமதத்துக்கு மூலபுருஷனைப்போல் ஒருசித்திரபடத்தைத் தங்களுடைய சவக்கூடத்தில் தொங்கவிட்டித்தியானம் பண்ணுவார்களானால் அதைக் கேள்விபட்ட மூலபுருஷனுக்குச் சந்தோஷமாயிருக்குமா! இராதா! அல்லது அப்படத்தைத் தொங்கவிட்டு அகௌரவஞ் செய்துவர அதைக்கேள்விப்பட்டு வெறுப்புண்டாகுமோ! இராதோ! பலலாயிரகோடி அண்டங்களுள் ஓரண்டத்தில் ஒருதேசத்தில் ஓரிடத்தில் கிருஷ்ணனுமகிய மனிதனுக்கு இப்படியிருக்குமானால் ஸர்வாண்டங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிற சர்வஜ்ஞனுமகிய கடவுளுக்கு விக்ரஹாராதனையினால் வெறுப்புண்டாகுமோ! விக்ரஹாராதனை கூடாதென்னும் பரங்கிமத வாதிகளும், (மஸீஹ்) முதலிய சில்கனவான்களுடைய உருவங்களைச் செய்துவைத்து, ஒவ்வொருகாலத்தில் அவ்வுருவத்துக்கெதிரில் (ஜனெவ்ஸாரியுட்) செய்துவருவது உபகாரஸ்மிருதியன்றோ. இந்த உபகாரஸ்மிருதி கடவுளுக்குமாத்திரந்தான் செய்யக்கூடாதோ! இந்த ஒருவிஷயத்தில்தானே இத்

தான்தோன்றிகளுடைய புத்திரோபதினத்தைக் குறைமை கிரஹிக்க தெரிந்துகொள்ளலாம். இவர்கள் எல்லாவற்றையும் விபரீதமாகப் பாரீக்கும் எங்களுக்குக் கடவுளைக்குறித்திருக்கிறதென்ன சொல்லி அரீச்சாவதாரத்தில் தோஷாரோபணம் செய்யும்போது கடவுள் அந்த அரீச்சகனிலில் இலிலையென்றுதானே விபரீதமாய்த் தெரிகிறது, அப்போது ஈசுவரனுக்கு (யஜ்ஞாட்டஹரீச்வரஸ்யேதி) ஏதிரிருக்கும் பிரமாணங்களுக்கு தெரீவிரோதமாயிருக்கிறதல்லவா! ஐயோ! இத்தான்தோன்றிகளுக்கு எங்தோன்ற விலிலையோ! ஆலல் ஈசுவரனுக்கு எல்லாத் பரீரமாயிருந்து அவனே ஸரீவாந்தர்யாமியா யிருக்க, அரீச்சாவதாரங்களில் மாத்திரம் பிரதிபக்தி செய்வானே னென்றாலோ! ஸரீரமுடையுடன் சுடரீனியும் வியாபித்திருந்தபோதிலும் அதனியற்கை ஐலருக்கும் ஐசுர்யகாந்திக்கலிலுகளில் அதிகமாகக் காணுகின்றது; அவ்விதமாக வே ஈசுவரனெங்கும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் அறிய ஸாதீயப்பட டாரணையால் அரீச்சாவதாரத்தில் பிரணவமந்திரத்தை ஆவாஹனஞ்செய்து வணங்கும் பக்தர்களுக்கெல்லாம் அவ்விடத்தில் தான ஈசுவரன் அதிகக்ருடையுடன் ஸன்னிதானித்து ஐல அபிஷேடங்களையும் நிறைவேற்றுகிறான். ஆகையால் ஐலரு மரீச்சாவதாரத்தில் பிரதிபக்தி செய்துவருகிறார்கள். இப்படிபிரதிபக்தி செய்யுமவர்களை ஆக்ஷேபித்து அரீச்சாவதாரத்தில் தோஷாரோபணம் செய்வதை யோகிக்குமளவில் பால்பழஞ்ஞ ஸரீக்கனைமுதலானவைகள் தோஷரஹிதமாய் ஐலருக்கும் போக்யமான வஸ்துக்களாயிருக்க, ஜ்வரபீடிதனுக்கு அவைகளெல்லாம் அபோக்யமாய்த் தோற்றி விஷமாயிருக்கின்றனவென்று தோஷாரோபணஞ் செய்வதைப்போலிருக்கின்றது. தான்தோன்றிகள் ஐலரு மரீச்சாவதாரத்தை வணங்கி ஐல வஸ்துபவங்களுடன் ஸேகித்துக்கொண்டிருக்க, மேற்கண்ட ஜ்வரபீடிதனைப் போல் (ஜ்வரிகரோநுஸாரணீ) என்கிறபடியே தங்களின் கருமானு ஸாரத்தால் தோஷாரோபணஞ் செய்கிறார்களென்று புத்திமான்கள்நுக்குத் தோன்றுமற்போகாது.

தற்பணமானதுமுதல் ம்ருத்துவாயிருக்கையில் அதில்பரம

பகவந், ப்ருகஸ்பல்வரூபங்களொன்றுந் தோன்றுமலிருக்க, அந்தம் ருத்துவை யெடுத்து உருகி நல்ல சதுர்ப்பலகையாகச் சாய்க்கப்பின்படில் பின்னல்வரூபங்களாகத் தோன்றுகையில அதற்குப்பிரக்தம் ரஜத்தைச்சேர்க்கப் அதில் எவ்விதமாய்ப் யாவத் ஸ்வரூபங்களுந்தான்றுமோ அதுபோலவும்,க்ஷுகாரமான து மூதலில லொஹமாயிருக்க அதைக்கொண்டுசிறியசக்கரங்களாகவும் பெரிய சக்கரங்களாகவுமின் றுமதற்கு வேண்டியஉபகரணங்க ளாகியஆணி மூதலானவைக ளாகவுஞ்செய்து பின்பு அவைகளுக்கு எந்தெந்த சக்ரூத்திரங்களை யெந்தெந்த இடங்களில சேர்க்கவேண்டுமோ அந்தந்த விடங்களில் அந்தந்தச்சூத்திரங்களைச் சேர்த்துபின்பு தக்க காலங்களில் மணிகள் தவறுமல் எவ்விதமாப் அடித்துக் கொண்டு வருகிறதோ அவ்விதமாகவே மூதலில கிரயவிற்கிரயங்களுக்கு அர ஹமான ஸ்வர்ண ரஜித தாம்ப்ராதிகளை யுருக்கி வேதப்ரமாணப் படி கேயூர மகரகுண்டல கிரீடாதி யுக்தமாய், ஸில்ப ப்ரஸ்த்ரப் படி விக்ரஹரூபமாக அமைத்துத் தற்பனைத்துக்குச் சதீதைச் சேர்ப்பதைப் போலும் கடகாரத்துக்குச் சூத்திரங்களைச் சேர்ப் பதைப்போலும் செய்யுங் க்ரமங்களுடனதில் ப்ராணவமந்த்ரத்தை ஆவாஹனஞ்செய்து அர்ச்சித்து வணங்கிவர ஈச்வரஸ்வரூப ரூப குணவிசேஷங்கள் அவ்விடத்தில்தானே அனுபவிக்கப்படும். இவ் விதமாகவே அனுப விக்கலாமென்று ருத்ர, பராசர, வ்யாஸ, ப்ரஹ்மசநத்குமாரர்களை, போதாயன, வைகை, பௌஷ்கர, பாரத்வாஜ, கர்க, ஸாண்டில்யாதி பரமரிஷிகளெல்லோரு மர்ச்சாவதாரங்களை யர்ச்சித்து ஈச்வர ஸ்வரூப ரூபகுண விசேஷங்களை அனுபவஞ்செய்து ஸகலனைபுத் தங்களைப்போலவே அர்ச்சாவதாரங்களை யர்ச்சித்து வணங்கி ஈச்வராநுபவஞ் செய்யும்படி அநேக ப்ரஸ்தாங்களால் போதித் திருப்பதைப்போலவே யிதுவரையில் யாவத் மதஸ்தர்களிலு மர்ச்சாவிதி நடந்தேறி வருகின்றது.

இதுவுமன்றி அவரவர்களுடைய அபிநிவேசப்ரகாரம் அநேக மஹான்கள் அனுபவங்களாய்க் கொண்டுவர, (அப்பமெப்ப டி சுட்டாளோ, அதில் தித்திப்பு எப்படி மூழைத்தாளோ) என் று ப்ரமிப்பானைப்போல் ப்ரமித்தும், அகக்கண்ண புறக்கண்ண கெட்ட

டுத்தி ஹீனர்களான இத்தாலீதேனீர்கள் எரிச்சாவு தாரங்களில் தோவீர ரோடனைச் செய்து அரிச்சித்து வணங்கக் கூடாதென்ன பது எந்தூல் படித்தவிதமோ தெரிகிலேன். ஆலல் மேற்கண்ட நீதிகா டுதலாக வரிசனைக் காட்டிதுவும் இத்தான்தேதான்றிகள் அறி கமோ! ரோரதாடீடமோ! கல்விகடலோ! கற்பனைக்களஞ்சியமோ! ஞானமணிவிளக்கோ! ஆதிபகம்பரமோ! அவதார டருஷிரோ! என்றிப்படி நினைக்கலாமென்றூலோ இவர்கள வரிகளைப் போகல் லரே! என் அவர்களைப்போ லல்லரென்றூல் அவர்கள் பொர்வகா லமூட(జిహ్వాకీరయకేశవమురరిపుం । చేతోభజస్థిరం । పాణిద్వం ద్వసహర్ష్యాచ్యుతకథాం । శ్రోత్రద్వయంత్వంశ్రేణు । కృష్ణంలోకయ లోచనద్వయపా రే।ణచా క్రియుగ్మాలయం । జిఘ్ర ఘ్రాణముకుంద పాదతులశీం । మార్ద్ధ్నైంనమాధోక్షజం) என்றும் (గోవిందేతి సదా స్నానం । గోవిందేతిసదాజపం । గోవిందేతిసదాధ్యానం । సదాగోవింద కీర్తనం) என்றும் வெகுலேத்திரியங்களையும் ஈப்பவரன் விஷயத்தில் தானே வினியோகித்துத் தங்களுடைய காலத்தையெல்லாங் கழித்தார்கள்.

இத்தானீதேதான்றிக ளிருப்பது எவ்விதமென்றூலோ தாரபு தீராதிகள் விஷியமாய் ஹேயமான பாவைசெய்து பற்பலதீக் குணங்களுக்கெலாம் இருப்பிடமாய் ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்கு ணாத்துந் தாமடங்காப் பேதையிற்பேதையாயில்" என்பதுபோ லப் பேதையராய்ப் பிறர்தம்மை மதிக்குப்படி ஜடலத்தைவளர்த் துக் காமாந்தகாரத்தி லகப்பட்டவர்களாய் (పెండ్లామేతి సదా స్నానం । పెండ్లామేసదాజపం । పెండ్లామేసదాధ్యానం । సదా పెండ్లామే, కీర్తనం என்றுதாரபுதீராதிகளை தெய்வமென்றிருந்து லகமோலந்தீரயங்களையுந் தங்களுக்காகவே வினியோகப்படித்திக்கால தீனதப்போக்கப் பட்டவர்களாய் ஜிதேந்தீரியர்களைப் போலவும் ப்ரஹ்மதீனைக்கண்டவர்களைப்போலவும்குயுக்திவாதம்செய்பவர்க ளாயிருக்கிறார்கள். ஆகையாலிவர்கள் அந்தப்பரமரிஷிகளுக் கதிக மாகவும், ஐமானமாகவும் அவர்களுடைய தீவயாகூரியி லுடைய த்ரியாகூரிக்குஞ் சமமாகாமலிருக்க, எவ்விதமாய் ஸ்தோஷ்ட ர

வீறு நினைக்கலாம். இப்படியிருக்க இத்தானீதோன்றிகள் சொல்லுந் தரீப்பீபோதனைக்குட் படிமவர்கள் அவர்களைப்பார்க்கிலும் புத்தி மானீகளென்பீறு நினைக்கிறேம். இதுவுடன்றிக் கோயில்களில் நீரு த்ய தீதவாத்ய தாவநீஜன சலுலுங்களை வைத்திருப்பது அவ்விட நிற்குப் போகும் ஜனங்களுடைய புத்திகளை யெல்லாங் கெடுப்ப தற்கென்பது இத்தானீதோன்றிகள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிசொல் வது எப்படி யிருக்கிறதென்பதுல் தனக்காகாத காரியத்துக்கு அறு படத்தெட்டி நாழிகையுந் தியாஜ்யமென்பது சொல்லுவானைப் போ லிவரீக முடைய கருமாறு சாரத்தால் அரீச்சாவதாரத்தில் ப்ரதி படந்தி வராததிறலிப்படி பேயுக்திகளைச் செய்துகொண்டு வெள் ளரிப் படைத்துக்கு வெங்கலப்பூணைக் கட்டுவார்போலேயும், மொட் டந் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிபோடுவாரீ போலவு மிந்த ஸாதரர்கள் பேயுக்திகளால் யெதலமதஸ்தரீகளையுங் கண்மூடக்கலாமெ ன்றெண்ணி ஜயம்பெற இவ்விதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லப் புறப்பட்டார்கள். ஆ! ஆ! ஆ! இதைப்பார்க்க மெத்த ஆச்சரிய மாயிருக்கின்றது.

இத்தானீ தோன்றிகளுக்குப் புத்தி சடாதானஞ் சொல்லவே ணுமென்ற அவஸ்ய மில்லாத போதிலு மடியேனப்போல் சுஸ்லத மதிகள் சிலரிருப்பார்களென்று பெரியோர்கள் திருவுள்ளத்தில் கருதித் திருவாய் மலர்ந் தருளினதை இங்கு உதஹரிக்கிறேன்.

கோயில்களில் நீருத்யதீதவாத்யங்களை வைத்திருக்குங் காரண மாவது இருள் தருமா ஞாலத்தி லிருக்கு மவர்களுக்கு ஈச்வரன் விஷயத்தில் ப்ரேமை ஜனித்து லௌகிக்காமல் விணாய் நஷ்டித்தழிகி றார்களே! ஐயோ! இவர்களை யெவ்விதமாய்த் திருத்தலாமென்ன லுடம் பரிதாபத்தால் ஆலோசித்துச் சிலருக்குச் சங்கீதத்தின் பேரி லுஞ் சிலருக்கு வாத்யங்களின் பேரிலுஞ் சிலருக்குத் தாவநீஜன ங்களின் பேரிலும் இப்படி யநேகவிதமாகச் சித்தங்கள் பேதித்தி ருப்பதா லனைத்தெரிந்து ரோகபீடிதனென்ஔஷத மெலைவடண்ணிக் கொண்டு ரோகத்தைப் போக்கிக்கொள்ள எள்ளளவும் நினையா மல் கண்டதைப்புசித்து அதிகப்ரஷ்டை பட்டுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு லெஹரிக்கமாட்டாமல் அந்த ரோகபீடிதனுக்கு அபிமத

மான வஸ்துக்களினின்னைவை யெல்லாறறிந்து அதில் ஔஷதத்தை உள் வைத்துக்கொடுத்து வ்யாதியைப் போக்கும் மாதா பிதாக்களைப் போலேயும், மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பானைப் போலேயும், பாமரஜனங்கள் இவற்றைப்பற்றியாவது இங்குவந்து ஒருக்கால் பகவானையும் பாகவதர்களையும் லெவித்து உஜ்ஜீவிக்கட்டுமென்ற திரு வுள்ளம்பற்றித் திருத்துழ்பொருட்டுற்ருதியதீதவாதிய தாவஜ்ஜனல ழுஹங்களை வைத்தமேதயளிறி வேறன்று.

ஆலுவிதர விஷியங்களி லெண்ணங்கொண்டு வந்தவர்கள் வந்த காரியத்தின்போல் கண்ணுயிருப்பர்களே யொழிய ஆர்ச்சாவதாரத் தில் அவர்களுக்குப் புத்தியெப்படி ப்ரவேசிக்கு மென்ருலோ, அங்குவந்திருக்கும் யாவத்தோஷிடகளும் பகவானைச் சேவித்துக் கொண்டிருக்க இதர வெண்ணத்துடன் வந்தவர்கள் தாவஜ்ஜன முதலான வைகளின்போல் மோஹம்வைத்து அவற்றைப் பார்த் துக் கொண்டிருந்தால் யாராவது தம்மைமக்கண்டு நகைத்துப்பரி ஹஸிப்பார்களென்று தமக்குள்தோன்றி லஜ்ஜைஜனித்து அங்குவ ந்திருக்கும் பத்துப்பேரைப்போலவே இவர்களும் லெவிப்பார் கள். இதுவுமன்றி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்பாகவதர்களைச்சேவி க்கவும் அவர்களுடைய ஸ்ரீலக்ஷ்மிகளைக் கேட்கவுங் கூடும். அவை களால் எறும்பூரக்கல்குழியுமா போல் இவர்களுடைய தோஷ குணம் நீங்கி ஐச்வர்யகுணந் தலையெடுத்து எம்பெருமானைச் சேவிக் கும் படியாவார்கள்.

அந்தப் பாகவதர்களும் இவர்களைப் போலவே மானிடர்கள் தாமே; அவர்களுடைய லீலைவ முதலானவைக ளிவர்க ளுடைய துர்க்குணங்களைப்போக்கிச் சுகுணங்களைக் கொடுக்குமா வென்ரு லோ! ஆ! ஆ! ஆ! கொடுப்பதற்கு ஐயமென்ன! பாகவதர்களைக் கண்டு அவகர்களுடைய நற்குண நற்செயல்களை ஆலோசித்து இவ ர்கள் ஒருகாலத்திலாவது அநுதபித்துத் திரிவர்களன்ரோ! அவ்வ நுதாபமே இவர்களை நல்வழிக்குக்கொண்டுவரும். பூர்வபாஷிகள் கட வுளர்ச்சாவதாரமாய்வணங்கிலுங்கடவுள்நம்மைப்பரிஹாசம்செ ய்கிரூர்களென்பதாய் ஸிக்ஷிப்பானென்ரூர்கள். ஒருமனித னெரு

அரசனைப்போல் ப்ரதிநிதியம் ப்ரஜைகள் சூழ்ந்துகொண்டு இருக்கும்படியான இடத்தில் வைத்துக்கொண்டு தானதீயத்த ப்ரயமுடன் பூஜித்துக்கொண்டாடமலைதப்போர்த்து அவ்விதமாகவே பூஜித்துக் கொண்டாடிலும் அவ்வரசனைக் கேள்விப்பட்டு, பூஜித்துக்கொண்டாடு மவர்களை யென்னசிக்ஷை செய்வானே! அதையும், ஒருவன் பூஜித்துக் கொண்டாடுமவர்களையும் அப்ரதிமையையும் இகழ்வாய்ப்போகி அவமானப்படுத்தினால் அதை யரசன்கேள்விப்பட்டமாத்திரத்தில் அவமானப்படுத்தினவர்க்கு என்னவெகுமதி செய்வானே! அதையும் புத்திமான்கள் யோசியாமலிருக்கமாட்டார்கள்.

கேவலமான ஒருராஜ்யத்தை ஆளும் அரசனை விக்ரஹரூபமாய்ச் செய்துவைத்துக்கொண்டாடினால் கேள்விப்பட்டமாத்திரத்தில் ராஜன் உகந்து பூமி,தனதான்ய,வஸ்த்ராபரணாதிகளைக்கொண்டாடினவருக்கு வெகுமதிகள் செய்ய, ஸர்வாந்தர்யாமியான சர்வேச்வரனை விக்ரஹரூபமாய் வணங்கிலைலவன் எவ்வளவு உகந்து எதைக்ருபை செய்வானே அதைச்சற்றும் யோசியாமல் ஸர்வஜ்ஞன் நினைவறியாமல் நம்மைமப்பரிஹாஸம்செய்கிறானென்ற வெண்ணத்துடன் பரிஹஸிக்கிறானென்றுசொல்வது அவிவேகமே தவிரவேறன்று. அவன் அரிச்சிக்கு மவர்களுடைய நினைவறியாமல் பரிகஹிக்கிறானென்று சொன்னால் அவன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்குக் கொத்தைதேறிடமல்லவா! மூடமதிகளிதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் அர்ச்சாவதார எம்பெருமானை ஆராதிப்பது அக்ரமமென்று சொல்லும் பக்ஷம் மெ ப்ரமாதிகளாலும், யுக்திகளாலு நிரஸ்தம்.

அர்ச்சாவதாரத்தை ஆராதிக்கும்படிஸாதித்தபகவானை; அஸ்ய ஸ்ரீராஜபீஷைவ,ஹ்யுபவித்தோ)ஸுபர்ணகஃபாதஸ்தோ ஸோத்வகபுண்ட்ரஶ்ச,ரௌரவம் நரகம்வ்ரஜேத்)அஸ்மிடாகூஷாரமந்த்ரத்தை, அர்த்தாநுஸந்தானத்துடன் ஒருகால் ஜபியாதவர்களும், பவித்ரமில்லாமலென்னை யர்ச்சிப்பவர்களும், பாதமில்லாத திருமண் தரிக்குமவர்களும் ரௌரவாதி நரகத்தையடைவார்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். (ஸ்ரீபா

ஸ்ரோத்ரியஸ்ய தே தாஸ்ய ஸ்ருத ப்ரசக்ராங்கித பாஹுமூலாஸ் அஷ்டோத்தரசதா
தசமந்த்ர ஜபஸ்யாஸ்ய ஸ்ருக்ஸ்ருவராஜிவிலஸத்பூத தேஹோ பாத டண்டோரத்திலே
லே அங்கிதமான நெற்றியையுடையவர்களாயும், நன்றாகத் தரித்த
மான சக்ராங்கனிஞலே அங்கிதமான தோள்களையுடையவர்களாயும்,
அக்நிஷ்டோமாதிவாதபர மந்த்ராங்கிரா ஜமதக்நிகாஸ்யப வசிஷ்டாத்ரி
களிலிப்ரமரிஷிகள். பின்னும் சக்ராங்கித தீர்க்கபவித்ரமான தோ
ஸ்ருத்தியையுடையவர்களென்று அருளிச்செய்தார். ருக்ஸாகை, எழா
மஷ்டகம், நாலா மத்தியாயம்- எட்டாம் வர்க்கத்தில், ப்ரருதி
(ஸ்ரஷ்டுர்ப்ரதமம் ஜனித்ரம் ப்ரஹ்மணஸ்ஸுதம் ப்ரபுர்கார்ஹபத்யாய விஶ்வதஸ் அத
ஸ்ருதன்னஸ்தாமோ । அக்ன்னே தேஸஜ்ஞாம்ஸ்த்வமானதஸ்) என்றபடியே
த சக்ராங்கிதமில்லாத ஶரீரத்தைப்பார்க்கக்கூடாதென்று நிஷே
தித்திருக்கிறது. மயித்ராவருணசாகையில், ப்ரருதி (சாமவேதப்ர
திபாத்யதே । தத்தாஸ்ரபவித்ரமித்யக்னிஃ । அக்னிர்தை ஸஹஸ்ரிஃ । ஸஹஸ்ர
ரோனேமிஃ । னேமினாத ஸ்ருதனுஃ । ப்ராஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம்ஸலோகதாமாப்னோதி)
என்றபடி ப்ரஹ்மஞ்ஞர்களும் ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரியர்களும் ப்ரஹ்மவைஶ்யர்களும்
அக்னியிலே தரித்தமான சக்ராங்கிதமும் ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களும்
தரிக்கக்கடவர்களென்றும், காண்டவுவதத்தில் (தேவாஸோவை ஸத்ர
தேன தீக்ஷாஸானுபசக்ரானேன । ப்ரயாதம்ஸ்வர்கமாயாந்தி । தாஸுலோ
கவிஸ்ருஷ்டிஷ்வீ । தஸ்மாயந்தி । ப்ரஹ்மணோ வேஸ்ஸர்வம் । ஸர்வாவைதேவதானாம்।
ஸர்வாவைவிஶாம்। ஸர்வாவைக்ஷத்ரியாணாம்। ஸர்வாவைவைஶ்யானாம்। ஸ
ர்வாவைஶூத்ராணாமித்யக்னினாவை ஸோமாதாரி தத்தஸ்ருசக்ரம்। த்விர்புஜேத்தா
ர்யோத்தரவ்யபுண்ட்ரமாலிகே । தஸ்மாத்விரேகிணம்பவதி। புனராகமனன்னாதே।
ப்ரஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம் । ஸலோகதாமாப்னோதி) என்று ப்ரஹ்மஸ்த ஸேவர்
க்ஷத்ரும், ப்ரஹ்மஸ்த ப்ராஹ்மணர்களும், ப்ரஹ்மஸ்த க்ஷத்ரியர்களும்,
ப்ரஹ்மஸ்தவைஶ்யர்களும், ப்ரஹ்மஸ்த ஶூத்ரர்களும் அக்னியிலேலே
தரித்தமான சக்ராங்கிதத்தை இரண்டு புஜங்களிலும் தரிக்கக்கடவர்
கள். இடைவெளியோடு கூடின ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களைத் தரிக்க
க்கடவர்கள். அந்தப்ராஹ்மணர்கள் விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தை யடை

ನ್ತು, ಸ್ವರ್ಕಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ ನಿನ್ರು ಮೀಳ್ವತುಮೆಂಬಾಲ್ ಮರುಪಡಿಯುಂಮೀರು
ಕಿಲ್ರೀಕಮೆನೆಂಬತಿನಿಲ್ಲ ಎನ್ರುಮ್, ಪರಮೋಪನಿಷತ್ತಿಲ್ (ನೆಮಿನಾತ ಪ್ರ
ತಿಸುಃ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸಲೋಕತಾಮಾಪ್ನೋತಿ) ಎನ್ರತಿಲ್, ಅಕ್
ನಿಯಿಲ್ ತಪ್ಪಿಮಾನ ಚಕ್ರಾಂಕಿತತ್ತೋಡು ಕೂಡಿನ ಪರೀರತ್ತೈ ಯುಡೈ
ಯಪ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಐಯುಜ್ಯ ಸಾಲೋಕ್ಯಮಾನ ಪರಮಪದತ್ತೈ ಅಡೈ
ಕಿಲ್ರುನೆನ್ರುಮ್, ಅತರ್ವಣ ಮಹೋಪನಿಷತ್ತಿಲ್ ಪ್ರಹ್ಮಮಬ್ರಹ್ಮತೀರತ್ತಿ
ಲಿಲ್ (ವಷ್ಣೋರ್ಹಸ್ತುಭ್ಯಂ ವಿಪ್ರಾ। ವಿಭ್ರಯಾದ್ವೈಷ್ಣವಂ ಲಕ್ಷಣಂ। ಸರ್ವೇಷುಶಂಖಂ
ವಿಭ್ರಯಾದಿತಿ ಬಹ್ವೃಚಿನೋವದಂತಿ) ಪ್ರಾಹ್ಮಣರ್ಕಳ್ ವಲತು ಪುಜತ್ತಿಲ್
ಚಕ್ರತ್ತೈಯುಮ್, ಇಡತುಪುಜತ್ತಿಲ್ ಶಂಖತ್ತೈಯುಮ್ ತರಿಪ್ಪತುತಕ್ಕತೆನ್ರು
ಪ್ರಹ್ಮಮವಿತ್ತುಕ್ಕ ಸಿಲರ್ವಾರ್ಕಳೆನ್ರುಮ್, ಇಪ್ಪಡಿಕ್ಕೇ ಅರ್ವಾಕಪ್ರ
ಮಾಣಂಕಳ್ ಚಕ್ರಾಂಕಿತತ್ತೈಪ್ಪಟ್ರಿಕ್ಕೇಕಾಷಿಕ್ಕಿನ್ರನ. ಕಾತ್ತಿಯಾಯನ
ಉಪನಿಷತ್ತಿಲ್ (ಸಹನಾವವತು। ಅಥ ಪ್ರಣವಪತ್ಯಕ್ಷಾತ್ಯಾಯನೋ ಬ್ರಹ್ಮಣ
ಮನ್ವಾಯುಜ್ಞತ। ಅಧಿಪೀಭಗವೋಮೇಕಂ ಪವಿತ್ರಾಣಾಂಪವಿತ್ರಂ। ಕೇನವಾಕ
ಮಾಣಿನಷಲಾನಿ। ಯದ್ಧಮ್ಸ್ಯರಂತಸೋಮತ್ಯಾನಾಂ; ಕೇನಸುಕರೇಣಾಮೃತತ್ವ
ಮೇತಿ। ಸಹೋವಾಚ। ಸಾಧುತೇನಯೋಗೀಶ್ವಣು। ಭೋಪವಿತ್ರಂಸುಲಭಂಸುಕ
ರಂ। ಯದ್ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರಂ ತತ್ರಮೃತ್ತಾನ್ನಂಶ್ವೇತಾಮುದ್ಧೃತಾಸಿತ್ಯುದ್ಧರೇತ್।
ಅಮೃತಮೇವಶ್ವೇತಮೃತ್ತಾನ್ನಭವತಿ। ತಾಂಶುದ್ಧಜಲೇನಪ್ರಣವೇಣಾಸಂಕಷಮೇ
ತ್॥ ದೇವಪಿತ್ರಕಮಾಣ್ಯಾರಭಮಾಣಃ। ತಯಾನಿತ್ಯಮೂಧ್ವಪುಣ್ರ್ಡ್ರಂಬಿ
ಭ್ರಯಾತ್। ಮಂತ್ರೈಃಕೇಶವಾಧೀನಾಂ। ತದ್ರಹಿತಂಕರ್ಮವಿಫಲಂ। ರಕ್ಷಾಂಸಿಗ್ರಹ್ಣೀ
ಯುಃ। ತದೇವಮಭ್ಯುಕ್ತಂಭವತಿ। ನಾಸಾದಿಕೇಶಾಂತಮೂಧ್ವಪುಣ್ರ್ಡ್ರಂ।
ವಿಷ್ಣೋಸ್ಥಿತಸ್ಯಚರಣದ್ವಯಾಕೃತಿಃ। ಏಕಾಂಗುಲಂ ಪಾದತರೋರಸ್ಯಮೂಲಂ। ತಮು
ತ್ಪನ್ನೈ ದ್ವೇಚಶಾಖೇ। ತದ್ವೈವಚಮಧ್ಯಾವಕಾಶೋ ದ್ವಿರಂಗುಲಾ ದನ್ಯೂನಃ।
ಸಶ್ರೀಪ್ರತಿಷ್ಠಾಯೈ ಶ್ರೀಹರಿದಾಸ್ಯತೋಹರಿಂ ದಾಸ್ಯಯತಿ ವಿಷ್ಣುನಾಸಹ।
ಆದಿತ್ಯವರ್ಣೇ ತಪಸೋಧಿಜಾತೋ। ವನಸ್ಪತಿಸ್ತವವೃಕ್ಷೋಥಬಿಲ್ವಃ। ತಸ್ಯಫಲಾನಿ
ತಪಸಾನುದಂತು। ಮಾಯಾಂತರಾಯಾಶ್ಚಬಾಹ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಃ। ಅಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ಮಾನಶ್ಯತು
ಬಾಹ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಃ। ತಜ್ಜಲೇನಶ್ರೀಬೀಜೇನ ಸಂಮೃಜ್ಯತ ತೂನ್ಮ್ಯೇ
ರೇಖಾಂಧಾರಯೇತ್ ಸಶ್ರೀಮಾನ್ಭವತಿ। ತದ್ವೈಶಾಖೇಹಂಸವರ್ಣೇ। ಗಾಯ
ತ್ರಿತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಚಂದಸೇ ಆತ್ಮೈಪರಮಾತ್ಮೈದೈವತ್ಯೇ। ದರ್ಶಪೌರ್ಣಮಾಸಿಕೇ ಸ್ತೋ
ಮೌತ್ತಿಕ್ರಿಯೇ। ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲೇ। ಸಾರೇಖಾಶ್ರೀವರ್ಣಾ। ಗಾಯತ್ರಿಚಂದಸಿ।

ஆனவக்ரியாஜ்ஞாதத்ஸ்஫லா । ஆயம்ஸுஶ்ரீ த்ருவிதிஃபவம்விஶிஷ்டாத்வாதா
ரயதிஸவைதிகோபவதி । ஸஸர்வஶாஸ்த்ராஹாரார்ஹ பவதி । காயிகாத்வாதிகா
த்ரீ । பூதோபவதி । ஸவிஷ்ணுஸாயுஜ்யமவாப்நோதி । யஏவம்வேதேத்யுப
நிஷத் । ஸவோநாஅவது ।) ஓம்ஸ்வாமி பவிதீரஞ்சுகரஞ்சுக்குள்ளே பவி
தீரமா யிருக்கிறது எதுவோ, எந்தவஸ்துவிடானங்களானவை டே
ற்றிரூபி, அல்லது பலத்தோடு கூடினதுகளோ, மஸ்துரீயரீகளுக்கு
யாதொரு பரமபதம் ப்ரமபதத்திலை லடையத்தகாமலி எவ்வித வை
லபத்திலை லடையலாமோவன, உடனே ப்ரஹ்மா சொல்லி
தாவது ஓய் ருஷீ, எதுபவித்ரமாயும், வைலபமாயும், பரபகர
மாயும், நிச்சயமாயு மிருக்கின்றதோ, அதைச் சொல்லுகிறேன், ,
ஸ்ரீரங்காதி க்ஷேத்திரங்களில் நின்றும், ப்ரவேத ட்ருத்சிகை (உத்
ருதாவலி) என்கிறமந்த்ரத்தாலே யெடுக்கத்தக்கது. அட்ருதமென்ற
மோக்ஷஸ்வரூபியான பகவானே ப்ரவேத ட்ருதஸ்வரூபமா யிருக்
கின்றன். அந்த ப்ரவேத ட்ருத்தை பரிஶுத்தமான தீர்த்தத்திலை
லே ப்ரணவமந்த்ரத்தைச் சொல்லிக் குழைக்கத் தகும், தேவகர்ம
மான ஐந்தியா வந்தனம் பிதிருகர்மமான ப்ரார்த்தம், இதுகளி
னுடைய ஆரம்பத்தில் குழைத்த திருமண்ணுலே, உளர்த்வடுன்ன
ட்ரந் தரித்தே ஆரம்பிக்கக் கடவன். கேசவன்முதலிய பன்னிரு
நாமத்தால் தரிக்கக்கடவன், உளர்த்வடுண்டரந் தரியாமல்செய்
கிற ஐந்தியாவந்தன ப்ரார்த்தகர்மங்கள் நிஷ்பலமாய் விடும். அந்
தக்கர்மங்கள் ராக்ஷஸர்களாலே க்ரஹிக்கப்படும், அந்தப்புன்ன
ட்ரமானது நாளாதியாகத் தொடங்கி கேஶவாந்தமாக நிற்கிற வி
ஷ்ணுவின் இரண்டு திருவடிகளைப்போல் தரிக்கத்தக்கது, இந்தத்
திருவடிகளாகிற வ்ருக்ஷத்துக்கு மேர்போல் ஒரு அங்குலம் பீடந்
தரிக்கத் தக்கது, அந்தமேரில்நின்று உண்டாயிருக்கிற இரண்டுகொம
கள்போலிருக்கத்தக்கது. மேலிரண்டுரேகைகளும் அதின்மத்யத்தி
ன்வெளிஇரண்டங்கலத்தைக்காட்டிலுங் குறையாமலிருக்கத்தக்கது,
அதில் ஸ்ரீயினுடைய ஸம்பந்தமா யிருக்கிறஹரித்ரா சூர்ணத்தை
ப்ரதிஷ்டைபண்ணக் கடவன், அந்தஸ்ரீசூர்ணத்தைப் பாலைபோல
னைப்போலிருக்கும் வில்வக்குடுக்கையில்தரிக்கத்தக்கது, அந்த ஸ்ரீசூ

ஸ்ரீவிஷ்ணுசஹஸ்ரநாமவிளக்கம்.

ர்ணனத்தை ஸுதர்சன ஜ்வாலாதிரஸ்கரணியான ஸ்ரீபூஜாமந்த்ரத்துடனே குறைவற்ற அந்தந்த திருமண்காப்புக்குரிய சூர்ணிதமான சோகையாகத் தரிக்கக் கடவன். இப்படி பாதபுண்ட்ரத்துடனே தரித்தவன் ஸ்ரீமானாகிறான், அந்த இரண்டுகிலைகள்போல விருக்குந் திருவடிகள் ஹம்ஸவர்ண மாயும் காயத்ரியின் பொருளாயு மிருக்கிறதுகள். ஆதிம, பரமாதிம, தேவதையை யுடைத்தான தர்பரஸ்தாலீபாகமென்ன, பௌர்ணமிமாஸ்ய ஸ்தாலீபாகமென்ன, இஷ்டிகளென்ன, வாஜபேய கூடபதடா காதிப்ரதிஷ்டைக ளென்ன, இதுகளிலுடைய பலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவையாயு மிருக்கிறதுகள், புக்தி முக்திகளைக் கொடுக்கின்றவையாயுமிருக்கிறதுகள் அந்த ஸ்ரீசூர்ணரேகையானது லக்ஷ்மீவர்ணமாயும் காயத்ரி சந்தஸ்ஸாயும் ஆநந்த க்ரியையாயும் அம்ருதமென்ற மோக்ஷபலமாயு மிருக்கிறது, இது தான் ஊர்த்வபுண்ட்ரவிதி. யாதொருவன் இந்தப்ரகாரம் பாதபுண்ட்ரமாகத்தரிக்கிறானே அவன் வேதனிஷ்டபத்தமுடைய வைதிகனா யிருக்கிறான், அவன் ஸர்வகர்மங்களுக்கும் யோக்யனாகிறான், காயகத்தால் செய்தபாபங்களும் போய்ப்பரிபாதித லுகிறானென்று நிரட்டிதீத்து விஷ்ணுசாயுஜ்யபதிதை யடைகிறானென்று சொல்லுகின்றது.

வராஹோபநிஷத்.

అథ ప్రవరాసాహూపిణం భగవంతం ప్రణమ్యాసనత్కుమారపిప్రశ్చ। అస్తీహో భగవన్నూర్ధ్వపుండ్ర విధింకింస్థానం । కింద్రవ్యం - కాదేఖా-కేమంత్రాః । కఃకర్తా - కింఫలమితిచ । శ్రీవరాహోవాచ॥ క్షీరాద్ధిశ్వేత ద్వీపే క్షీరఖణ్డాచాత్మనతేయానియ్యా।సటాభిద్వివిధభూశ్వేతమృత్తికా ఖ్యాముత్తిసాధనంభవతి । విష్ణుపత్న్యేమహీందేవి నితిశ్వేతమృత్కానము ద్ధృత్య ఒమితిహస్తేనోధృత్య । అశ్వక్రాంతేతిత్యాది । పదేపదేతితిచ। ఖనుమంత్రేణితిత్యాతిన్మృణియాసుక్ష్మోమయా ణితిజలమాథాయ । ఊధృతా సీత్యాదిక్రియమితిజలనిక్షిప్య । విష్ణోనుఖమిత్యాది విష్ణవేత్యా ణితిమదఖయేత్ । తన్మధ్యే నృసింహస్యాభిజంలిఖిత్వా । అతోదేవా ణిత్యాదిపఠం । ణితిప్రివారమభిమంత్ర్య - ఓంనారాయణాయ ణిత్యాదిప్రచోద

యాత్ ఇతిపక్వాన్నమభిమంత్ర్య - శ్వేతవ్యక్తోపవీతాపాపమ్ మిష్టదేహాస
ముద్ధృత్య చకార్చికిత్సనమస్తే సుధారణాస్యక్తిదోభవ । శ్రీచూర్ణంక్రీకరం
దివ్యం శ్రీయశ్చాంగంసముత్ భవ। పుండ్రవ్యయస్యమ్ ధ్యేయం ఫార్యంమో
క్షాధిభస్మృతం। విస్మృకేశాప్రకుర్వీత ప్రత్యేమేత్తస్తుష్ణవం'యస్తై వం
విజానియ్యాత్ । శ్రీమన్నారాయణ సాయుజ్యమవాప్నోతి । నచపునఃకు
క్రుక్రుత్రధార్యం । తంపోవావాచ!! మత్ పాదా కృతిచోధ్వ్రపుణ్ క్రం
నాసాదికేశపర్యంతంధారయేత్ । యఏవంవేద । ఇత్యుపనిషత్ । రేఖా
ద్వావశకోష్ఠానం । ప్రసనముంతులలాటేధ్వ్రియంతునాభ్యాం । శ్రీకీయంతు
వక్షసి । చతుర్థంతుకంఠె । పంచమంనాభిదక్షణో । షష్ఠింవసుకుణబాహ్
సప్తమం తదూధ్వ్రస్కంధే । అష్టమంనాభ్యాస్తిరే । నవమంవామబా
హ్వ్రేపశమం తదూధ్వ్రస్కంధే । ఏకాదశంప్రష్ఠోధ్రతః । ద్వాదశంకం
తప్రష్ఠే । మోక్షుందేహోశిరసి । కేశవాదిద్వాదశైనామభి రూధ్వ్ర
పుణ్డ్రాణిధారయేత్ । శ్రీమన్నారాయణో మయ్యాచలాభక్తిస్తువర్ధ
తె । సంజ్ఞానఫలంలభ్వా తద్విష్ణోఃపరమంపదమవాప్నోతి । కేశవాది
ద్వాదశైనామభిః । బ్రహ్మచారిగ్రహాస్తో వానప్రస్థాయతిశ్చసర్వే భ్యో
ముఖ్యెభ్యో ముక్తోభవతి । సర్వేషుతీర్థేషు స్నాతోభవతి । సర్వప్రా గ్ర
హోత్ పూతోభవతిఆశ్రీయశ్రీయోభవతిఅనుపనీతశ్చోపనీతోభ
వతి । ఉపనీతఃపఠ్తిం పునాతిఅచక్షుం పఠ్తింపునాతి శ్రీమన్నారాయణో
మయ్యాచలాభక్తిశ్చభవతి । తద్విష్ణోఃపరమంపదమవాప్నోతి । నచపునరా
వర్తతె । నచపునరావర్తతె । నచపునరావర్తతె । ఇత్యాహాభగ
వాన్వరాహరూపి । యఏవంవేదేత్యుపనిషత్ ॥సంపూర్ణం.

அழயில்சிலதர்மவாதஞ் செய்தபிறகுஆதிபுருஷிவாரஹ ரூபி
யாகியபகவானை,பிரமனுள்ளத்திலுதித்தஸநத்குமாரனென்பவர்எ
திரேநின்கமாகச் சேவித்து, ஒய்ஸ்வாமீ உளர்த்வபுண்ட்ரந் தரிக்கும்
ஸ்தானங்களெவை, எந்தத்ரவ்யத்தால் தரிக்கவேண்டியது, சோகை
யெவ்விதம், மந்த்ரங்களென்ன, தரிக்குன்ற அதிகாரியார். தரிப்ப

திறல் பயனென்ன, இவையருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ன; ப்ரப்ர நம்பண்ணனிறர், அதற்கு ஆதிபுருஷிவாராஹப்பெருமாள் அருளிச் செய்ததாவது. திருப்பாற்கடலில் ப்ரவேததீவிபமென்கிற ஸ்தான த்திலிருந்து பால்கட்டியையவைநேதயென்ற கருடபகவானெவர் கொண்டுவந்து பிடரிச் செட்டைகளாலேபலநிலங்களிலும்புகட்ட அதிலுள்ள ப்ரவேத ம்ருத்திகைகளன்று பேருள்ளதாய் அதுதானே மோக்ஷ காரண மாகின்ற, விஷ்ணு பத்நியாகிய பூதேவி யென்றப்ரவேதம் ருத்திகையை நமஸ்கரித்து ஓட்டனென்கிறபீஜமந்த்ரத் தைச்சொல்லிக் கையிலெடுத்து "அப்ரவக்ராந்தே" என்ற ப்ருதி தொடங்கி "பதேபதே" என்பதினளவும், "இமம்மே" தொடங்கி இவ்வளவு மானமந்த்ரங்களைச் சொல்லித் தீர்த்ததத்தை யெடுத்துக் கொண்டு "உதிருதாவலி" தொடங்கி, ஸ்ரீயபளவாகச் சொல்லி, அந் ததத்திருமண்ணகாப்பில் தீர்த்ததத்தைச் சேர்த்து, "விஷ்ணோர்நுக" மென் ன ப்ருதிதொடங்கி, "விஷ்ணவேவத்வா" என்னுமளவுஞ்சொல்லிக் குழைக்கவேண்டும், குழைத்ததிருமண் நடுவே நரசிம்ஹபீஜமந்த் ரத்தையெழுதி, அதோதேவானன்ற ப்ருதிதொடங்கி, பரமபத மென்னுமளவும் மூன்றுதரம் மந்த்ரித்து, விஷ்ணு காயித்ரியா லே ஒருதரம்மந்த்ரித்து, ஞானபிரானுக்குத்தேவியாய்த் திருமண் தரித்தவர்தருடைய பாபங்களைக் கழையுமவளாய், ப்ரவேத வரா ஹரூபியான விஷ்ணுவின் திருமேனியில் பிறந்தவளாய் எம்பெ ருமானுலே, பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவளா யிருக்கின்ற ப்ரவே த ம்ருத்திகாஸ்வரூபியாய்ப்பூதேவி யம்சமானவளை உனக்கு வந் தனஞ்செய்கிறேன், உன்னை நெற்றியில் தரித்ததிலே மோக்ஷங் கொடுக்கிறவளாகவேண்டும்,பிராட்டியை இருத்துமவராய், ஸ்ரீயும் என்ற வும்மையாலே திருமண்காப்பை விஷ்ணுவின் திருமேனியி ல் நின்றும் உண்டானதாய்ச் சொன்னதுபோல் ஸ்ரீசூர்ணமும் அ ப்படி என்றதாய், அந்த விஷ்ணுவின் திருமார்பில்வஸிக்கின்ற பி ராட்டியுடைய திருமேனியிலுண்டானதாயிருக்கின்ற ஹரித்ரா சூர்ணமானது, இரண்டு திருவடிகளின் நடுவில்மோக்ஷத்தி லிச்சை யுடையவர்கள் தரிக்கத்தக்கது என்று நம்மால் ஸங்கல்பித்து நிர் வஹயிக்கப் பட்டது. இருபுறமும், திருமண்மோகை இரண்டு னடுவில்

ஸ்ரீகூர்ணலோகை ஆகலூன்றுலோகைகளாக இடவேண்டும். விஷ்
ணுசம்பந்தமுள்ள யாவனொருவன் இந்தத் திருமண்காப்பை
வயணத்துடன் அறிவானே அவன், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய
வாயுஜ்யதீதை யடைகிறானென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, மற
படியும் வைதீகுமாரர்புண்ட்ரம் எங்கெங்கே தரிக்கக்கடவதெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது வராஹமூர்த்தியா
னவர் என்னுடைய பாதங்களைப்போலே ஊர்த்வபுண்ட்ரம்
நாஸாதிகேஸபரியந்தமாகத் தரிக்கக்கடவதென்று அருளிச்செ
ய்தார். யாவனொருவன் இதன்னைவபவத்தை அறிவானே அவன்
மோக்ஷிப்பானென்றும், இரண்டாவது கண்டத்தில் அந்தப்பு
ண்ட்ரங்களுக்கிடம் பனிரண்டென்கிறார். அந்தப்பனிரண்டுன்
ஸ்தானங்களாவன, மூதலாவது லலாடத்திலும், இரண்டாவது
நாபியிலும், மூன்றுவது மார்பிலும், நான்காவது கழுத்திலும்,
ஐந்தாவது நாபிக்குவலத்திலும், ஆறுவது வலப்புஜத்திலும்,
ஏழாவது அதின்மேமிடத்திலும், எட்டாவது நாபியின் இடத்
திலும், ஒன்பதாவது இடதுபுஜத்திலும், பத்தாவது அதின்
மேமிடத்திலும், பதினொன்றுவது மூதுகிலும், பனிரண்டா
வது பிடரியிலும், தரித்து நின்ற மோக்ஷத்தை மோக்ஷங்கொடு
வென்று உருவமெழுதாமல் மஹாப்ரசாதமென்று சிரல்வே
தரிக்கவேண்டியது. வேத இடங்கள்தோறும், கேசவாதி பனிர
ண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லித் தரிக்கக்கடவன், தரிக்குமவனுக்
குத் திருநாராயணனுகிற என்னிடத்தில் நித்யமான சவியாதபக்
த்தி வ்ருத்தியாவதுந்தவிர, அவன் நல்லவ்வருபஜ்ஞானத்துடன்
பரமபதத்தையுமடைவான். கேசவஸ்துதியாகப் பனிரண்டு புண்
ட்ரங்களின் தாரணத்திலே ப்ரஹ்மசாரிவைகவிய பாபங்களு
ம்க்ருஹஸ்தாஸ்ரம வானப்ரஸ்த எதிகள்மூதலானவ்மஸ்தமான
பேர்களும் தங்களுடைய பாபங்களும் நீங்கிப்போய் மூக்தரா
கிறார்கள். பகலபுண்யதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணவராகி
றார்கள். தானம்வாங்கின பாபங்களெல்லாவற்றில் நின்றும் பரி
ஹரிதீதராவார்கள். ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, அநுஷ்டானமில்லாத அ
வைதிகன் எல்லாமநுஷ்டிதீதவனாகிறான், உபநயனமில்லாதவன்

உபநயனம்டண்ணினவருகிருன். உபநயனமானவன் இருந்த பத்தினையப்பாவனம்டண்ணினவருகிருன். இந்த அதிகாரி ஒருபந்தியிலிருந்தாருகில் அவன்கண்ணுக்குத் தெரிகிறவரையில் மத்திலிவபரிஸ—த்தாரிருந்தாலும், அந்தப்பத்தினையப்பாவனம் பண்ணுகிறவருகிருன். அப்படிப்பட்டவன் நித்யவிபூதினையயடைகிருன் நித்யவிபூதிக்குச்சென்றவன் மீளுதலில்லை என்று வராஹபகவான் மூன்றுதரமருளிச்செய்தார்.

இப்படிக்கு ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாச, பகவத்வாக்யங்களும், அவற்றினுடைய விவரங்களாகிய புராணங்களும் ஏகண்டமாய்க்கோஷிக்க, ஈஸ்வரன் ஸர்வஸ—ந்யனென்றும், அசார்யரை, நம்மைமட்டோல்மனிதர் அவருக்கும் நமக்குப்போதமில்லை, அவரை ஆஸ்ரயிப்பது அப்ரயோஜனமென்றும், பகவ்வேஷக்காரணம்டப்போல், மேல்கண்டதைப் பூசிக்கொண்டிருப்பது அக்ரமமென்றும், அவனுக்கு நல்லகதி கிடையாதென்றும்; சொல்லும் துஷ்டாலிகளின் விவேகத்தைப்பார்க்க அதிய ச்சர்யகரமாயிருக்கிறது. ஒருமனிதனுக்கு ஒரு வ்யாதிவந்தால் வைத்யனுக்குக்கைகாட்டிலால் அந்தவைத்யன் ஒரு ஔஷதத்தைதேனிலாவது இஞ்சிரஸத்திலாவது அனுபானமாகச்சேர்த்துத்தந்து, தந்த ஔஷதத்துக்கு ஒருகெடுதிவராமலிருக்கக் கெடுதியானகறியமுது முதலானவற்றைத்தள்ளி, மேலௌஷதத்துக்கு உபயோகப்படும் கறியமுதுகளைச் சாப்பிடும்படி பத்தியங்கெடாமல் இத்தனைநாளைக்கிருந்தால் மேல் வ்யாதி ஸ்வஸ்தப்படுமென்று சொல்லுவன். வைத்யனி வார்த்தையின்படி அபத்யஞ்செய்யாமல் பத்யத்துடனிருந்தவனுக்கு நாலுநாள் ஏறக்குறைய வ்யாதி ஸ்வஸ்தமாவது ஸகலருக்கும் ஸாதாரணமாய்த்தெரிந்திருக்குமல்லவா ? அவன்வார்த்தைப்படிக்கு நடவாமல் அபத்தியஞ்செய்தவர்களுக்கு ஔஷதத்தின்வேகம் கைகாண் எதிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்தித்துவது, நாமெல்லோரும் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா, அதுபோல், ஓ, நேசர்களே ! நமக்கு ஜனனமரணமென்பதே ஒருவ்யாதியென்றும் அதற்கு ஆசார்யனோவைத்யனென்றும், அவரால் தாட, டண்ட்ர, தாஸ்யதாட

மூதலானவைகளெல்லாவற்றையும் அணுவானமாக்கி ப்ரளயத்திக்
கிற திருமந்த்ரமே, ஔஷதமென்றும், ஸ்வஸ்வரூப, பரஸ்வரூ
ப, புருஷார்த்தஸ்வரூப, உபாயஸ்வரூப, விரோதிஸ்வரூபங்க
ளையறிந்து, நிஷேத அநுஷ்டானங்களைச்செய்யாமல் பரமதர்
மமானவிதேஷ அநுஷ்டானங்களைச்செய்து ஸ்ரீவசனபூஷண
அதிகாரிகளாகும்படி நேமிக்கிறதே பதியங்களென்றும், அப்ப
டிக்கு அநுஷ்டித்தபின்பு அநுபவிக்கும்பொழுக்கியமென்
றும், அப்படிக்கு அணுத்தையாமல் மந்த்ரத்தை மாத்ரம்நினை
த்து மற்றக்ருத்யங்களை நிக்ரஹித்தலால் ஜனனமரணமென்னு
ம் வ்யாதிநீங்காதென உணராமல், ஆசார்யநமநத்தை உல்லங்
கனஞ்செய்த அபசாரமாகிற அபத்தியஞ்செய்தால், மந்த்ர
மென்னும் ஔஷதங்குணஞ்செய்யாமல் ஶாஸ்த்ரஞ்சொன்ன
படிக்ரியாலோபத்தால்வருந் பைஶாசகதியையடையச்செய்
து ஶரமப்படுத்துமென்றும் என்றெருங்கில்தான்றவிலக்கு, பு
த்திமான்களுக் கிதிஸ்ஸாரம் நன்றுட் ஸ்பஷ்டமாகும்.

ஐயா ? இதுவுமன்றிக்கே ஒரு ஸ்வல்பதிருஷ்டாந்தத்தை
ப்பாருங்கள், வித்தையில் விஶேஷஜ்ஞமர்த்ய மூடையனை
ஒருமனிதன் ஒராஜனிடத்தில் உத்யோகஞ்செய்ய ப்ரவே
சித்தால், உடப்பு யோக்யதை மூதலானவைகளெல்லாம் கர
மமாயிருந்தால்லவா உத்தியோகத்தைக் கொடுத்துக் காப்பா
த்றுவான். அப்படிக்கில்லாமல் உனக்குவேண்டியவேலைக
ள்ளாம் க்ரமமாக நான்செய்துவிடுகிறேன் யான் நிர்வாணமாய்
இங்குவருகிறேன் அதைப்பற்றி நீர்கேட்கப்படாது என்று, ரா
ஜனிடத்தில் சொன்னால் ராஜன் உத்யோகங் கொடுப்பானே ?
இதையோசியாமல் செய்கிறகாரியமெல்லாம் வேதவிருத்தமா
ய்ச்செய்து, நாங்கள் ப்ரஹ்மத்தை மனத்தில்நினைத்து, ப்ரஹ்
மத்தைச் சேருகிறோமென்று சொன்னால் ஒருக்காலும் அதந
டக்குமோ ? ஐயா ! பூர்வத்தில் நமதாழ்வாராசார்யர்கள் விஸி
ஷ்டாத்வைத விசித்தாந்தத்தை நிலநிறுத்த இன்னவருஷம், இ
ன்னமாதம், இன்னநக்ஷத்ரம், இன்னவார், இன்னநாளில், அ
வதரிக்கப் போகிறார்களென்று பவிஷ்யத்புராணாதிகளில்

களில் அவதாரத்துக்கு மூன்னிட்டேசொல்லி யிருக்கிறப்ரகார
ம் அவதரித்து ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்திரர்கள். அப்படிநி
லைநிறுத்த அவதாரஞ்செய்தவர்களென்று யாவருக்கும் நம்பிக்
கைவரும்பொருட்டு அநேக மஹிமைகளைக்காட்டியும் அவரு
டைய அம்ஸங்களின்னின்னதென்று ப்ரத்யக்ஷத்தில் அக்காலத்
திலிருந்தயாவருக்கும் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிக்குக்காட்
டினவர்களிலொருவராகிய ஸ்ரீராமாநுஜர் உண்மையைப்பேசும்
படிசெய்து திருவடிஸாதித்தார். செல்வப்பிள்ளையென்னு மர்ச்
சாவதாரத்தை டில்லிபெ-ல்தானுக் கெதிரிற்நடக்கும்படி செய்
தார். ஜைநமதஸ்தரிடத்தில் வாதிக்க அநேகாயிரஞ்சாலையுடை
யராய் நிஜஸ்வரூபத்துடன் வாதித்து ஜயித்தார். தேவராஜன்மக
ருக்கண்டினப்ரஹ்மராக்ஷஸைப் பால்யத்தில் திருவடியின் ஸ்ப
ர்ஶத்திலல்போக்கி அவர்களையும் யாதவப்ரகாஶன்முதலானவர்
களையும் திருவடியாக்கிக்கொண்டார். இப்படிக்கு அநேகத்ருஷ்டி
டாந்தரங்களைக்காட்டிச் ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்திரர். புரான
த்திலிசொன்ன ஸ்தலங்களில் அவதாரஞ்செய்ததிலுலேயும் குரு
பரம்பராப்ரபாவத்தில் மேல்கண்டமஹிமைகளை ப்ரஶித்தமா
கயாவரும் அறியச்செய்தாரென்றவிடங்களையுஞ் சொல்லியிரு
ப்பதிலுலேயும் அந்தவிடங்களைச் சேவித்து விசாரிக்குடனவில்
நிஶ்சயமாகக்காணப்படும். அநேகத்ருஷ்டாந்தரங்களிலுலேயும்
நம்பிக்கொண்டிருக்கும் நமது ஸித்தாந்தம் பொய்யென்றும்
நாம் வைத்திருக்கும் க்ரந்தங்களைக் கட்டுக்கதைகளென்றும்,
நமது ஆசார்யர்களுக்காவது விஶேஷமாய் வரித்து
க்கொண்டதிலுலே, நாங்கள் விஶேஷ ஜ்ஞானத்தை யுடையோர்
களென்றும் நாங்கள் செய்யுஞ் ஸித்தாந்தமே ஸத்யமென்
றும், இப்படிக்கநேகமாகக் கற்றமூட்டக்கல்வியெல்லாம் பே
சுகிறார்களே! ஐயா! நிஞ்சித்து யோசனைசெய்து பாருங்கள்
அவர்களைப்போலிவர்கள் ஆவர்களா; அப்படிக்காகும்படி யி
ருந்தால் இவர்களைக்குறித்து எந்த ஶாஸ்த்ர புராணங்களிலா
வது சொல்லியிருக்கின்றதா. ஐயா! அப்படி சொல்லாமற்
போனாலும் போகட்டும். அவர்களைப்போலேதாவது தீரு

ஷீடாந்த மிப்போது ப்ரதியகூத்தில்காட்டி ஸித்தாந்தஞ் செய்ய ஶக்தியுண்டா ! அப்படிக்கு உண்டாயிருந்து காட்டி ருவ் இந்தக்ஷணத்தில் இவர்கள் ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரவேஶிக்க யாங்கள் ஸித்தமாயிருக்கின்றோம்; அதைவிட்டு இவர்கள்கற்ற வன்மையை எங்களிடத்திலுங்காட்டி யுலகத்திலேநகர்புத்தியை க்கெடித்ததைப்போலெங்கள் புத்தியையுஞ்சபலஞ்செய்ய வாதி க்கவந்த இவர்களாபாரமபதமடைடவர்கள், (ஆப்ந்தோய்ந்து பாராதவன் தான்சாவக்கடவன்) என்றபழமொழியைப்போல் மூந்தியணுலித்திருந்த நன்மார்க்கத்தின் ஶாஸ்த்ரங்களைச்செவ் வைபோ யாராய்ந்து பாராமல் இந்த நூதனமதத்தைப்பற்றிக்க ணாசோ எண்ணங்கொள்ளுமவர்கள், இந்தவிரண்டுவிஷயங்களி லொன்றுவது உறுதிப்படாமல் உபயப்ரஷ்டதீவத்தை யடைந் து நாஶையதினம் நமன் நன்றுக உதைக்கையிலிருந்து திண்றகுரங் குகளைப்போல் பல்லிளிப்பர்கள். (வேஷபாஷாஸ்வரூபேணநிரா பேக்ஷ நிகர்ஷணம்।ப்ரபந்தோ ஭ூதீலக்ஷணஶ்சவைஷ்ணவோஷ்டாங்கலக்ஷணம்) என்கிறபடியே எட்டுவித லக்ஷணங்களுடனே இருக்கும் பாகவதோதமர்களே பாரமபதத்தையடைவர்கள். தத்வயதிரிக்தமாய்த் தூஷித்தபகா ரப்பட்டு, யுக்திகளே வேதமென்றும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ரூபமில் லை, ஸர்வஶூன்யனென்றும், சொல்லிவாதிக்கும் வேதபாஹ்ய ரான தான்தோன்றி மதஸ்தர்களும்பௌத்தமதஸ்தர்களும் ஹி ரண்யாராவண ராக்ஷஸர்களைத் தெய்வமென்று வணங்குமவர்க ளும் வேதகுதீருஷ்டிகள். இனிப்ரபந்தகுத்ருஷ்டிகளாகொனில்!

ப்ரபந்தகுத்ருஷ்டி க்ருத்யதீபம்.

தாம்ரபர்ணாத்தரதடே। ஶதகோபம்ஜனிஷ்யதி। மத்பக்தோஹம்ப வி ஷ்யாமி। நேதும் ராமிஜதாஶ்ரயம்) என்று பவிஷ்யத்புராணத்தில் ப கவத்வாக்யமிருக்கிறபடியால் உபயவேதங்களையும் தழிசெய்கி ற வேதபுருஷரும், ப்ரதமத்தில் த்ராவிடவேதத்தை, தழிசெ ய்து, பிறகு கீர்வாணவேதத்தைத்தழிசெய்தாய் எசர்வேதம்

ஏழாம்ப்ரஶ்னம் மூதல் டஞ்சாதியில் (நமோநமோவாசே) என்
நு உபயமேவதங்கஶளயும் நமஸ்கரிக்கிறேனென்நும் (யாச்தி
யாசானுதித தேஸ்வாசேநமோநமோவாசே) என்று யாதொருத்
ராவிடமேவதமானது யுகங்கள்தோறும், ராமகிருஷ்ணாவதார
ங்கஶளப்போல் அவதரிக்கின்றதோ யாதொரு கீர்வாணமேவதமா
னது பரமபதநாதஶளப்போல் அவதரியாமல் நித்யமாயிருக்கி
ன்றதோ, அந்த இரண்டுவேதங்கஶளயும், நமஸ்கரிக்கிறேனெ
ன்நும், ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்ரீமந்நாராயணன் உபதேஶம்பண்
ணினது(யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்।யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோ
திதஸ்தை) என்றதில் யாவனொருவன் ப்ரஹ்மாவைப்படைத்து அவ
னுக்கு வேதங்கஶளயுபதேசித்தானே என்றதில், இருக்கு, எசுர்,
ஸாமம், அதர்வணங்களாய்ப் பிரிந்திருக்குமாபோல், த்ராவிட
வேதத்தையும் உபதேஶித்தானென்பது நிஶ்சிதம், இப்படிக்கிரு
க்கத் தூப்புற்பிள்ளை பூர்வதஶையில், அநுஷ்டித்தப்ரகாரம் அ
நுஷ்டித்து, த்ராவிடவேதத்தைக் கநிஷ்டமாகப்பேசுவது மன்
நிக்கே தூப்புற்பிள்ளை உத்ரதஶையில் அநுஷ்டித்தப்ரகாரம் அ
நுஷ்டியாமல் பாகவதரீகளுற்பத்தி சிந்தனைசெய்து பகவத்பாக
வதாசார்ய விக்ரஹங்கஶளப் பின்னுஞ்செய்யுமவர்கள் தாம்ப்ர
பந்தகுத்ருஷ்டிகள். இனி ரஹஸ்யகுத்ருஷ்டிகள் யாரெனில்!

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்.

சண்டிப்ரசண்டிமதஸ்தர்கள் ஶிஷ்டாசார ப்ரோக்தமான
ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வாமிகளெல்லோரையும் ப்ராக்ருதர்களென்நும்
தூஷித்துத் தாங்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவ்ரோக்தரென்நும் வாதிப்
பதிலுமும் தாங்கள் செய்துவருஞ் தாநுஷ்டானங்கஶள ஆழ்ந்
வாராசார்யர்களெல்லோரும் அநுஷ்டித்தார்களென்நும்பிதற்ற
அநேகர் நிஜமென்று நம்பி வடவாமுகாக்நியிலே விழுந்தவெகு
ருகஶளப்போல் அம்மதத்தில்விழுந்து நஶிப்பதிலுமும் இவ
ர்கள்செய்துவருஞ் தாநுஷ்டானங்கஶள ஸகலமதஸ்தர்

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்எக

கரூரங் கண்டு ராமாநுஜஸ்தோத்ரம் தராநுக்டானங்களாக
ழருக்கப்பட்டதென்று நினைத்து ஸகலஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அ
வ்விததராநுக்டானங்களைச்செய்கிறார்களென்று தூஷித்து அ
பசாரப்படுவதிலையும், கிரீஸ்தவர்கள் சிலபுஸ்தகங்களில் இவ்வித
வைஷ்ணவப்போலிகளைத்தூஷித்து அச்சடிப்பித்து வருவதிலை
யும் வைஷ்ணவாவைஷ்ணவசித்தாந்த நடக்கைகளின்னவென்று
கண்டு உணரும்பொருட்டு இதனழயில் சிலஉதாஹரிக்கிறேம்.

இந்து - ஸத்ஸம்ப்ரதாயவிளக்கம்.

ஸ்ரீமத்பராங்குச பரகாலர் முதலான பதின்மராழ்வார்க
ளும் மதுரகவி ஸ்ரீமந்நாதயாமுன எதிவராதி தத்ஸம்பந்த பூர்
வாசாரியர்கள் முதல் அஸ்மதாசார்யபர்யந்தம் ஓரான்வழியா
ய் உபதேசிக்க அநுஷ்டித்துவந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாய விலக்ஷண
ப்ரபந்நகதிமார்க்கத்தை விவரிக்கின்றேம்.

ஸ்ரீபராங்குசர் "சரணாகக்கொண்டகுருகூர்ச்சடகோபன்"
என்றும், "நின்னழுக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்றும், திருமங்
கைமன்னன். "வம்புலாங்கூந்தல் மனைவியைத்துறந்து பிறர்
பொருள் தாரமென்றிவற்றை, நம்பிரான்நிறந்தால் நமன்றமர்பற்
றியெற்றுவித்தெரியெழுகின்ற, கொம்பிலுவியன்றபாவையைப்
பாவித்தழுவெனமொழிவதற்கஞ்சி, நம்பினேன்வந்துன் திருவடி
யடைந்தேனைமிசாரணியத்துளைந்தாய்" என்றும், குலசேகராழ்
வார். "கண்டாரிகழ்வனவேகாதலன்தான்செய்திடினும், கொண்
டாளையல்லாலறியாக்குலமகள்போல், விண்டோய்மதிள்புடை
சூழ்விதிதுவக்கோட்டம்மானீ, கொண்டாளாயாகிலுமுன்குணை
கழலேகூறுவனே." என்றும், பெரியாழ்வார். "தப்புடையானை
யடைவதெல்லாம் சோர்விடத்துத்துணையாவனென்றே, ஒப்பி
லேலுகிலுட்நின்னடைந்தேன் யாமெக்குநீயருள்செய்தமையா
ல், எய்ப்பினன்னைவந்து நலியும்போதங்கேதுநானின்ன நினை
க்கமாட்டேன், அப்போதைக்கிப்போதேசொல்லிவைத்தேனர
ங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே" என்றும், இப்படியே பதின்மர்க
ளும் அநுஷ்டிய ப்ரபந்நகதிசெய்திருக்கின்றார்கள். பூர்வாசார்ய

ர்களில் மதுரகவிகள். "திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடைக்காரிய
கோலத்திருவுருக்காண்பனன், பெரியவண்குருகூர்நகர்நம்பிக்
காரருளியனுயடியேன்பெற்றநன்மைமே." என்றும், "அன்னைய
யத்தனு யென்னையாண்டிடுந், தன்மையான்சடகோப னென்ன
ம்பியே" என்றும், இவ்வாறே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும், ஸ்ரீஉய்ய
க்கொண்டாரும், அணுகீடத் திருக்கின்றனர்கள், ஸ்ரீராமமி
ஸ்ரர் மே உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலாஸ்ரயித்து அவ
ருக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், நடத்திவர ஒருகாலவி
ஸேஷத்தில் தம்முடைய ஆசார்யருடைய திருக்குமாரத்திகளி
ருவர் அதிபால்யராயிருக்க அவர்களை நீராட்டத்துக்கு இட்டுக்
கொண்டு போகையில் மத்தியயில் ஒருகால்வாயைக்கண்டு அக்
குழந்தைகள் அதைத்தாண்ட ஸக்தியில்லா தவர்களாயித் திய
ங்க அதைக்கண்ட ஸ்ரீராமமிஸ்ரர் அவ்வாய்க்காலின் பேரில் கவி
ழ்ந்துகொண்டு அக்குழந்தைகளைத் தம்முதுகின்மேல்நடத்தி அ
க்கரைப்படித்தின காரணத்தால் அவர்க்குமனற்கால் நப்பிபெ
ன்று திருநாமம்வந்தது, லோகப்ரஸித்தம். இப்படியே ஸ்ரீ ஆள
வந்தார் பெரியநம்பிகளும் அணுகீடத்தார்கள். பெரியநம்பிமு
தலான பஞ்சாசார்யர்களுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தஸ்ரீபா
ஷ்யகாரரும்யாவத்காலமும் திருப்பாவை யநுஸந்தானம் பண்
ணிக்கொண்டு வருகையில் ஒருநாள், "உந்துமதகளிற்று" என்
கிறபாசுரத்தை அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு பெரியநம்
பிகளின் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுகையில், "செந்தாமரைக்
கையால் சீராரிவளையொலிப்பவந்து திறவாய்" என்னு மநுஸ
ந்தானத்துடன் நம்பிகள் திருமாளிகைக்கதவைத்தட்டநம்பிகள்
திருக்குமாரத்திதிருக்காப்பை நீக்கினவளவில் உடையவர்க்கு அ
க்குழந்தை நப்பின்னைப் பிராட்டியாகத் தோன்றினமையால்,
அவர்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்க அக்குழந்தை திடுக்கிட்டுத் தம் திருத்
தகப்பனரிடஞ்சென்று தனக்கு ஜீயர்தண்டம் ஸமர்ப்பித்ததா
ய் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது பெரியநம்பிகள் உடைய
வனைக் கடாக்ஷித்து அநுஸந்தானம் உந்தோ! வென்று கேட்ட
ருள, உடையவரும் ஆமென்ன, அதற்கு அவர் தம் திருக்குமார

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். எங

த்திக்கு அவ்வர்த்தங்களை ஸாதித்துஸமர்த்தித்து ஸ்ரீஉடையவருக்

குத்திருப்பாவை ஜீயரொன்கிற திருநாமமுஞ்சாற்றியருளினர்.

பின்பு அஸ்மதாசார்யபரியந்தம்யாவதாசார்யபருஷர்களும் ஒ

ரான்வழியாயிந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின்படி அநுஷ்டானம்ந

டத்திவருகின்றனர்கள். ஆனால்ஸ்ரீஉடையவர்பால்யதசையில்யா

தவப்ரகாஸனிடம் வேதாத்யயனஞ்செய்யும்போது ஸ்ரீஉடைய

வருடையதிருவடிகளிலே அவனடசாரப்பட்டித்தியங்கி, இந்த அ

பசாரத்தைபெவ்விதத்தில்தீர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று வ்யா

கூலாந்தக்காணையிருக்கச்செய்தே, பேரருளாளன், வ்வப்நமு

கேனவாயும், திருக்கச்சிநம்பி த்வாராவாயும், நம்மிராமாநுஜ

க்கு ஏகாவர்த்திப்ரதக்ஷிணஞ்செய்விராகில் அந்த அபசாரம்நஸி

த்துவிடுமென்று அருளிச்செய்ய, அப்படியே யாதவப்ரகாஸ

னும் செய்து ஸ்ரீஉடையவர் திருவடிகளில் தம்ஸிஷ்யபுத்ரபுத்ரி

களுடன்ஸரணம்புகுத, ஸ்ரீஉடையவர் அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்த

விதிபூர்வகமாக; ஸிகா, யஜ்ஞோபவீதகாஷாய தீருதண்டங்களை

ப்ரஸாதித்து, கோவிந்தஜீயரென்னுந் திருநாமமுஞ்சாற்றி, திவ்

யப்ரபந்தவ்யாக்யான ரஹஸ்யாதி ஸகலக்ரந்தங்களையு முபதே

ஸித்துவந்தனர். அந்த யாதவப்ரகாஸரும் ததாசார்ய நிமானு

நிஷ்டரய் அந்தஸம்ப்ரதாய பரமவைதிக ஸித்தாந்த விசக்ஷ

ணயுக்தரய் நடந்துவந்தனர்.

அவதாரிகை

இப்படி யாதவப்ரகாஸன் நடந்துவர, ஸ்ரீஉடையவருடை

ய பரமவைதிக ஸித்தாந்தாநுஷ்டானத்துக்குப் புறம்பாய்

ஜீவேஸ்வராபேத குருபராபேத்தால் ஸ்ரீமத் ஆழ்வாராசார்

யர்கள் ஸித்தாந்தத்துக்கு இழிவுநேரிடும்படி. யென்னைங்கொ

ண்டு, நாமருபங்களைத்தரித்து ஸ்வரூபாநுரூப வ்ருத்தி விபே

தங்களொன்றுமில்லாமல் ஸ்வரூபவிரோதிகளை த்யஜிக்கமாட்

டாமல் தேஹாத்மாபிமானிகளாய், தாஸோஹங்காரக்ரஸ்தராய், க்

ருஷ்ணசின்னோஹங்களைத்தரித்து அந்தக்ருஷ்ணேநேட எநிரிட்ட

பவுண்ட்ரிக வாசுதேவனைப்போலேயும், அம்ருதார்த்திகளாய்த்

தேவதாகோஷ்டியுள்புக்கராஹ—கேதுக்களைப்போலேயும், ஸ்வகார்யபராராய் வாநராகாரங்களைத்தரித்த—களோரணைப்போலேயும், திரிகிற பராஹிம்ஸாபரபுருஷ பரிக்ரஹ பரத்ரவ்யாபஹாரதத்பராராய், சிலதேசங்களில் சண்டப்ரசண்டியென்றும் சிலதேசங்களில் கொத்தம்மை கோதம்மையென்றும், சிலதேசங்களில் கூஷ்மாஷ்மியென்றும், சிலதேசங்களில் ஆண்டாளம்மை சாண்டில்யம்மையென்றும், வழங்குகின்ற யாதவப்ரகாசன் குமாரத்திகளான இரண்டு விதவஸ்த்ரீகள் அதிகாமிகளாய்ப் புருஷாவிங்கனஞ்செய்ய எண்ணங்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்தில் பரிஹஸித்து, அநேகக்ருஷிகள்செய்ய அவர்களொருவரும் இவர்களை லக்ஷ்யஞ்செய்யாமலிருக்க, ராமாநுஜ ஸித்தாந்ததத்தி லிருக்குமவர்கள் நம்முடைய எண்ணத்துக்கிசையவில்லையாதலால் அவர்களிருக்கும் ஸித்தாந்தத்தைஜகத்தில் இகழ்ச்சிசெய்விக்க விரோதமானநடத்தைகளையுண்டாக்கி நம்முடைய இஷ்டப்ரகாரம் நடத்தலாமென்ற எண்ணங்கொண்டு இருவரும் ஆழ்வாராசார்யர்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்குத் தப்பர்த்தங்களைக்கற்பித்து துர்மார்க்கநடத்தைகளுக்குச் சந்தோஷங்கமாயும், அர்த்தங்கள் பொருந்தாமலும், சிலஸ்லோகங்களைக்கற்பனைசெய்தும், இவைபூர்வாசார்யர்கள் அநுஷ்டித்துஸாதித்தவையென்றுஞ்சொல்லி, தாங்கள்செய்த அபார்த்தங்களைப் பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளுடன்சேர்த்துக்கொண்டு இராவணன்ஸந்யாஸியாஞற்போலிந்த ஸ்த்ரீகள் பாதகமலத்துடன் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களும் துலஸி நளிகாமாலைகளுந்தரித்துக் காஷாயத்தால் ப்ரபன்னபாகை, அங்கி, சராய், போர்வை யென்னுமிவைகளையுடித்து; விசிறிக்கு த்ருதண்டமென்றும், அக்ஷயபாத்ரத்திற்குக் கமண்டலமென்றும் பிடித்து; யதிகளென்றவேஷம்பூண்டு, ராமாநுஜ விக்ரஹத்தைத் திருவாராதனமாக ஏளச்செய்துகொண்டு, சண்டியென்றவள் ஏகாக்ஷரீமதமென்றும், ப்ரசண்டியென்றவள் சதுராக்ஷரீமதமென்றும், வடதேசம்போய் விஸ்தாரப்படுத்த, தத்பூர்வம் எம்பெருமானார் திருவாணைநிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிறகாலத்தில், யாதவப்ரகாசன் இவருடை

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். எது
ய வைபவமெல்லாங் கண்டிருந்தும், மாத்ருவசனத்தாலும், பக
வதாஜ்ஞையாலும், அவனையாஶ்ரயித்து, ஶ்ரீவைஷ்ணவவிஶ்வா
ந்தத்திலே ப்ரவர்த்திக்கக்கண்டு, தத்புத்ரஶிஷ்யர்கள் வைதிக்க
மாட்டாமல் அந்தத்தாபனத்திலே அபசேப்ரவர்த்தியுண்டாகி
கும்படி தூஷிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, பூர்வாசார்யர்கள்,
(भट्टैरष्टविधा व्याख्या। यस्मिन्नेवोपवर्तते। सविस्तरो मुनिश्रे
ष्ठै:) என்று, அருளிச்செய்த பகவதாஜ்ஞையாலே விலக்ஷண
ஸம்பந்த ஸ்வீகாரத்தை அங்கீகரிக்க அதுவே ஹேதுவாக்கி ஸ்ரீ
வவர்ணலாங்கர்யமுண்டாக்கிச் சரமஶ்லோகத்தில் ஸர்வதர்மப
ரித்யாகத்தை விதித்ததே ஹேதுவாக்கி அநேகஞ் செய்யத்த
காத காரியங்களுடன் கொரிவிடாதமொன்று ஏற்பாடு செய்து
(इत्यंकरुणयदंशकाशिन:।) என்கிற இரண்டிடம் தீபஜ்ஞக்கவேண்டு
மென்று நிஷித்தாநுஷ்டானத்தையும் ப்ரவேஶிப்பித்து, இது
சரமதர்மமென்று சிலக்ரந்தங்களைக்கற்பித்தனர்கள். மேற்படி
சண்டிப்ரசண்டிகள்செய்த மதங்கள் நம்முடைய அபிப்ராயத்
துக்குத்தகுந்தனவாயிருக்கின்றனவென்று அவர்களுடன்கலந்து
தத்காலவர்த்திகளான சில அஸ்ரார்ப்ரக்ருதிகளை மோஹிப்பித்த
னர். அர்த்தகாமபராவஶருக்கு ஸ்வீகாரமாகையாலே, அக்கால
த்திலும் இக்காலத்திலும் ஜிஹ்வாசாபல்ய குஹ்யாசாபல்யத்து
டன் ப்ரவேஶித்தவர்களுக்குப் பள்ளமடையாயென்றும் ரஹ
ஸ்ய குத்ருஷ்டிகளென்றும்பேர். மேற்கண்ட சண்டிப்ரசண்டி
கள் தரித்த வேஷத்தை இப்போ தேசகவிடங்களில் ஸ்த்ரீகள்
தரித்திருப்பதைக்காணலாம். ப்ரத்யக்ஷத்தில் பள்ளமடையாரி
ல்யாதவப்ரகாஶன் புத்ரஶிஷ்யர்கள் தரித்தவேஷத்தைப் புருஷ
ர்கள்விக்ரியும், கையில்புத்தகமும், அக்ஷயபாத்ரமும் எடுத்துக்
கொண்டு வருகிறதையுங் காணலாம். வேத சண்டி ப்ரசண்டிகள்
யாதவப்ரகாஶனது புத்ரஶிஷ்யர்களுடன்கூடி வ்ருத்திசெய்த
விதமும், அநுஷ்டித்துக்காட்ட நடந்துவரும் விவரமும் எவ்வி
தமெனில், சிலவருஷத்துக்குமுன் ஶ்ரீஜநார்த்தனத்தில் ஶ்ரீமான்
ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜதாஸருக்கும் பள்ளமடையாகிய ரங்க
யனென்பவனுக்கும் வித்தாந்த விஷயமாய் விவாதம் நேரிட்டு

சிலமதஸ்தர்களோசேர்க்க, அந்தமதஸ்தர் எல்லோரும் ஸம்ப்ரதாயந் தெரியாதவர்களாகையால் பள்ளமடையான்பக்கம் அனுகூலமாய்ச் சிலவார்த்தைகளைச்சொல்ல, அவர்களில் காந்தி தொடையதீர்த்தப்ரபன்னரென்னும் ஓர்ஸ்வாமி பள்ளமடையார் செய்துவரும் துஷ்க்ருத்யங்களை நன்முக அறிந்தவர். அவர்களுடைய துர்நடக்கைகளை அங்கிருக்கும் மதஸ்தர்களுக்கு நன்முய்த்தெரியும்படி விவரிக்க, மதஸ்தர்கள் யாவரும்விபரீதமடைந்து பள்ளமடையானை அவமானப்படுத்தி ஸ்ரீமான், ஸ்ரீநிவாஸராமானுஜதாஸரதுகஸ்தியே பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஏத்திருக்கிறபடியாலேவே நியாயமானதென்றும், வைதீயமென்றும், ஸ்திரப்படுத்தினதை அழுயில் சுருக்கமாய்விவரிப்பதால் புத்திமான்கள் செவ்வையாபூஹித்துப் பார்த்தால் வைஷ்ணவரீகளின்னுரொன்றும், அவைஷ்ணவர்களின்னுரொன்றும் விஸ்வாதமாகும்.

பள்ளமடைத்துராமானுஷ்டானப்ரகடனலக்ஷணம்.

சண்டீப்ரசண்டீகளிருவருந்தொண்டைநாட்டைவிட்டு ஆந்தீரதேஸப்ராஹ்மண அக்ரஹாரத்தில் சேர்ந்து தங்கள்மனத்துக்குரம்யமாயும் விதீயையிலதிகராயுமிருக்கிற இரண்டுவிடபுருஷர்களைக் கைவசஞ்செய்துகொண்டு தங்களுடைய அபிப்ராயங்களை வ்ருத்திசெய்யும்பொருட்டுத் தாங்களேற்பாடுசெய்த தர்க்கஸ்தலங்களுக்குத்தருந்த அபார்த்தங்களைப்போதிக்க, அவர்கள் யாதவப்ரகாஸனுடையபூர்வாஸ்ரமபுத்ரஸிஷ்யர்களானதாலுப்ராமானுஜவிதாந்தத்தைத்தூஷிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களானதாலும், யவ்வனதஸையேயாழருந்ததாலுமிந்தமதங்கள் நமக்கனுகூலமானவையென்றெண்ணி, தம்மூடையவிதியாசாதுர்யத்தால்வகலருட்ப்ரமிக்கும்படிவையார்செய்த அபார்த்தங்களுடன் தங்களுடைய கற்பனையுஞ்சேர்த்து ஜனங்களுக்குப்போதிக்கத்தொடங்கின தெவ்விதமெனில், அவர்கள்தேஸத்தில் ஒருமடம்கட்டுவித்து, அதில்ராமானுஜவிக்ரஹத்தைஸ்தாபித்து, சிலமடதிஷ்யர்களாகச்சேர்த்து, இந்தமதங்கள் பூர்வாசார்யர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவர்களனுஷ்டித்துக்காட்டினவை

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். எ
கனென்றும், சாமாநுஜருடைய திவ்யாஜ்ஞரு யென்றும், நம்
பிக்கை யுண்டாரும்படி ப்ரஸங்கித்து, நாமநீஷ்டித்தால் ப்ர
ஹ்மருத்ராதிகளுக்கெட்டாதபரமபதத்தை அடையலாமென்
றும் ஸத்யத்துடன் நம்பிக்கையுண்டாகும்படி பூரு, அனை
நம்பி யேமாந்தவர்கள்சிலரும், குஹ்யாசாடல்யத்தால் சில
ரும், ஜிஹ்வாசாடல்யத்தால் சிலரும், நமக்களுகூல மிதுவெ
ன்றும், திருட்டித்தனமில்லாமல் ராஜபாட்டையாய் நமதிஷ்டப்
படி ப்ரவர்த்தித்துப் பரபுருஷரீக்ஷணப்புணரலாமென்றும், சில
விதவை ஸ்த்ரீகளும், காமாந்தகாரத்துடன் விபசாரத்தொழிலு
யே ஆபரணமாகத்தரித்திருக்கும் சிலமாங்கல்ய ஸ்த்ரீகளும்,
இப்படிக்கநேகஜனங்கள் ஸகாக்ஷாத், சதுராக்ஷரி, கொளிவியென்
னும்மூன்றுமதங்களில் அவரவர்களுக்கு எது எது உத்தேசமப்ப
ட்டதோ அதுகளில்ப்ரவேசித்து அம்மதங்களாகிய ஆபத்தங்களி
லும்போய்ப் ப்ரஸித்தப்படித்த, கொளிவிமதமென்றும்நஸித்து
மற்றவிரண்டும் வ்ருத்தியாய்வருகின்றன. கொளிவிமதம் நஸித்
தகாரணம் அடியில்காணலாம், இம்மூன்று மதங்களில் ஸகாக்ஷா
க்குச் சதுராக்ஷரி ஸ்ரேஷ்டமென்றும், சதுராக்ஷரிக்குக் கொள
விமதம் ஸ்ரேஷ்டமென்றும், குழறுவர்கள். இம்மூன்றுமதஸ்த
ர்களுக்குமேலவ்வேஷமும், பாஷையும் ஒக்க, சொல்லத்தகாதகே
ட்டதத்தகாத துஷ்க்ருத்யங்களே, சரணகதியென்று பேர்வைத்து
நடத்தப்பட்டு வருகின்ற தராசாரம் ஒரோவிதமாகவுஞ்சிலபா
வங்களுக்குத்தக்கநூல்கள் வெவ்வேறுவிதமாயிருக்கின்றன. அ
ந்தநூல்களையும் மற்றநடத்தைகளையும்விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்
றால்ஆயிரமுகமிருந்தாலும்முடியாது. இம்மதங்கள் தாவாநலம்
போலே வ்யாபித்து வாராநிற்க, அக்காலத்திலேயே, எம்பெரு
மானர் அநேகஸாஸ்த்ரமதித்து ஸகலஸித்தி அவர்கள்கிரந்தங்களாவா
ங்கிமூலித்துத்தக்கமாக்கி யிருந்தும், கலிதோஷத்தால் மீளவும்
அன்னறக்கன்று அபிவிருத்தியாய் ஸித்தாந்தமென்று
வெளியிடாதே ஸ்வகோஷ்டிக்களுகூலமானர்க்கே இதுஸித்தா
சாரமென்றுசொல்லி, தக்தமானகிரந்தங்கள்போக மற்றக்ரந்தங்
களையுபதேசித்துவர, அதற்குடன்பின்னேர்கள் சிலக்ரந்தங்களைச்

செய்து உபதேஶிக்க, இப்போதெங்கும் வ்யாபித்திருக்கின்றன. அதின்விவரங்கள், சிலவற்றைலக்ஷ்யமாய்த்தெரிவிப்பது யாதெனில், உபதேஶம்பெறுவதற்கு ஶரணாகதிநிஷ்டையென்றும், சரமநிஷ்டையென்றும் நிர்ப்பரத்வநிஷ்டையென்றும், பஞ்சமோபாயநிஷ்டையென்றும், த்வயானுபவநிஷ்டையென்றும், இப்படி சிலபேர்களைச்சொல்லுகிறார்கள்; ஶரணாகதியாகுங்காலத்தில் கல்யாணத்தில் நடக்குஞ்சடங்குகளைப்போல் அநேகசடங்குகள் நடப்பிக்கிறார்களாகையால் அதற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரியைகளைச் சித்தப்படுத்தி ஆசார்யனிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து, அவரது நேமனட்படிமுன் சரணாகதியான ஸ்தீபுருஷர்களுக்கு த்வஜாரோஹண உத்ஸவத்திற்கும், மற்றதிருக்கல்யாண உத்ஸவங்களுக்கும், எழுந்தருளவேண்டுமென்று ஆசார்யன்நேமித்தபடி விண்ணப்பஞ்செய்வர்கள். ஏகாஹ்நிகள் இரண்டுநாளுத்ஸவமும், மற்றஇருதிறத்தாராகிய சதுராஹ்நி கொரிவிடதஸ்தர்கள் மூன்றுநாளுத்ஸவமும் நடத்துவர்கள். மேல் ஏகாஹ்நிகளில் சிலர் ஒருநாளுத்ஸவமும் மற்ற இருதிறத்தாரில் சிலர் இரண்டுநாளுத்ஸவமும் நடத்துவர்கள். அந்த உத்ஸவமாவது, ஆசார்யன்க்ருஹத்தில் அல்லது ராமாநுஜகூடமென்னும் பொதுவிடத்தில் ஆசார்யன்நேமனத்தின்பேரில் அக்கூட்டத்திலொருவன் ஆசார்யன். அவனதுமஹிஷி நூதனஸிஷ்யருக்காக, இவர்கள் அநந்தகோடி ஜன்மங்களெடுத்து இப்போது நம்மையறிந்து ஶரணென்று வந்தார்கள். ஆகையால், இவர்களை ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று புருஷகாரஞ்செய்யவையானங்கீகரித்து ஆராதனைக்குநியமிக்கக்கோஷ்டியிலொருவன் பதங்களுக்குப் பரிமளத்ரவ்யங்களைச் சேர்த்த தீர்த்தத்துடன்திருவாராதனக்ரமம்போல் தொடங்கி, நலுங்கிட்டு அந்தமஞ்சனத்தை மாத்திரைப்ரமாணமாயுருட்டி விநியோகஞ்செய்தபின் மஞ்சனமாட்டித் தூபதீப நைவேத்யங்களைக் கொடுத்தபின் திருப்பல்லாண்டுதொடங்கி நித்யானுஸந்தானமெல்லாம் முன்பின்பாகக்கூட்டத்தார்ஸேவிக்கப்படதங்களைக்கழுவினஜலத்தைஆசார்யன்தனதுகூட்டத்தாருக்குகொடுத்து, நூதனமாய் ஆஶ்ரயிக்கும் ஶிஷ்

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். எகு
யர்களுக்குத் தேஹபரதீதிசெய்கிறதென்று ஆசார்யன்தன் மூ
தீதிர வஸ்துவை வாயில்விட்டு மேலேயும்தெளிப்பன். அந்த அ
ஸஹயமான வஸ்துவுக்குச் சித்தவஸ்துவென்றும் இன்னுஞ் சில
மாறுபெயர்களுஞ்சொல்லுகிறார்கள். அனந்தரம்மாகுனத்தி
ற்குமதுரகவியென்றுபேரிட்டுச் சிஷ்யர்களுக்கு விரோஹமாகக்
கொடித்துக்கள்ளுசாராய மாம்ஸாதிகளை அக்கூட்டத்திலொரு
வன் விநியோகஞ்செய்தவனந்தரம், தாயில்வர்ப்பாக்குதியா
யமுதபடியினுல்மொக்கிட்டுச் சண்டிப்ரசண்டிகளை உடையவ
ராகப் பாவித்தஷிக்ரஹத்தை அலங்காரங்கள்செய்து ஒருபக்
கம் ஆராதித்தவனந்தரம் கள்ளுசாராய மாம்ஸாதிகளைவிரோஹத்
மாய்ச்சித்தப்படுத்தி அவ்வாசார்யனுங் கூட்டத்தாரும் வினி
யோகங்கொண்டபின் ஆசார்யன்திகம்பரனாய், வந்திருக்கும் ஸ்த்
ரீபுருஷர்களெல்லோரும்திகம்பரர்களாய் அஞ்சலிஹஸ்தராய்நி
ன்றுகொள்வர். அதற்குமாறுபாடானபேர்நாரபதமென்பர்கள்,
அத்தன்மையான நாரபதத்தோடேயிருக்க ஆசார்யனையும் அ
வனதுமனைவியையும் மேற்கண்டசேஷ்டைகளின்பேரில்கோடி
ப்புடைவை முதலானதுகளை விரித்து, அதின்பேரில் அஷ்டதள
பத்மமொன்றெழுதி இருத்தி வைத்து பான்பின்பேரில் ஆசார்ய
ன் ஸ்த்ரீயுடன் கிரீடாவல்லாபஞ் செய்யும்போது தன்மனை
வியின்றலையை சிஷ்யன் தொடையின்பேரில் பொருந்தப்பிடி
க்கச்செய்து அவளது உச்சி, கண், காது, மூக்கு, வாய்உதடு,
ஸ்தனங்கள், நாபி, உபஸ்தமுதலான விடங்களை அட்டபூர்த்திக
ளென்று பேரிட்டு அவ்வவ்விடங்களை ஆசார்யன்நாவிளால் சுவை
த்தபின்பு ஸ்த்ரீயைப் பெரியபிராட்டியாகென்றும், புருஷனைப்
பெரியபெருமாளென்றும் பாவித்திருக்க, அனந்தரம் நாதவிந்
துகளை அவ்வாசார்யன்வாயிளல் க்ரஹித்து பாலமுதில்சேர்த்து
மற்றெல்லார்க்கும் உதாரணியால் வினியோகஞ்செய்யுமுன்பு த
துதத்வஸ்தானங்களை யெல்லானையும் நாவிளல்சுவைக்கப்பண்
ணுந்துஷ்க்ருத்தியத்தை நடத்தும்போது மறுபடியும் அபரிமி
தமாய்க் கள்ளுசாராயமாம்ஸாதிகளை வினியோகங்கொண்டு சா
ராயபுட்டியை மடேகோடமென்று எல்லார் தலைகளிலும் தொ

ள்களிலும் வைத்து, அந்தப்புட்டிகளையும் கட்குடங்களையும் தலைமீதில்வைத்துக்கொண்டிருக்குங் ஸமயத்தில்திருநாமங்களை ன்றுசிலபாட்டுகளைப்பாடுவர்கள்.அதாவது (பட்டிச்சாத்தோ) என்றும், (மறவஜாலநம்மா) என்றும் (மிஞ்சிலக்ஷ்மிநாதன் னு பொஞ்சியேவிரோ) என்றும் இப்படிக்குச் சிலபாட்டுகளைப் பாடிக்கொண்டு,மலத்தைதித்தின்னும் புழுத்தநாய்கள் வேதமந்திர யுக்தமாகவைத்த புரோடாசத்தில்வாய்வைத்தாப்போல் பொரியாழ்வாருடையதிவ்யபாசுரமாகிய "குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே" என்கிறபாசுரத்தைஇவர்கள் தர்ஜுமா பத்தைகளுக்குத் தகுதியாய்த் தப்பர்த்தஞ்செய்துகொண்டு பேய்களைப்போலக்கூத்தாடுவர்கள், இதுவரையில்சொன்னதை, மூன்றாந்தல் நாளுத்ஸவமென்று சொல்லுவர்கள். இரண்டாநாள் ஆசாரீயன் அவன்மனைவி இவர்களை ஸ்ரீ ஸ்ரீயஃபதிகளென்று பாவித்து நலங்கிட்டு மஞ்சனமாட்டிவைத்து மத்தத்ரவியங்களை விளையாகங்கொண்ட வனந்தரம் ஆசார்யனை மூன்டுபோலாராதித்து அவன்பதங்களில் காவிக்கவ்சேற்றையப்பிச் சித்தப்படுத்தியிருக்கும் இத்தான்துண்டுல்கால்களை ஏத்தி ஆராயித்தவர்க்கு அதைத் திருவாராதனமாகக்கொடுத்து மீதியாயிருக்குங் காவிக்கல்சேற்றில்மலமூத்ராதிகளைச்சேர்த்துத் தீர்த்தவடியென்றுதிர ட்டிக்கொடிப்பன். அனந்தரம்மூன்றும் நாளுத்ஸவத்தில் அங்கிருக்குந்தங்கள் கூட்டத்தாலெல்லோரும் "கங்குலும்பகலும்" முதலானபாசுரங்களைச் சொல்விக்கொண்டிருக்கையில்வெடி ஆசார்யன் ஸிஷ்யஸ்த்ரீயுடன் ஸிஷ்யனை அங்கீகரிக்கிற தென்றும் கேட்கஸஹிக்கக்கூடாத க்ருத்யங்களை அஸங்கேயமாகநடத்தி நாத, விந்து, மல, மூத்திராதிகளுக்கு மாலானுஷ்டானமென்றும், காலாகால அனுஷ்டானமென்றும், நித்யானுஷ்டானமென்றும், இன்னம் இவைகளுக்கு ஆந்வார் ஆசார்யர்களென்றும் பேர்வைத்து, அவைசரமார்த்தங்களென்று, ஸர்வோபாயம், ஸர்வோபேயங்களாக அக்கூட்டத்தர்களெல்லாரும் பூஜிக்கிறார்கள்.

இவர்கள்ஸாலக்ராம உத்ஸவங்களில் நடத்துங்க்ருத்யங்களை க்ரந்தத்திலிருக்கிற ப்ரகாரம் விவரமாய்ப் எழுதலாமென்

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். அக

றுயோசித்தால் ரந்தம் விஸ்தாரமாவதன்றிக்கே, வாக்கிலல் சொல்லவ்கூ ல்கேட்கவும் மனத்திலலெண்ணவும் தகாத க்ருத்திய ாயிருப்பதால், இவ்விதமான அவஹ்யங்களிலஜ் ஜையிலை ூதாமவ்விடலாயிற்று. வத்வஸ்ப்ரதாய ரக்ஷணகதி க்குப்ரமாணம். (அனுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப:। ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜனம்। ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஸ்வாஸோகோப்த்ருத்வவரணந்ததா ।ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யம்।ஷட்விதா ஶரணாகதி:।) என்றிப்படி, விசேஷார்த்தமாயிருக்கும். கம்பீ ரமானவிலக்ஷணவார்த்தையை இவர்கள் நடத்திவரும் தர்மமா ர்க்க க்ருத்யங்களுக்கு உபயோகிக்கிறார்கள். புத்திமான்கள் தீர் க்கயோசனையுடன் யூஹித்தால் இதன்தீமை அவரவர்கள் மனத் துக்கே ஸ்பஷ்டமாகும்.

இப்போதுபஹிரங்கத்திலிவர்களுடையமாறுபாடானகப டங்களாயாவதர்களும் வர்வஸாதாரணமாயறியும்படி தெரிவி ப்பதுயாதெனில், மெ உத்ஸவத்தில் முன்றும்நாள், மெ கூட் டத்தார் வரிசையெடுப்பதென்றும், மொய்யிடுகிறதென்றும், க ள்சாராய மாம்ஸாதிகளைக்கொண்டுபோவார்கள், ஐயோ! அவை களுக்குக்கம்பீரமானபேர்களை உபயோகிக்கின்றார்கள். அது எ ப்படியென்றால்! கள்ளுக்கு ஆகாஶப்பாலென்றும், மோரமுதெ ன்றும், வாருணீமதுவென்றும், சாராயத்துக்குவஸ்துவென்றும், எண்ணெயிக்காப்பென்றும், மங்களவஸ்துவென்றும், மொக்ஷத்ர வ்யமென்றும்; லஜ்ஞானரஸமென்றும்; மாம்ஸத்துக்குக்கண பதார்த்தமென்றும்; மங்களத்ரவ்யமென்றும்; அலங்கிப்புஷ்பங்க ளென்றும், தண்டுளென்றும், மோக்ஷத்ரவ்யமென்றும்; ஆட்டுஸ் காலுக்குத் திருவடித்ரவ்யமென்றும், ஶ்ரிரலக்குத் திருமுடித் ரவ்யமென்றும், குடலுக்குப்-புஷ்பமாலையென்றும், குடல்லை க்குத் - திருப்பொஜ்ஜனென்றும், ரத்தத்துக்கு-கொலனென்றும், காலை ப்புஷ்பமென்றும், ரக்தத்திற்கு-ஶ்ரீசூர்ணமென்றும், படகமெ ன்றும், பன்றிக்கறிக்கு-நடைக்கும்மடியென்றும், கும்மடித்ரவ் யமென்றும், கோழிமுட்டைடக்கு-திருமணிஉண்டையென்றும், கோழிக்குக் - கோக்கட்டையென்றும், கருவாட்டுக்கு - ஶ்ரீகாள மென்றும், திருச்சுள்ளிகளென்றும், ரெக்கப்பொடியென்றும்,

பீஷணக்கு - நீர்வாணரூபமென்றும், கதம்பபுஷ்பங்களென்றும், இரூஷக்கு - ரோமராஜிகள் என்றும், ரங்காஷ என்றும், உங்காரமென்றும், சின்னக்கூணிக்குத் - திருவரங்கப்பொடியென்றும், இவ்விதமாய் மாறுபாடானபேர்கள் அநேகஞ்சொல்லிக் கொண்டு திண்பர்கள். இதைப்போலவே ரஹஸ்யத்ரயம் அர்த்தபஞ்சகமூதலான ரஹஸ்யங்களுக்கு மாறுபாடான அர்த்தங்களைச் செய்துகொண்டு சொல்லத்தகாத அக்ரமங்கள்செய்துவருகிறார்கள்.

இப்படி மாறுபாடான அர்த்தங்களைத் திருநாமங்களென்னும் பாட்டுகளாற்பாடியிருக்கிறார்கள், புத்திமான்கள் அவைகளைக்கேட்டு யூஹித்துப்பார்க்க விரோதமாகும், அவர்களை, ஸாரஸ்கதியென்று நீங்கள்நடத்தும் க்ருத்யங்களுக்கு ஆதாரமென்னவென்றுகேட்டால் மந்த்ரராஜத்தின ஸாஸ்த்ரத்தின் இரண்டாம் ப்ரகரணத்தில் சரணகதி வைபவஞ்சொல்லு மிடத்தில்(அஷ்டாக்ஷராஅஷ்டதலைசபத்மம்।ஷூரேகுஷுத்ர்யாந்தரசக்ரவர்தீ।அனந்தகோடிப்ரபாஸூர்யரூபம்।த்ர்யாயேச்சிவம்சாந்தமகண்டதேஜம்।) என்றும், ஸஷசேனப்ரயுக்தேன।பஞ்சகான்யுத்தராணிச।லிக்ஷ்யம்தேஷ்டதலேபத்ரம்।பரப்ரஹ்மாமிதீரத்தம்।) என்றும்சொல்லுவதால் ப்ரஜாகாரங்களுடனே எழுதின அஷ்டாக்ஷரமென்னும் ரதத்தில்பராப்ரஹ்மமான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வஸிக்கிறான் அவ்விடத்திலேயே அஷ்டாக்ஷரங்களும் அஷ்டாக்ஷரீமந்த்ரமும், அஷ்டவிக்ரஹங்களும், தீர்த்தப்ரஸாதங்களும், மிதுனைகங்கார்யமும், ஸ்வபாவமாக இருக்கின்றனவென்றும், ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்திகளில் ப்ரமையடைந்த ஜீவனுக்கும், ஈஸ்வரனுக்கும் அங்கக்ரமம், (ஸ்தூலஞ்சஸூக்ஷ்மகஞ்சைவ।காரணஞ்சத்ர்யாத்மகம்।ஆனந்தசின்மயஞ்சைவ।சிதாபஞ்சுத்தமேவச।அஷ்டாங்கஸர்வதேஹானாம்।அஷ்டாக்ஷரமிதிப்ரோக்தம்பவேத்) என்றிருப்பதாவிந்தராஹஸ்யங்களை அறிந்த தேசிகரால உபதேசமும்பெற்று அந்த அஷ்டாக்ஷரி மந்த்ரத்தை மேல்சொன்ன பத்மகுஹராந்த்ரத்தில் ஸ்தாபித்து அதின்மேல் பரமபரனான ஸ்ரீ அச்சுதனென்னும் ஆசார்யனை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வித்தனரமென்னு ஸூத்ரத்தைபோ

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிக்கண்டனவஜ்ரதண்டம். அங

கரித்து ஸ்ரீகரித்தபின் (ப்ருத்வீபீஜம்தத்தாமாம்ஸம், ஜப்ரவ்யஸு

வயம், ஆத்மஜீவஸமாயுக்த, ஜீவிஜீவேனபக்ஷிதம்) என்றதிவ் மோக்ஷ

தீரவ்யங்களென்னு மதுமாம்ஸங்களிரண்டும் தத்தாசார்யனுக்கு

ஸமர்ப்பித்து, தத்ப்ரஸாதம் மிதுனைகங்கரீயமென்னும் ஸ்த்

ரீபுருஷஸம்யோக ஸாரதீதை யநுபவிப்பவர்களே வைஷ்

ணவர்களென்றும், தத்தநுக்டானத்துடன் அஷ்டாக்ஷரத்தி மி

னைஸாரம் ஓங்காரமென்னும் குஹையில் ப்ரகாசிக்கும் குருவுக்

கர்ப்பிதஞ்செய்து, தன்மயானந்தமான தத்ப்ரஸாதீதைப்புஜிக்

கிறவர்களே வீரவைஷ்ணவர்களென்றும், ஸ்ரீராமமிச்ரர் மூன்

பே திருவாய்மலர்ந்தருளினரென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்

படிப்பட்ட அநுஷ்டானங்களைப் பூர்வாசார்யர்க ளெல்லோரு

மநுஷ்டித்தார்களென்றும், இப்போதிருக்கப்பட்டவர்களில் சி

லஸ்வாமிகள் அநுஷ்டிக்கிறார்களென்றும், நூல்போட்டுக்கொ

ண்டிருக்குமவர்களில் சிலப்ராக்ருதர்கள் தள்ளிவிட்டார்க ளெ

ன்றும், இப்போது, விம்ஹாஸனஸ்திபதிகளென்றிருக்கும், ப்

ராஹ்மணர்களாகிய ப்ராக்ருதர்களிடத்திலும், மற்றமாயாவாதி

களிடத்திலும், ஜலபானஞ்செய்யப்போகாதென்றும் சண்ணும்

புதோஷஞ்சுட்டிப்போட்டாலும்போகாது, அந்நதோஷம்ஞா

னவிரோதி யென்றுமிருப்பதால் யாரிடத்திலும் தீர்த்தப்ரஸா

தங்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்படாதென்றும், பெற்றுக்கொண்டா

ல் உங்களுடைய ஆத்மாவனர்த்தப்பட்டுப் போகுமென்றும்

தங்களாயாப்ரயித்தவர்களுக்கு உபதேஸிப்பது மன்றிக்கே இந்

தச்சரமாநுஷ்டானங்களை இப்போது திருமலையில் பெரியஜீ

யர்மடத்திலும், கோயிலில் உடையவர் மடத்திலும், வானமா

மலைமடத்திலும், அகோபிலமடமுதலான இடங்களிலும், இந்த

மதத்துக்குப்புறம்பான தத்தாத்ரேயமடத்தாரிலும், இன்னுமு

ள்ளவர்களிலும், அதிகாரஹஸ்யமாய் மதுமாம்ஸமுதலானவைக

ளுடன் அநுஷ்டித்து வருகிறார்களென்றும்; உடையவர்மடமு

தலானவிடங்களிலிருக்கும், ஆர்யாநுஷ்டானத்துக்கும் எங்கள

நுஷ்டானத்துக்கும் பேதமில்லையென்ற ஸகலரும் அறிய ஸ்ரீ

வைஷ்ணவர்களுக்குக் கோயில்முதலான திவ்யதேஸங்களில் மர்

யாதை நடந்தவுடன் எங்களுக்கு விரோதிமர்யாதை செய்யும் படி ஸ்ரீஉடையவர் நியமித்திருக்கிறரொன்றும்; நூல்போட்டுக் கொண்டு ஆசார்யர்களென்றிருப்பவர்கள் கர்மத்தையவலம்பித்துத் திவ்யமான மெய் அநுஷ்டானத்தைக் கைவிட்டார்களென்று எங்களை க்ஷத்ரியாநுஷ்டானபரர்களாக்கி சாத்தாத ஸ்வாமிகளென்றும் விலக்ஷண ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றும் தாஸநாமதாரிகளென்றும் விரோதித்திருநாமங்களைச்சாத்தி ஸகலருக்குமுஜ்ஜீவநமும் செய்யும்படி ஸாதரமான பாஞ்சஜந்யங்களை நமனத்துடன் உடையவர்ப்ரஸாதித்தாரொன்றும், இதற்குத்திருவிடாந்தீம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசாரத்தில் எங்களை ஸ்ரோஷ்டப்படுத்தியிருப்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றும் சொல்லிவர, மூடஜனங்களைநம்பி ஆசார்யபுருஷீகரிக்காதே துச்சமாக எண்ணி அவர்களைஜ்ஞானஹீனர்களென்றும், ஸ்ரீஉடையவர்மஹிமை களையறியார்களென்றும், தூஷித்து, நம்மூடையசாத்தாதஸ்வாமிகளைவிரோதிஜ்ஞர்களென்றும் சிலர் ஆக்ரயித்தும், ப்ரேமை வைத்துஞ்சிலர் வடவாக்னியில் விழுந்தகொதுகுகளைப்போல் அபசாரத்தாலழிந்துபோகிறார்கள். துர்மார்க்கப்பள்ளமடையா ரென்றும், ஆழ்வாராசார்யர்கள்திருவுள்ளக்கருத்துக்கு விரோதி களென்றும், ஸ்ரீஉடையவர்நமனப்படியிருக்கும் சாத்தாதஸ் வாமிகளின்றரென்றும் எங்கள்பூர்வாசார்யரானபிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயாசாரத்தில் ஸ்ரோஷ்ட படுத்தியிருக்கும் விலக்ஷண ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின்றரென்றும் ஸகலருமிதனடியில்வரும் ஸங்கதிகளாலறியலாகும். ப்ரத்யக்ஷபர மபதமான கோயிலிலெழுந்தருளி ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களைக்கு றையறநடத்திவரும் தாஸநாமதாரிகள், ஏறக்குறைய ஐம்பதுதிரு மாளிகையார் ஸ்ரீராமாநுஜர்திவ்யாஜ்ஞையின்படிசதாசாரத்தை அநுஷ்டித்துவருகிறார்கள். இவர்களிடத்தில் தாமஸ ஆஹாரங்க ளும் துஷ்டநடத்தை மூதலான தராசாரங்கள்யாதொன்றுமில் லாமல் மஹா ஆசாரஸீலமும் உண்மையானப்ரதிபத்தியும் ஸ்ர த்தையுடன்செய்யுங் கைங்கர்யங்களுமாகாணலாம். இவர்கள் திருமாளிகையில் ஸாமாந்யபங்களில் அதீயாபகஸ்வாமிகளை

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். அரு

ளூந்தருளி ஸகலலைகங்கர்யங்களீனயும் நடத்தீவேண்டுமென்று

ஸ்ரீஉடையவர் அருளிச்செய்த ப்ரகாரம் ஸ்வாமிகள் நடத்தி

க்கொண்டு வருகிறீர்கள். இன்னமிவர்கள் ஸ்வஸ்ருபவிலக்ஷண

ஸ்ரீலக்ஷ்மணங்களீனக்கடாக்ஷித்துக் ஸேவாகாலகோஷ்டியில் பின்ன

ழகீனவை செய்யும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளி ஸ்தானீகரிலொ

ருவராகச் செய்து விசேஷமர்யாதைகளீன எப்போதும் நட

த்திவரும்படி ஸ்ரீஉடையவர் நியமித்தருளினபடியே பின்னிட்

ட மடஜீயர்களும் நியமித்திருப்பதால் இப்போதும் நடந்

தேறிவருகின்றது. இன்னமும் ஸ்ரீஉடையவர் நியமனப்படியி

ருக்கும் விலக்ஷணஸ்வாமிகள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் எறக்குறை

ய இருபது திருமாளிகையாரும், வானமாமலையிலிருபது தி

ருமாளிகையாரும், அவர்கள் திருமாளிகையின் ஸம்பந்தஸ்த

ர்கள் சுற்றுப்படக்கக் கிராமங்களிலிருக்கும் சிலசாத்தாதமுதலி

களும், தென்குருகூர்ப்பக்கங்களிலிருக்கும் சிலரும், திருக்கு

டந்தையில் இருபது திருமாளிகையாரும், நாச்சியார்கோயிலி

ல் மூப்பது திருமாளிகையாரும், திருவாலித்திருநகரியிலுஞ் சுற்

றுப்பக்கமிருக்கும் திவ்யதேசங்களிலும், இன்னுஞ்சில திவ்

யதேசங்களிலும், உடையவராஜ்ஞைக்குக் குறைவின்றித் தொ

ண்டக்குலத்துட்புகுந்து ஸ்ரீவகனபூஷணாதிகாரிகளா யெழுந்த

ருளியிருக்கும் விலக்ஷண சாத்தாதஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரு

ம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயவநுஷ்டானம் நடத்திவருகிறீர்கள்.

மேற் துஷ்க்ருத்யங்களீச்செய்ப்துவருந் பள்ளமடையார்

கோயில் தாஸநம்பிகளீன எங்களுடைய சுற்றத்தாரொன்றும் அ

வர்களுக்குண்டான ஸகலபெருமைகளும் எங்களுக்குண்டென்

றும், ஸ்ரீவகனபூஷணாதிகாரிகளான ஸ்ரீசாத்தாதஸ்வாமிகள் நாங்

களென்றும் சொல்லிவருகிறீர்கள். இவர்களின் தாரதம்யங்களீன

யறிந்து ராகஷஸர்களிலும் ஹீனர்கள் பள்ளமடையாரோ என்

றும், ஸைதானிகளென்றும் புத்திமான்கள் நினையாமலிரார்கள்,

இப்பள்ளமடையாரில் ஜன்மித்தவர்களில் சிலர் இவர்கள்செய்வ

து துர்மார்க்க க்ருத்யங்களென்றறிந்திருந்தும்பந்துஜனநிர்ப்ப

ந்தத்தால் தியஜிக்கக்கூடாமல் மேற் துர்மார்க்க ஸாதனாதிசெய்

துகொள்ளுகிறார்கள். அதேநகரீ சண்டாளக்ருத்யங்களென்றறி
ந்து அதிவ்ப்ரதீவஸியாமல் மதுமாம்ஸாதிகளோடாத்திரம் பகரீ
க்கிறார்கள், இப்படி யிருப்பவரீகளை லோகவைஷ்ணவர்களென்
று தங்கள்கூட்டங்களில் சேரீத்துக்கொள்ளாமல் போஜனப்ரதி
போஜனங்களுக்குத் தாரப்படுத்தி, மற்ற ஸாபாஸாபங்களுக்
குக்கலந்துகொள்வார்கள். இந்தப்பள்ளமடையாரில் ஒருவன்மா
விறந்தால் அந்தப்பிரேதத்தைச்சாமவிக்ரஹமென்றுபோரிட்டுச்
சுவரினிடத்தில் ஆணியடித்து வைபிரேதத்தைச்சாத்தி உட்கா
ரப்பிணைத்துக்கட்டித் திருமண்காப்பைத் தரித்தவனந்தரஞ் சே
வாகாலஞ்செய்து சரமப்பொங்கலென்று சோறுக்கி மதுமாம்
ஸாதிகளை அப்ரேதத்திற்குப் படைத்தபின்பு அவைகளை அக்கூ
ட்டத்தெல்லாரும் மஹாப்ரஸாதமென்றுகொண்டு பன்றிகளை
ப்போலும் கழுகுக்கூட்டங்களைப்போலும் புஜித்துங் குடித்து
ம்வெறியிலுல்கூத்தாடிக்கொண்டு திருநாமங்களென்கிற பேப்பட்
பாட்டுகளைப்பாடிக்கொண்டு ஆதிவாஹிகர்களென்று நாலுபே
ரைஏற்படுத்தி அவர்கள்பாடைகுமக்க ஸ்மஸானத்திற்குக்கொ
ண்டுபோனவனந்தரமும மதுமாம்ஸாதிகளைத்தினைகட்டி அப்பே
தத்திற்குப்படைத்து அங்குமண்டபப்படி வினியோகமென்று
புஜிப்பர்கள். இரண்டாநாள் அல்லதுஅஞ்சாநாள் அஸ்திகிரியை
ன்று கள்ளுசாராய மாம்ஸாதிகளையும், பால்முதலானவையுடன்
ஸ்மஸானத்திற்குக்கொண்டுபோய்ச் சிலசடங்குகளைச்செய்து
ஒருபக்கம் மதுமாம்ஸாதிகளைவைத்துத்தாங்கள் கொண்டுபோ
ன விக்ரஹத்துக்குப்பூஜித்து அவைகளைப்புஜித்தும் குடித்து
ம் கூத்தாடுவர்கள், இவைகளை யெல்லாத்தேதஸங்களிலுஞ் சிலர்
ராத்திரிகாலங்களிலும், சிலர் பகலிலும், நடத்திவருவதைக்
காணலாம். மூதல்நாள்தொடங்கி அத்யயன உத்ஸவமென்று
போரிட்டு மிதமில்லாமல் ஜீவஹிம்ஸைகளைச்செய்து பிணஞ்சு
மந்த ஆதிவாஹிகர்கள் நால்வருக்கும் மரியாதைசெய்கிறதெ
ன்றுசொல்லி மற்றகூட்டத்தாரிலு மிவர்களுக்கதிகமாக மத்
தத்ரவியங்களை இரண்டாவர்த்தி விநியோகங் கொடுப்பர்கள்.
இப்படி பத்துநாள் நடந்தபின்பு பதினொன்றுநாள் தஸாவ

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். அன

வ்ஸ்வ— என்று போரிட்டு அன்றைக்கும் மதுமாம்ஸாதிகளை விசேஷமாய்ச் சித்தப்படித்தி அக்கூட்டத்தாரில் தங்கள் து ராகாரத்தில் பூர்ணனை ஒருவனை ஆசார்யனைப் பாவித்து அவனை ஸ்ரீபாததீர்த்தநிலைப் பிரஸாதங்களைத்தந் து ரக்ஷி த்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து அவனையொரு ஆஸ னத்தில்குந்து காவ்வைத்திருக்கவுங் கைகளைக்கூப்பிக்கொள்ளவு ந்செய்து அவனதுகாலின்கீழ் ஒருவாழையிலையைப்போட்டு அ தின்மேலொருதுளுவத்தைச்சுற்றிவைத்து அதின்மே லவனிரண்ட டிகால்களையுஞ்சேர்த்துவைத்து அவ்விடபூர்த்தி ஸ்தானங்களென் று சொல்லுகிற உச்சி, கண், காது, மூக்கு, வாய் மூதலான வெட்டிடங்களிலும், தாபத்தை யிரண்டுகையாலும் ஒற்றி, கி ரமக்ரமமாக மூன்றுவர்த்தி ஸ்பரிஸிக்கிற ஒருவன் தன்கையை மூக்கிலாக்ராணஞ் செய்துகொண்டபின், திருத்துழாயைப் ப வித்ரவிரற்சந்தி விருத்திக்கொண்டு அவனது காவ்களிற் பெ ருவிரல்தொடங்கிச் சுற்றி மூன்றுதரங் கழுவினபின்பு தாபதீப மதுமாம்ஸ நைவேத்தியங்களைக்கொடுத்து அனந்தரம், வந்தி ருக்குமவர்களெல்லோரும் அவ்வாசார்யன் பெருவிரலவாயிலை வ் மூன்றுவர்த்தி சுலவத்தபின்பு அவ்வெச்சிற்காலி அவனிர ண்டு கைகளிலுஞ்ஸ்பர்ஸித்து ஆக்ராணஞ்செய்துகொண்ட பின்பு தீர்த்தஞ்சேர்த்தவன்காலில் அவ்வாசார்யன்தண்டஞ்சம ர்ப்பித்து அவனிடமாய்த் தீர்த்தங்கொண்டபின்பு அவ்வாசார்ய னந்தத்தீர்த்தபாத்ரம் வாங்கிக்கொண்டு கூட்டத்தாரிக்கெவ்வா ருக்குங் கொடுத்துக்கொண்டுவருகையில், அவனதுகாலின்கீழி ருந்த தளுவத்தை யொருவனெடுத்து ஸ்ரீ சடகோபமென்று (ஸ்ரீமாபுனஸ்ஸ்ங்கஸ்ரதாங்கஸ்கல்பக் த்வஜாரவிந்தாங்குஸவஜ்ரலாஞ்சனம்) என் கிறஸ்லோகத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு எல்லார்தலைகளிலும் வை த்து அவ்வாசாரியன் தலையிலும்வைப்பன். அதன்மேலே அவன்காவி லர்ச்சித்திருந்த திருத்துழாயை ஒருவன் எடுத்துக்கொண்டு அ தற்கு ஸ்ரீபாதரேணுவென்று போரிட்டு ஆசார்யனுக்குமூன்று கொடுத்தபின் எல்லார்க்குங்கொடுக்க, அவனது நியமனமான பிறகெல்லாருமதை வாயிற்போட்டுக்கொண்டு பங்கியாயுட்கா

சீந்தபிறகு அக்கூட்டத்தாலிலொருவன் "ஸ்ரீபாஷ்யகாரனென்கிற பேரிட்டுக்கொண்டு சாராயபுட்டியை யொருகையிலும், அவ்வஸ்துவைக்குடிக்கும்வட்டிலை மற்றொருகையிலுமெடுத்துக்கொண்டு அவ்வாசார்யன்கையிலல் ப்பரிக்கச்செய்து இரண்டுதீரணிதீர்த்தமுங்கொண்டு பிறகுவட்டிலில்சாராயத்தைநிரப்பிமுன்னதாயவ்வாசார்யனுக்கு இடதுகையிலுல்கொடுத்துவலதுகையிலுல் மாம்ஸத்தையெடுத்துக்கொடுக்க அவ்வாசார்யன்தேவராஜகோவையென்னுங் கக்ஷியிற்சேர்ந்தவனுகவிருந்தால் முன்னதாயி முன்றுவட்டிலுல்நிறையசாராயமுன்றுவர்த்தி விநியோகங்கொண்டு இம்மதங்கள் சிஷ்டாசாரமென்பான். பல்லெரிமுடிகிங்கரதேசிகன் கோவையென்னுங் கக்ஷியிற்சேர்ந்தவனுக விருந்தால் முன்னதாய்க் கூட்டத்தாலொல்லானையும் வட்டிலிலிருக்குஞ் சாராயத்தை நாவிலுல் அடியேன்தாசி, அடியேன்தாசியென்று ஒருவனல்ப்பரிஷிப்பிக்கச்செய்தபின் இம்மதங்கள் சிஷ்டாசாரமென்றுஞ்சொல்லி இப்படிக்கதிலொரு கௌரவங்கற்பித்துவடிக்காடிக்குடித்தவனந்தரமெல்லார்க்குங் கொடுப்பர்கள். பின்புபன்னிரண்டாநாளுமிப்படிக்கேசெய்துதிருவத்யயனசாத்துமுறையென்றுமேபோதிதம் நாய்களுக்கு, ஸ்ரீஉடையவரால்நியமிக்கப்பட்டுவருஞ் ஸத்ஸம்பிரதாய ஸிஷ்டாசாரமுடையசாத்தாதமுதலிகளின் கௌரவமிவர்களுக்கெப்படி ஸித்திக்குமென்பதைப் புத்திமான்கள்எளிதில்க்ரஹிக்கலாம். இப்படிக்குச்செய்யுமவர்களுடைய அனுஷ்டானங்கள்ப்ரகாஸ்பிக்கும்பொருட்டுச்செய்துவைத்துக்கொண்டிருக்கும் மஹாகூடமான ரஹஸ்யங்களில்ஒன்று.

தூர்மார்க்கபள்ளமடைகக்ஷிராஹவ்யம்.

தனியன்.—(सर्व्वाघौघसमाधाय।सदसद्धर्म्मसमेतः।
शान्तोदान्तोजलधेवंदेशीयति जगद्गुरुः) அகாரங்களில் நிரூபயபரப்ரஹ்மமான ஏகாக்ஷரம் அகாரத்திற்கு ப்ரதேயமாய் அகாராரீத்தம், உகாரத்திற்கு ப்ரதேயமாய் உகாராரீத்தம், மகாரத்திற்கு ப்ரதேயமாயிருக்கும், (मकारोजीववाचकः) என்கிறபடியே மகாரஸப்தாரீத்தம் ஜீவஸ்தானம். ஜீவாத்மாநாம என்றும

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். அகு
ம், ப்ரவர்த்திக்கிறது. அது எங்ஙனேயெனில் அநேகதேஹங்க
ளைத் தரிக்கையாலே ஜீவனென்றும். போராகக்கடவது. மரணமி
ல்லாமையாலே நாதனென்றும் போராகக்கடவது, அந்தநாத
த்தில் அயனமாயிருக்கிறவன் நாராயணன். அந்த ஸ்ரீமந்நாரா
யணன் ப்ரதிபிம்பமான து அநுபவமென்னென் றிருக்கிறபடி
யே, தாமமென்னெனில், (ஸ்ரியகுரம்சுடஸம்யு க்1தஜ்ஜீ வேகாத்ம
ஸ்தே1தச்சிஷ்யஸம்யு க்தே1 த்ரயாணாமனுவ ர்த்தே) என்கிறபடி
யே வேதத்திலெடுத்த டூனன்று திருவகாரத்திற்கு ஏகாகாரம்
அந்தர்யாமியாறற்போலே ஆசார்யனுக்குத் திருமேனியான
ஆகாரத்தியலம்பன்னரோடேகூடி அநுபவிக்கை, (லக்ஷ்மீநாதா
யனூத்ரா1வதீனாதா1யபுஜம்ஸ்தி1 சதுர்தை க்யனுஸ்தா1ன1அனுஷ்டி
த்ரயநிபந்த1ரஸ்தி) என்கிறபடியே நித்யவிபூதியில் எழுந்தருளி
ருக்கிற ஆசார்யன் ஈச்வரன், தத்தீச்வர ஸ்ரீபாதத்தீர்த்த ஸ்ரா
மாம்ப ஸ்திரீஸல்லாபத்தாலுண்டான மிதுனக்ரிய ரூபமா
ங்கீகாரமென்னும் சதுரை க்யாணுஸந்தான மநுஷ்டித்து, அ
நந்தரிப்பாரணப் லக்ஷ்மீநாதனை ரூபித்துக்கொண்டிருக்கும்
நித்யஸூரிகளநுஷ்டானமறிந்து அநுஷ்டிக்குமவர்கள் நிர்ப்
பரத்வாநுஸந்தான பரரான பூர்ணதிகாரிகள். தத்தநுஷ்டானை
மறிந்து அநுபவிக்கும் மஹாபாகவதரானவர்களுக்கும் நாட்
டார்காண்கிற மதுமாம்ஸாதிகளிரண்டும் உத்க்ருஷ்டமாய், தத
நுஷ்டானத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். விபரீதமான தர்க்கு
ணங்கள் வரக்கடவதன்றே யெனில், (ஸுஸ்ப்ரதிபிம்பஸ்ய துஸ்ப்ர
ணம்ஸர்வபுஸ்பலம்1ஸர்வஜீவஸுபகாலாந்தியதா3பவந்தத்3பவேத்) என்கிற
படியே, ஸ்ரீவைஷ்ணவரன் பர்வாதிலும் அந்தர்யாமியாய்க் கொ
ண்டு ஸ்ரீவகுணஸாந்நி ஸகங்களை வ்ருத்திசெய்யுமாபோலே,
மதுவும், மதுவின்குணத்தையுடைத்தான தாருணிமது மூதலா
னதீரவ்யங்கள், ஐஜ்ஜனருக்கு யத்குணங்களையும் தர்ஜ்ஜனருக்
குத் தர்க்குணங்களையும் ஸாம்ப்ரதாயர்க்கு ஜ்ஞாநநுஷ்டா
னங்களையும் பெருகுவிக்கும். இந்தவடமஸ்தகுணங்களையும்பிறப்
பிக்கும் ஸ்ரோஷ்டதீரவ்யமும் தத்தநுஷ்டானமும். பரப்ரியத்
தோடே யநுபவிக்கையும் பராநுபவம் ஸ்வப்ரியதீதோடே

யனுபவிக்கையும் நரகப்ராப்தி. இவ்விதம் ஸ்ருதியிலிருக்கு மோவெண்ணில், இருக்கும். (மதுவாதோரிதாயதே।மதுக்ஷரந்திஸிந்தவஃ।மாவோஸதாந்யராஜோஹா।வாரணாமதுஸம்யுதி) மற்றொருஸ்ரு தியிலும், (அதஃஜ்வலதிஜ்ஞாதிரஹா மஸ்ஜ்ஞாதி ஜ்ஞலதி ப்ரஹ்மஸரிஹா ஸ்தை ப்ர ஹ்மோஹாமஸ்மிரஹா மேஹா । ஹாதாஜ்யோபோமிஸ்வாஹாஆபோஜ்யோதிரகம்ய முதஃம்) மற்றொருஸ்ருதியில் (ஹிரண்யபாத்ரம்யதோஷ்ரான்னஃம்த தாதிமதுமதுஸம்பன்னம்ஸு ஸம்பன்னம்யதுமான்னாவஃ।பதிராம்தேஷுஃ வோபவந்துஸமதுமதுஃ) என்றும், மற்றொருஸ்ருதியில், (பித்ருப்யோத்ருகாலே மதுமதுமாம்ஸஸமன்விதஃ।ரஹிதோமானுஷோயாம்தி।தத்ரஸ்யானரகம்தூ வம்) என்பவற்றில் மாதிருபிதிருமுதலானவர்களின் ஸ்ராத்தங்க ளைசெய்யும்போது மதுமாம்ஸாதிகளுடன்கூடி யிருக்கவேண்டும், அப்படிக்குச்செய்யாத மானிடர்நரகத்தை யடைவர்க ளென்றிப்படி ஸ்ருதி ஸ்மிருதி, வசனங்களில் சொல்லியிருக்கிற து. பூர்வருடைய அத்திய வஸாயத்திலிருக்குமோ வென்னில்; இருக்கும். அது எங்ஙனெனில், எதிராஜர்திருமலையினின்றுகோ யிலுக்கு எழுந்தருளினகாலத்தில் அத்திகிரிக்குத் தக்ஷணமாக வீரகாஞ்சீபுரத்தில் நீசக்ருஹத்தில்நின்று எம்பெருமானுருக்கு த் தந்நீசத்ரவ்யங்களிரண்டும் ஸாகரித்து மோக்ஷப்ரதானஸ்ரீ ட தீரவ்யங்களும் பெரியநம்பிதம் ஸ்ரீஷ்பரான எம்பெருமா னுருக்கு ப்ரஸாதித்துச் சிலருக்குச்சாதித்துக் கோயிலுக்கெழு ந்தருளினபின், ஒருவன்மூர்க்கன், எம்பெருமானுருக்கு ஸாக ரித்த தீரவ்யங்களெல்லாம் ஸ்வீகரித்ததில்லாமேயென்று நெ ஞ்சில் அஹங்காரத்தோடிருந்தான், அவன்நெஞ்சில் தோன்றி யிருந்த அஹங்காரத்தை நிரஸிக்கவேணுமென்று மூன்னிருந்த திறவு நீசக்ருஹத்தில் தாமிருந்து தந்நீசத்ரவ்யத்துடன் மற்ற தீரவ்யங்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்கொண்டு காட்டுகிறார். பூர்வத்தி லும் அநுபவித்து, (ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமந்திராவாய। ஸித்தஸாரஸ்ச ஸம்யமி।திவ்ய ப்ரபந்தவ்யயம்கோஷ்டம்।தத்ஸமயேந்ருணகச்சதி)வித்தவனாமுனியான நம்மாழ்வார் திருத்தாணீமந்த்ரத்தில் வாஸராய்த்திவ்யப்ரபந்த கோஷ்டிக்குத்தீவயற்செய்ய, ஸதஸ்யத்தில் ஒருவன் அந்தியஜ

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். கஜ

னமநுக்ஷியன், தூரத்திலிருந்து நன்றுகக் கேட்டு ஸமீபத்துக்கு வந்தடைந்து மோஹித்து ஸ்வாமி பஹுபாதகபாஜனமாயிருக்கிற எனக்குக்கதியேதென்று விண்ணப்பஞ்செய்கையாலே (தூ
ராச்வஸுஜ்ஞானோத்பத்திர்யத்பலம்பவதீச்சயா। க்ருத்வாவாருணீத்ருப்தி
ர்மோதந்தீம்சாவலோகயே) என்று ஸர்வஜ்ஞானகாரணமான கீதைகள்முதலானவை ச்ரவணஞ்செய்ய எந்தப்பலமிலபிக்குமோ அந்தப்பலம்வாருணீதிருப்தியால் லபித்து மோக்ஷிக்கலாயிற்று. இவ்வர்த்தங்களுக்கு யோக்யமான வாருணீமதுகொண்டுவந்து அநுபவித்தால் நம்முடைய நித்யவிபூதியடையத் தடையில்லை, என்றருளிச்செய்தானென்று ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் குருகைக்காவலப்பனுக்கு ச்லோகரூபமாக வருளிச்செய்தார், (ப்ரதமம்சித்தஸாரஞ்சவ்விதியம்ஸுரஸேவயா। த்ருதியம்த்ரவ்யபக்தம்ச। ஸ்த்ரீஸல்லாபமனந்தரம்) ஆகச்சொன்ன ஸ்ரீபக்தி குப்தமாகவும், (ப்ரகாஶ்யபக்தஃ) என்றருளிச்செய்தார். ஸ்ரீஜகத்குரவேநமஃ.

இந்தாஹஸ்யத்தினுடைய கருத்தை பரோபதேசமாகத்தி
ருநாமமென் றருளிச்செய்திருக்கிறீர்களென்பதாய் ஒருபாட்டடச்சொலியிருக்கிறீர்கள். அதாவது!(పల్లవి)పట్టుచాతరెఅష్టాక్షరిపద్మ
ముఖాయరె-పట్టుమీదఅలంకరించిప్రపత్తిపట్టరే (అ)పుట్టుభోగితివువా
రాధనపూజశాయరే - పట్టభద్రునిస్రీపాదతీర్థముపానముశాయరే॥
పట్టు॥ సన్నిధినిల్వరే మిగులసందడిశాయకురే - మన్ననతోనువుడ
యవయలమహిమవెలియరే । అన్నివిడచినారపదమువయమరియుండరే-
కన్నులార సేవించిమిథునకైంకర్యముగోరరే॥పట్టు॥కనకపాత్రలోనమం
చిఘనవచాథ=ముంచరే-యెనశివెణ్ణెకాపుగిన్నెకేలబూనరే । చనువుమీ
రయతీంద్రులకుసమర్పించరే - యాఘమునిశేషమందరికినియెనసిపంచరే॥
పట్టు॥ పంచకమలములోనిమిథునముపొంచియుండరే - యెంచిఅకరవు
కరమకరమెఱిగిబ్రతకరే । ఇంచుకైనకొదువల్యాకవిరజదాటరే-అంచి
తముగపదమపదమునంచుజేరరే॥పట్టు॥ఎன்றஇப்பாட்டிலிருக்கும் அர்த்தத்தின்படி ஸ்ரீவர்களெல்லோரும் அநுஷ்டித்துப் பரோபதேசமாக ப்ர஖ாதித்தார்களென்றுசொல்லிச் சந்தோஷிப்பர்கள். இவர்களிப்படியிருக்கின்றபடி தூஷிக்குதிய

ங்களை ப்ரபல்ஸைநிகாரிகள் செய்யலாமோவென்று கேட்குமிட
த்தில் லக்ஷ்மணர்சில மந்த்ரமந்த்ரிகள், அவிவேகத்தால்சில கர்மாநு
ஷ்டானங்களைக் கைங்கர்யபுத்தியாய்ச் செய்யலாமென்றுசொ
ல்லுவர்கள். அது எவ்வளவுஞ் சரியல்லென்றும், ப்ரபல்ஸை
கள் யாவத்திருத்யங்களுஞ் கைங்கர்யபுத்தியாகவே செய்பவே
ண்டுமென்றும், அப்படிக்குச்செய்வதே ஸ்ரேஷ்டமென்
றும், அப்படியநுஷ்டிக்குமவர்களே பூர்ணஸைநிகளென்றும்,
தத்விபரீதமாயநுஷ்டிக்குமவர்கள் அநாதிகாரிகளேயன்றி ஸ்
ரேஷ்டரல்லரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச்சொல்லு
மவர்கள் அபிப்ராயத்தை யோசிக்குமளவில்மலத்திலிவாய்வைக்
குமஸுனைகங்களுக்குப் பன்றிச்சேஷ்டமென்னும் பழமொழி
க்கு ஒத்திருக்கிற தென்பதற்கு யாதொருஸந்தேஹமுமில்லை.
பரமவைதிகஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரமாணஸ்தவஸங்க்ரஹமும்
(ஸந்நியோகாத் பூர்வபுரஸ்தாத்அஹீனாமீஶ்வரஃகிலஃ ஶ்ரீராமா
நுஜரூபேணஜநிஷ்யதிஸதாஃமுதே) என்றதில், என்னுடையநியோக
த்தால் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸரீப்பங்களுக்கெல்லாம்ராஜனை தி
ருவணந்தாழ்வான் கலியுகத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜனென்றரூபத்தாலே
வாதூக்கிஸை ஸந்தோஷிப்பிக்க அவதரிக்கப்போகிறானென்றும்,
(புநஶ்ச்வேதவ்ஸ்ரீமாக்ஷமந்நியோகாந்ந்ருஹிதலேஜநிஷ்யதி ஶ்ரீநகர
யதீந்த்ரப்ரவணாத்மகஃ) என்கிறபடியே அந்த ஸ்ரீமத்தான ராமா
நுஜரானவர் என்னுடையநியோகத்தினாலே இந்தப்பூமியின்கண்
ஸ்ரீநகரியில் எதிந்த்ரரான்கிய ராமாநுஜரிடத்தில்பக்தியுடையவரா
யிருப்பாரென்றும் ப்ரமாணமிருப்பதால், "எதிந்த்ரப்ரவணர்"
என்கிற ஸ்ரீமணவாளமஹாமுனிகளவதரிக்கப்போகின்றாரென்று
ம், (யத்வஸ்யம்தாமிடாமாந்நயஸ்யாரம்பாம்தேபவிஷ்யதி ஸவஸ்ஸ
ந்யுஜாமாதாயதி ஶ்ரேஷ்டோபவிஷ்யதி) என்கிறபடியே தீராவிடமேவதத்
தினுடைய ஆரம்பத்திலும், அந்தியத்திலும், எந்தத்தனியனைச்
சொல்லவேண்டியிருக்கின்றதோ அதற்குரியவர் கலியுகத்தில் அ
வதரிக்கப்போகின்றார், அவர்யாரெனில்; எதிராஜர்தாமேலெள
ம்யஜாமாதாருயோகீந்த்ரரென்ற திருநாமத்துடன் யதிஶ்ரேஷ்
டராயிக்கொள்ளு அவதரிக்கப்போகின்றாரென்றும், பகவத்ஸ்ரீ

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதநிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். கூர
வஸக்தி ப்ரஹ்மாண்டபுராணம் பதரிகாச்ரமமாஹாத்மியம்
நாராயண வஸ்வாதத்தில் இருக்கிறபடியே, ஸ்ரீபராங்குசர்
அவதரித்தருளின ஸ்ரீநகரியில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிக ளவதரித்
துச் சிக்கிலிகடாசத்தில் வளர்ந்தருளித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து ஸகலார்த்தங்களுங் கேட்டருளி ஆ
ச்ரமஸ்வீகாரம்பெற்றுப் பெரியஜீயரென்கிற திருநாமத்தைவ
ஹித்திருக்க, ஒருகாலவிசேஷத்தில் பெருமாளை மங்களாசாஸ
னஞ்செய்ய வெழுந்தருள, அப்போது பெருமாளும் மூன்க
ண்டப்ரமாணங்களின் ப்ரகாரம் தனியனை யிவருக்கு பஹுமர்ப்பி
க்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அருளப்பாடுஇட்டு, நமக்குஉபதே
சிக்கவேண்டுமென்றுபெருமாள், ஜீயரைக்கேட்டையில், ஜீயரும்
நம் ஆசார்யன் நமனமில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
அதற்குப்பெருமாளும் உம்மைடைய ஆசார்யர் ஒருவருக்குஞ்
சொல்லப்போகாதென்று உமக்குநியமித்திருக்கின்றதோவென்
ன, கேட்குந்திறமாய்க்கேட்கில், சொல்லச்சொன்னதொன்ன, அ
தெப்படியென்று பெருமாள்கேட்டருள, தேவரீர்தாமே ஆசா
ர்யனுமாய், சிஷ்யனுமாய்ப் பதரிகாச்ரமத்தில் திருமந்த்ரத்
தையுபதேசித்து ஆசார்யசிஷ்யக்ரமத்தை நாட்டாரறிகைக்கா
ய்வெளியிட்டசிஷ்யக்ரமத்துடன் ஆச்ரயிக்குமவர்களுக்குச்
சாதிக்கும்படி அடியேனுக்கு நியமித்திருக்கிறதொன்ன, அதற்
குப்பெருமாளருளுகந்து உன்னதாவனத்தின்பேரில்ஜீயனாளரு
ந்தருளப்பண்ணிப் பெருமாள் சிஷ்யக்ரமத்துடன் கூடிகேட்ட
ருளி, ததாசார்யஸம்பாவனையாக, "ஸ்ரீஸஹஸ்ர" தனியனைம
ரீப்பித்துக் கோஷ்டியாருடன்நித்தியமாய் அகிலதிவ்யதேசங்க
ளிலும் அகிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்திருமாளிகைகளிலுத்ஸவிடவே
ண்டுமென்றும் நியமித்தருள, துவ்வாறே அதியாபி அநுஷ்டான
ம் நடந்தேறிவருகின்றது. இம்மிடிப்படியிருக்க, பள்ளமடையார்
சொல்லுகின்றதாவது —

பள்ளமடையார்துர்லபப்ரதாயார்த்தசுருக்கம்.

மணவாளமாமுனிகளை சரமார்த்தங்களைப்ரஸாதித்தருள

வேண்டுமென்று பெருமாள்கேட்க அதற்குநீர்கேட்குந்திறமாய்க்கேட்டால் நாம்வ்யாதிக்கிறேனென்றருள, பெருமாள் அரவணைவிட்டிறங்கி ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளை அரவணைமேலெழுந்தருளப்பண்ணித் திருமந்த்ரார்த்தத்தைவ்யாதித்தருளவேண்டுமென்றுப்ரார்த்திக்கஅப்படியேதானென்று ப்ரபத்திசெய்தால் வ்யாதிக்கிறேனென்று மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்ததாயும் அப்படியேபெருமாள்ப்ரபத்தியுடன்நிற்க,அப்போது இப்பள்ளமடையார்செய்துவருந் துஷ்க்ருத்யங்களின்படிகோயிலிலேதேதோ நடந்ததாகவும், என்னமோவ்யாதித்ததாகவுங்கல்பித்துவிபரீதமாகச்சொல்லுகிறது மன்றிக்கே, திருமலையில்திருவேங்கடமுடையான் தொண்டமான் சக்ரவர்த்திக்குத் தம்முடையதிருவாழி திருச்சங்கைவ்யாதித்தபின்பு பெருமாளுக்கு ஸ்ரீஉடையவர் வேறு திருவாழி திருச்சங்கு ஸமர்ப்பித்தகாலத்தில் அவ்விடத்திலே தேதோ சிலவிபரீதங்கள் நடந்தனவென்றும், ஸ்ரீ உடையவர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தகாலத்தில் சரமார்த்தங்களை வபித்துக் கொள்ளும்போது இவர்கள் க்ருத்தியத்தின்படி யேதேதோ நாவிலுச்சரிக்கத்தகாத சிலவிபரீதங்கள் நடந்தனவாகவும் கல்பித்து அவஸ்ரயமான வார்த்தைகளைக்குடிவிடுகிறார்கள். இதுவுமன்றிக்கே, ஸ்ரீஉடையவர் திருநாமமாகிய ராமாநுஜசதுராக்ஷரியென்கிற மஹாமந்த்ரத்துக்கு விலக்ஷணஸம்ப்ரதாய ஸாஸ்த்ரோக்தமான மஹாதர்த்தங்களிருக்க, அதற்குமாறுனவடார்த்தங்களைக் கல்பித்திருக்கிறார்கள்.

ராமாநுஜமஹாமந்த்ரத்துக்கு மஹாதர்த்தங்களாவன.

ர - என்ற அக்ஷரமானது (ரிங்) க்ஷேயே என்ற தாதுவின் அர்த்தம் அஜ்ஞானநிவர்த்தி, ஆகையால் - ர - என்கிற அக்ஷரமானது ஆசார்யனைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும், இதற்கு ப்ரமாணம்; (சுஶப்தஸ்யாந்தகாரஸ்யாத் ஶப்தஸ்தன்னிரோதகஃ।அந்தகாரநிரோதித்வாத் ।குருரித்யபிதீயதே।) என்றதில் (சு-கு) என்றபதம் அந்தகாரத்தையும்-ர-என்பது அதின்நிவர்த்தியையுஞ் சொல்லிற்று. எவராலேஅந்தகாரம்போக்கப்பட்டதோஅவனைக்குருவென்றுசொல்லப்படும் என்றதில்-ர-என்று குருவைச்சொல்லிற்று,

சண்டிப்ரசண்டி மதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். கு(ரு
அதன்றிவகாக்ஷரநிகண்டிலும்,(ர-ஸ்ரீ)யாம்। ஹாம்ஸ-ஸ்ஸாயாம்।
மாலாயாம்ச-குராவபி) என்றதில்-ர-என்பது, தங்கத்திற்கும்,
சாலுக்கும், மாலுக்கும், குருவுக்கும், போராயிருந்தபோதிலும்
குருவென்றவர்த்தத்தையே காட்டக்கடவதாயிருக்கும். ம-ம்-
என்ற உடலெழுத்தில் அகாரமாகிய உயிரெழுத்தைநி-ம-என்று
சப்திக்கிறதாய் ஸ்ருதி (அகாரோவை ஸர்வாஷாக்) என்றும் (ஸமஸ்த
சப்தமூலத்வாத் அகாரஸ்யஸ்வபாவத:) என்றும், ஸமஸ்த ஸப்தங்
களுக்கும் அகாரம் காரணமாயிருக்கை, அகாரத்திற்குக்காரண
தீவம் ஸ்வபாவமாயிருக்குமென்று ஸ்ருதிசொன்னதை, குறளி
ல் வள்ளுவனார், "அகரமுதலவெழுத்தெல்லாம்" என்றகுறளுக்
குப்பரிமேலழகர்உரையில், "எழுத்துகளெல்லாம் அகரமாகி
யமுதலியுடையன" என்றும், எழுத்தெல்லாமென்றதற்குக்கரு
த்து; "தமிழ்எழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத்துக்கும் முதலா
தல்நோக்கி யெழுத்தெல்லாமென்றார்" என்றுமிருக்கிறபடியே
இயல்பால், அகரம்-ம்-என்றவுடலெழுத்திலேறி மகாரமாய்விட்
டது, மூடிவில். (ஸுகாரோஜீனவாசக:) என்கிறநியாயத்தாலேமகா
ரத்தால் ஆத்மாவைச்சொல்லிற்று. இனி, (ம்) என்ற அக்ஷரத்தி
ன்மேலேறியிருக்கும் அகரத்திற்கு அர்த்தம், ஸ்ருதி(அஜஸ்ரபர
மோநாராயணஸ்யப்ரதமாபிதானம்) என்றும், (அகாரோவிஷ்ணோ:ப்ரதம
நாமோச்யதே:) என்றும், அகாரம் விஷ்ணுவுக்கு ப்ரதானநிருநா
மமென்றும், கீதையில் (அக்ஷராணாம்அகாரோஸ்மி) அக்ஷரங்களில் அ
காரம்நானேயாகிறேனென்றும், சொல்லியிருக்கையால் அகா
ரத்திற்குப்பொருளாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன், மகாரவாச்யனை
ஆதிஸேஷன் ஹ்ருதயத்தில் ப்ரவேஸித்து-ர-என்றபதத்தி
லே குருவாய், ந-என்ற அக்ஷரமானது நகாரமென்ற உடலெ
ழுத்தில் உகாரமென்ற உயிரெழுத்துச்சேர்ந்து நகாரமாய்ஸ
ப்திக்கையால் (நகாரோஸ்திஸ்:பந்தா:) என்று நகாரமானது மாஸ்க்
கத்தைச்சொன்னதாய் அந்தாலேதான் மோக்ஷத்திற்கு உபாய
மாயும், உகாரத்திற்கு ஏவகார அர்த்தமென்று பாத்மோத்தரத்
தில் சிவனும் (ரஹஸ்யத்ரயத்தில்) ஸ்ரீபிள்ளைலோகாசார்யரும்
அருளிச்செய்தார். உகாரம், "கடகத்வத்தை" சொன்னதாய்

அதாவது - நீ - ஸ்ரீவல்லபனுக்கே அடிமையா யிருப்பவ னென்று போதிக்கும்படி (ஜாயதேதி)ஜ:-என்கிறவிதிப்படத்தியிரு லேசதன னுடைய இருள்நீங்க அவதரித்தவராகையால்ராமரா ஜனென்றஇந்தத்திருநாமம்ப்ரகாசிக்கும்படியாயும் அத்தாயி ப்ரபன்னர்களுக்குக் காயத்ரிமந்த்ரமாயிற்றென்றும், பதரி நாராயணனென்னரனுக்கு அருளிச்செய்தான், புராணத்தில் (நாஸ்தி நாராயணோ தேவ:க்ருத்ஸ்னயுகேஷ்வபி ஸர்வயுகேஷ்வபி ஸர்வத்ர ராமோ நாராயண:ஸ்ம்ருத:) என்கிறபடியே த்ரேதாயுகத்தில் மனுஷ்யாவதாரம்பண்ணி ஸ்ரீமந்நாராயணனே ராமனாய் பூமியில் மனுஷ்யசரீரத்தை வஹித்து ஐம்வராநரகமென்கிற அரக்கர்த்தத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கிறவர்களைத் தாண்டுவிக்கும்பொரு ட்டுத் தம்முடைய நிர்ஹேதுக கிருபையினால் சரணத்தை க் கையிலுடையவனுய் அவதரித்தானென்று சொன்ன ப்ர மாணமானது ராமராஜ என்ற பதத்திற்கு அர்த்தமாயிருக்கி ன்றது. இப்படிமஹதர்த்தமாயிருக்க வேத துண்மார்க்கப்பள்ள மடையார் சதுராக்ஷரிகளென்றபேர்வஹித்துச்சதுராக்ஷரிரஹ ஸ்யமென்றும் பெரியதிருமந்த்ரமென்றும் ராமராஜவஷ்டாக்ஷரத்திரஹஸ்யமென்றுசில நூல்களை வைத்துக்கொண்டு ராமரா ஜசித்தாந்தத்தைக் கெடுக்கத்துணிந்து ராமராஜதிருநாமத்துக் கு அபார்த்தங்கல்பித்திருக்கின்றதுயாதெனில்!

துராராஷ்டானசதுராக்ஷரிதனியன்கள்

மூதலெழுத்துக்குச்செய்திருக்குமபார்த்தமாவது (ரகாரோஅ க்னிவர்ணம்ச:రకారో నామాకారోభవేత్ ।రాశబ్దోచ్చారణాదేవ।మాపానుష్ణ నవాక్తభవేత్ ।లోహితంత్రయమాతున్చ।రకారేసు ప్రతిష్ఠిత:।శ్రీమన్నా రాయణోదేవ:।శ్రీయాసార్ధంజగత్పతి:।నిత్యముశ్రీస్సేవ్యమాన।స్సతతం మయితిష్ఠతు)இதற்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனுஷ்டானமென்றும்,மானு நுஷ்டானமென்றுசொல்லுவர்கள். மானுநுஷ்டானமென்ப தும்,ஸ்த்ரீகள் மாஸத்திலொருதரம்விட்டிற்குத்தூரமாகும்ரக்தத் தை, இதற்குத் திருவஷ்டாக்ஷரத்தையுந் தீவயத்தையும், சரம ச்லோகத்தையும் மந்த்ரமாகச்சொல்லிக் குழப்பர்கள், இரண் டாமெழுத்திற்குச்செய்திருக்கும் அபார்த்தமாவது (மகாரோபித வர்ணம்చు।ఆత్మానామాకరోభవేత్ ।త(ా)చార్యస్యానులజమంతరంగే

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். கூன

ஷுஸம்ஸ்திதஃ। பராங்குசமுனிதேவோ। திம்த்ரிணீமூலஸம்ஸ்திதஃ।ஸ்ரீமான்
ஶோமதுரகவிஃ।பார்த்வத்வயஸுஸம்ஸ்திதஃ।பாதுகேயதிராஜஸ்யா। பரி
ஷதைவ்யஃபரிஶ்ரிதஃ।ஶரகோபமுனிம்வம்தே। ஸததம்மயியிஷ்டது) இதற்குந
ம்மாழ்வாரணுக்ஷிடானமென்றும், நிதியாறுஷ்டானமென்றுஞ்
சொல்லுவர்கள். நம்மாழ்வாறுஷ்டானமென்பதுமலம். இதற்
குமந்தீரம், (ஓம்நமோஶரகோபாய) இதற்குதீவயம், ஸ்ரீமச்ச
டகோபசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே।ஸ்ரீமதேஶரகோபாயநமஃ) இதற்குச்சாரம
ஶ்ரீவைகுண்டம், (ஸர்வஸாதனஸம்த்யஜ்ய। ஶரகோபயதிஸ்வரஃ।விஶ்வம்ஸர்வ
பூதேப்யோ।ததாஸ்யேதத்வ்ரதம்மம) என்று அநுஸந்தித்து மேற்
சொன்னமந்தீரத்தை நிதியறுநூந் தின்பார்கள். மூன்றுமெழுத்திற்கு
அபார்தீகஞ்செய்திருப்பதாவது, (நகாரோஶ்வேதவர்ணம்।ஶுத்தஸத்வ
ஸமுத்பவம்।ஶாம்தரூபம்ஸுஸம்பீத்யம்।லக்ஷ்மீநாராயணாத்மகம்। ஆனம்தா
மலவ்ருத்த்யம்ச।ஜ்ஞானானம்தமயம்விபும்।நுகாரஸ்யாதிதேவேஶோ। யதிரா
ஜோஜகத்குருஃ।மகாரேஶகுரகேஶதைவ்யஃ।சதுஸ்ஸப்ததிதேஶிகைஃ। ஸம்ஸேவ்யமா
நோதேவேஶஃ।ஸர்வலோகபரிஶ்ரிதஃ।விபூதிம்த்வயஸம்பன்ன। ஸததம்மயி
ஷிஷ்டது)இதற்கு,உடையவரணுக்ஷிடானமென்றும்,காலாகாலவணுக்ஷ்
டானமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். உடையவரணுக்ஷிடானமெ
ன்பது ஸ்திரீபுருஷ ஸம்யோகத்தாலுண்டாகும் பிந்து. இத
ற்குமந்தீரம், (ஓம்நமோராமானுஜாய) இதற்குதீவயம், (ஸ்ரீம
ராமானுஜசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே । ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநமஃ)
இதற்குச்சாரமாகலோகம்(ஸர்வதர்ம்மானிஸம்த்யஜ்ய । ராமானுஜயதிஸ்வ
ரஃவிபூதிம்ஸர்வபூதேப்யோ।ததாஸ்யேதத்வ்ரதம்மம) என்று அநுஸ
ந்தித்து மேற்சொன்னபிந்துவை உபயதஸ்தானத்தில் நின்றும்
நாவிலுவ்க்ரஹித்துக்குழப்பிர்கள். ஸ்திரீகளும், அப்படியேபு
ருஷனுடையவிங்கத்தை நாவிலுல்சுவைவப்பர்கள். அப்புணர்ச்சி
யால்உதிக்கும்ஹீனவஸ்துக்கஃனேபரமபுருஷார்த்தத்தீரவ்யமெ
ன்பதுமன்றிக்மே, இந்தச்சண்டாளர்கள் ஆண்குறிக்கு உடையவ
னென்றும், பெண்குறிக்குப்பூதாவென்றும்பிதற்றுவர்கள். அந்தமா
த்திரமன்றிக்மே, இவர்களுடைய துஷ்க்ருத்ய ஶரணாகதிபைப்
பாகதஸ்வீகாரமென்றும், ஶிஷ்யனன்மனவிலை ஆசார்யன் புண
ருகையே ஸ்வகதஸ்வீகாரமென்றும்விபரீதமாய்ச்சொல்லுவர்க

ள். நாலாமெழுத்துக்குச்செய்யும்அபார்த்தமாவது,(ஜகாரோநீலவர்ணம்துஜகஜ்ஜனனஸம்பவம்।ஜலானாமாகரோபூதாஜ்ஜனானாம்சஸுரக்ஷகம்।தஸ்மாஜ்ஜேவோவரமுனிஃ ஸர்வசேதனரக்ஷகம்।அஷ்டதிக்கஜஸம்பன்னஸ்ஸதாதம்யயிஷ்யது)இதற்குவராயோகி அனுஷ்டானமென்றும், நித்யாநுஷ்டானமென்றும் பிதற்றுவர்கள். நித்யாநுஷ்டானமென்பதில் வாயோகி பநுஷ்டானமென்பது, மூதீரம். இதற்குமந்தீரம், (ஓம்நமோவரவராய) இதற்குத்வயம், (ஸ்ரீமத்வரவரசரணௌசரணம் ப்ரபத்யே।ஸ்ரீமதேவரவராயநமஃ) இதற்குச்சரமஸ்லோகம், (ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய।வரவரயதிஸ்மரஃ।அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமிமாஸுசஃ) என்று அநுஸந்தித்து மூதீரத்தைக்கையிற்பிடித்துக்குடிப்பர்கள். இந்தநாலுதாநுஷ்டானங்களையுமுபதேசித்துப் பிறனை நகிப்பித்தழியுமவன்முனை ஸதாசார்யனென்பதற்குமந்தீரம், ஓம்நமோஸதாசார்யாய) இதற்குத்வயம், (ஸ்ரீமத்ஸதாசார்யசரணௌசரணம் ப்ரபத்யே।ஸ்ரீமதேஸதாசார்யாயநமஃ) இதற்குச்சரமஸ்லோகம், (ஸர்வபுண்யானிஸம்த்யஜ்ய । ஸதாசார்யயிதிஸ்மரஃ। விபூதிம்ஸர்வபூதேப்யோ।தாமேவிதம்மம) என்று அநுஸந்தித்துத்தீர்த்தம்தம் ஆசார்யர்களுடையகாலக்ஷேபக்கழுவி ஸ்ரீபாததீர்த்தமென்றுபேரிட்டுக் குடிப்பர்கள். இந்தத்தராஷ்டானங்களுக்குப்ரமாதாக்களாவன்றுகேட்குங்காலையில் இத்தபரமபதத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ரீயஃபதிகளுடையருமநுஷ்டித்துநித்திய சூரிகளுக்கும் உபதேசித்து, அங்குநின்றும் சேனைமுதலியார் முகேன ஆழ்வார்களுக்கும், ஓரான்வழியாய் அண்மதாசார்யர்கள்பர்யந்தமாயுபதேசித்துவந்தமஹதநுஷ்டானங்களென்கிறார்கள். அப்படிக்குமூறுவதை யோகிக்குமளவில் ஆளில்லா ஊரில் இருப்பைப்பூனைக்சார்க்கரைபென்றுசொல்லும் அண்டப்புரட்டரைப்போலப்ராக்ருதஸம்பந்தமற்றிருக்கும்அப்ராக்ருதஉலகத்தில்பஞ்சோபநிஷ்ண்மயமானதிவ்யதிருமேனியையுடைய ஸ்ரீ ஸ்ரீயஃபதிகளும் நித்தியசூரிவர்க்கத்தாரு மநுஷ்டித்துவந்த வநுஷ்டானமென்றுசொல்லுகிற சொல்வில் இருக்குங்குற்றமும் தங்கள்தன்மதிக்குத்தோற்றுமல் பிதற்றுகிறதைப் புத்திமான்கள் தெரிந்து

T 36.001 R 341

చండిడిప్రచండిడిమదవాతగిరికండినవజ్రదండిడిం. గగ

గొళ్ళలాడిం. ఇట్లడివిడిరీతిడిమాయిడిం దొలిడివిడిడిమావర్గరూడిడియ
డిక్తిడిరీకు ఏకాడిమడిండిలాగ్రిడిణియ దెడియోగ్రిడిడిపడివడిని ఇనడి
యిళ్ళగాణలాడిం.

శ్రీధరశ్రీముధూశేనేశశతకోపనాభార్యులకుపద్మనయసులకునూ। మే
ధానిధులురామమిశ్రయామునముఖ్యసంప్రదాయైనపూర్ణార్యులకునూ ॥
జయమంగళంమహోత్సవమంగళం ॥ ఫణినాథగోవిందభట్టవేదాంతి
బోధనులైనకలివైరిదాసులకును । అనయంబుకృష్ణద్వయూఖ్యానకుశ్రీశై
ల।ఘనరమ్యజామాతృమునులకిపుడూ॥జ॥ గరిమెతోనష్టదిగ్గజములకుసరి
యైన।పరవస్తువేంకటప్రభువునకును । సరసులగురామసోదరగురోత్తమ
మనో।హరులైనదేవరాజార్యులకునూ॥జయమంగళం॥

ప॥ శ్రీపద్మనాభగురుచరితంబులుచెప్పనలవిగాదమ్మా॥అ॥ పా పకు
లైచేతనుల నేలుటకు-పరమపదమునుండీవేంచేసిన॥శ్రీ॥ చ॥ నాతిరోరమ్మా
నిచారదీసిననుప్రీతితో నాదరించిరమ్మా - భూతపురీశునిమహిమలన్నియు
బోధజేశెగదవమ్మా । ఖ్యాతిలాభములుకోరకయనివర తీర్థమొసగిరేకో
మ్మా-పాతకములూబడియుండినచరమోపాయములేదనిరమ్మా ॥ శ్రీ ॥ ద
యతోనారపదముగాకయీదాస్యముదకర్దనిరమ్మా - ద్వయవస్తువులను
దానులకొసగినాస్వయమూనుమనిరమ్మా।అయనపదార్థముదలవకతను
వందాశవదలదనిరమ్మా-నయముగఆచార్యపదార్థముమరువకనమ్మునిన
న్నేలెనమ్మా॥శ్రీ॥చతురాశ్రమంత్రమునకుసరియీశ్రీతిలోలేదనిరమ్మా-
చతుర్విధపదవులజెందనియ్యదనిచెవినిచాటెగదవమ్మా । చతుర్విధముగు
నుష్ఠానములోనీవతిశయించుమనిరమ్మా-సతతముపరిచామృతమువలేనాకి
తవుజేసెగదవమ్మా॥ శ్రీ ॥ అష్టవిగ్రహాములెరుగనట్టియీనిష్ఠయాలనని
మ్మా-అష్టప్రణవములుఅష్టజ్యోతులస్ఫూర్తిదెల్పెగదమ్మా।అష్టపూర్తులను
భవములునామదికిష్టపరచెగదవమ్మా - అష్టత్రయములనమరుఆర్యాలాధీన
మగుమనెనమ్మా ॥శ్రీ॥పంచతత్వములుతెలియక మోక్షోపాయములేదని
రమ్మా-పంచచరమములుపరియించుమని బాగదెల్పిరోయమ్మా।అంచితముగ
తాళ్ళూరివంశమునమించివెలశిరిగదమ్మా-అంచయూనపద్మనాభగురునెంచి

யூஷனேவ்ரிதரமம்மூ॥ சி॥இவ்விதமாய் உபதேஸமானவர்களில் சிலர் உபதேஸ மாகும்போது மேற்சொல்லியநான்கையும் ஆசார்யன் மூலமாய்ப்பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு அநுஷ்டியாமலிருப்பவர்களை, லோகவஸ்தீணவர்க ளென்றவர்களைப்பார்க்கிலும் இவர்கள் ஸ்ரேஷ்டர்களென்றும் நிர்பரத்வாநுஷ்டான பரமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் ஸாபாஸாபங்களில் விதேஷகாலமென்று ஆபத்வாராசார்யர்கள் திருநக்ஷத்திரங்களில் மாஸாநுஷ்டானமென்பது தங்கள் கூட்டத்தானில் அகப்பட்டால் அத்துடன் மற்றவையும் சேர்த்துப்பானஞ்செய்வார்கள். அகப்படாவிடில் மற்றவைகளைச்சேர்த்துப் பானஞ்செய்வார்கள். மேற்கண்டவர்களிலும் இவர்களை ஸ்ரேஷ்டர்களென்கிறார்கள், சிலர் ஆசார்யனுனாத்தபடி அந்தந்தக்காலங்கள் தவிராமல் மேற்கண்ட அந்நான்கையும் அநுஷ்டிக்கிறார்கள். இதற்குமுன் கண்டவர்களிலும் மிவர்களை ஸ்ரேஷ்டரென்பார்கள், சிலர் ஆசார்யன்சொன்னபடி இந்நான்கையும் அநுஷ்டித்துத் தங்களாசார்யனிடத்திலும் ஆசார்யனுக்குச்சமானமானவர்களிடத்திலும் அஷ்டபூர்த்தி மிதுனலோகங்களென்று மேற்கண்டருக்கிறபடியே சேர்த்து ஸ்வீகரிப்பார்கள். இதற்குமேற்கண்டவர்களிலுமிவர்களை ஸ்ரேஷ்டரென்பார்கள். இதுவரையிற்சொன்ன நாலுதிறத்தாரும் மேற்கண்ட, ஜகாரத்துக்குச்சொன்ன அபார்த்தமானநித்யாநுஷ்டானமென்னும் ஸூத்ரத்தை மேல்தெளித்துக்கொண்டு மடியென்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதமானமடியுடன்சமைத்து விக்ரஹமூலானவைகளுக்குக் கைகாட்டிச்சாப்பிடுவர்கள். சிலர்மேற்கண்ட நாலுதிறத்தார் அநுஷ்டிக்குமவைகளில் ஒன்றுகிலும்விடாமல் அந்தந்தக்காலங்களில் அநுஷ்டித்தும் விஸேஷமாக நாரபதவநுஷ்டானமென்றதிகம்பரத்துடன்; கோமாம்ஸத்திற்குப்பெரியகறியமுதென்றுமேனிட்டுச்சமைத்துஜகாரத்திற்குச்செய்திருக்கும் அபார்த்தமான ஸூத்ரத்தைப் பூஜாபாத்ரங்களின்மேலும் விக்ரஹங்கள் மூதலானவைகளிருக்குமிடத்திலும்தெளித்து ஸ்தவசுத்தி என்றும், பாத்ரசுத்தியென்றுஞ்சொல்லி, விக்ரஹமூதலானவைகளுக்குமேற்கண்டவைகளைத்தூச்சாப்பிடுவர்கள். இத

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம். கங்க

ற்கு மூன்கண்டவர்களிலும் இவர்கள் ஸ்ரோஷிடனென்றும், (யம் யம்ஸ்ப்ருசதிபாணிப்யாம் । யம்யம்பச்யதிசக்ஷுஷா । ஸ்தாவராண்யபிமு ச்யந்தே) என்கிற ப்ரமாணத்தைத் தங்களுக்காதாரமாகக்கொண்டு இவர்களாலே எது எது தொடப்படுகிறதோ எது எது பார்க்கப்படுகிறதோ அவைகள் ஸ்தாவரஜங்கமங்களாயிருந்தும் பரமபதத்தை யடையுமென்றுசொல்வி, விசேஷமாய்க்கொண்டாடுவர்கள். இதற்குமூன்கண்ட எல்லாரிலும் மிவர்களேவிசேஷஜ்ஞர்களென்று அக்கூட்டத்தார் வகலரும்பூஜிப்பர்கள். இவர்களில் இதுவுமல்லாமல் உடையவர் திருக்கோட்டியூர்க் கோபுரத்திலிருந்து திருமந்த்ரத்தைப் பூரிதானஞ்செய்த ஐதிஹ்ய உத்ஸவமென்று ஒருதினத்தில் இவர்கள்கூட்டத்தார் எல்லாரும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து, திருக்கோட்டியூர்க் கோபுரமென்று ஒரு கட்டிலிலிருங்காரித்து அதின்மேலில் இவர்களுக்குத் தலைவனேயேறச்செய்து; ரவிகல உத்ஸவமென்று கள்ளுசாராயங்களைக் குடித்துப் புட்டிகளால் தலையிலிடித்துக்கொண்டு கேட்கத்தகாத காரியங்களை மர்க்கடங்களைப்போல நடத்துகிறார்கள். இப்படிக்கு ஆந்த்ரதேசங்களில் விசேஷமாயிவர்கள் கூட்டத்தில் ஸகலவர்ணத்தாரும் சேர்ந்து ப்ரபலமாயிருக்கின்ற, நெல்லூர், படந்தர், தாளூர், குண்டூர், மங்களகிரி, ராஜமஹேந்த்ரவரம், ஸாமர்லகோட்டை, கஸிங்கோட்டை, காகிநாட, விசாகபட்டணம்; ஒட்ரதேசம் முதலானவிடங்களிலும் இன்னுமநேகவிடங்களிலும் நாளதுவரையில் இவர்கள் துஷ்க்ருத்யங்களை நடத்தி வருகிறதைக்காணலாம். மேற்கண்ட மாஸாநுஷ்டான காலாகாலவநுஷ்டான நித்யாநுஷ்டானங்களென்பவற்றை ஆசார்யன்பக்கல் உபதேசம்பெறுகையில் அங்கீகரித்தப்ரகாரம் உங்களிடத்தில் நீங்களே அங்கீகரித்துக்கொள்ளும் விதமென்னவென்றுகேட்டால், பரமாத்மாவுக்கு ஜீவாத்மா திருமேனியாளைப் போலேயும், ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்தூலம் திருமேனியாளைப்போலேயும், ஆசார்யனுக்குத் திருமேனியாக எங்களைச்செய்துகொண்டு, அவர்திருமேனியில் உத்பத்தியாகும் மேற்கண்ட நான்கு அநுஷ்டானங்களை அநுஷ்டிக்கக்காட்டினபடி எங்களை ஆசார்

யன் அநுஷ்டிக்கும்படி நியமித்தாராகையால் மாலாநுஷ்டான நித்யாநுஷ்டான காலாகாலவநுஷ்டானங்களை லர்ட்வாபாய ஸர்வோபேயங்களென்றும் பிதற்றுகிறதுமல்லாமல், லிஷ்டாசாரஸம்ப்ரதாயோக்த அஸ்மதாசார்யர்களான எழுபத்துநான்கு சிங்காஸநாதிபதிகளையும், தத்ஸம்பந்தமுடைய விலக்ஷணடாகவும் தோத்தமர்களையும் அஷிஷ்டர்களென்றும், அநதிகாரிகளென்றும், பஞ்சமோபாயமென்று மாறுபேரிட்டு அநுஷ்டிக்குந்தங்கள் துராநுஷ்டானங்களில்மாத்திரம் நம்மகோபாயமென்று சொல்லுகிறநம்பிக்கை வைத்திருக்குமவர்களை ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தவுண்மைகளை யறிந்த சரமாதிகாரிகளென்றும், அநுதொழுந்து மற்றதிவ்ய ப்ரபந்தரஹஸ்யாதி க்ரந்தகாலக்ஷேபங்களிலொருபுருஷார்த்தவிரோதியில்லையென்றும்பிதற்றி, "தானுகெழுனகோதிவனமந்தாகொளிபினது" என்றுதெலுங்கர்சொல்லும் பழமொழிபோல், தாங்கள் நஷிப்படதோடு பிறரையுநஷிப்பிக்கத்தீர்ப்போதனைசெய்யும் புலையர்களுடையயோக்யதைகளை யோசிக்குங்காலையில், (க்ருஷ்ணபாரித தேஹானாம்ஹர்ஷ சோஸ்ருமரோசக: ।
சமஷண்டநபக்ஷ்யாணாம்ஹ்யநம்ஷ்ருதஸுரோசக:) என்றதில் திரிவித கர்மவாஸனைஞ்சித ப்ராரப்தமுடையசேதனர்களுக்குத் தர்மஜ்ஞாநங்கள் அருசியாமாபோலும், ஹீனசர்மமாம்ஸகண்டங்களோத்தின்றுகக்கும் நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய்தங்காமல் அருசி ஜனிக்குமாபோலும், மஹாத்மாக்களாகிய அஸ்மதாசார்யர்களுடைய ஸம்பந்தமும், அவர்கள் ஸ்ரீபாததீர்த்த தளிகைப்ரஸாதங்களும் இந்தப்பள்ளமடையாராகிய மஹாபாபிகளுக்குப்பெறுதற்கரியனவாயும் விலக்காயுமிருப்பனனன்று தோற்றுகின்றன. துராசார சதுராக்ஷரிகளிடத்தில் துஷ்க்ருத்யங்கள் அதிகமாயிருப்பதால் அந்தக்ருத்யங்களையெல்லாரும் அறியலாயிற்றென்றும், எகாக்ஷரிகள் நம்முடையபங்கதிகளும்வெளிவருமென்றுநினைத்து, தங்களுலகத்தார், உடையவர்விதாந்தத்தில்சேர்ந்தவர்களென்றெண்ணித்தண்டம் பெர்ப்பிக்கும்போது ராமாநுஜதாஸனென்றுசொல்லுகிறார்கள், சதுராக்ஷரிகள் அடியேன் தாஸனென்று நாளதுவளையிலும்சொல்லிவருகிறார்கள். தலைவெ

ட்டினமோதிலும் ராமாநுஜதாஸனென்று எவ்வளவும்சொல்லு
கிறதேயில்லை. ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரதிஸ்ருஷ்டிவாமித்ரன் ஸ்ருஷ்
டிசெய்தாற்போல் ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்துக்கு ப்ரதியாகச்
சண்டிப்ரசண்டிகள் பள்ளமடை ஸித்தாந்தஞ்செய்திருக்கிறார்
கள் என்றும், அவர்கள்கர்ப்பத்தில் உற்பத்தியானவர்களைச் சா
ரீந்தவர்கள் மொட்டைத்தலையுடன் சாத்தாதவர்களென்று பேர்
வைத்துக்கொண்டு வேஷம்பூண்டு ப்ரமிக்கச்செய்யும்பள்ளம
டையாரென்றும் சதுராக்ஷரிகள் ஏகாக்ஷரிகள் ஒருவர்க்கொருவர்
எதிர்ப்பட்டால்மனத்தில்க்ரோதம்வைத்துக்கொண்டு வெளிக்குப்
புன்சிரிப்புடன் நைச்யமாய்வார்த்தைசொல்விக்கொண்டுபின்பு
இருதிறத்தாரும் ஒருவனையொருவர் தூஷிப்பது புத்திமான்க
ளுக்குத்தெரியவரலாம். இவர்கள் க்ருத்யங்களையும் தூஷித்துக்
கொள்ளுந்தடியானஸங்கதிகளையும் சிலகவிகள் அநேகஸ்தலங்க
ளில்தூஷணையாய்ப்பாடியிருக்கிறார்கள். அதாவது!(ఒండొరులగూ
డిగొణుకుచు।వండములిడుకొనుచుబోడితలలుందామం। నిండిరిమహిత
త్వమునను।చండితనంబుడుగరన్నసంపంగిమన్నా)என்றும்,(తలలుబోడు
లైనతలపులుబోడులావిశ్వదాభిరామవినరవేమా)என்றுஞ்சொல்லியி
ருப்பதையும்இவர்கள்செய்யும் துஷ்க்ருத்யங்களைச்சஹிக்காமல்
பூர்வத்திலிதாமனே தூஷித்திருப்பதையும் புத்திமான்கள்செவ்வை
யாய் யோஜித்துப்பார்க்கவேண்டியது. (ఆంధ్రశ్యామ సాండిల్యమ్మ
ఆదిశేషునికిఅంతరంగులై । తాండవమాడుచుదాసుల నేలగథరించిగభ
ముధరనవతరించిన।సాత్తానితిరుమాలిగా।నాసామినాథ॥) என்றும், (చే
తనులరక్షించశేషాంశునితిరుమేనియైచండిప్రచండియమ్మలు। నాతిరోవిన
వేవేంచేశినన్నేలిననారస్యులవైభవములూ॥చే॥ என்றும், சிலதிருநாம
ங்களென்றபாட்டுகளைப் பள்ளமடையார்பாடுவர்கள். அதனால்
அந்தவிபசாரிபிள்ளைகளுடன் சார்ந்தவர்களென்று யாவருக்கும்
ப்ரஸித்தமாய்த் தெரியவரலாம்.

கொளிவிமதக்ருத்யசுருக்கம்.

கொளிவிமதஸ்தர்கள் சதுராக்ஷரிகள் அநுஷ்டிக்கும் துஷ்
க்ருத்யங்களெல்லாம் ஒன்றுவது தப்பாம லநுஷ்டிதும் போ
ராது என்று நரமாம்ஸதீனையும் பக்ஷிப்பர்கள். அதினுடையவி

வரம் எவ்விதமெனில், வெளிதேஶங்களிலேயிருந்து வயிற்றுக்கி
ல்லாதவர்களைக் கொண்டுவந்து சமாஶ்ரயணம்செய்து தங்கள்
கூட்டத்தார் வீடுகளில் ஏவ்வொருதிவஸம்போஜனமும், போக
மூங்கொடுத்துச்சுகமாகவைத்துக்கொண்டிருந்து, ஸ்ரீஉடையவ
ர்வருஷித்திருநகஷத்ரத்தில் மேற்படியானுக்குஸர்வாங்கம்கஷள
ரூசெய்வித்துத்திருமண்காப்புச்செய்து திவ்யமான கோடுவ
ஸ்த்ரங்களும் புஷ்பமுதலானவைகளாலும் அலங்காரித்துப் புஷ்
பவிமானத்தின்மேலில் ஏறச்செய்து, உளமைக்கு ஸ்ரீஉடையவர்
பரமபதம்வ்யாதித்தப்ரகாரம், இந்தத்திருநகஷத்ரத்தில்இந்தவிடமா
னத்தின்மேலிருக்கும் ஸ்வாமியை நாமெல்லோரும் பரமபத
த்துக்கனுப்பலாமென்று தாங்களிருக்கிற இடங்களில் நாலுவீதி
யுமலங்காரித்து, அந்தவீதிகளில் திருவாய்மொழிச் சேவையுடன்
விமானஸஹிதமாய்ப்ரதக்ஷிணம்வந்து, உடையவர் விக்ரஹித்
துக்குத் திருவாராதனஞ்செய்து விமானத்தின்மேலிருக்கும
வரை நன்றாகச்சேவிக்கச்சொல்லி, உனக்கு உடையவர்திருவடி
வேலைவையாகிறதா, திருமுடிலேலைவையாகிறதாவென்றுகேட்டி அ
வன்வாயிலிருந்து எந்தவிடம் வேலைவையாகிறதென்று வருகிற
தோ அந்தவிடத்தி லவன்மேலில் கத்தியாவ்கண்டித்து மற்றதே
ஹதீதையெல்லாம் பின்புகண்டித்து, ப்ரத்யேக ப்ரத்யேகமாக
ச்சமைத்து, அவன்வாயிலுல்சொன்னதை; முதல் உடையவருக்
கு எதிரில்வைத்து, திருவாய்மொழிச்சாத்துசெய்து, கள்ளநாச
ராயங்களைக்குழித்துச் சிலபாட்டுகளைப்பாடிக்கொண்டு, செத்
தவனது உடம்பை ப்ரஹ்மதமென்று அதை ஸ்வீகரித்தால்
நாமும் பரமபதத்து சேருவோமென்று, எப்போதும் அக்
காரவடிசில அமுதுசெய்யாதவர்கள் அமுதுசெய்துருசிகண்ட
பிரானைபோல் சிலவிடங்களில் மேல்விழுந்து சண்டைபிடித்து
வினியோகம் பெற்றுக்கொள்ளுமாபோல், மேற்கண்ட நாமா
ம்ஸத்தை யெல்லாரும் ஒருவர்மூன் ஒருவராடிப் போராடி
வாங்கித்தின்பார்கள். இவர்களில்பிணம்விழுந்தாலும் இத்தன்மை
யாகவே வினியோகித்துக்கொள்ளுவர்கள். இவர்களில் சிலர்,
"கடப்பைஜில்லா கித்தவட்டம்தாலூகாவில்" பூர்வமிருக்கையில்

ராஜாங்கத்தாருக்கு இவர்களது துஷ்க்ருத்யங்கள் தெரிந்து, மருந்து குண்டுகளால் இப்பூண்டழல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். இவர்களிருந்தவிடங்கள் குட்டிச்சுவர்களாய் மேமட்டிருக்கின்றன. அந்தவூரில் இந்தமேடு கொரிவிமதஸ்தர்க ளிருந்தவிடமென்று சொல்லுவர்கள். இம்மதஸ்தர்களுடைய துர்மார்க்கக்ருத்யங்களை இப்போதுப்ரஸித்தமாய்ச்சொல்லிக்கொள்ளுவர்கள். எகாக்ஷரிசதுராக்ஷரிகளென்னும் பள்ளமடையார்களுக்குள்கோயிலில் ராமாநுஜகூடங்களென்று விடுகள்கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களுப்பு, அவர்களைச்சேர்ந்தவாள்வெளித்தேசங்களிலிருப்பவர்களுடம் வகலார்த்தங்களையும் நம்பெருமாள் பக்கலிலேகாணலாமென்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீஉடையவர் ஸந்நிதியில் மதுமாம் ஸாதிகள் ராத்ரிகாலங்களில் ரஹஸ்யமாக அழுசெயாகின்றனவென்று ஆசேநகளூடஜனங்களை யேமாற்றுவர்கள். இந்தப்பள்ளமடையார் விடுகளுக்கு த்ராவிடஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று பேர்வஹித்த சிலவிப்ரர்கள் குஹ்யாசாபல்யத்தாலும், ஜிஹ்வாசாபல்யத்தாலும், த்ரவ்யாபேக்ஷயாலும், கோயிலிலும் வெளித்தேசங்களிலும் போகவர இருப்பதன்றிக்கே, இப்பள்ளமடையார்செய்யும் க்ருத்யங்களை ஸாஸ்த்ரயுக்தமென்றும், பூர்வர்களனுஷ்டித்திருப்பதால் உடையவர்ஸந்நிதியிலும் அழுசெயாகிறதுநிஜமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். இம்மட்டோ? பள்ளமடையாசில்விடங்களில் தங்களுக்குச்சமமாக மர்யாதையுஞ் செய்துவருகிறார்கள். சிலர் ஒவ்வோரிடங்களில் சேருங்கூட்டங்களின் மத்தியிலிருக்கச்செய்து எல்லாரிலும் பள்ளமடையார் ஸ்ரோஷ்டராகத்தெரியவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு மூதல் மர்யாதைகளைச்செய்வது மன்றிக்கே, நாமிட்டதேசட்டமென்றெண்ணிப் பூர்வாசார்யர்கள் திருவுள்ளக்கருத்துகளையும் அஞ்ஞையையும் தப்பிநடக்கிறார்கள். சிலதீவிஜர் நமக்குச்சமமாக இதரர்களிருக்கப்போகாதென்றெண்ணங்கொண்டு பொருளையால் பள்ளமடையாரதுக்ஷிடானமே லபியென்றும் ராமாநுஜர்த்ரவ்யாஜ்ஞையினிடமிருக்கும்பாகவதர்களைச்சின்னப்படுத்திப் பள்ளமடையாருக்குச் சகாயமாய்ப்போகிறதும் அவர்களையே ஸ்ரோஷ்டமென்று மர்யாதைகள்செய்துபாகவதாபசாரப்படுவர்கள். சிலஜனங்கள் ராமாநுஜ லிதாந்தத்திலிருந்தும் பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்குஜ்ஞானுஷ்டானங்களுடையரான ஸ்வாமிகள் ஸந்நிதியில்வணங்கி உள்ளபடியான அர்த்தங்களை அறியாமல் இதிடமானபடி. அர்த்தங்களைச்

செய்துகொண்டு உலகத்தில் க்யாதிலாபபூஜைபெற நினைத்து ராஜஸ தால் பாகவதாபசாரங்களுக்காளாய்ப் வர்த்திப்பர்கள். சிலர் ராமாநுஜஸித்தாந்தம் இன்னதென்று அறிந்தும்நம்பியிருந்தும் வேடன்ளமடையாரிடத்தில் காலக்ஷேபங்கேட்ட அபிமானத்தால்பாரபக்ஷமாய்ப்பேசுவதுமன்றிக்கலாரியானபாகவதர் களை அலக்ஷணையயிலுல்லனிதற்குசெய்யக்கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு திரிவர்கள். சிலமூடர்பள்ளமடையாருக்குச்சமமாகராமாநுஜஸித்வ்யாஜ்ஜாலுயிலிருப்பவர்களை நினைத்துத்துஷிப்பர்கள். சிலர்ராமாநுஜர் ஆஜ்ஞையின்படி இருப்பவர்களைத்தாழ்வாகநினைத்துப்பள்ளமடையாளரோக்ஷ்டர்களென்றுநினைப்பர்கள். இவர்களெல்லோருமே யமவாதனைக்குட்படுவர்களென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ? மேற்கண்டபள்ளமடையார்கிய சதுராக்ஷரிமந்த்ரத்தை ச்சாரந்தபராங்குச அம்மையென்பவள் அடியேனுக்குத்தேஹ ஸம்பந்தியானதால் அடியேன் ஆதரவற்று எட்டுவயதில் அவளிடத்தில்சேர, லோகவைவ்ஹவனென்று என்னை அவள்கூடஇட்டுக்கொண்டுமேற்கண்ட ஆந்தரதேசங்களில் இரண்டுமூன்றுமாதம் ஒவ்வோரூரில்வாஸம்செய்து ஜகந்நாதயாத்திரைசெய்து த்ராவிடதேசத்தில் சக்ரும் திவ்யதேசங்களை அடியேனுக்கிருபதாம் வயதில் ஸேவிப்பித்துக்கொண்டுவருகையில், மேற்படிபராங்குச அம்மையென்பவள்தானிருக்கும் அநந்தாஸனப்பள்ளத்தில்ள ன்னைத்தள்ள அதோகதிதமானசாமம்பட்டு யத்னஞ்செய்ய, அவள்பேரில் அடியேனுக்கு அலக்ஷ்யமுண்டாகி, அவள்செய்யும் அநந்தாஸனங்களிலும் அலக்ஷ்யமிறந்து ராமாநுஜஸித்தாந்தத்தை தத்தைமூடத்தன்மையால்தூஷித்துச் சைவசமயத்தில்ப்ரவேஸிக்க, அதற்குமேல்வண்டிய நூல்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யரான விஞ்சிமூர் அநந்தாசார்ய ஸ்வாமிகள் அடியேனதுதேவஷம் நிவர்த்திக்கவேண்டுமாயும்; மனதுசைவபக்ஷமாயுமிருப்பதைக் கடாக்ஷித்து, ஒருஸ்லோகத்தை வெளியிட்டருள, இருபதுவயதுவரையில் பள்ளமடையாருடன் கூடித்திரிந்துகொண்டதுஷ்க்ருத்யங்களை த்ராவிடதேசஸ்வாமிகளிடத்திலு டிருக்குமென்றுணர்ந்து அக்ருத்தியங்களை வெளியிட்டு ராமாநுஜஸித்தாந்தத்தை அவிவேகத்தால் அடியேன் தூஷிக்கையில், அந்தஸ்வாமிகள் புன்சிரிப்புடன் விசேஷக்ருபைசூர்ந்து, ஸ்ரீபிள்ளைலோகாசார்யர் ஸ்ரீவசனபூஷணத்திலுதஹரித்திருக்கும் வசநங்களையும், ஸ்வரூபவிரோதிநிர்ணயாரஹஸ்யமும், அதாவது!

சன்டிப்ரசன்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம் கன

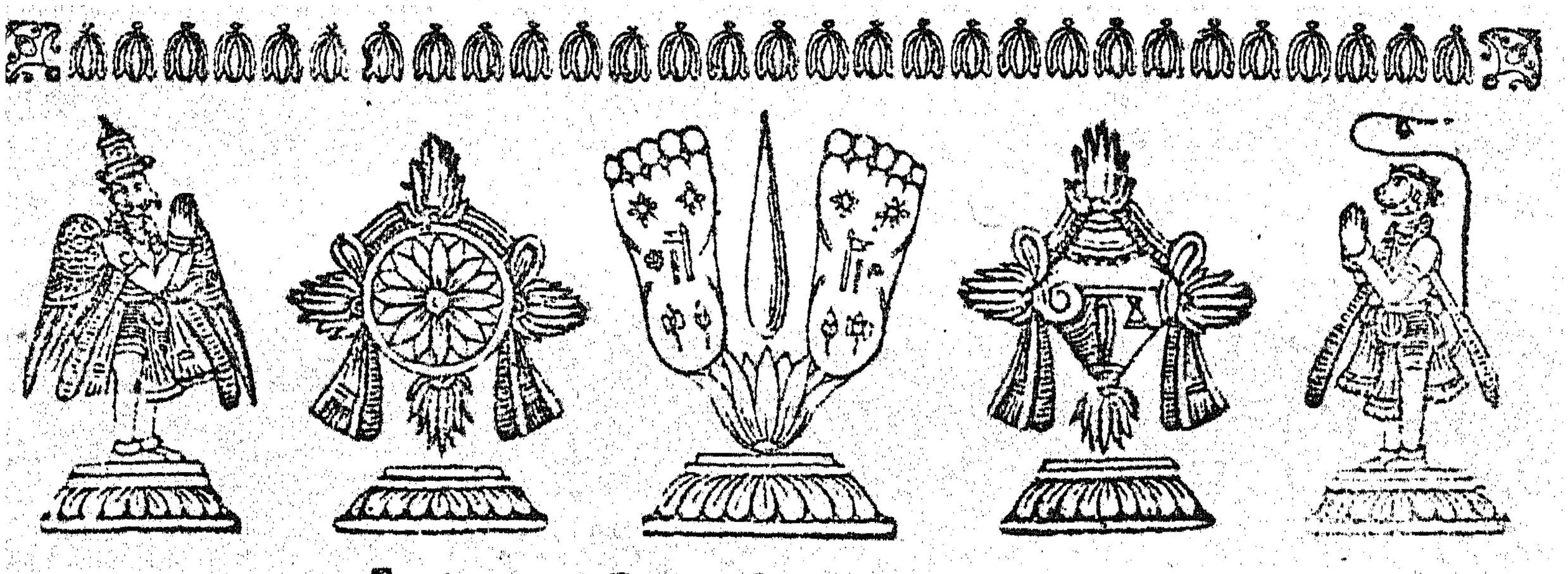
அவதாரிணக.

ஸ்ரீயம்பதியாய், ஸ்ரீனிவகுண்டநிகேதனனுய், அவாப்தஸ
மஸ்தகாமனுய், ப்ரதியக்ஷபரமபதத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கு
ம் பெரியபெருமாள் திருக்குமாரராய், இவ்வுலகத்தைதப்பாவ
னஞ்செய்யக் கூரகுலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த ஸ்ரீபட்டநாதி
ர் திருவுசலில் எழுந்தருளியிருக்க, திருக்கரங்களில் அக்ஷயபாத்ர
மேளப்பண்ணிக்கொண்டு, "ஸ்ரீமத்தராமானுஜாயநமஃ" என்கிற
ழுந்தருளுநம் ஒருவிலக்ஷண ஸ்ரீனிவத்ஸனவருக்கு ப்ரதிதிவஸமு
ம் அதிகப்ரேமையுடன் திருப்பரிவட்டம் கழுத்தடத்தில் நன்றாயு
டுத்துக்கொண்டு இரண்டுதிருக்கரங்கள் நிரம்ப அமுதுபடியனை
கொண்டுவிலக்ஷண ஸ்ரீனிவத்ஸனவருடைய அக்ஷயபாத்ரத்தில்ஸம
ர்ப்பித்துக்கொண்டுவருகையில், கீதாபாராயணஞ் செய்துகொ
ண்டு அக்ஷயபாத்ரத்தையேந்திவரும் சதுர்வேத பண்டிதரான
ருப்ராஹ்மண ஸ்ரீனிவத்ஸனவர் இதைக்கண்டுநாம் அக்ரகுலஸ்தரா
யும்நான்குவேதங்களுக்கு அதிகாரியாயு மிருக்க, நம்மை அலக்ஷி
யஞ்செய்துசூத்ரனிடத்தில் எவ்வளவு ப்ரேமைவைத்திருக்கிறீர்.
அ! ஆ! என்றுபயாலஷ்பட்டு, இந்தப்பட்டரோ இவ்விதமாயிருக்கில்
மற்றவர்நம்முடையபெருமையையறிந்து என்னமர்யாதைசெ
ய்யப்போகிறார்கள்என்றுஉபாதானத்துக்குப்போவதைவிட்டுவ்
யனைத்துடனிருக்க, ஐம்பத்குமாரர்திருமாளிகைப்பரிசாரகன்
மூன்றுந்திவசலம்அந்தஅக்ரகுலஸ்ரீனிவத்ஸனவரைச்சேவித்து இ
ரண்டுதினமாய்ச் சேவைவராதியாதகாரணமென்னவென்றுவின
வ, அந்தஸ்ரீனிவத்ஸனவர்வ்யாகூலத்துடன்மஹாஜ்ஞராகிகொன்
றும், ஸ்ரீரங்கராஜர் திருக்குமாரனென்றும் வழங்குகின்ற அந்தப்
பட்டார்யர்நம்முடையயோக்யதையையறியாமல் அலக்ஷியஞ்
செய்து உம்மைஅழைத்து அமுதுபடிஸாதிக்கும்படிநேமித்து
ச்சூத்ரப்பயலுக்குப் பயபத்தியுடன் தாமேஅமுதுபடிகொண்
டுபோய்ஸாதிக்கிறார்; அக்ரகுலத்திலும்விசேஷஜ்ஞராயிருந்தும்
நம்முடையயோக்யதையை அறியாமல் அலக்ஷியமாயிருக்கில்,
இனியார்அறிந்து மர்யாதைசெய்வார்களென்று உபாதானத்து
க்குவருகை விட்டுவிட்டேனென்றுவ்யாதிக்க, அந்தப்பரிசாரகன்,
ஸ்வாமீ, திருவுள்ளத்தில்சிற்றஞ்சிறுகாலம் அடியேன் பட்டார்
யர்ஸந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றேனென்றுபோய்ப்ப
ட்டார்யர் திருவடிகளில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆ! ஆ! இப்படி
யோக்கியமென்றுநடமக்குகிஞ்சித்தேதணும்தெரியாமற்போயிற்று
இனியெழுந்தருளினால் விசேஷமர்யாதையுடன் வர்த்திக்கிறே

மென்று அருளிச்செய்ய, பரிசாரகன்வந்தோஷிமாய் அந்த ஸ்ரீ
வைஷ்ணவரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, மறுநாள் அந்த ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர் அக்ஷயபாத்ரத்தைக்கொண்டுதாபாராயணத்திட
ன் பட்டர் திருமாளிகைக்கெழுந்தருள, விஶேஷிமர்யாதையுட
ன் சித்ராஸநத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அடியேனுக்குப்பரன்
இன்ஞனென்று தெரியாமல்சஞ்சலப்படுகிறேன் தேவர்சஞ்சல
த்தைப்போக்கவேண்டுமென்று ஸ்ரீபட்டார்யர் அருளிச்செய்ய,
அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்யோசித்து வேதங்கள்சேற்றில்நட்டகம்பத்
தைப்போலிருக்கின்றன, ஒருபக்கத்தில் ருத்ரன்பரனென்றும்,
ஒருபக்கத்தில் பிரமன்பரனென்றும், ஒருபக்கத்தில் விஷ்ணுபர
னென்றும், பலபலவிதமாய்ச் சொல்லுகின்றன, ஆகையால் எ
ன்ஞல்நிர்ணயிக்கக்கூடவில்லை யென்று வாதித்துக்கொண்டிருக்
கையில் ஸ்ரீமதோராமாநுஜாயநமஃ, என்றந்தவிலக்ஷணஸ்ரீவைஷ்ணவர்எழுந்தருள, ஸ்ரீபட்டார்யர் நைச்யத்துடன் பரன்இன்ஞ
னென்றறியாமல்அடியேன்சஞ்சலப்படுகிறேன்ஆகையால்தேவ
ரீபரன் இன்ஞனென்றறிவித்து அடியேனைத் தேற்றவேண்டுமெ
ன்றருளிச்செய்ய, அந்தவிலக்ஷணஸ்வாமி அடியேன்மஹாநீசன்,
பாமரன், அஜ்ஞன், அஸக்தனென்றநேகவிதமாகநைச்யத்துடன்,
ஸ்வாமிகளருளிச்செய்ய அடியேன் அறியத்தக்கயோக்யதையெ
ல்லாமிகளருளிச்செய்ய இப்படிக்கணுக்ரஹித்தால் ஸ்வாமிகள்
திருவடிகளில் அடியேன் எதுவிண்ணப்பஞ்செய்வேனென்றுவி
ண்ணப்பஞ்செய்ய, இப்படிக்குநைச்யாநுஸந்தானம் செய்ய
ப்போகாது, தேவர் அவஸ்யம் பாதித்தருளவேண்டுமென்று இ
ளத்திலிருந்து சிந்தின ஸ்ரீஸூக்தியை விண்ணப்பம்செய்கிறே
னென்று கெம்பி, லோகத்தார்யாவரும் வேதத்திலிருக்கும் உ
ண்மையான ஸாரத்தைவடமொழியறிந்து அநுபவித்து உஜ்ஜீ
விக்கவேண்டுமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி ஆழ்வார்கள்திருவாய்மொ
ழ்ந்தருளின தீராவிடவேதத்தில் "ஒன்றுந்தேவும்பு லகும்யிருமை
ற்றும்யாதுமில்லா. அன்றுநான்முகன்றன்னொடுதேவருலகோடு
யிர்படைத்தான், குன்றம்போன்மணிமாட நீடுதிருக்குருகூரதி
னுள். நின்றவாதிப்பிரானிற் கமற்றெத்தெய்வம்நாடுதிரே" என்
று நம்மாழ்வாரும் "மற்றுமோர்தெய்வமுண்டோமதியிலமா
னிடங்காள் உற்றபோதன்றி நீங்களொருவனென்றுணரமாட்டீர்
அற்றமேலொன்றறியீர் அவனல்லாற்றெய்வமில்லை கற்றினமே
ய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரோ" என்றுதொண்டாடிப்பொ

சண்டிடப்ரசண்டிமதவாதகிரிகணடனவஜ்ரதண்டம். கஂக

டியாழ்வாரும் திருவாய்மலர்ந்தருளினதைஸ்லாமிகள் அடியோ
ங்களுக்கு அடிக்கடி அருளிச்செய்தும் ஸ்வாமிகளுக்கே சந்தே
ஹம் ஜனித்ததாய் அருளிச்செய்தால் அடியோங்கள் நம்பத்தக்க
தோ, அடியேனைப் பரீக்ஷிக்கத் திருவுளம்பற்றி யருளிச்செய்த
தேயன்றி வேறன்று என்று நைச்யாநுஸந்தானஞ்செய்ய, ஸ்ரீப
ட்டாரியர் பரிசாரகனைக்கடாக்ஷித்து இவருடையநிர்ணயமும்,
அவருடைய நிர்ணயமும் அறிந்தீராவென்று, பின்பருளிச்செய்
த ஸ்ரீஸூக்திகளாஸ்வரூபவிரோதி நிர்ணயரஹஸ்யத்தில், கூர
குலத்திலவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாதபட்டர் அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்வரூபவிரோதி நிர்ணயரஹஸ்யம்

கணியன்.

వందేసువశనాచార్యం - వారిధింగుణసంపదాం
శ్రీరంగనాథంతద్భాసం- గురుం స్తత్తుల్యవైభవం.

ஸம்ஸாரியான சேதனன் (భకారోభగవత్ భక్తంగకారోగ
ర్వభంజనం-వకారోవర్ణహీనత్వంతకార స్తత్వనిర్ణయం) என்கிற ப்ர
பன்னநிலையை அறிந்து முமுக்ஷுவாகும்போது ஸ்வரூபவி
ரோதிகளை அறியவேண்டும். ஸ்வரூபவிரோதிகள் தாம் அநேக
ங்கள், அவற்றுள் முக்யமானது அதிகாரிகளையறிந்து நைச்யத்
துடன் வர்த்தியாமை, ஸ்வரூபவிரோதம். அதாவது சக்ராங்கித
ரூப்தத்ரிமடல்குறிகளுடன்பரனைப்படிப்பவன். அதிகாரியையறி

ந்து தண்டம்ஸமர்ப்பித்தால் ப்ரதிதண்டஞ் செய்யாமை ஸ்வரூபவிரோதம். அத்தன்மையுடையவர்களுக்கு அதிகாரி, மூதல் தண்டஞ்செய்கை ஸ்வரூபவிரோதம். அசக்ராங்கிதபரனுய் ஸ்தண்டஞ்செய்து திருமட்குறிகளுடன் பரனைப்பஜிப்பவன் தண்டம்ஸமர்ப்பித்தால் அஞ்சலிசெய்யாமை ஸ்வரூபவிரோதம். அத்தன்மையுடையாருக்கு ப்ரதிதண்டஞ்செய்கையும் வெறுமனேயிருக்கையும் ஸ்வரூபவிரோதம். பஸ்மதாரியும் தேவதாந்த்ரபரனும் பகவதீடத்தி செய்பவனுமாயிருந்து தண்டம்ஸமர்ப்பித்தால் அஞ்சலிசெய்வது ஸ்வரூபவிரோதம். அத்தன்மையனுயிருப்பவனுக்கு மங்களாசாஸனஞ்செய்து ஆசார்யனஸ்மரித்து ஸ்வரூபஜ்ஞனியாகச் செய்யவேண்டுமென்று ப்ரபத்திசெய்யாதொழிகை ஸ்வரூபவிரோதம். மணிச்சோறு பிணிச்சோறு,ரக்தச்சோறு, எச்சிற்சோறு,கூலிச்சோறு,விலைச்சோறு, புகழ்ச்சோறு ஸ்வீகரிக்கை, ஸ்வரூபவிரோதம். இவைகளை ஸ்வீகரித்தசேதனன் தீருஷ்டித்த போஷித்தை ஸ்வீகரிக்கை ஸ்வரூபவிரோதம். யஜ்ஞ, தான, தபோ, தீயான, சதீயாவந்தன, பஞ்சமஹாயஜ்ஞ,அக்னிஹோத்ர,தீர்த்தயாத்ர, புண்யக்ஷேத்ரவாஸ, க்ருச்ர,சாந்த்ராயண, புண்யநதீஸ்நான, வ்ரதசாதுர்மாஸ்ய, பலமூலாஶன பாஸ்த்ராப்யாஸ,ஸமாராதன,ஜப,தீர்ப்பணாதி கர்மாநுஷ்டான பரர்களைப்போகவத்ராகநிஷேத்துப் தூஜிக்கைஸ்வரூபவிரோதம் வேதகுத்ருஷ்டியான அத்வைதிகளையும், ப்ரபந்தகுத்ருஷ்டியான பின்னஸம்ப்ரதாயஸ்தனையும், ரஹஸ்யகுத்ருஷ்டியான எகாகூஷி, சதுராகூஷி, கொரிவிடதஸ்தனென்றும் பேர்வஹித்து விபரீதார்த்த ப்ரதிபக்தியும், பரஹிம்ஸையும் அபகூஷியபகூஷணமும் பரதாரபரிக்ரஹமும் செய்து எம்பெருமானுர் தர்ஶனத்தைக் கெடுக்கும் துள்ளமனையாளையும் விரோதிஜ்ஞராகநினைத்து ஸ்ரீபாததீர்த்தநிலை ப்ரஹ்லாதங்கள் லபித்துக்கொள்ளுகை ஸ்வரூபவிரோதம். ஸமான அதிகாரிகளைக் கண்டமாத்ரம், (வைஷ்ணவோவைஷ்ணவந்த்ருஷ்ட்வாதண்டவத்ப்ரணமேத்ப்ருவி) என்கிறபடியே வேதாந்தமதம்போல் விழுந்து தண்டம்ஸமர்ப்பியாமை ஸ்வரூபவிரோதம். அவர்களைப்பகவத்பாகவத ஆசார்யஸந்நிதிகளி

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்.கக

ல்மூன்னிட்டு நைச்யமாய் வர்த்தியாமல்ஸ்வதந்தாரூய் வர்த்திக்
கை,ஸ்வரூபவிரோதம்; அதிகாரிகளைக்கண்டமாத்ரத்தில்(த்வமூ
ர்த்ர்யாஸுதேவஸ்ய। சரம்சாசரமேவச।அசரம்பிம்பஸம்யுக்தம்। சரம
ர்சாகவதாஸ்ம்ருதா:) என்கிறபடியே ஐந்சாரிக்கும் விபவாவதார
வ்யக்திகளென்றுநினைத்துப் பயபக்தியுடன் தண்டம்வமர்ப்பி
யாமல் ஐமபுத்திசெய்வது ஸ்வரூபவிரோதம் அதிகாரிகளைவி
த்தவநந்தரம் பசியன் சோற்றைக்கண்டாப்போலே ஆவலு
டன் ஸ்ரீபாததீர்த்தகளிகை ப்ரவாதங்களைலபித்துக்கொள்ள ப்
ராரித்தியாமல், (ஜன்மநாஜாயதேசூத்ரஃகர்மணாஜாயதேத்விஜः। வேத
ஸ்ர்ர்த்யயனாத் விப்ரः। ப்ரம்ஹ்மஜ்ஞானாத்து ப்ராம்ஹ்மணः।) என்றும், (வஸிஷ்ட
ர்பார்ர்யாசண்டாலாபுத்ரஃசதுர்வேதமஹாமுனिः। சதுர்பார்ர்யாஸ்ம்ருதாகீச। புத்
த்ரஃபாராசரஸ்ததः। தஸ்யபார்ர்யாசகைவர்தீ।புத்ரோவ்யாஸமஹாமுனिः।
வ்யாஸபுத்ராஃபாண்டவாஸ்ர்ர்,சுகஸ்ர்ர்விதுரஸ்ததா) என்றும், (ஸ்ரேஷ்டவேத
நஸம்பந்தாத்।லோஹமப்ராக்ர்ர்தியதா।விஷ்ணுஸம்பந்தஸம்பர்காத்।
ஜாதிபேதம்நகாரயேத்।) என்றும், சதப்ராம்ஹ்மணமுக்யேப்யோ। வரமேகோ
பிவேதவித் வேதவித்ஸ்ர்ர்ஹஸ்ரேப்யோ।வரமேகோபியஜ்ஞவித்। யஜ்ஞவித்ஸ்ர்ர்
ஸ்ரஹஸ்ரேப்யோ।வரமேகோஜிதேம்த்ரியः।ஜிதேம்த்ரியஸஹஸ்ரேப்யோ।வரம்
விஷ்ணோர்பக்தோத்விஜாதிமான்।) என்றும், (ஶ்வபசோபிமுநீபால। விஷ்ணுபக்தோத்விஜாதி
கः।விஷ்ணுபக்திவிஹீனஸ்துயதிஶ்சஶ்வபசாதமः) என்றும், (யேயஜம்தி
ஹரிம்ஸர்ர்,ப்ராம்ஹ்மணாபவதேஸ்ர்ர்தாः।ருத்ராதியஜமானஸ்து।சூத்ரப
வப்ரகீர்திதாः) என்றும்,(நாரதோரஜகீபுத்ரோ। நாரதோபூந்மஹாமுனिः।த
பஸாப்ராம்ஹ்மணஸ்தத்ர । ஜாதிபேதம்நகாரயேத்) என்றும், துராசாரோ
பிஸர்ர்வாஶிக்ர்தஶ்சாந்த்யேகபிபுமாக। ஸமாஶ்ரயேபாதிதேவம்ஶ்ரத்தியா
ஶரணம்யதா। நிர்தோஷம்விதிதம்ஜம்தும்ப்ரபாவாத்பரமாத்மனः) என்றும்
ம், (பரத்வாஜாம்கஸம்பூதோ। பாரத்வாஜமஹாமுனिः। தபஸாப்ராஸ்ம்
ண்யஸ்தத்ர।ஜாதிபேதம்நகாரயேத் ।) என்றும், அநாசாராத்கமுராசா
ரானஜ்ஞானாத்கஹீநஜன்மனः। மத்பக்தாத்கபூஷணம்சோப்யஸ்து । ஸத்யஃசண்டால
தாம்ப்ரஜேத்) என்றும், (நசூத்ராபகவத்பக்தாः। விப்ராः பாகவதாः
ஸ்ம்ர்தாः।ஸர்ர்வவர்ணேஷுதேசூத்ராபிஹ்யேபக்தாஜனார்தநே) என்றும், (சு
ஸ்பக்தம்ஶ்வபசம்மாபி। விம்தாம்கம்ஸ்ம்ருதிமேனாஸி।பக்தகோடிஶதேனாபிநா

మామికదాచన।) ఎణ్ఱుం, (శూద్రంవాభగవన్భక్తం । నిషాదంశ్వపచంతథా । ఈక్షేతేజాతిసామాన్యం సయాతినరకంనరః।) ఎణ్ఱుం, (అర్చావతారోపాదానం । వైష్ణవోత్పత్తిచింతనం।మాతృయోనిపరీక్షాచ । తుల్యమాహుమనీషిణః) ఎణ్ఱుం, (విప్రాచ్ఛ్వపడ్గుణయుతాదదవిందనాభపాదారవింద విముఖాత్ శ్వపచంవరిష్ఠం) ఎణ్ఱుం, (యథాతేతత్రవత్తేరతథాతేతత్రవత్తేథాఃఎణ్ఱుం, (భక్తిరష్టవిధాహ్యేషాయస్మిన్మ్లేచ్ఛేపివత్తతేతస్మైదేయంతతోగ్రాహ్యంసచప్రాజ్ఞోయథాహ్యహం)ఎణ్ఱుం, "குலந்தாங்கு சாதிகளிலுங் கீழிழிந்தெதீத்தனை, நலந்தானிலாதசண்டாள சண்டாளர்களாகி லும், வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணலன்மணிவண்ணர்க்காளென்றுள், கலந்தாரடியார்தம்மடியாரொம்மடிகளே." ఎణ్ఱుం, "படுதிலொ வொழுகலாற்றுப்பலசதுப்பேதிமாரில், இழிகுலத்தவர்களேனு மெய்ம்மடியார்களாகில், தொழுமினீர்கொடுமின்கொண்மி னென்றுநின்மேலுடுமொழுக்க, வழிபடவருளினாய் பொன்மதிட்டிரு வரங்கத்தாமனே" ఎణ్ఱుం, "அமரவோரங்கமாறும் வேதமோர் நான்குமோதிதீ, தமர்களிற்றலைவராயசாதியந்தணர்களேனும் நுமர்களாப்பழிப்ப ராகிலெழிடப்போதாளவிலாங்கே; அவர் கடாம்புலையர்போலுமரங்கமாநகருளானே" ఎణ్ఱుం, (స్థిర్భవతివానేతిసంశయోచ్యుతసేవినఃసంశయోత్రతద్భక్తపరిచర్యారతాత్మనః॥) ఎణ్ఱుం, (యంయంస్పృశతిపాణిభ్యాం । యంయంపశ్యతిచక్షుషా।స్థావరాణ్యపిముచ్యంతే । కింపునర్బాంధవాజనాఃI) ఎణ్ఱుం, బ్రాహ్మణ్యం విలక్షణమ్ఱిక్కిఱదు వేదాధ్యయనముం మూకత్తాలే పగవల్లాడ వేతువన్ఱు, అదుతానెయిழివుక్కుఱుప్పాకిల్తీ యాజ్యమామిఱె, జన్మవిరుత్తంగళిలుడైయ ఉత్తరువీడుమ్, అపక్రువీడుమ్, పిఱ్ఱుక్కుమ్ ఇழివుక్కుమ్ అప్రయోజకమ్, ప్రయోజకమ్, పగవత్సంబన్ధమ్, అసంబన్ధమ్, బగవత్సంబన్ధమాలుమ్ ఒక్కుమోవెన్నిల్, ఒవ్వాదు, ఉత్తరువీడామాక బ్రమిత్త జన్మమ్ బ్రహ్మబంధమ్ బావనైయాలే, "ఫలీకృత" ఎన్కిఱబழியే బయజనకమ్, అదుక్కు స్వరూపప్రాప్తమానైనైచ్యమ్బావిక్కవేణ్ఱుమ్, అపరువీడామాక బ్రమిత్త ఉత్తరువీడ జన్మత్తుక్కు ఇరణ్ఱుదోషమ్

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்.ககந

மிவ்வு, நைச்யம் ஜன்மவ்ருத்தம், ஆகையால், உத்க்ருஷ்டஜன்ம
மேஸ்ரோஷ்டம்.“ஸ்வபசோபிமஹீபால” நிக்ருஷ்டஜன்மத்தா
ல் வந்தோஷம் ஸமிப்பது விலக்ஷணமென்பந்தத்தாலே, ஸம்ப
ந்தத்துக்கு யோக்யதையுண்டாம்போது ஜன்மக்கொத்தைபோ
கவேண்டும், ஜன்மத்துக்குக்கொத்தையும், அதுக்குப்பரிஹாரமு
ம், “பழுதிலாவொழுகல்” என்கிறபாட்டில் அருளிச்செய்தார்.
வேதகப்பொன்போலே இவர்களோட்டே ஸம்பந்தம், இவர்
கள்பக்கல் ஸாம்யபுத்தியும், ஆதிக்யபுத்தியும், நடக்கவேண்டும்,
அதாவது, ஆசார்யதுல்யமென்றும், ஸம்ஸாரிகளிலும், தன்னி
லும், ஈச்வரனிலும், அதிகமென்றும் நினைக்கை, ஆசார்யஸாம்யத்
துக்கடி ஆசார்யவசனம், இப்படி நினையாதொழிகை அபசா
ரமென்றும், மேலச்சொன்ன பக்தருடைய சதுர்வேதிகள் அனுவர்த்
திக்க வறிவுகொடுத்துக்குலதெய்வத்தோடொக்கப்பூஜைகொண்
டு பாவனதீர்த்த ப்ரஸாதநாமென்கிற திருமுகப்படியும், விஸ்
வாமித்ர விஷ்ணுசித்த துளஸீப்ருத்யரோடே யுள்கலந்துதொ
ழுகுலமானவன் நிலயார்பாடலாலே ப்ராஹ்மண மேவ்விக்கு
றை முழுத்தமையும், கீழ்மகன்தலைமகனுக்கு ஸமஸகாவாய்த்த
ம்பிக்குமூன்பிறந்து வேலும்விலுங்கொண்டு, பின்பிறந்தானா
ச்சோதித்துத் தமையனுக்கிளையோன் ஸத்பாவஞ்சொல்லுட்ப
ழியேகுலமானமையும், தாதுமொழிந்துநடந்துவந்தவர்களு
டைய ஸம்பக்ஷணை ஸஹபோஜனமும் ஒருபிறவியிலே யிரு
பிறவியாலே நிருவர்க்குந் தர்மஸ்நுஷ்வாமிகளக்ரபூஜைகொ
த்தமையும், ஐவரில்-நால்வரில்-மூவரில் - முற்பட்டவர்கள் ஸந்
தேஹியாமல் ஸஹபோஜனோடே புரோடாஸமாகச்செய்த புதீரக்
ருத்தியமும், புஷ்டிபத்யாகமோகமண்டபங்களில் பணிப்பூவும்
ஆலவட்டமும்விசிறியுங்கையுமான வந்தரங்கனைமுழுமன்னனும்
வைதிகோத்தமரும் மஹாமுனியு மனுவர்த்திக்கிரமமும், யா
காணுயாகோத்ர வீதிகளில் காயான்னஸ்தல ப்ரதிபன்னனின
வ்ருத்தாசாரமறிவார்க்கிறே ஜகன்மோதக்கரஷாடகர்ஷங்கள் தெரி
வது, அஜ்ஞர் ப்ரமிக்கிற வர்ணாச்ரமவித்யா வ்ருத்தங்களைக்கர்த்
தபூஜனமம் ஸ்வபசாதமம் ஸமிஷ்டபஷடுணம் பஸ்மாபோதிபல

விதவாலங்காரமென்று கழிப்பர்கள். என்றும், (வயம்துஹரிதா
ஸானாம்பாதரஜோவலம்பினः)என்று ஏககண்டமாயிருக்கும் ஸ்ரீவை
ஷ்ணவர்களின் உண்மையை நெஞ்சில்கொள்ளாமலும் திருக்கச்சிநம்
பிபக்கல் உடையவர்வர்த்தித்ததை ஸ்மரியாமலும், உடையவர்
நேமனைப்படிதனுர்த்தாஸர்பக்கலில்பட்டர்வர்த்தித்ததை ஸ்மரி
யாமலும் பாகவதர்களுடைய உத்பத்திசிந்தனம்பண்ணுகை ஸ்
வரூபவிரோதம். ரஹஸ்யோபதேசம் லபித்துக்கொண்டபின்
ஆசார்யன்பக்கல் தோஷங்களையெண்ணித் தண்டம்ஸமர்ப்பி
யாதொழிகை ஸ்வரூபவிரோதம். ரஹஸ்யஜ்ஞானமுடைய ஸி
ஷ்யன் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்கப் பாகவதனுகநினையாமல் மங்களா
ஶாஸனஞ்செய்வது ஸ்வரூபவிரோதம். பகவத்தாஸக்குழாங்
களில், உண்ணும்போதொரு வார்த்தை உண்ணுதபோதொரு
வார்த்தை யாடிக்கொண்டு வர்த்திக்கை ஸ்வரூபவிரோதம். ஸ்ரீர
ங்கநாயகி பாகவதர்கள் விஷயமாய் வர்த்தித்தது ஸ்மரியாமை
ஸ்வரூபவிரோதம். இப்படிக்கு அறிந்துவர்த்திக்கும் முமுக்ஷு
வானவன் பெரியபெருமாளுக்கு; பிராட்டிமாரிலும் நித்யஸூ
ரிகளிலும் அத்யந்த அபிமதவிஷயமாகக்கடவன்.

வாழித்திருநாமம்.

ஸ்ரீரங்கூரகுலம் செழிக்கவந்தான்... ... ...வாழியே
ஸ்ரீபராசரபட்டர் சீருலைப்போன் ... ... வாழியே
பாராருமெதிராசர் பதம்பணிவோன் ... ...வாழியே
பாஷியத்தினுட்பொருளைப் பரிந்துரைப்போன்... வாழியே
வாராருஞ்சாமார்த்த மெமக்களித்தோன் ... ...வாழியே
எழிற்செருபவிரோதிகளையெடுத்துரைத்தோன்... வாழியே
ஆராமத்தென்னரங்கரருள்பெற்றோன் ... ...வாழியே
அரங்கநாதபட்டர்பொன்னடியினைகள் ... ... வாழியே

ஸ்ரீரங்கநாதபட்டார்யர்திருவடிகளேசரணம்.

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்.கக(நி)

மடையாரனுஷ்டானங்களைக்கண்டித்து ஆழ்வாராசார்யர்கள் தி
ருவுள்ளக்கருத்துகளை வெளியிட்டருளினதையும் மேற்கண்டவி
ஞ்ஞிழுர் அநந்தாசார்யஸ்வாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளி, காந்
தோபயந்த்ர ப்ரபன்னனென்று அடியேனைத்திருத்திப்புத்ரனை
க்கொள்ள, டள்ளமடையார் அநுஷ்டானமானநாகலமூத்ரத்
தில் விழாமலும், சைவசமயத்தில் ப்ரவேஶிக்காமலும் ஸ்ரீராமா
நுஜர் திவ்யாஜ்ஞையிலிருந்து ஆநந்தக்கடலில்மூழுகலாயிற்று.

இப்போது சிலர் தங்கள் தங்கள் அபிப்ராயங்களுக்கு இவ்விதி
மான ரஹஸ்யங்கள் விரோதமாயிருப்பதால் பூர்வாசார்யர்கள்
திருவாய்மலர்ந்தருளின ஸ்ரீஸூக்திகளில் சில க்ராவ்யமென்
றும், சில அக்ராஹ்யமென்றுஞ்சொல்லி வருகிறார்கள். இப்
படிச்சொல்லுமவர்களையெந்த ஆசார்யர்கள் க்ராஹ்யம், எந்த
ஆசார்யர்கள் அக்ராஹ்யம், என்றுவிசாரிக்குமளவில், ஸ்ரீமணவா
ளமாமுனிகள் பர்யந்தம் பூர்வாசார்யத்வமுள்ளது; அவர்கள் ஸ்ரீ
ஸூக்திகள் தான் நமக்குக்ராஹ்யம்; மற்றவஷ்டதிக்கஜங்களுக்கு
ம் அவர்கள்திருவடிகளிலாஶ்ரயித்தமுதலிகளுக்கும் பூர்வாசார்ய
த்வமில்லை; அவர்கள் வாதித்தவையெல்லாம் நமக்கு அக்ராஹ்ய
மேயன்றி, உபாதேயமன்றென்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள். இப்படி
க்குச்சொல்லுவது அவத்வம்ப்ரதாயம். பூர்வாசார்யர்களாவார்.
ப்ரதமஶ்ரேஷ்டியான ஸ்ரீயஃபதிமுதல் சாமஶ்ரேஷ்டிகளான ஆழ்வா
ர்தொடங்கி அஷ்டதிக்கஜங்களும்அவர்கள் திருவடிகளாஶ்ரயித்த
முதலிகள் பர்யந்தம் பூர்வாசார்யர்கள். இப்படி வஸ்துஸம்ப்ர
தாயமாயிருக்க, இதைவிட்டுச் சிலர்பூர்வாசார்யத்வம்ஸ்ரீமணவா
ளமாமுனிகள் பர்யந்தந்தான் உள்ளது. மற்றமுதலிகளுக்கு இ
ல்லையென்று சொல்லுவது தங்களுடைய அஜ்ஞானத்வமேயன்
றிவேறன்று. ஆகவ் பூர்வாசார்யத்வம் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்
திருவடிகளையாஶ்ரயித்தவர்களுக்கும் அவர்களை யாஶ்ரயித்த
முதலிகளுக்கும் எவ்விதமாய் உண்டெனில், பரமாசார்யர்திரு
முகமலர்ந்தருளினதாலும் பரமாசார்யர்வசனத்தாலும் இவர்களு
க்குப் பூர்வாசார்யத்வம் உண்டு. பரமாசார்யர் வசனமாவது; ஸ்ரீ
வானமாமலையாண்ணஸ்வாமியைத் தமக்குப் ப்ரணவமந்த்ர

ரீத்தென்று அங்கீகரிக்கையாலும், கோயில் கந்தாடையண்ண
ன (வரதநாராயணரென்றும்) என்றும், காராரீபொழிற்கோயிற்
கந்தாடை யண்ணனெனனும், போராளனையடைந்தபேர். எக்கு
ணத்தோ ரெக்குலத்தோ ரெவ்வியியல்போராயிடினும், அக்க
ணத்தேநம்மிறைவராவர்.)என்று ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் அண்
ணனைத் தமக்காசார்யனென்றும், அண்ணனுடைய ஸ்ரீபாதத்தி
லாஸ்ரயித்த மூதலிகளனைத்தமக்குப்பரமவைதிகளென்றும்பாச
மிட்டிருக்க, அவர்களுக்குப் பூர்வாசார்யத்வ மில்லையென்று
சொல்லுவதுயாருடைய தீர்ப்போதனையோ அறிகிலேன். இது
வுமன்றியிலுபதேசரத்னமாலையில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்தா
மே, (ஸ்ரீவசனபூடணத்தின் செம்பொருளை,) என்கிறபாட்டில்
அஷ்டதிக்கஜங்களனைத்தம் திருப்பவளத்தால்(ஆரியர்கள்) என்று
வாதித்திருக்க அவர்களுக்குப் பூர்வாசார்யத்வம் இல்லையென்று
ஸ்ரீகோசங்களிலொன்றிருக்க விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டியைப்போல்
தாங்களோர் அபார்த்தங்கற்பித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறீர்கள்.
அப்படிக்குச் சொல்லுவது வைதிகருகுலவாலஞ்செய்து எதிர்
த்ரப்ரவணப்ரபாவத்தை நன்றுகஸ்ரவணஞ்செய்யாத குறைதான்.
"வரதநாராயணம்" என்கிற அண்ணன் தனியனும். "எக்குணத்
தோரொக்குலத்தோர்" என்கிறபாட்டையும். "ஸ்ரீவசனபூடணத்
தின் செம்பொருளை" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே பி
ள்ளைலோகம் ஜீயர் ஸ்பஷ்டமாயருளிச்செய்திருக்கிறார். உடை
யவருக்கு வடுகநம்பியைப்போல் தமக்கு அந்தரங்கராயும் நா
ற்பது ஸம்வத்ஸரம் ஸ்ரீபாததீர்த்தத் திருத்தளிகை ப்ரஸாதலப்
தராயு மிராநின்ற ஸ்ரீகோவிந்ததாஸரப்பொன்னும் பரவஸ்து
பட்டர் பிரான்ஸ்வாமியை "எல்லாருமெல்லாவற்றையுமறிவர்க
ள், நம்கோவிந்த தாஸரப்பன் நம்மையொழியவேறொன்றையு
மியமாட்டான்" என்றுஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் விஸ்ரம்ப அதிசய
னம் பண்ணியருளியும், ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணவுக்கு ஸ்ரீப
ஷ்யாசார்யனென்ற திருநாமத்தைக்காட்டிலும் கோயிலண்ணனு
க்குப் பகவத்விஷயாசார்யனென்ற திருநாமத்தைக்காட்டிலும்,
எறும்பிலப்பா, அப்பிள்ளார், அப்பிள்ளை, திருவேங்கடநாதமா

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம் ககன

நுஜஸ்வாமி, இத்யாதிகஸளப் போலவே விஸேஷ கடாக்ஷம் ப

ண்ணியும், தம்முடைய திருப்பேரனாரானஜீயர் நாயனாருக்கு

த் திருவாய்மொழி ஆசார்யனென்று திருநாமம்சாத்தியிருப்பதா

ல் பூர்வாசார்யத்வமுண்டென்பதுநிச்சிதம். ஸ்ரீமணவாளமாமு

னிகளாலே இப்படிவிஸேஷப்பெருமைபெற்ற அஷ்டதிக்கஜங்

களுக்குப் பூர்வாசார்யத்வ மில்லையென்று சொல்வது எவ்வள

வும் தகாது. இவர்களை பூர்வாசார்யர்க ளஸ்றென்று சொல்லும்

பக்ஷத்தில் இவர்களாலேஅதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடா

தேயமாகமாட்டாது, தீயாஜ்யமாம். ஸ்ரீவைஷ்ணவனே! அந்

தியமோபாய நிஷ்டை, தினசர்யை, விலக்ஷண மோக்ஷாதிகாரி

நிர்ணயம், ரத்னமாலைவ்யாக்யானம், ஸ்ரீயாஃத்தி ப்ரபந்தவ்யாக்

யானம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யானம் ஸ்ரீவைஷ்ண

வலக்ஷணமாசார நிர்ணயம் வடுக்தகாதை வ்யாக்யானம், ஈட்டுக்

கு அடையவளந்தானருளிச்செய்த, ஜீயர் அருளிச்செய்த, மூவாயிரத்

துக்கும்அருளிச்செய்த, எதிராஜவிம்ஸதிவ்யாக்யானம், "ஸ்ரீஸைலே

தி" தனியன்களின்வ்யாக்யானம் இத்யாதிஸ்ரீவைஷ்ணவளெல்லாம்

தீயாஜ்யமாம். இத்யாதிகளையொருவரும்பரிக்ரஹயம்பண்ணப்

போகாது. பரிக்ரஹயம்பண்ணும்போது, இவர்களுக்கும்பூர்

வாசார்யத்வம்உண்டு வர்த்தமானகாலத்தில்ஸ்ரிஷ்டாக்ரகண்யரா

னவானமாமலைஜீயர்முதலானயாவரும்இவைகளைப்பரிக்ரஹ

யம்பண்ணும்போது, அஸிஷ்டர் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவளை அக்ரா

ஹ்யமென்பது அவிவேகம். அஷ்டதிக்கஜங்களுக்கு, மூன்புள்ள

மூதலிகள்வாதித்தஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களையாசார்யமூலேகனு கு

ணமறபரவணம்பண்ணி அவ்வர்த்தங்களைக்கடுங்காட்டிலேயெ

றித்தநிலாவாகாமே, மந்தமதிகளுக்குவ்யக்தமாம் படியும்,

ஸ்வாசார்யபரமாசார்யர்முகமலர்த்திக்காகவும் இவர்கள்விஸ்தா

ரமாகவாதித்ததேதயன்றித் தங்களுக்கொருக்யாதிலாபபூஜாதி

த்யமாகவாதித்ததன்று. ப்ரஹ்மதேஜஸ்தூக்கவிகாலஜீசாமூப்ர

ஹ்மாராயன்நம்மாழ்வார்திருவுள்ளத்துக்கன்யதாதிருவாய்மொ

ழிக்குவ்யாக்யானம்பண்ணினாற்போல் அஷ்டதிக்கஜங்களும் அ

வர்கள் ஸ்ரீபாதத்திலாஸ்ரயித்தமூதலிகளும் தங்கள் ஸ்வாசார்

யபரமாசார்யர்கள்திருவுள்ளத்துக்கன்யதாஸாதித்திருந்தால் இ
வர்கள்ஸாதித்ததும்த்யாஜ்யமாம். ஆசார்யர்கள்திருவுள்ளத்தை
யடியொற்றிஸாதித்திருப்பதால்அவற்றை யுபாதேயமாகக்கொ
ள்ளுகைக்குஎவ்வளவும்ஸம்ஸயிக்கவேண்டுவதேயில்லை. ஸம்ஸய
ஜ்ஞானம் பிறக்குமேயாகில் பூர்வாசாயர்களுக்கும் ஈடுதொ
டக்கமான ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களுக்கும், வர்த்தமான கா
லத்திலுள்ள ஆசார்யஸந்ததி களுக்கும் அவர்கள் திருவடிக
ளாணையிடுகிறதற்கும் அவர்கள் ஸாதிக்கும் இதாஹிதங்களு
க்கும் கொத்தைசேரிடும். அதாவது இழிவுவரும். இதன்றியில்அ
ஷ்டதிக்கஜங்களுக்கும் அவர்கள்திருவடிகளிலாஸ்ரயித்தமூதலிக
ளுக்கும் பூர்வாசார்யத்வம் இல்லையென்னும்போதுஸ்ரீபராங்கு
ஸபரகாலபட்டநாத எதிராஜவரவரமுனிகளித்யாதிமஹனியர்
களுக்கும் அவர்கள் பக்ஷித்தால் பூர்வாசார்யத்வம்இல்லையாய்வி
டும். இவர்களுக்குப்பூர்வாசார்யத்வமில்லாதபோது விஸ்விஷ்டா
த்வைதமேபொய்யாய்விடும். நம்குலநாதர்களான ஸ்ரீபராங்கு
ஸபரகாலநாதயாமுன எதிராஜஸ்ரீவரவரமுனிகளித்யாதிமஹனி
யர்கள் மஹாப்ராயாணைசெய்பட்டு நிலநிறுத்தின இத்தரிஸனத்துக்
கு இராவணசன்யாஸி, பௌண்ரிகவாஸுதேவனேபோலிக்கா
லத்திலிவர்கள்தோன்றி அவித்யத்தைவிளைவிக்கிறார்கள். இப்படி
யிவர்கள் அவித்யத்தை விளைவிக்கிறதற்குஹேதுவென்னில், க
ருவில் திருவில்லாமையாலும் வேதாசார்யவைமாஸ்ரயணம் பலி
யாமையாலும், ஸரணாகதிஸரண்யனைக்காட்டாமையாலும், ஜ
ன்மமரணத்துக்கு நாற்றங்காலழியாமையாலும், அஹங்காரம
மகாரங்கள் மேலிட்டபடியாலும், அர்த்தகாமாதிகளில் நசை
யறுமையாலும், அவாவற்று விடுபேறப்ராப்தியில் ஆசையா
லும், அஷ்டதிக்கஜங்களுக்கும் அவர்கள் திருவடிகளிலாஸ்ரயித்
தமூதலிகளுக்கும், பூர்வாசார்யத்வமில்லை யென்று தங்கள்தங்க
ள்ஸ்வா அபிப்ராயங்களுக் கனுகூலமாயிருக்கும் சில ஸ்லோக்
திகளாக்ரஹ்யமென்றும் தங்கள் ஸ்வாஅபிப்ராயங்களுக்குப்ர
திகூலமாயிருக்கும் ஸ்ரீவசனத்திகளா அக்ராஹ்யமென்றும்சொல்
வியாசார்யர்கள் திருவடிகளிலும். பாகவதர்கள் திருவடிகளிலும்

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்.ககக

அபசாரப்பட்டு (நஷ்டமாமிக்கும் கூடிபாமிக்கும்.) லக்ஷ்ய
மாய் அருநரகத்தழுந்தும் பயன்படுகைக்குப்ராப்தி யுண்டா
கையாலே இப்படிக்கு அவத்யத்தை விளைவிக்கைக்கு ஹேது
வாயிற்றென்று ஸ்ரீஜநார்த்தநத்தில் ப்ரகடனஞ்செய்து ஸ்ரீமான்
ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜதாஸரது கக்ஷியை ஸ்திரப்படும்படி செ
ய்துவைத்தார், இதுவளையிலுங்கண்ட அநுஷ்டானங்களை இ
ப்போது தீராவிடதேஸங்களில் அபரிமிதமாய் அநுஷ்டித்துக்
கொண்டு வருகிறார்கள். சிலவிடங்களில் ப்ரத்யக்ஷமாய்ச்சிலக்ர
தீயங்கள் காணும்படியாகவும் மற்றக்ருத்யங்கள் கேள்வியால் ம
னதுக்கு ஸ்திரப்படும்படி யாகவும், இருக்கின்றன. இம்மதிப்
படிருக்க வடபள்ளமடையானில் யாரோவொரு ஏகாக்ஷநிசர
மஹலாக ஸாரமென்று கற்பனைசெய்து இதை ஸ்ரீ பராஸரப
ட்டர் நஞ்ஜீயருக்கு அருளிச்செய்தாரொன்றுகற்பனைசெய்தபுத்
தகத்திலேயே யெழுதியிருக்க! வைஷ்ணவத்தில் வஸிக்கும்சிலதா
ந்தோன்றிகள் அந்தக்கற்பனைப்புத்தகத்தைப் பள்ளமடையா
னைக்கேட்டு வாங்கிவைத்துக்கொண்டு இனிமேலித்த க்ரந்தம்
வெளிப்பட்ட வனந்தரம் அடியேனை ஸங்கிக்கவேண்டுமென்று
உத்தேசித்திருக்கின்றார்கள். அத்தாந் தோன்றிகள் எவ்விதலக்ஷ
ண முள்ளவர்களெனில் ? மதுரைவமாதத்ரம்நீக்கி மாம்சாதிகளை
வேண்டுமளவும் ரஹஸ்யமாய்ப்புஜித்துக்கொண்டு புறம்பில்பு
ஜியாதவர்களைப்போல், பள்ளமடையார்கள் வைதமதுமாம்சாதி
களைத் தின்பது கேவலம் ப்ரமாணவிரோதமென்றும், அக்ரம
மென்றும் பலவாறுயித் தூஷித்துத் தாழுமொரு ப்ரபன்னனை
ப்போல் ஏழுங்காய்ப்பேசுவர்கள். சிலர் தேவதாந்த்ரங்களை
ப்துகொண்டிவந்தும் புத்தித்யாஜ்யமாய்க்கருமங்களநுஷ்டிக்க
லாமென்று சொல்லுமவர்களைப்போல்தேவதாந்தரங்களை யநு
ஷ்டித்துக்கொண்டு எங்கள்மனமதிற்பற்ற வில்லையென்று குழ
றுவர்கள். சிலர்தேவதாந்தரங்களைத் தங்கள்குடிப்ப நிர்ப்பந்த
கால் ரஹஸ்யமாயநுஷ்டித்துக்கொண்டு புறம்பிலநுஷ்டியா
தவனைப்போல்நடிப்பர்கள். சிலர் செவ்வையாயொரு ஆசார்ய
னென்னதிபண்ணினிவ்வளருபஸிலக்ஷயாய், ரஹஸ்யாதிக்ரந்தங்களுட

தேஶமாயிப்பெருமல் சிலஎட்டுப்பிரதிகளையும் அச்சிற்பதிப்பி
த்தபுத்தகங்களையுஞ்சம்பாதித்துக்கொண்டு, உண்மைவாய ணுக்கு
உளறுவாய ணுற்பாதபுண்டமென்று சொல்லும்பழமொழிபோ
லும் (ஊஹாவப்யஸ்ஸத க்ரஂதோவுஹாவபிஜடாத்மகோ அலாலா மோஹாஸ்ய
மாஹாத்ம்யஂ பக்ஷிஸ்ரோப்பரோஸுரஃ) என்னும் ப்ரமாணத்தின்படி
யே திவ்யப்ரபந்தங்களில் திருபவ்வாண்டு தனியன்களைத்திருத்
தமாய்ச்சேவிக்கமாட்டாதவர்களும், ஸ்வயமாசார்ய புருஷ்கார
ளாய்ச்சில உண்மையர் களைக்கூட்டமாய்ச்சேர்த்துக் கொண்டு
ளவரிருப்பதுவாயிலில்லாமலும், வாயிலிருப்பது எட்டிலக்கா
ணவரிதாய்ச்சிலகட்டுக்கதைகளை ப்ரவஙக்ருசெய்துகொண்டும்
பொதுக்களாகிய பெரியோர்களைநிந்தித்தும், தகாதக்ருத்யங்கள
ளுஷ்டிதத்துக்கொண்டும் தங்களுக்குநிகரானதூரணுதிகாரிகளும்த
ங்களுக்கொத்தவணுஷ்டானபரர்களுமிவ்வுலகத்திலொருவருமில்
லையென்று நினைத்து இறுமாந்துதிரிபவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்.
இப்பேர்க்கொத்தவர்களை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள், "முன்னூர்
மொழிந்த மூறைதப்பாமற் கேட்டுப் பின்னூர்ந்துதாமதினை
ப்பேசாதே தந்நெஞ்சில்தோற்றினதேசொல்லியிதுசித்த உப
தேசபரவார்த்தையென்பார் மூர்க்கராவார்" என்று உபதேசரத்
னமாலையி லருளிச்செய்திருக்கும் நிலக்கேலை துவாய்நிற்பர்க
ளென்பதற்குயாதொருசந்தேகமுமில்லையென்றுபுத்திமான்கள்
தெரிந்து கொள்ளலாம். மே லஃபிணமுள்ள தாந்தோன்றிகள்
மே புத்தகத்திலிருக்கும் ஆபாஸாரீத்தங்களைப்பட்டரீஸ்வாதித்த
துவாஸ்தவ்யமா? அல்லது அவாஸ்தவ்யாமாவென்றறிந்து கொள்
ளாமல் ஸங்கிக்கநினைத்திருப்பது அதீயாஸ்சார்யமா யிருக்கின்ற
து. மேடபுத்தகத்தையுமித்துடனெழுதலாமென்றுயோசித்தால்
க்ரந்தம்விஸ்தாரமாவதன்றிக்கே அப்ரயோஜனமாயிருக்கின்றது
எதுக்கெனில் ? முன்கண்டருக்குந் தர்மார்க்கவேகாக்ஷரஸ்ல
யத்திலிருக்கின்ற தாத்பர்யமே யதில்தோறுவதால் இங்கு எழுத
வேண்டுவதில்லை ஆகிலும் அதிலிருப்பதுமெய்யோபொய்யோ
வென்று சிலருக்கு ஸம்ஶயம் ஜனிக்குமென்று தோன்றினமை
யால், மேடபுத்தகத்திலிருக்கும் மூக்யகருத்தை யிங்குத வரிக்கி
து. மேடபுத்தகத்தையுமித்துடனெழுதலாமென்றுயோசித்தால்
க்ரந்தம்விஸ்தாரமாவதன்றிக்கே அப்ரயோஜனமாயிருக்கின்றது
எதுக்கெனில் ? முன்கண்டருக்குந் தர்மார்க்கவேகாக்ஷரஸ்ல
யத்திலிருக்கின்ற தாத்பர்யமே யதில்தோறுவதால் இங்கு எழுத
வேண்டுவதில்லை ஆகிலும் அதிலிருப்பதுமெய்யோபொய்யோ
வென்று சிலருக்கு ஸம்ஶயம் ஜனிக்குமென்று தோன்றினமை
யால், மேடபுத்தகத்திலிருக்கும் மூக்யகருத்தை யிங்குதவரிக்கி

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்·கூக

ரும். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஜகந்நாதராயவதரித்து ஸுபத்ரா தேவியான பெரியபிராட்டியாருக்குச் சரமஸ்லோகவ்யாரத்தை யுபதேஸித்தாரென்றும், அந்தப்பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீவேலு முதலிகளுக்கும், வேளுமுதலிகள் நம்மாழ்வாருக்கும், நம்மாழ் வார் ஸ்ரீமன்னாதமுனி மதுரகவிகளுக்கும், ஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷருக்கும், ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷர் ஸ்ரீராமமிஸ்ரருக்கு ம், ஸ்ரீராமமிஸ்ரர் ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கும், ஸ்ரீஆளவந்தார் திருக் கோட்டியூர் நம்பிகளுக்கும், நம்பிகள் எம்பெருமானுருக்கும், எம்பெருமானர் எம்பார் கூரத்தாழ்வான், ஸ்ரீபட்டர்முதலான ஸ்வாமிகளுக்கும் உபதேஸித்திருப்பதாயும், அதைநன்கீயர்உப தேஸிக்கவேண்டுமென்றுதண்டம்லமர்ப்பித்து, ஸ்ரீபராஸர்பட் டரிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ததாயும், அநந்தரம்பட்டர்சரமஸ் லோகவ்யாக்யானத்தையும் பள்ளமடையார் எ ழுதியிருக்கின்றார்கள். அதில்முக்யமாய்த்தேர்ந்தசங்கதியென்ன வென்றால்! சரமநிஷ்டையென்கிறவ்வருபஜ்ஞானஜ்ஞமென்று சொல்லுங்க்ருத்யத்துக்குவிஹிதமான இரண்டுவஸ்துக்களைஸ்வி கரிக்கவேண்டுமென்றும், அதற்குமுன் விலக்ஷணமாகத்திருவாரா தனம்பண்ணவேண்டுமென்றும், தத்ஸந்நிதியிலே ஆதிகூர்மாகார த்தையும், அஷ்டாக்ஷரிபத்மத்தையும், அழுதுபடியாலேற்படுத் தி அதின்மேலே யிரண்டுவஸ்துக்களென்னுமிடம்தமாம்சாதிகளை நிறைத்து "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய" என்கிறமந்த்ரத்தாலே மூ ன்றுதரம் ஸ்பரிஸித்து ஸுத்தியாக்கி, அந்தவஸ்துக்களையும் ஸக லபதார்த்தங்களையும்திருவாராதனைக்கு அழுதுசெய்வித்தனந் தரம், ஏகாந்தப்ரதேஸத்தில் ஆசார்யனை ஒருமனையின்பேரில் கு ந்துகால்வைத்திருக்கவும் கைகளைக்கூப்பிக்கொள்ளவுஞ்செய்து, அவனதுகானின்கீழொரு வாழையிலையைப்போட்டு அதின்மே லொருதளுவத்தைச்சுற்றிவைத்து, அதின்மேலவனது இரண்டு கால்களையுஞ்சேர்த்துவைத்துத் திருத்துழாயைப் பவித்திரவி லின் சந்திலிடுக்கிக்கொண்டு தெடியானடிகளைக்கழுவி, தூப, தீப, சந்தன, குஸுமம், தாம்பூலாதிகளாலேயர்ச்சித்தபின்பு, அடிகளை க்கழுவினஜலத்தை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், அவன்உ

ண்ட ஸுஷிமான மதுமாம்சான்ன தாம்பூலாதிகளைப்பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அநந்தரம் அகார உகார மகாரங்களோடுகூடியேகாக்ஷரமாய் ஒருமந்தரமாயிருக்கின்ற மந்த்ராரர்த்தத்தைத் தாஸபூதரைப் லபித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், மந்த்ரார்த்தமாவது—தீவயஸுஷென்றும், தீவயஸுஷிமாவது! அகாரவாச்யனென்னு மாசார்யரும், உகாரவாச்யனென்கிறதேவிகரும், மகாரவாச்யனென்னும் சேதனரும் எகவஸ்தராய், சரமசெய்யே என்னும் ஸுஷபான்பிலே நிர்பரத்வராயிருந்து, ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தைப்பண்ணி, ஸுஷபூதரான சேதனன் மிதுனத்துக்கு ப்ராப்யருகவேண்டுமென்றும், அவனுக்கதுவே தாரகபோஷக யோக்யங்களென்றும், அவனுக்கதுவே உபயவிபூதிக்குக் காரணமென்றும், இவ்விதமாய் அனுபவியாமல் வேறுவிதமாயனுபவித்தால் நரகம் ஸித்தமென்றும், நன்சியருக்குப்பட்டர் அருளிச்செய்ததாய் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இப்படிக்குத் தர்மார்க்கர்கள் கல்பனைசெய்திருக்கும்புத்தகப்போலியை வாங்கிக்கொண்டவர்கள்பார்த்து, இந்தஆபாஸத்தையும் பட்டர் நன்சியருக்கு உபதேஸித்திருப்பாரென்றுசற்றேனும் யோகியாமல் அழுயேனிடம்ஸங்கைசெய்யயோகித்திருப்பதை நினைக்குமளவில், இவர்கள்வணங்கி வைத்குருகுல வாஸஞ்செய்து திவ்யார்த்தங்களை ஸ்ரவணஞ்செய்யாத ப்ரபாவமேயன்றி வேறென்றுஸ்படமாகின்றது. இப்போது சிலபள்ளமடையார் கோயில்தாஸநம்பிகளுக்குத் தராணுஷ்டானங்கள்கற்பித்துத்தந்தகளைப்போலவேசெய்துகொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டுவெளித்தேசங்களிலிருந்து "மாரீசன்வனத்தில்சேர்ந்தனைப்போல்" கோயிலில்சேர்ந்து கோயில்தாஸநம்பிகள் விஷயமாயதிவ்யவாஸமுள்ளவனைப்போல்வர்த்தித்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குத் தர்ப்போதனைசெய்துகொண்டு வருகிறதாய்க் கோயிலும் வெளித்தேஸங்களிலும் பலஜனங்களதிப்ரஸித்தமாய் வழங்குகிறார்கள். இந்தப்பள்ளமடையார் அவர்களைக்கெடுக்க எண்ணவுப்ரயத்னஞ்செய்தபோதிலும், இவர்களொருக்காலும்பள்ளமடையாருடைய கருத்தின்படி யெவ்வளவும் இசையவே

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்கஉங

மாட்டார்கள். எனெனில்? இவர்கள் இசைந்தார்களேயாகிலிவர்
களுக்கிருக்கும் எஸ்லெவல்லாடமழிந்து கோயில்கைங்கரியங்கள
யும்இழைந்துவிடுவர்கள். ஆகையால்துளவ்வளவும் நடக்கவேமா
ட்டாதென்றுஉறுதியாய்ப் நம்புகிறேன். சிலவருஷங்களுக்குமுன்
பு இராயவேலூரில்பள்ளமடைச்சதுராக்ஷரிசம்பந்தத்தில்சிலரா
ல்யித்து அந்தத்துராணுஷ்டானங்களில் மனங்கொள்ளாமல்ரா
ஜாங்கபரியந்தம்வந்திருந்தது இப்போதும்லோகப்ரவித்தம். இ
தவுமன்றியில்திருகிரடபுரத்தில்-எ-அ-வீரக்குமுன், ஸ்ரீமான்நாரா
யணராமாநுஜதாஸ்ஸைப் பள்ளமடையாரான எகாக்ஷரிகள்தற்
போதனைசெய்து தங்கள் அநுஷ்டானமாகிய படிகுழியில் மூக்
காலேமூன்றுவிசம் அழுத்திவிட, ஸ்ரீமத், உபய, அஷ்டோகாத்
ரஸஹஸ்ரநாசார்யருக்குத் தெரிந்து மஹாப்ரயாசப்பட்டு,
மேற்படி படிகுழியில் விழுவொட்டாமல் திருத்தியாட்கொண்
டார். மேற்படியூரில் ஸ்ரீமான் கருடத்வஜராமாநுஜதாஸரைச்
சதுராக்ஷரிகள் தர்ப்போதனைசெய்துகெடுக்க யத்நித்தவமயத்
தில், அவருக்குத் தர்ம்மார்க்கக்ருத்யங்களென்று பனத்திற்பட்டு
மீண்டார். இப்படிக்குமேற்படியூரில் சிலபுத்திமான்கள்தப்பித்
துக்கொண்டார்கள். சிலரோ அவர்கள்போதனைக்குட்பட்டுப்புத்
திஹீனராய்அப்படிகுழியிலழுந்திவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட
கூட்டத்தாரில்ஒருகிழவன், கோயம்புத்தூரில்தன்னுடையமகளை
த்தன்னிடம்தர்ம்மார்க்கஸரணாகதிசெய்துகொள்ளயத்னஞ்செ
ய்ய, அவளொப்பாமல்சேலத்தின்வடீபத்தில்பாலபாளயமென்
னும்க்ராமத்திற்குஸ்ரீபாஷ்யபுரமென்றுபேர்வைத்துக்கொண்டி
ருக்கும் சதுராக்ஷரிகளில் ஒருசதுராக்ஷரியானிடத்தில் தர்ம்மா
ர்க்கஸரணாகதியென்றுதுஷ்க்ருத்யத்தைநடத்திக்கொண்டு அவர்க
ள்கூட்டத்திலொருவனுடன் பல்லாரிமார்க்கமாய்ப் போய்விட்
டாள். மேற்படிசேலத்துக்குச் சுற்றுப்புரத்திலிருக்கும்அநேகர்
களுஅந்தப்பாலபாளயத்திலிருக்கும் சதுராக்ஷரிகளிற்புக்குஸர
ணாகதிசெய்துகொண்டதில் ஒருவனுக்கு ஸப்ராஹ்மமென்றுபே
ர்வைத்து ஆசார்யஸ்தானத்துக்கு அர்ஹராகப்பட்டங்கட்டிவை
த்தான். இவனும் அவனும் பலஜனங்களுக்குத் தர்ப்போத

ணசெய்து வரும்நாளில் ஸ்ரீமான், பாஷ்யகார தாவளைத்தங்க ளுடன்சேர்த்துக்கொள்ள, அவருக்கமோஹமாய்ப் போதித்து ச்சரணகதியானவர்களுக்கே பரமபதம், ஆகாவிடில் பரமபதங் கிடையாதென்று சொல்ல, அதை அந்தத்தாவர்கேட்டு ப்ரமித் து, இதின் வ்ருத்தாந்தத்தை யேகாக்ஷிகளிலொருவனே விசாரி க்க, அந்தஎகாக்ஷிகளுக்கும் சதுராக்ஷிகளுக்கும்விரோதமாத லால் அந்த எகாக்ஷியானவன் இவர்கள்நடத்தும் தவக்ருத்யங் களெல்லாம் இவருக்குவிவரித்துச்சொல்ல, அதைக்கேட்டு, இ வர்மருண்டு மறுநாள் அக்ஷயபாத்ரத்துக்கு எழுந்தருளும்போ ழ்து அந்தச்சதுராக்ஷிகள் மறுபடியும்பிழைக்க, அதின்பேரில் உங் கருடைய அநுஷ்டானம் இவ்விதமாமேனன்று எகாக்ஷிசொன் னதைச்சொல்ல, நம்முடையஸங்கதிகளைத்தெரிந்து கொண்டா ன்றபயத்தால் அவனைமிகவும் கேட்டுக்கொண்டதாவதுபோரா வது இப்படிசெய்வர்களா ? இந்தஸங்கதிகளையெங்குஞ் சொ ல்லவேண்டாம், நீரும்இதில்ப்ரவேசிக்கவேண்டாமென்றுசொல் லி அனுப்பிவிட்டார்கள். கோயம்புத்தூரில்-எழுவஸம்வத்ஸரங்க ளுக்குமுன், ஒருநாயகர், அத்தங்கிஸ்வாமிகள் திருவடிகளிலாஸ் ரயித்து, க்ரமமாயிருக்க, எகாக்ஷியான் ஒருவன் அவருக்குத்து ரீப்போதனைசெய்து தன்வஸித்தாந்தத்துக்குள் ஐக்யப்படுத்திக் கொண்டான், இப்படிக்கு ஐக்யப்படுத்திக்கொண்ட எகாக்ஷி யை அவ்வூரில்சிலவிவேகஸ்தர்கள், ஆஸ்ரயித்து மேற்சொ ன்னபடி ஸரணகதிசெய்துகொண்டார்கள். அவர்களில் ஒரு மைளட்யன், இதுவரையில்சொல்லிவந்ததுர்ம்மார்க அநுஷ்டா னங்கள் செய்கிறவர்களே க்ரமமான வைஷ்ணவர்களென்றும், ம ற்றயாவரும் அவைஷ்ணவர்களென்றும், அதேகாரிடத்தில்வாதிப் படதுமன்றியில், தன்னைப்போலிருக்கும் ஸ்வஸூடர்களுக்குந்து ர்ப்போதனைசெய்து அந்தஎகாக்ஷியான்னிடத்தில் ஸமாஸ்ரயண மூதலானவையெல்லாஞ் செய்வித்தான். இவ்விதமான யோக்ய ர்களை ஒருகாலத்தில்கூரகுலோத்தமரான ஸ்ரீமத், உபய, திருவே ங்கடபட்டாரியரை அவமானப்படுத்தயோசிக்க, அவர்கள் என்ண ணம் நிறைவேறுமல் பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில் அதியன

சண்டிப்ரசண்டிமதவாதகிரிகண்டனவஜ்ரதண்டம்கஉரு
உத்ஸவத்தில் அவமானப்பட்டார்கள். இப்படிக்குத் தர்ம்மமார்க்க
க்ருத்யங்களையுடைய பள்ளமடையார் நடத்தைகளை அறிந்து
பாகவதர்களென்று நினைப்பவர்களும் அப்படிநினைத்துத் தீரவ்
யஹாயமாவது, தேஹலஹாயமாவது, வாக்ஸஹாயமாவது
மற்றும் எந்தவிதஸஹாயமும்செய்பவர்களும், அந்தப்பள்ளம
டையார்களும், பாரதத்தில், ஆதிபர்வம், சந்தநுமஹாராஜன்உ
த்பநசருக்கத்தில்சொல்லியபடி அஷ்டவஸுக்களிலொருவரு
ய ப்ரபாஸனென்பவன்தன்மஹிஷியின் சொற்படிவஸிஷ்டரிட
மிருந்த காமதேனுவைக்கொண்டுவரப்போனதில், அவனுக்குஸ
ஹாயமாகச்சென்ற அநலன், அநிலன், ஆபச்சைசுவன், த்ரொமன்,
தரன், தீருவன், ப்ரத்யூசன்; என்னும்எழுவஸுக்களும்ப்ரபா
வனுக்குத் தேஹலஸஹாயஞ்செய்யப்போய் ப்ரபாஸனுக்குவ
ந்த வஸிஷ்டர் ஸாபத்துக்கு இவர்களும் பாகஸ்தர்களாய் அநு
பவித்ததைப்போலவும்; அந்தப்பாரதத்திலேயே ஆரண்யபர்வ
ம் நச்சுப்பொய்கைச்சருக்கத்தில், கொடியஸுகிய தர்மோபதே
னுக்கு அநேகவிவேகத்தைச்சொல்லியும் அவன்கேளாமல்கொ
ண்டதுஷ்க்ருத்யத்துக்குட்பட்டுயாகஞ்செய்தகாளமாமுனிபெ
ன்பவர் த்ரிகாலஜ்ஞானியாயும் ப்ரஹ்மநிச்சயம் தெரிந்தவரா
யும் இருந்தும் தர்ம்மமார்க்கன்செய்யும் துஷ்க்ருத்யங்களுக்குட்
பட்டபடியால்; அவர்செய்தயாகத்திலுண்டான பூதத்திலேவ
யெவ்வாறிறந்தனரோ அத்தன்மைபோலவும், ரெடமதஸ்தர்களு
ம் அம்மதஸ்தர்களுக்கு எவ்விதத்திலாவது வஸஹாயஞ்செ
ய்கிறவர்களும் மேற்படி தர்ம்மமார்க்கரோடு பாகஸ்தர்களா
ய், இவர்கள் எல்லாரும் பூதப்ரேத பிசாசமண்டலம் சேர்
வார்கள். இதற்குத்திருஷ்டாந்தரம் ப்ரத்யக்ஷமாய் இக்காலத்தில்
களவு, மோசம், கொலை, முதலானவைகளைச் செய்யுமவர்களை
யும் அவர்களுக்கு வகாயஞ்செய்யு மவர்களையும் இராஜாங்
கத்தார் தண்டிப்பதை நாமெல்லோரும் கண்டிருக்கிறோமல்
லவா ! அத்தன்மையாகவே ரெ தர்ம்மதஸ்தர்களும் வஹா
யபரர்களும் காலஞ்ஞையின்படி ரெ மண்டலத்தையடை
ய வந்தேஹிக்கவேண்டிவதேயில்லை. இவர்களியாவரும் புண்யா

புண்யங்கள் க்ஷீணித்துப் பூலோகத்தின்கண் ஜனிக்கவருவர்கள். இந்தலோகங்களின் விவரம் எவ்விதமெனில் மேருவுக்குக்கீழ்வ ப்தலமூத்ரங்கள், லப்ததீவிபாந்தரங்கள், லப்தகுலபர்வதங்கள், இந்தத்வீபாந்தரத்தில், (चातुर्ल्लक्षंतुमानुषः।) என்கிறபடியே, அநேகவிதமனுஷ்யர்களிருப்பர்கள். லப்தகுலபர்வதங்களில், ம ஹரிஷிகளும் விஷ்ணுமஹாரத்ததூலாதி ம்ருகங்களும், கருட கின்னடமோரண்டடபக்ஷிஸர்பஹவனங்களும், நதிகளுமுண்டு. இந்த ஜம்புத்வீபத்தில் - ாசு - திவ்யதேசங்களுண்டு, அவற்றில், கோ யில், திருமலை, பெருமாள்கோயில், திருநாராயணபுரம், இலை ஸ்ரீரங்கம். கோயிலென்னும் ப்ரத்யக்ஷபரமபதமான ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்ரம் உத்தமோத்தமம் என்று அறியவேண்டும். இப்படிப் பட்டபூலோகத்திலிருக்கும் லப்தலமூத்ரங்களில் க்ஷீரஸாகத் தோதகமத்யத்வீபங்களில் மானஸோத்தரபர்வதம் மேருவுக்கு க்கீழிருக்கும், அந்தமானஸோத்தரபர்வதத்தின்மீது அஷ்டதிக் குகளில், இந்த்ரன், அக்னி, யமன், நைருதி, வருணன், வாயு, கு பேரன், ஈசான்யன், இவர்கள் பட்டணங்கள்உண்டு. அந்தமான ஸோத்தர பர்வதத்திற் கப்புறம் சுற்றிலும் ஜலமூத்ரமிருக்கு ம், அந்தபர்வதத்தின்கீழ் சக்ரவாளபர்வத மிருக்கும், இந்தப்பூ லோகத்தின்கீழ் எழுலோகங்களிருக்கின்றன. அதெப்படியெனில், (पदपद्मेतलंविंद्यात् । पादौविततलंभवेत् । सुतलंजंघादेशेतु। जानुदेशेतलातलं।महातलंतूरुभोग्।गुह्यदेशेरसातलं।पा तालंकटिदेशेस्तु।सप्तपातालसंज्ञका) என்கிற பகவத்ஸ்ரீஷுக்திபி ன்ப்ரகாரம், அதல, விதல, ஸுதல, தராதல, மஹாதல, ரஸாதல, பாதாள, லோகங்கள் ஏழினும் மேலுலோகங்களிற்போல், கல் பகவ்ருக்ஷம், காமதேனு, அமுர்தநதி நவரத்னஸ்தாபிதங்களான மேடைகள் முதலானவையுண்டென்பதுபராஶரஸம்ஹிதையில் ஸுஸ்பஷ்டம். அதலம், விதலம், ஸுதலம், இந்தமூன்றுலோக ங்களும் எம்பெருமான் மஹாபலிக்குப்பட்டங்கட்டினபோது. அதற் குக்கீழ்-து-ஶிரஸுகளுள்ள ஆதிஶேஷன்மேருபாதத்தைதச்சுமந் து கொண்டு, அநேகமாயிரம் நாகக்கன்னிகைகள்ஸேவைசெய்யுமிடமு யாக இருப்பன். (फणिराजस्यशेषस्यासहस्रफणिमण्डलमण्डितं।

என்றுடம ஹாலங்கற்பத்தில்சொன்னபடியே,ஆதிமோஷணும்அந்
தமோஷனச்சுற்றி-அ-பக்கங்களில் அஷ்டதிக்கஜங்களுமிருக்கின்
றன.அந்தமோஷணுக்குக்கீழ் ஆதிகூர்மமிருக்கும் அந்த ஆதிகூர்
மத்தின்கீழ்(அஃக்ஷ்ஷ்ஷ்)யோஜன ஆழமுடைத்தாய மஹாஜலமி
ருக்கும், முன்சொல்லப்பட்ட மேருவுக்குத் தக்ஷிண பார்ஸ்வத்தி
ல் மாநஸோத்தரபர்வதத்தின்மீது நாகலோகபர்யந்தம் யமன
துபட்டணமிருக்கும், அதில் (கூச) கோடி நரகமேபதங்களுண்
டாயிருக்கும், இந்தவிவரம் ஸ்ரீபாகவதம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்
முதலானவைகளில் ஸ்பஷ்டம். இந்தப்படி ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதி
ஹாஸபுராணதர்மாதிகள் ஏககண்டமாய்க் கோஷித்துக்கொண்டி
ருக்க, இடதுகை வலதுகையறியாத சிலமௌட்யர்கள் ஸர்வம்
மித்யையெழுய, குருவேதுதெய்வமேது, பின்ஸ்ருல் வருங்கா
ர்யத்தை யாரறிந்தார்கள், இப்போது ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும் ஆ
வாரநித்ரமைதுனங்களேநிஜமென்றெண்ணி,அந்யாயமாய்நஷி
த்துப்போகிறதுமல்லாமல், "தான்கெட்டகுரங்கு வநமெல்லா
ம் அழித்தது" என்றபழமொழிப்ரகாரம், ராவணனுக்கு ம
ஹோதரனும், துர்யோதனனுக்கு ஸகுனியும், துர்ப்போதனைச்
செய்ததுபோல் ஆஸ்திகநாஸ்திகராய்தாமுங்கெட்டு,தமதுபந்து
மித்ராதிகளையும் துர்ப்போதனைசெய்துகெடித்துக்கொண்டிவரு
கிறார்கள். இவர்களை அந்த்யகாலத்தில்யமதாஸர்களான,கால-தூ
த-ம்ருத்யுக்களென்று மூவருமிவந்து பிடித்துக்கொண்டி ஸ்தூல
தேஹத்தை விடுவித்து ஸூக்ஷ்மதேஹமென்னும், யாதநாஸரீ
ரத்தில் நுழைத்து, துஸ்தரமானமார்க்கத்திலிட்டுக்கொண்டுபோ
ய், யமனிடத்தில் நிறுத்தி,அவனது ஆஜ்ஞையின்ப்ரகாரம் அநே
கவிதமாகபாதித்து,நரகூடபங்களில் அநேககாலங்கள்விட்டிவித்து,
மறுபடியும் கர்மபோஷித்தோடி மர்த்யலோகத்தில் பிறக்கும்
படி அனுப்பும்போது அந்தகர்மஜீவன் (ஆகாஶாத்வாயுः। வா
யோரக்निः। அக்னேராபः।அத்ப்யःபृதிவீ।பृதிவ்யாமோஷதயः।ஓஷதிப்ய
न्नं।அன்னாத்புருஷः।) என்கிற இந்தஸ்ருதிப்ரகாரம் ஆகாஶவாயு,
அக்னி, ஸூர்யகிரணை, ஹிம, வர்ஷதாரைகளால் பூமியில் வி
ழுந்து ஸர்வ உணவுக்குரிய வஸ்துக்களில் விழுந்து, அந்நமா

யம், புருஷகர்ப்பத்திலிருந்து. ரதிகேளியில் ஸ்த்ரீகள் கர்ப்பத்தில் விழுந்து ஒன்பதுமாதம் ஸ்த்ரீகள் கர்ப்பத்தில் துக்கித்து, அநந்தரம்ஜனித்து, பால்யகௌமாரயவ்வனவார்த்திகமரணவஸ்தைகளுடன் வப்தாவஸ்தைகளும்பட்டு, இப்படிஜன்மஜன்மங்களிலும் யமஸாதிக்கப்படுவர்கள். மேற்கண்டஸாருத்யர்த்தப்ரகாரபுருசாக்னிஸாஸ்ரத்திலும், பாகவதத்ருதிய ஸ்கந்தத்திலும் ஸாஸ்பஷ்டம். துஷ்க்ருத்யங்களாலிவ்விதயம பாஸைகள்படவேண்டுமென்றபயத்தால் சிலர்விரத, தான, தபோ, யஜ்ஞாதிகளை அநுஷ்டிப்பர்கள் - இவர்கள் ஸ்ரீரஅநந்தரத்தில் ஸ்வர்க்கமான இந்த்ரலோகத்தைசேர்ந்து ரம்பையூர்வஸிமுதலான அப்ஸரஸ்த்ரீகளுடன் போகித்து, விமாநரூடர்களாய்த்திரிந (ஸ்ரீஸேஷஸ்யேவ ஸர்வலோகவிஸ்ருதி) என்றநந்துகொண்டிருந்து பின்பு (ஸ்ரீஸேஷஸ்யேவ ஸர்வலோகவிஸ்ருதி) என்றருஷி ப்ரகாரம், புண்யபாபங்கள் க்ஷீணித்தவுடன் கர்மஸாஸ்த்ரத்தால் யமலோகத்திலிருந்து வந்தப்ரகாரமே பூலோகத்திலும் நூஜனிப்பர்கள். மேற்கண்ட ஸ்ரௌதஸ்மார்தகர்மங்களைப் பிதாபுத்ரர்களும்செய்வர்களேயாகில் அவ்விருவரும், ரம்பையூர்வசிகளை யநுபவிக்கவேண்டுமென்றும், ஆகையால்அப்படிப்பட்டந்யாயயுள்ளஸ்வர்க்கத்தைவிடநரகமேமேலென்றும், நரகம் இருப்புச்சங்கிலிவிலங்காயும், ஸ்வர்க்கம் தங்கச்சங்கிலி விலங்காயுமிருப்பதால் இந்த இரண்டு விலங்காகிய புண்யபாபங்களை நிவர்த்திப்பதேபந்தவிமோசனமென்றும், ஸ்ரீமத் ஆந்த்ராசார்யர்கள் ஆஜ்ஞாபித்திருக்கிறார்களாகையால், ஸ்திரஜ்ஞானிகள்புண்யபாபுண்யங்களிலும் விழாமல், ஸ்ரீபரமபதவாஸரான நித்யஸூரிகள் இங்குஅவதரித்து, நிர்ஹேது கடாக்ஷத்தால்சேதநர்உஜ்ஜீவனார்த்தமாய் ஆஜ்ஞாபித்த ஸ்வரூபக்ரந்தங்களான, தத்வத்ரய,ரஹஸ்யத்ரய,ஸ்ரீவசனபூஷண, அர்த்தபஞ்சக, அர்ச்சராதிமுதலான ஸ்ரீபகவத்திகளை "ஞானமநுஷ்டானமிவை நன்முகவேயுடைய" ஆசார்யன்முகேன அவற்றின் வ்யாக்யான நிஜார்த்தங்களையறிந்து, ததநுஷ்டானமுடைய ப்ரபன்னரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்முதலான எந்தவர்ணங்களிலவதரித்தபோதிலும் ஸ்ரீசண்டாளர்முதலான எந்தவர்ணங்களிலவதரித்தபோதிலும் ஸ்ரீமதாசார்ய பகவத்பாகவதாவிபூதியான இந்தஉலகத்தில் ஸ்ரீமதாசார்ய பகவத்பாகவத

கைங்கர்யங்கள்செய்துகொண்டு இருந்தால் அந்திமுத்தாதீமாவி
ன் தேஹாவஸானகாலத்தில், ஸ்ரீபரமபதநாதனது தாஸர்களா
ன ஆதிவாஹிகர்களென்ற நித்யஸூரிகளான நான்குதிருநாமம்
ங்கள், ஸ்விக்ஷ்மஶரீரத்தையும், ப்ரணவமந்த்ரமென்கிற விமா
னத்தையும்கொண்டுவந்து, அந்திமுக்தாத்மாவினுடையஸ்தூல
த்திருமேனியை விடுவித்துஸ்விக்ஷ்மதிருமேனியில்எழுந்தரு
ள்செய்கையில், ஸ்ருதி (ஓங்காரரதமாரூஹ்ய என்றபடியே, ஓ
ங்காரமென்கிற ரதத்திலேறி ஸ்ருதி (ப்ரவிஶ்யசஸஹஸ்ரம்ஶம்) என்
றும் திருமங்கைமன்னன் (மன்னுகதிங்கதிரோன், மண்டலத்தி
னந்நடுவுள், அன்னதோரில்வியினூடுபோய்) என்றுசொன்ன
படியே ஸ்விரீயமண்டலத்தில்ப்ரவேஶித்து, ஸ்ருதி (க்ரமாத்
சந்த்ரஸ்ஸம்பத்ய) என்று ஸ்விரீயமண்டலத்துக்குமேல் நடுவு
ள்ளலோகங்களை க்ரமக்ரமமாய்த் தாண்டிச் சந்த்ரமண்டலத்தி
ல் ப்ரவேஶித்தும், அதாவது, சடகோபர் "தோரணநிலைத்தெ
ங்குந் தொழுதனருலகே" என்றும், "தொழுதனருலகர்கடேவந
ன்மலர்மழை, பொழிவினர்பூமியன் றளந்தவன்றமர்மூன்மே,
ழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்மூனிவர்கள், வழியிதுவைகு
ந்தக்கென்றுவந்தெதிரே" என்றும். "எதிரெதிர்மையவரிருப்பி
டம்வகுத்தனர், கதிரவரவரவர்லகந்நினைகாட்டினர், அதிர்குரன்
மூரசங்களலகடன்முழக்கொத்த, மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்
றமர்க்கே" என்றும் இந்தப்ரகாரமாக நடுவுள்ளலோகங்களி
ல்வர்கள் பூசிக்கும்படி சந்த்ரமண்டலத்தில் ப்ரவேசித்து "ம
டந்தையர்வாழ்த்தி லு மருதரும்வசுக்களும், தொடர்ந்தெதிர்ந்
தோத்திரஞ்சொல்லின" என்றும்மருத்துக்கள், வஸுக்கள் இ
வர்களுடைய லோகங்களையுங்கடந்து, பரமசந்தோஷத்துடன்
ப்ரஹ்மாண்டங்கள் யாவையுங்கடந்து, ஸப்தாவரணங்களைத்தா
ண்டி, இருபத்துநான்கு தத்வங்களுடன்கூடி அநந்தப்ரஹ்மா
ண்டங்களுக்கு மூலமான மூலப்ரக்ருதியைக்கடந்து அதற்கு
ராஜனாகிய அநந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்டநாயகனான விராட்பு
ருஷ்னைக்கடந்து, அவனதுசிரீடத்தின்மீதிலிருக்கும், ஸ்ருதி (தத
ஸ்துபரஜாதீர வ்ரதேஶம்ஸஹாகச்சத்விரஜாநதீம்) என்றபடியே அப்பு
வாஹ்நியாய் வைதரணிக்கெதிர்த்தட்டான விரஜையைக்கிட்டி

அதிவிஸ்தீர்த்தமாடி, லக்ஷ்மிதத்திருமேனியை ப்ரக்ருதிவாலஜனை யுடன், ஸ்ருதி (தஸ்ய தாஹவிநிர்ஸ்ருக்சந்த்ரஸன்னிபமுஜ்வலம்) என் றபடியே க்ரஹணம்பிடித்துவிட்ட லக்ஷ்மீயசந்த்ரிகளைப் போலே விடித்து, விரஜாநதியிலிருக்கும் கைவல்யத்துடன்கூடி ய பனிரண்டாயிரம் யோஜனையுள்ள விரஜைக்கணாயைச்சேர்ந் து, லகலதாபங்களுமாறும்படி ஸ்ருதி (அமாநவம்ஸமாஸாத்ய) என்று அமானவலுடையகரஸ்பரிஸத்தால் சதுர்ப்புஜஸங்கசக்ர ங்களும் நித்யமான இருபதத்தைத்துவயதும்; ஆயிரத்தெட்டுமா ற்றுத்தங்கம்போன்றகோடிஸூர்யப்ரகாஸமுடைய அப்ராக்ரு தவிக்ரஹத்தையும்பெற்றுத்தில்லைவ்ருக்ஷத்தினிழலில்தங்கி(ஸ்ரீவை ஷ்ணவாயதிவ்யநகராயநமஃ) என்று அங்கேதான்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்தாயதிவ்யநகராயநமஃ) என்று அங்கேதான்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்தத்தைத்தண்டம் லமர்ப்பித்து ஸ்ருதி (தம்பஞ்சஜநாந்யஸ் ரஸாம்ப்ரதிஷ்டாவம்தி) என்று வந்த முக்தனைத் தேசாந்த்ரத்திலிருந் து வந்தபுத்ரனைக்கண்ட தாய்மானைப்போல் ஐந்நூறு அப்ஸ ரலக்கள் எதிர்கொண்டுவந்து, ஸ்ருதி (தமேவம்விதுஷம் நாபேஷாலம்காரம்குர்வம்தி) என்று அந்தமுக்தனைப்பரப்ரஹ்மத்தை அலங்கரிக்குமாபோ லலங்கரித்து எழுந்தருளச்செய்துகொண் டுபோகையில், அநேகசிங்காரவணங்களும் பகவத்குணலுபவஞ் செய்யும் லகசாரிகா மயூர கோகிலாதிகளையும், அம்ருதந திகளையும் காமதேநு கற்பகவ்ருக்ஷலதாஹங்களையும் பார்த்துக் கொண்டானந்தத்துடன் போகையில் ஸ்ரீசடகோபர் "நிதியுநற் சுண்ணைநூநிறைகுடவிளக்கமும், மதிமுகமடந்தையோந்தினர்வ ந்தே" என்கிறபடியே நிதியேயென்கிற ஸ்ரீசடகோபரும் நற்சு ண்ணமென்கிற திவ்யபரிமளமுடைய மகரந்தப்பொடியாகிய கதம்பப்பொடிகளும்; நிறைகுடமென்கிற பூரணகும்பங்களு ம், விளக்கமென்கிற மங்களதீபங்களு மேந்திக்கொண்டிவந்து, உபசாரங்கள்செய்து "தீர்ந்ததன்பாண்மனம் லைக்கத்திருத்தி விடுதிருத்துவான்" என்கிறபடியே இந்தமுக்தன் வருகிறானென் றலங்காரஞ்செய்திருக்கும் பரமபதத்தில் ஆயிரஞ்சுற்றுவீதி யும் ஒருநாழியிலம்பவனிவர, ஸ்ருதி (யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸம்ப வாஃ) என்றபடியே எம்பெருமான் விற்றிருக்கும் திருமாமண

ணிமண்டபத்தின் சமீபத்திலிருக்கும் நித்யஸூரிகள் பத்மாசனமேலானமீதிலேறச்செய்யக்கண்ணுரக்கண்டு (ஸமஸ்தபரிவாராயஸ்ரீமந்நாராயணாயநமஃ) என்று ஹர்ஷபரவஸராய்ப் விழுந்தெழுந்திருந்து, பொய்யடிமீதியோடேசென்று பாதபீடத்திலே அழுயிட ஸ்ருதி (தமேவம்வித்வாதேனாத்யாரோஹதி) என்கிறபடியே கோப்புடையசிங்காஸனத்தின்மேலில் அழுயிட்டேறும்படி பரமபதநாதன் தனதுவலது ஸ்ரீஹஸ்தத்திலுலேற்றி, அவனும் "அவாக்யநாதரஃ" என்கிறவாகாரம்குலைந்துசந்த்ரனைக்கண்டகடல்போலே விக்ருதிலுப்த் தன்னைப்பிரிந்து நெடுநாள் தனைக்கிடைக்கிடந்த விழுவுதீர அங்கே (ஜரதமாரோப்ய) என்றபடியே ஸ்ரீபரதாழ்வானை மடியில்வைத்தனைப்போல் வைத்து ஸ்ரீபரதாழ்வானையும் அக்ரூரனையும் அணைத்தாற்போலே அணைத்து, உச்சிமோந்து கன்னத்தைநெரித்து முத்தமிட்டு ப்ரீத்யதி ஶயத்தாலே ஸ்ருதி (ஶோஸ) என்கிறபடியே நீயாரென்றுகேட்க, அதற்கிந்தமுக்தன், ஸ்ருதி (அஹம்ப்ரஹ்ம்ஸ்மி) என்று நான்ராஜகுமாரனென, நீயித்தனைகாலமுரு செய்ததென்னென்றுகேட்க, சாந்தேந்து மென்முலையார்தடந்தோள் புணரின்பவெள்ளத்தாழ்ந்தேனென்ன, நீயதத்தால்பெற்றபலமேதென்றுகேட்க, அருநரகத்தழுந்துபயன்படைத்தேனென்றபின்பு நீசெய்ததென்னென்னப்போந்தேனென்ன, நீபோந்தவிரகென்னென்றுகேட்க, புண்ணியமேனையென்ன, நீயதினின்றும்போந்துசெய்ததென்னென, உன்னையெத்தினேனென்ன, நம்மைமக்கிட்டுனவிடத்தில் நீபெற்றப்ரயோஜனமென்னென்றுகேட்க, என்தீவினைகள் தீர்ந்தேனென்ன, இப்படிக்கு ஸ்ருதி (ஆத்மைவேதஸர்வமாம்ஸி) என்கிறபடியே பிதாபுத்ரந்யாயத்தால் அநேகவிதமாக ஸ்ரீஸூக்திகளுடன் ஆநந்தித்து ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் திருக்கரங்களில் சாய்க்கையில் ஸ்ரீபெரியபிராட்டியார், அந்தப்புத்ரனுக்கு வ்யதந்யபானந்தந்து முத்தமிட்டுச் சந்தோஷ ஸ்ரீஸூக்திகளால் சாமகானஞ்செய்கையில், திருச்செவிசாத்தி ஸ்ரீநித்யவிபூதியான ஸ்ரீவைகுந்தநாம ஸ்ரீபரமபதத்தில், நித்யஸூரிகளுடன்கூட நித்யானந்தத்தை அநுபவிப்பான்.

இந்தக்ரந்தத்தின் முக்யதாத்பர்யத்தை உணர்ந்து, ஜகத்தி
ல்வேஷங்களைப்பூண்டு ப்ரமிக்கச்செய்யும் பள்ளமடையார்தம்
கிருத்தியங்களையவாஸனையோடுகைவிட்டு ஸ்ரீராமாநுஜர்தி
வ்யாஜ்ஞையின்படி அநுஷ்டித்துவருகிறவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவ
ப்ரபந்தாநுகூலமார்கமென்று சொல்லப்படுவர்கள். இந்தக்ரந்-
தத்தின்கருத்துகளை வகலருமெளிதிலறிந்துஉஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமெ
ன்கிற திருவுள்ளத்தால் நம்பூர்வர்கள்கோயில்கருடமண்டபத்தி
ல் கற்பாவுகளில்வரிணைகலாபத்தால் எறிஅருளப்பண்ணியிருப்ப
தாவிப்போதும் வேவிதத்துணருப்படியிருக்கின்றன. ஸ்வாமி
னின் ஸ்ரீபாதங்களில் அடியேன்ஸ்ரவணஞ்செய்த அர்த்தங்களில்
அந்தர்யாமியான லர்வேஸ்வரன்தோற்றிவைத்தவணாக்கும் வ
ண்ணப்படஞ்செய்தேன்; இதில் குற்றங்களைப்பாராட்டிவேறுவே
தமான வெண்ணங்கொள்ளாமல் பாலும் நீருமிஸ்ரமாய்
ருந்தால் அன்னமானதுபாலை க்ரஹித்து நீரை நிக்ரஹிக்குமாபோ
போல் யாவத்ரர்களுமிதிலிருக்குமவத்தை நிக்ரஹித்துலவத்தை
க்ரஹித்துக்கொண்டடியேனுக்குத் திருவடிலாதிக்கும்படியெ
ம்பெருமானிடத்தில் ப்ரபத்திசெய்யவேண்டுமென்று ப்ரார்த்
திக்கின்றேன்.

வாழித்திருநாமம்.

வாழிஸ்ரீசதாசார்யர் - வாழிபரமாசார்யர்.....*
வாழிஸ்ரீசர்வாசார்யர் - வாழித்திருப்பாணவஜீயர் .... *
வாழிபராங்குசனம்பி - வாழிஸ்ரீயழுனைத்துறைவர்.....*
வாழிமணக்கால்நம்பி - வாழிஸ்ரீஉய்யக்கொண்டார்...*
வாழிஸ்ரீபெரியமுதலி - வாழிஸ்ரீமச்சடாரி.. ....*
வாழிஸ்ரீசேனைநாதர் - வாழிபூமன்னுமாது.....*
வாழிமணவாளப்பிள்ளை - வாழியுபயவிபூதி.....*
வாழியிந்நூல்வழங்குமவர் - வாழிவயிணவம்வாழி....*

ஆழ்வாரெம்பெருமானர்ஜீயராசார்யர்கள்

திருவடிகளேசரணம்.

முற்றும்-முற்றிற்று.